

Kurss *"Omega"*

Praktiskā draudžu veidotāju apmācība

Rokasgrāmata Nr. 1

Sastādījusi
Draudžu Veidošanas apvienība
sadarbībā ar
Pītera Deineka Krievu Draudzēm

Kurss "Omega"
Praktiskā draudžu veidotāju apmācība
Rokasgrāmata Nr. 1

Sastādījusi 1999. g. *Draudžu Veidošanas apvienība*
Materiāls sagatavots sadarbībā ar Pītera Deineka Krievu Draudzēm, Projekts 250.

Atļaujam un iesakām šī materiāla pavairošanu un izplatīšanu jebkurā formātā, ar noteikumu, ka:
(1) nosauksiet autoru, (2) norādīsiet uz izdarītajām izmaiņām, ja tādas būs, (3) neņemsiet maksu, kas
pārsniedz kopēšanas izdevumus, un (4) neizgatavosiet vairāk par 1000 kopijām.

Ja jūs vēlaties šo materiālu izplatīt caur Internetu, vai arī jūsu iecerētais pielietojums atšķiras no
augšminētā, lūdzam kontaktēties ar

The Alliance for Saturation Church Planting, H-1111 Budapest, Budafoki ut 34/B III/2, HUNGARY,
Tel: +(36-1) 466-5978 un 385-8199 Fax: +(36-1) 365-6406 E-mail: SCP
Alliance@compuserve.com.

Lai tulkojums būtu atbilstošs jūsu valodas tradīcijām, atļauts tekstu pēc vajadzības interpretēt un
pielāgot. Arī tādā gadījumā lūdzam jūs kontaktēties ar *DV apvienību*, lai varam informēt citus, kurus
varētu interesēt jūsu tulkojums vai iztulkotā materiāla izmantošana

Lai iegūtu sīkāku informāciju par šīm organizācijām, šeit ir koordinātes.

P. O. Box 843
Monument, CO, USA 80132-0843
Toll-free: (800) 649-2440
E-mail: Contact USA@AllianceSCP. org
www.AllianceSCP. org
Europe Field Office E-mail: SCPAlliance@compuserve.com

Project 250
P. O. Box 496, 1415 Hill Avenue
Wheaton, IL, USA 60189
Tel: (630) 462-1739 Fax: (630) 690-2976
E-mail: RMUSA@ASR.ru
www. russian-ministries.org

PATEICĪBAS

Mēs izsakām sirsnīgu pateicību visiem, kas sekmējuši šo mācību materiālu sagatavošanu. Šeit minētie cilvēki ir devuši ārkārtīgi lielu ieguldījumu materiālu sarakstīšanā un izdošanā. Kungs, liec izplatīties savai draudzei... līdz zemes galiem!

Džejs Vīvers, *World Team* galvenais redaktors.

Ričards Bekhams	<i>Greater Europe Mission</i>
Deivids & Liza	<i>Christ For Russia</i>
Rons Bransons	<i>World Witness and United World Mission</i>
Dons Kreins	<i>Greater Europe Mission</i>
Beja Kreina	<i>Greater Europe Mission</i>
Hanters Dokerijs	<i>World Harvest Mission</i>
Maiks Elvuds	<i>Greater Europe Mission</i>
Džefs Geske	<i>United World Mission</i>
Deivs Hendersons	<i>C B International</i> <i>-Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Bobs Makejs	<i>United World Mission</i>
Bobs Martins	<i>United World Mission</i>
Pols Mihaels	<i>Grace Brethren Intl. Mission</i>
Norijs Roders	<i>United World Mission</i>
Kijs Sanders	<i>World Team</i>
Lerijs Sallijs	<i>UFM International</i> <i>-Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Eriks Vilanju	<i>United World Mission</i>
Deivids Vestrums	<i>Interlink Ministries</i> <i>-Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>

ĪPAŠA PATEICĪBA PAR ADMINISTRATĪVO UN TEHNISKO ATBALSTU

Edītei Bondai	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
Deividam Gālam	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
Nelam Hārdenam	<i>Retired English Professor</i>

ROKASGRĀMATA NR. 1

SATURA RĀDĪTĀJS

PRIEKŠVārds	9
PAR APVIENĪBU	11
PIRMIE SOĻI	13
DV REDZĒJUMS	15
1. NODARBĪBA: "Ω" domāšana	17
Kas ir "Ω" domāšana?	17
Blīva Draudžu tīkla Veidošana.....	18
Daži būtiski soļi "Ω" sasniegšanai	19
No "Ω" domāšana pie "Ω" rīcības	20
2. NODARBĪBA: Lielais uzdevums un draudžu veidošana	23
Lielā Uzdevumu Izpratne	23
Lielais uzdevums un Draudžu Veidošana	26
3. NODARBĪBA: Draudžu veidošanas cikls	29
I posms – Pamati	30
II posms - Pazudušo glābšana	31
III posms – Nodibināšana	32
IV posms – Apmācīšana	33
V posms – Skaitliskā augšana	34
VI posms – Kustība	35
Pielikums: Draudžu veidošanas modeļi	37
4. NODARBĪBA: Izpētes principi	39
Kas ir izpēte?	39
Kur vajadzētu veikt izpēti?	41
Kam vajadzētu veikt izpēti?	41
Kad vajadzētu veikt izpēti?	41
Kāpēc draudžu veidotājiem jāveic izpēte?	42
Kā vajadzētu veikt izpēti	43
Pielikums: Jūsu mērķa zonas izpratne	47
Pielikums: Anketu paraugi	51
DRAUDZE	57
1. NODARBĪBA: Draudzes bībeliskie pamati	59
Dieva plāns visiem laikmetiem	59
Draudzes nodibināšana	60
Draudzes loma un raksturs šodien	63
2. NODARBĪBA: Draudzes uzdevums	67
Draudzes uzdevums	68
Piemēri draudzes uzdevuma izpratnei	69
Pielikums: Lielā uzdevuma darbalapa	75

3. NODARBĪBA: Forma un funkcija	77
Formas un funkcijas ilustrācija	77
Forma un funkcija draudzē	78
Formas un funkcijas novērtēšana draudzē	79
Principi, kas attiecas uz formu un funkciju	80
Draudžu veidotāja uzmanības pievēršana formai un funkcijai	83
Pielikums: Forma un funkcija pielietojumā	85
4. NODARBĪBA: Vietējās draudzes definēšana	87
Draudzes definēšanas grūtības	87
Draudzes definēšanu piemēri	88
Draudzes definēšanas vadlīnijas	89
Jūsu draudzes definīcijas izveidošana	90
GARĪGAIS RAKSTURS	93
1. NODARBĪBA: Taisnošana ticībā	95
Taisnošana nav	95
Taisnošana ir	96
Izšķirošie aspekti jautājumā par taisnošanu ticībā	98
2. NODARBĪBA: Dzīvojot pēc Evaņģēlija	101
Novirzīšanās no Evaņģēlija	101
Pašpaļāvības bīstamība	102
Evaņģēlija noteicošā loma cilvēka garīgajā izaugsmē	102
Evaņģēlija noteicošā loma draudzes darbā	103
Mācīties mūsu ticību iesakņot Jēzū	104
3. NODARBĪBA: Kristieša izaugsme	107
Kas ir garīgā izaugsme?	107
Krusta loma garīgajā izaugsmē	108
Šķēršļi ceļā uz kristieša izaugsmi	109
4. NODARBĪBA: Evaņģēlija pārveidojošais spēks	113
Dieva žēlastība un grēka realitāte	113
Kristīti Viņa nāvē – uzcelti ar Viņa augšāmcelšanos (Rom. 6:3-10)	114
Spēks negrēkot	116
5. NODARBĪBA: Garīgo pierakstu dienasgrāmata	119
Kāpēc vajadzīga garīgā dienasgrāmata?	119
Laiks ar Dievu (Attēls 5.1)	120
Pieraksti dienasgrāmatā (Att. 5.1)	120
LŪGŠANA	123
1, 2. NODARBĪBA: Lūgšanu koncerts	125
Lūgšanu koncerta izplānošana un vadīšana	125
Lūgšanu koncerts	127
3. NODARBĪBA: Lūgšanas sekmēšana	129
Lūgšana - būtisks evaņģelizācijas un draudžu veidošanas aspekts	129
Kā apvienot lūgšanu ar Evaņģelizāciju un draudžu veidošanu?	130
Izpēte: informācijas ievākšana aizlūgšanām	133
Pielikums: Lūgšanu trijotnes	135

BĪBELES STUDIJU METODES	137
1. NODARBĪBA: Ievads induktīvajā Bībeles studiju metodē	139
Induktīvs, deduktīvs	140
Induktīvo Bībeles studiju soļi	142
Stabilas piramīdas celšana	143
Pielikums: Kā mēs tikām pie Bībeles?	147
2. NODARBĪBA: Dieva Vārda izpēte	151
Izpēte - Ko vēsta teksts?	152
Izpētes paraugs	155
Pielikums: Bībeles valoda	159
3. NODARBĪBA: Izpētes seminārs	163
Semināra forma	163
Darbs grupā	164
4. NODARBĪBA: Dieva Vārda interpretēšana	169
Interpretācija - otrā induktīvās metodes pakāpe	169
Interpretācijas process	170
Interpretācijas pamatnoteikumi	171
Interpretācijas paraugs	173
Pielikums: Bībeles kartes	177
5. NODARBĪBA: Interpretācijas seminārs	179
Semināra forma	179
Darbs grupā	179
6. NODARBĪBA: Dieva Vārda pielietošana	183
Pielietošana - trešā induktīvās metodes pakāpe	184
Pielietošanas process	184
7. NODARBĪBA: Pielietošanas seminārs	189
Semināra forma	189
Darbs grupā	189
Pielikums: Efeza - Induktīvā Bībeles studija	193
EVANĢELIZĀCIJA	195
1. NODARBĪBA: Ievads Evaņģelizācijā	197
Evaņģelizācijas raksturs	198
Evaņģelizācijas nepieciešamība	200
Evaņģelizācijas motīvi165	201
Evaņģelizācijas vieta DV stratēģijā	202
Pielikums: Tilts	205
2, 3. NODARBĪBA: Jūsu personīgās liecības sagatavošana	207
Liecības raksturs	207
Liecības vērtība	208
Liecību piemēri	208
Liecības sagatavošana	209
Personīgās liecības līdzdalīšana	210

PRIEKŠVārDS

ŠĪ MATERIĀLA MĒRĶIS

Bieži vien draudžu veidotāji, kas tiek nosūtīti misijas darbā, ir vai nu maz sagatavoti, vai pavisam nav sagatavoti tam priekšastāvošajam uzdevumam. Draudžu vadītājiem, kas pārņemti ar daudzajām grūtībām savā kalpošanā, bieži vien trūkst skaidra redzējuma par to, ko Dievs grib caur viņiem īstenot. Kā draudžu veidotājiem, tā arī draudžu vadītājiem ir vajadzīga apmācība un redzējums, taču apmeklēt Bībeles skolas un seminārus daudziem nav iespējams.

Šis materiāls ir sagatavots ne tikai tāpēc, lai dotu redzējumu draudžu veidotājiem un draudžu vadītājiem, bet arī lai nodrošinātu biblisku pamatu un praktiskas darba vadlīnijas, lai redzējums varētu kļūt par realitāti. Tā nav izglītojoša "programma". Drīzāk, tā piedāvā nepieciešamo biblisko un izglītojošo pamatu, tāpat kā praktiskā darba vadlīnijas, kas nepieciešamas, veidojot draudzi. Kaut arī Kurss Omega tika izstrādāts darbam Centrāl/Austrumeiropā un bijušajā Padomju Savienībā, mūs ir iepriecinājušas ziņas, ka tas jau izrādījies noderīgs arī citur.

Nodarbību plānam ir divi mērķi.

1. Nodrošināt draudžu veidošanai nepieciešamo apmācību un sagatavotību.
2. Pamudināt visu Kristus Miesu aktīvi iesaistīties jaunu draudžu veidošanas kustībā.

Draudžu veidošanas kustība šodien vērojama daudzās zemēs visā pasaulē, to starpā Brazīlijā, Rumānijā, Filipīnās, Nigērijā un citās. Mēs ticam, ka vietējā draudze ir Dieva galvenais instruments pasaules evaņģelizācijā un ka draudzes veidošana, kas balstīta uz vairošanās principu, ir visefektīvākais līdzeklis un veids, kā piepildīt Lielo uzdevumu. Jaunām draudzēm jātiek veidotām ar mērķi pieaugt, izplatīties un spēt veidot atkal nākamās jaunās draudzes. Kad tas tā notiek, tad draudžu kustībai ir potenciāls, kas spējīgs pārpludināt tautu un pārvērst ikviena cilvēka dzīvi.

Draudžu veidošanas kustībai ir vajadzīgi cilvēki, kas iesaistīti visos draudžu veidošanas darba līmeņos, sākot ar jauniem kristiešiem, kas deg sajūsmā par savu jauno ticību, un beidzot ar konfesiju vadītājiem. Draudžu veidotāji paši par sevi nekad nevar būt kā draudžu veidošanas kustības katalizators. Šis materiāls ir noderīgs un sniedz lielu atbalstu visu līmeņu draudzes darbiniekiem un draudzes vadītājiem, kas tieši vai netieši var atbalstīt draudžu veidotājus viņu centienos piepildīt to uzdevumu, kuram Dievs viņus ir aicinājis.

NODARBĪBU PLĀNA PĀRSKATS

Šī rokasgrāmata ir viena no piecām, kas katra sastāv no apmēram 26 nodarbībām vienas stundas garumā. Lai sasniegtu iepriekšminētos mērķus, nodarbību plāns aptver plašu tēmu klāstu, kas nepieciešams draudžu veidošanas darbā. Šīs tēmas ietver draudžu veidošanu l redzējumu, darbu mājas grupās, mācekļību, draudzi, evaņģelizāciju, induktīvās Bībeles studijas, vadību, lūgšanu, garīgo raksturu u. c.

Nodarbību apjoms ir sadalīts piecās rokasgrāmatās, lai panāktu, cik vien iespējams, efektīvāku pieeju mācību procesam. Kad katrs no dalībniekiem ir apguvis vienu rokasgrāmatu, viņš vai viņa, pirms pāriet pie nākamās, pavada kādu laiku, pielietodami praksē iegūtās zināšanas. Tādejādi daudzas no vēlākajām nodarbībām balstās uz principiem un pieredzi, kas apgūta un praktizēta iepriekšējo nodarbību laikā.

Citiem vārdiem sakot, šis nodarbību plāns ir izstrādāts tam, lai to apgūtu un praktizētu paralēli jau reālam draudžu veidošanas darbam. Dalībniekam, aktīvi strādājot pie jaunas draudzes izveidošanas un neizbēgami saduroties ar dažādām problēmām, noteikti būs nepieciešama konkrēta prasme un zināšanas. Šai pirmajā rokasgrāmatā tiek sniegtas zināšanas un padomi, kas nepieciešami, iesākot jaunu draudzi, bet par pasākumiem un principiem, kas nepieciešami jau nākamajā draudzes attīstības pakāpē, pastāstīts turpmākajās rokasgrāmatās. Katra rokasgrāmata ir izstrādāta ar mērķi sniegt padomus, atbildēt uz jautājumiem un apspriest iespējamās problēmas, kas attiecas uz kādu tās

¹ Turpmāk tekstā DV

draudzes veidošanas fāzi, kurā dalībnieks aktīvi darbojas. Šim priekšvārdam seko saraksts, kur uzskaitītas galvenās attīstības aktivitātes jeb "pirmie soļi", kam praktikanti tiek sagatavoti un kurus jāpielieto laikā starp apmācību semināriem.

Nodarbības ir sagrupētas pēc tematiem, un katrā no piecām rokasgrāmatām ir ietvertas nodarbības, kur tiek runāts par kādu no šīm tēmām. Dažas no tām, tādas kā "redzējums" vai "draudze", ir ietvertas visās piecās rokasgrāmatās. Citas, tādas kā "mācekļība", nodarbību plānā parādās vēlāk, kad dalībnieks savā darbā ir sasniedzis to pakāpi, kur šīs tēmas kļūst nepieciešamas. Nodarbību plāna pārskats, kurā uzskaitītas visu piecu rokasgrāmatu nodarbību tēmas, ir pievienots šīs nodaļas noslēgumā.

MATERIĀLA LIETOŠANA

Ieteikumi dalībniekam

Daudz laika, lūgšanu un pūļu ir ielikts, sagatavojot visas piecas šī mācību kursa rokasgrāmatas. Katra rokasgrāmata ir izstrādāta ar mērķi nodrošināt specifiskas darba iemaņas un zināšanas, kas vajadzīgas jaunas draudzes iesākšanas procesā. Tāpēc ļoti iesakām tev sākt ar šo pirmo rokasgrāmatu, nevis ar kādu no nākamajām. Tāpat arī katra nodarbība ir rūpīgi izvēlēta un izstrādāta, lai tā būtu nepieciešama un noderīga draudzes veidošanas darbā. Tas ir tavās paša interesēs neizlaist nevienu nodarbību.

Ņem vērā, ka patiesā mācīšanās notiek tad, kad tu šajās nodarbībās apgūtos principus pielieto savā personīgajā dzīvē un draudzes darbā. Daudzu nodarbību noslēgumā ir pievienots darbības plāns. Šie darbības plāni izstrādāti tam, lai palīdzētu tev pielietot nodarbību laikā gūtās idejas, un tie ir jāizpilda, pirms tu sāc strādāt ar nākošo rokasgrāmatu. Liels atbalsts tev būtu kāds padomdevējs, kas varētu tevi uzmundrināt un dot padomu, kamēr tu gūsti pirmās iemaņas un pieredzi draudzes veidošanā. Padomdevējs varētu būt arī tas cilvēks, kuram tu atskaities par paveikto laikā, kad tu nodarbībās iegūtās zināšanas centies pielietot savā dzīvē un draudzes darbā. Tā nav tikai efektīva pedagoģija, ja tev līdzās ir vēl otrs cilvēks. Daudzi draudžu veidotāji ir liecinājuši par to, cik ļoti tas viņiem palīdzējis viņu dzīvē un kalpošanā. Tāpēc mēs noteikti tev iesakām lūgt un meklēt kādu padomdevēju, kas sekmētu un stiprinātu tavu draudzes veidošanas darbu.

Ieteikumi skolotājam

Šo materiālu var izmantot dažādās struktūrās – Bībeles skolās, semināros vai draudzes ietvaros rīkotās izglītojošās konferencēs. Tomēr šī materiāla galvenais uzdevums nav sniegt zināšanas, bet sagatavot praktiskam darbam. Izglītība koncentrējas uz zināšanām un informāciju. Šī materiāla nolūks nav vienkārši sniegt zināšanas, bet motivēt uz darbošanos, izmantojot bībeliski pamatotus ieteikumus un padomus. Šī rokasgrāmata ir paredzēta "darītājiem".

Kaut arī metode, kuru jūs izvēlēšities, vadot nodarbības, ir atkarīga no jūsu individuālajiem apstākļiem, katrā rokasgrāmatā ietvertās tēmas var iemācīties semināros vienas nedēļas garumā. Taču daudzas apmācību grupas ir veiksmīgi izmantojušas citādu kārtību, kas pieskaņota dzīves ritmam un pastāvošajām draudzēm (vai kalpošanām). Dažreiz viņi izvēlējušies divas intensīvi izmantotas nedēļas nogales vai regulāras iknedēļas nodarbības. Ieteicams, ka laika periods starp semināriem būtu četri līdz seši mēneši. Šādas apmācību metodes priekšrocība ir tā, ka semināros apgūtie principi tiek apvienoti ar praktisku darbību semināru starplaikos.

Tā kā dalībnieki materiālu var izlasīt paši, tad nav obligāti iztīrīt katru nodarbības punktu. Dažkārt ir noderīgi likt dalībniekam izlasīt nodarbības materiālu un domāt līdzī, kā tas sasauca ar viņa paša pieredzi. Un ir reizes, kad vislabākais veids konkrētās koncepcijas apguvei un izpratnei ir noklausīties kādu lektoru, kas labi pārzina apskatāmo tēmu. **TAČU NEPALIECIET PIE LEKCIJU METODES KĀ PIE VIENĪGĀS IESPĒJAMĀS!** Esiet radoši savos mēģinājumos ar dažādām metodēm pasniegt katras nodarbības principus un padomus. Ir skolotāji, kas par interesantām un efektīvām atzinuši tādas variācijas, kā diskusiju grupas, lomu spēles un seminārus.

Jums ir svēts pienākums. Draudzes Kungs vēlas darīt par mācekļiem visas tautas, un tam ir vajadzīgi vadītāji. Jums ir godbijīga motivācija palīdzēt sagatavot darbam daudzus, kuri sekmēs draudžu veidošanas kustību un varēs atbalstīt citus cilvēkus jaunu draudžu veidošanas darbā.

Turpmācai palīdzībai

Lūdzu, nekautrējieties darīt mums zināmu, ja varam jums būt arī turpmāk noderīgi blīvā tīkla draudžu veidošanas darbā, vai praktiski atbalstot un nodrošinot draudžu veidotājus.

Džeiss Vīvers, galvenais redaktors
Budapešta, Ungārija, 2000. g. janvārī
JayWeaver@compuserve.com

PAR APVIENĪBU

Šo mācību kursu ir sagatavojusi Draudžu Veidošanas apvienība sadarbībā ar Pītera Deineka Krievu Draudžu Projektu 250. Apvienība sadarbojas ar draudzēm un misiju aģentūrām, kas nodevušās kristiešu mobilizēšanai, lai ikvienu zemi Centrāl/Austrumeiropā un bijušajā Padomju Savienībā piepildītu ar evaņģēliskām draudzēm. Blīva draudžu tīkla veidošana ir stratēģija, kas tiecas izveidot vietējo draudzi ikvienā pilsētā, ikvienā ciemā un apkaimē, lai ikvienam, kas pieņēmis Kristu, būtu iespējams atrast sabiedrību, kurā varētu pieaugt Kristū un sagatavoties kalpošanai. DV Apvienība ir balstīta uz priekšnoteikuma, ka spēku apvienošana palielina efektivitāti, sekmē jaunu draudžu veidošanos un parāda vienotību Kristus miesā.

KAM MĒS TICAM

- Vietējā draudze ir Dieva galvenais instruments Evaņģēlija izplatīšanā un mācekļu sagatavošanā.
- Sadarbība ar draudzēm un misijām ir būtiski svarīga, lai veidotu jaunas vietējās draudzes un attīstītu blīva draudžu tīkla veidošanas kustību.
- Vadītāju sagatavošanai ir būtiska nozīme draudzes veidošanā un draudzes izaugsmē.
- Lozannas Līgums ir DV Apvienības ticības formulējums.

KO MĒS DARĀM:

Draudžu veidotāju apmācība un padomdošana

DV Apvienība piedāvā kvalificētu apmācību semināru veidā, ar praktiskiem uzdevumiem, virzot uz jaunu draudžu veidošanu.

Informācijas vākšana

Precīza informācija palīdz izdarīt pareizos lēmumus draudžu veidošanas procesā. ***DV Apvienība var palīdzēt, apmācot un konsultējot, sniegtot jums nepieciešamo informāciju, atbilstoši apkopotajām vajadzībām draudžu veidošanas un izaugsmes jomās.***

Lūgšanu kustības palīdzība

Draudzes veidošanas kustība sākas ar redzējumu, kas atklājas un pilnveidojas, lūgšanās meklējot Dieva sirdi. *DV Apvienība* var palīdzēt jums labāk saprast lūgšanu grupu nozīmi draudzes veidošanas darbā un to, kā jūs varat attīstīt lūgšanu kustību jūsu apvidū.

Redzējuma nostiprināšana

Kāda ir Dieva griba jūsu zemei? Viņš grib, lai visur būtu draudzes! Ar vienkāršiem un izsmeļošiem semināriem par blīva draudžu tīkla izveidošanas principiem *DV Apvienība* var palīdzēt nostiprināt jauno draudžu redzējumu.

MŪSU KOORDINĀTES SĪKĀKAS INFORMĀCIJAS IEGŪŠANAI

Alliance for Saturation Church Planting
Regional Resource Team
Budapest, HUNGARY

PIRMIE SOĻI

Omegas kursa draudžu veidošanas nodarbību plānā

Pirmie soļi ir konkrētas kalpošanas aktivitātes, kas iekļautas šai nodarbību plānā. Katrs solis ir uzskatāms kā viens atsevišķs pakāpiens jau lielākā jaunas draudzes iesākšanas procesā. Pirmie soļi parāda konkrētus darbības punktus, kas palīdzēs māceklim praktiski pielietot *Omegas kursa* koncepcijas. Tie ir gan kā ceļa stabiņi, pēc kuriem var novērtēt progresu, gan kā ceļazīmes, kas parāda tālāko virzienu. Sekojošajā sarakstā uzskatāmi redzams, kādi ir šie soļi un *Omegas kursa* galvenās tēmas.

ROKASGRĀMATA NR. 1: uzsvars uz DV redzējumu, draudzes sūtību, inductīvajām Bībeles studijām un izpēti.

Apgūstamās tēmas.

- Draudzes sūtība Lielā uzdevuma gaismā.
- Attīstīt vispārējo kalpošanas stratēģiju, kas pamatota uz "Ω -domāšanas" redzējumu.
- Pirmo un šodienas draudžu "formas un funkciju" izpēte.
- Mācīties un praktizēt inductīvās Bībeles studijas.
- Uzrakstīt un pastāstīt citiem personīgo liecību.
- Izveidot lūgšanu grupas pastāvīgam evaņģelizācijas un draudžu veidošanas atbalstam.
- Izstrādāt vispusīgu evaņģelizējamā apvidus izpētes projektu.

ROKASGRĀMATA NR. 2: Uzsvars uz evaņģelizāciju un mājas grupām.

Apgūstamās tēmas:

- Apspriest ar citiem evaņģelizējamā apvidus izpētes projekta novērojumus un secinājumus.
- Rakstiski noformulēt draudzes sūtību un uzdevumu.
- Izstrādāt draudžu veidošanas darba sistēmu.
- Izstrādāt personisko evaņģelizācijas plānu, iekļaujot tajā individuālo liecināšanu.
- Iesākt mājas grupas, ar uzsvaru uz evaņģelizāciju.
- Izmantot inductīvās Bībeles studijas gan individuāli, gan māju grupās.

ROKASGRĀMATA NR. 3: uzsvars uz mācekļību, garīgo cīņu, komandām un komandu darbu.

Apgūstamās tēmas.

- Izvēlēties un apmācīt potenciālos māju grupu vadītājus.
- Laiks lūgšanām un gavēšanai.
- Draudzes veidotāja pasaules redzējuma novērtēšana, salīdzinot ar bībelisko pasaules redzējumu.
- Garīgo patiesību pielietošana, lai atsistu tumsas spēku uzbrukumus draudzes veidotāja dzīvē un darbā.
- Izstrādāt individuālo plānu "Kā apmācīt jaunus mācekļus" cilvēkiem, kas iesaistīti draudzes veidošanas kalpošanā.

- Veikt komandu izveidošanu un aktivitāšu novērtējumu.
- Draudžu veidotāja un draudžu veidotāju komandas garīgo dāvanu izanalizēšana.

ROKASGRĀMATA NR. 4: uzsvars uz vadību un kalpošanu.

Apgūstamās tēmas.

- Draudzes veidotāja vadības stila stipro un vājo pušu novērtējums, uzsverot attiecību un sadarbības metodes.
- Kalpojošā vadītāja principu iekļaušana draudzes veidotāja dzīvē un darbā.
- Laika izmantošana draudzes veidotāja dzīvē un darbā, izvēloties prioritātes, izstrādājot darba grafikus.
- Bībeliskā izpratne par naudas līdzekļiem.
- Vīra un sievas bībeliskā loma, un atbildība, kādai draudzes veidotājiem jābūt savā ģimenē.
- Pastāvošo mājas grupu vadīšana jaunu draudžu veidošanās procesā.
- Sagatavot stratēģisku darba plānu tam, kā uzturēt spraigumu un mērķtiecību draudžu veidošanas darbā.

ROKASGRĀMATA NR. 5: uzsvars uz jaunu draudžu veidošanos, citu aktīvu iesaistīšanu un DV kustības sekmēšanu.

Apgūstamās tēmas.

- Izveidot sadarbību ar citām evaņģēliskajām grupām apvidū, kur sāka draudzes veidošana.
- Mājas grupu pārraudzības struktūru izveidošana, kas veicinātu pastāvīgu izaugsmi un izplatīšanos.
- Mācīt cilvēkiem lūgt par blīva draudžu tīkla veidošanu; organizēt vienotas lūgšanas pilsētas, rajona un valsts mērogā.
- Izstrādāt un īstenot plānu, kā draudzes vadītājam apmācīt un konsultēt jaunus draudžu veidotājus.
- Jaunu vadītāju sagatavošana un pilnvarošana draudžu veidošanas darbam.
- Nodot jaunajām draudzēm redzējumu par iesaistīšanos misijas darbā ne tikai viņu apkārtnē, bet arī "līdz pasaules galam".

DV REDZĒJUMS

DV REDZĒJUMS

1

NODARBĪBA

"Ω"* domāšana KO DIEVS VĒLAS?

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir uzsvērt redzējuma lomu draudzes veidošanas ciklā.

☞ Galvenie punkti.

- "Ω" domāšana ietver skaidru priekšstatu par to, ko Dievs vēlas īstenot katrā apvidū, Sava Vārda godam.
- Blīva draudžu tīkla veidošana ir Lielā uzdevuma īstenošana, veidojot draudzes, tā lai katram vīrietim, sievietei un bērnam būtu iespēja pieņemt vai noraidīt Evaņģēlija vēsti, ko viņiem sludinājusi vietējā draudze.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības materiāls ir apgūts, ir svarīgi, lai:

- katram dalībniekam būtu vēlēšanās aizsniegt ar Evaņģēliju pasauli, savu tautu, savu rajonu, pilsētu, ciemu un tuvāko apkārtni;
- viņš zinātu, ka Dieva griba katram vīrietim, sievietei un bērnam ir tā, lai viņi dzirdētu un izprastu Evaņģēliju un lai viņiem tiktu dota iespēja pieņemt Jēzu Kristu par savu personīgo Glābēju;
- veikt draudzes veidošanu, paturot par vadlīniju "Ω" domāšanas vai galamērķa redzējumu.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

"Ω" domāšana sniedz formulējumu redzējumam par to, kāda ir Dieva absolūtā griba tautai, apgabalam, pilsētai, ciemam vai tuvākai apkārtni, proti, lai katrs vīrietis, sieviete un bērns varētu dzirdēt un izprast Evaņģēliju, un lai viņiem būtu iespēja pieņemt Jēzu Kristu par savu personīgo Glābēju. Apsveriet, kā šo galamērķa redzējuma ideju vislabāk un saprotamāk varētu īstenot jūsu kultūrvidē.

IEVADS

Ja kristīgajiem līderiem vajadzētu sev uzdot jautājumu "Kas ir tas galīgais mērķis, uz ko Dievs iet cilvēces vēstures gaitā?" vai - "Ko Dievs vēlas izdarīt cilvēkiem tai vietā, kur es Viņam kalpoju?"...kā tas varētu ietekmēt viņu kalpošanu konkrētajā vietā? Atbildēm uz šiem jautājumiem vajadzētu raksturot un formulēt, kāds ir viņu kalpošanas redzējums un uzdevums.

I. AS IR "Ω" DOMĀŠANA?

Kas ir tas galīgais mērķis, uz ko Dievs vada savu darbu? Atbildi varētu saukt par "Ω" - gala mērķi tam, ko Dievs vēlas katrai tautai, apgabalam, pilsētai, ciemam vai apdzīvotai vietai.

Virzīt darbu pretī šim mērķim nozīmē skaidri zināt, kas tad ir "Ω". Bībele nepārprotami atklāj, ka Dievs mīl visu pasauli (Jņ. 3:16). Rakstot Timotejam, Pāvils uzsver nepieciešamību lūgt par visiem cilvēkiem, tāpēc ka "tas ir labi un patīkami Dievam, mūsu Pestītājam, kas grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas" (1. Tim. 2:3-4). Arī Pēteris šai sakarībā raksta:

* Ω omega – Grieķu alfabēta pēdējais burts.

"Viņš [Tas Kungs] ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kāds pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās" (2. Pēt. 3:9).

Ja jau Dievs grib, lai visi cilvēki nāktu pie atgriešanās, vai mums nevajadzētu vēlēt to pašu? Vai iespējams, ka Dievs varētu mūs lietot, lai mēs aktīvi iesaistītu citus šī mērķa sasniegšanai? Kas notiktu, ja visi kristieši kādā zemē, apgabalā, pilsētā, ciemā vai apdzīvotā vietā kļūtu pilnīgi pārliecināti par to, ka Dieva griba ir, lai ikviens tur pazītu Viņu un redzētu, ka kristieši, kas dzīvo viņu vidū, ir līdzīgi Jēzum? (1. Pēt. 2:12).

No Svēto Rakstu konteksta varam redzēt, ka ne visi tiks izglābti. Vienīgi mūsu visuvarenais Dievs zina, kas tiks izglābti. Draudzes uzdevums ir nodrošināt, lai ikvienam būtu bijusi izdevība dzirdēt Evaņģēlija vēsti.

Pirms turpināt, uzdodiet sev sekojošos jautājumus:

- Ko Dievs grib _____? (manai tautai, apgabalam, pilsētai, ciemam vai apdzīvotai vietai). Uzrakstiet atbildi vienā rindkopā.
- * Kā šī mana atbilde ietekmē manu kalpošanu? Vai tas, ko es daru pašreiz, atspoguļo manu ticību tam, ko Dievs grib?

Nav grūti ieraudzīt, kā "Ω" domāšana spēj efektīvi attēlot redzējumu un formulēt uzdevumus jebkurai kalpošanai.

II. BLĪVA DRAUDŽU TĪKLA VEIDOŠANA

Lai nonāktu līdz "Ω", ir jānotiek aptveršanai. Ar "aptveršanu" mēs domājam to, ka tas ir draudzes uzdevums aizsniegt katru, ikvienu un jebkuru, kā tas sacīts 1. Timotejam un 2. Pētera vēstulē. Šīs Rakstu vietas pasaka skaidri, ka Dievs grib, lai katram vīrietim, sievietei un bērnam būtu iespēja dzirdēt un saprast Evaņģēliju, ticēt un pilnīgi paklausīt Jēzum Kristum kā savam Kungam un Glābējam. Kristieša dzīves svarīga daļa ir aktīvi piedalīties vietējā draudzē, kur tic un māca Dieva Vārdu.

DV ir viscaur bībeliska. Tā ir Lielā uzdevuma īstenošana, veidojot draudzes tā, lai katram vīrietim, sievietei un bērnam tiktu dota iespēja pieņemt, vai noraidīt Evaņģēlija vēsti, ko viņiem nesusi vietējā draudze. DV ir redzējums, stratēģija un darbs, ar mērķi piepildīt valstis, apgabalus, pilsētas, ciemus un apdzīvotas vietas ar draudzēm, kas aiznestu Evaņģēliju ikvienam cilvēkam viņa valodā, atbilstoši viņu kultūrai.

Draudžu veidošana ir Lielā Uzdevuma īstenošana, veidojot draudzes tā, lai ikvienam vīrietim, sievietei un bērnam tiktu dota iespēja pieņemt, vai noraidīt Evaņģēlija vēsti, ko viņiem nesusi vietēja draudze.

A. Vai tiešām varam sagaidīt "Ω" no Dieva?

Papildus tam faktam, ka Dievs vēlas "Ω" vairāk nekā mēs, iepriecinoši ir tas, ka Raksti nepārprotami apliecina, ka "Ω" notiks. Apsolījums, ka Dievs piepildīs pasauli ar atziņu par Viņu un Viņa godību, ir uzrakstīts Jesajas 11:9, "Jo zeme būs tā Kunga atziņas pilna tāpat kā ūdeņi piepilda jūru."

Atklāsmes grāmatā apustulis Jānis redzēja nākotnes debesu ainu, no kuras arī mēs varam spriest par Dieva darba galīgo rezultātu visā pasaulē, par "Ω", uz ko virzās visa cilvēce. Jānis raksta par redzētajām ļaužu miriādēm no visām tautām, ciltīm un valodu vienībām, kas pielūdza to Kungu (Atkl. 7:9)! Jā, ir reāli gaidīt no Dieva "Ω".

B. Ko Dievs saka par "Ω"?

Kādā no saviem visdziļākās tuvības brīžiem ar Tēvu Jēzus lūdza pēc vienības to starpā, kas Viņam tic, "...lai **pasaule zina**, ka Tu Mani esi sūtījis un viņus esi mīlējis tāpat, kā Tu Mani esi mīlējis" (Jņ.17:23b). Jēzus karsti vēlējas, lai pasaule zinātu, kas Viņš ir! Tas ir "Ω"! Šo savu lūgumu Viņš atkārtoja divas reizes (Jņ.17:21-23). Iedomājies tikai! Dievs Dēls sarunā ar Dievu Tēvu apspriēž "Ω"! Tātad, tas Dievam ir ļoti svarīgi.

C. Jēzus mācīja par "Ω" saviem mācekļiem.

Jēzus saviem mācekļiem mācīja "Ω" domāšanu, apsolot, ka "...Evaņģēlijam jātiek sludinātam visām pasaules tautām", pirms Viņš atgriežas (Mk. 13:10). Jēzus apsolījumu, ka evaņģēlijs aizsniegs visas tautas, var izlasīt arī Mat. 24:14 un Lk. 24:45-47.

III. DAŽI BŪTISKI SOĻI "Ω" SASNIEGŠANAI.

Lai "Ω" kļūtu par realitāti, mums jāpilda būtiski norādījumi, ko sniedz mums Raksti. Ievērojiet, ka visi šie soļi ir ciešā sakarībā ar "Ω" elementiem. Vienmēr paturot prātā "Ω", mēs spēsim izdarīt stratēģiskas izvēles laikā, kamēr veicam posmu no sākuma līdz mērķim.

A. Lūgšana.

Daudzu iemeslu dēļ lūgšanai ir ļoti skaidra un būtiska nozīme pie tā, lai mēs redzētu Dieva gribu piepildāmos virs zemes. Pievērsiet uzmanību sekojošām Rakstu vietām.

- 2. Lk. 7:14 Ja Dieva ļaudis lūgs tā, kā viņiem tas jādara, tad "Ω" īstenosies.
- Mt. 9:38 Dieva ļaudīm ir pavēlēts lūgt, lai strādnieki varētu tuvināt "Ω" īstenošanu.
- 1.Tim.2:1-4 Dieva ļaudīm ir jālūdz, lai varētu pastāvēt "Ω" īstenošanai nepieciešamie apstākļi. Pāvils sacīja Timotejam, ka draudzei ir jālūdz par valsts un sabiedrības vadītājiem, lai radītu Evaņģēlija izplatīšanai labvēlīgus apstākļus.
- Atkl.5:8-10 "Ω" ir svēto lūgšanu rezultāts.

B. Mīlestība un vienotība.

Kad Jēzus sacīja "Pēc tā cilvēki zinās", Viņš runāja par mīlestību kristiešu starpā (Jņ.13:35). Viņš lika skaidri saprast, ka "Ω" sasniegšana prasa teicamas attiecības. Tikai tad, kad ticīgie mīlēs cits citu, cilvēki zinās, ka mēs piederam Kristum. Ja mēs augsim tikai skaitliski, bet mums trūks mīlestības, pasaules acīs mēs būsime tikai viena no daudzajām reliģiskajām kustībām.

"Lai pasaule zinātu, ka jūs esat Mani mācekļi", vajadzīgs, lai ticīgie būtu vienoti tāpat kā vienoti ir Jēzus un Tēvs. Runādams par savu vienotību ar Tēvu, Jēzus vienmēr norāda uz mīlestības pilnām attiecībām un nešķiramu vienotību. Viņš lūdz, lai mūsu vienotībā būtu redzama tā vienotība, kas ir starp Jēzu un Tēvu, un lai mēs uzturētu nešķiramu savienību ar Viņu (Jņ.17:21,23).

C. Redzējums.

Kā to parāda sekojošās Rakstu vietas, "Ω" ir globāls uzdevums, kas ietver visus cilvēkus no visām tautām un visām vietām. "Ω" domāšana prasa, lai mēs redzētu pasauli tā, kā to redz Dievs.

- Tāpēc, ka Dievs mīl visus cilvēkus, Viņš sūtīja savu Dēlu, lai "...ikviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet iegūtu mūžīgo dzīvību" (Jņ.3:16).
- Jēzus ir izredzētais upuris "...par visas pasaules grēkiem" (1.Jņ.2:2).
- Svētais Gars "...pārlicina pasauli par grēku" (Jņ.16:7-11)
- Svētais Gars dod kristiešiem spēku liecināt "...līdz pat pasaules galam" (Ap. d. 1:8).
- Jēzus pavēl saviem sekotājiem "...iet un darīt par mācekļiem visas tautas" (Mt. 28:18-20)
- Jēzus apsolīja, ka daudzi ir gatavi Viņu pieņemt. "Pļaujāmā ir daudz..." (Mt. 9:37).

D. Evaņģelizācija.

Lai "Ω" varētu realizēt, uz vietām, kur ticīgo ir maz, vai viņu nav vispār, draudzei jānosūta evaņģēlisti. "Ω" prasa, lai cilvēki ietu pie tiem, kas nav dzirdējuši Evaņģēliju, un pasludinātu

viņiem glābšanas vēsti. Kā raksta Pāvils, "...kā lai viņi tic tam, par ko nav dzirdējuši? Un kā lai dzird, ja nav, kas viņiem sludinātu?" (Rom. 10:14-15).

Kristiešiem jāturpina izdibināt, kur evaņģēlijs vēl nav sludināts, un kurš vēl nav dzirdējis - katrā ciemā, pilsētā, apgabalā un zemē. Kad ticīgie izplatīs Evaņģēlija vēsti šo cilvēku vidū un veidos draudzes viņu dzīvesvietās, "Redzēs tie, kam par Viņu nebija stāstīts, un nāks pie izpratnes tie, kas nebija par Viņu dzirdējuši" (Rom. 15:21).

E. Draudzes veidošana.

Lai "Ω" varētu īstenoties, draudzei ir jābūt visur, redzamai un pieejamai priekš ikviena. Caur draudzi gan neredzamajai (garīgajiem spēkiem un varām), gan redzamajai pasaulei kļūs zināma Dieva daudzveidīgā gudrība (Ef. 3:8-11). Būdam Kristus miesa, draudze ir paša Jēzus Kristus tieša klātbūtne virs zemes. Kad Jēzus Kristus ieņem pirmo vietu draudzes dzīvē, pasaulei tiek darīts zināms, ka Viņš ir draudzes galva, iecelts pāri visām lietām (Ef. 1:22-23).

Lai "Ω" varētu īstenoties, draudzei ir jābūt visur redzamai un pieejamai.

Ar "krusta asinīm" cilvēki tiek samierināti ar Dievu. Savā draudzē Jēzus saved kopā cilvēkus, kas citādi paliktu savā starpā šķirti ar naida sienu. Viņa nodoms bija cilvēkus, kas pirms tam dzīvojuši naidā, Sevī pārrādīt par vienu jaunu cilvēku un tādejādi nodibināt mieru (Ef. 2:13-16).

Tieši tāpat, kā vīra un sievas mīlestības un uzticības pilnās attiecības nepaliek apslēptas cilvēkiem, kuru vidū viņi dzīvo, arī attiecības starp Jēzu un Viņa draudzi ir visiem skaidri redzamas (Ef. 5:22-23).

Draudzē, tāpat kā miesā, locekļi ir savienoti, lai katrs, veicot savu darbu, kopā kalpotu. Šīs miesas uzdevums un mērķis vienmēr ir dot apkārtējiem iespēju iepazīt Jēzu. Kad tas notiek, tad draudze aug un top stipra (Ef. 4:11-13). Pilnīgi nobriedusi miesa ir tā, kurā ir locekļi no visām tautām (Atkl. 5:9-10).

IV. NO "Ω" DOMĀŠANAS – PIE "Ω" RĪCĪBAS

A. "Ω" došana.

"Ω" domāšana prasa "Ω" došanu. Uzrunādams Efezas draudzes vadītājus Milētā, Pāvils citē Jēzus vārdus "Svētīgāk ir dot, nekā ņemt" (Ap.d. 20:35). Došana ir ļoti svarīga draudzes kalpošana. Kā Pāvils, runādams ar apustulisku autoritāti, pavēlēja draudzēm Korintā, "...esiet bagāti arī šinī labdarības lietā!" (2. Kor. 8:7).

Draudze, kas ziedo, ne tikai uzkrāj sev debesu kontā, bet Dievs nodrošina arī tās pašreizējās vajadzības "saskaņā ar savu godības pilno bagātību". Svētīdams šo ziedojumu došanu ar atlīdzību debesīs un virs zemes, Dievs nekavēsies tādu "Ω" domājošu draudzi nodrošināt ar visām uzdevuma veikšanai nepieciešamajām finansēm (Fil. 4:15-19).

B. "Ω" stratēģija.

Lielais atmodas līderis Džons Veslijs ir teicis: "Ikvienā rīcībā apdomā beigas!" "Ω" domāšanas pielietojumam ir milzīgs iespaids. Diemžēl, daudzi Dieva kalpi strādā viņiem uzticētajā laukā, pat neapjaušot, kāda viņu pūliņiem ir loma Dieva "Ω" sasniegšanā. Kad tas tā notiek, ir ļoti viegli iestīgt rutīnā un palaist garām Dieva svētības. Taču galīgajam jautājumam "Kāds ir Dieva plāns tai vietai, kurā mēs Viņam kalpojam?" var būt iedvesmojošs iespaids uz Dieva kalpiem. Kad uz to ir atbildēts, tas iedez ticību un ved pretī vēl plašākai kalpošanai Dievam.

"Ω" domāšanas piemērs Rumānijā.

Nelu Sofracs, kādas draudzes dibinātājs Rumānijā, redzēja, ka Dievs viņa apgabalam, ko sauc Alba Iulia, grib ko vairāk par tām četrām draudzēm, ko viņš jau bija izveidojis. Viņš būtu varējis palikt pie jau iesāktā un nozīmīgā šo četru draudžu veidošanas, vadīšanas un mācīšanas darba, taču "Ω" domāšana skubināja viņu iet tālāk.

Viņš saprata, ka neiespējami būs visu viņa apgabalu aizsniegt un aptvert vienam pašam, taču viņš zināja, ka Dievs grib piepildīt Alba Iulia ar draudzēm, kas sludina Evaņģēliju un māca Dieva Vārdu. Lai efektīvi paveiktu šo uzdevumu, Alba Iuliā vajadzēja izveidot 500 draudzes. Nelu sāka apmācīt piecpadsmit jauniešus no viņa vietējās draudzes un no jaunajām draudzēm, kuras viņš bija izveidojis. Viņa sieva Dorīna iesāka lūgšanu grupu, kurā sākumā bija trīs sievietes. Savu redzējumu viņš līdzdalīja citiem mācītājiem, kas sākumā viņa teikto uzņēma visai skeptiski un negribīgi. Ar pastāvību un neatlaidību, ticot, ka, tā kā "Ω" ir Dieva griba Alba Iuliai, Viņš pats arī būs ar Nelu, lai šo mērķi sasniegtu, Dorīna tagad vada piecpadsmit sieviešu mājas grupas, kas lūdz par jaunām draudzēm, un Nelu vada apvienoto draudžu starpkonfesionālu kustību ar nosaukumu EVANGALBA. Šī kustība pieaug un veido jaunas draudzes Alba Iulā, aicinot iesaistīties arī jau esošās draudzes. Viņu galvenās aktivitātes ir lūgšanas, mācīšana, evaņģelizācija un jaunu draudžu veidošana.

Draudzes Alba Iulā pastāv lūgšanās, vienodamās redzējumā, pieaugot mīlestībā, izsūtot evaņģēlistus un veidojot draudzes savā apkārtnē. Savu vietu ieņem arī mācība par ziedojumiem, un kaut arī viņi uzskata sevi par ļoti nabadzīgiem, daži ir apņēmušies dot regulārus ziedojumus.

Nelus "Ω" domāšana ir devusi platformu visas tautas mērogā. Viņš apmāca draudžu veidotājus un, līdzdalot redzējumu par visaptverošo draudžu veidošanu, iedvesmo draudžu vadītājus arī citos Rumānijas apgabalos. Viņš arī cer, ka viņu nosūtīs kā starpnacionālo misionāru ārpus Rumānijas.

KOPSAVILKUMS

Visaptverošā draudžu veidošana ir "Ω" domāšanas fokuss, tāpēc ka tikai caur Draudzi visā pasaulē var īstenoties lūgšanas, mīlestības vienoības, redzējuma, evaņģelizācijas un došanas uzdevums. Tā kā Draudzei ir jāaizsniedz ikviens cilvēks, "Ω" domāšanai ir jābūt jaunu draudžu veidošanas virzītājspēkam. Dievs grib "Ω", un kad Draudze darbojas saskaņā ar Dieva gribu, jaunu draudžu veidošanas darbs attīstīsies plašumā. Tautu aptveršana jeb piepildīšana ar draudzēm ir darbs, kas virzīts uz mērķi, lai visi cilvēki būtu dzirdējuši Evaņģēliju.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kāda ir atšķirība starp "Ω" domājošu draudzes veidotāju un citiem draudžu veidotājiem?
- Vai jūs lūdzat par tautām kopumā? Par reģioniem? Par pilsētām? Par ciemiem un tuvāko apkārtni?
- Vai jūs lūdzat, lai būtu vairāk strādnieku Dieva pļaujā? Ja Jēzus lika mums lūgt, vai Viņš būs uzticīgs un atbildēs, ja mēs paliksim uzticīgi un lūgsim? Kāpēc joprojām vēl ir par maz strādnieku?
- Vai esat gatavi strādāt kopā un mīlēt brāļus no citām konfesijām un ar atšķirīgiem uzskatiem otršķirīgos jautājumos, lai tikai veicinātu "Ω" īstenošanu? Vai Jēzus lūgšana pēc vienoības tiks atbildēta, vai Viņš būs lūdzis veltīgi? Vai jūs būsiet daļa atbildē uz Viņa lūgšanu?
- Vai apkārtējie cilvēki jūsu draudzi redz kā tikai vēl vienu konfesiju vai reliģiju, vai arī kā cilvēkus, kas mīl?

- Vai jūsu redzējums ir izveidot vienu draudzi, vai arī kļūt par daļu kustībā, kas piepildīs pasauli ar evaņģelizējošām draudzēm?
- Vai jūs esat uzticīgs naudas ziedojumos? Vai jūsu draudze praktizē ziedošanu? Vai jūs mācāt par ziedošanu? Ja nē, tad, ja par došanu māca Raksti, kāpēc jūs to nedarāt?
- Vai jūsu evaņģelizācijas mērķis ir tikai padarīt lielāku jūsu draudzi, vai veidot arī jaunas draudzes?

UZDEVUMS

- Izstrādājiet draudžu veidošanas plānu, kas ietver lūgšanu, vienotību un mīlestību, redzējumu, evaņģelizāciju un draudzes veidošanu, nesiet to tā Kunga priekšā un apspriediet ar vēl vismaz diviem kristīgiem biedriem.
- Padomājiet par savu tuvāko apkārtni, ciemu, pilsētu, rajonu, vai zemi. Apdomājiet, ko jūs atbildētu uz jautājumu "Kāda ir Dieva griba konkrētam apvidum?" Uzskaitiet trīs lietas, ko jūs darīsiet, lai sekmētu "Ω" īstenošanos jūsu apkārtņē?

DV REDZĒJUMS

2. NODARBĪBA

Lielais uzdevums un draudžu veidošana

VISAPTVEROŠĀ DRAUDŽU VEIDOŠANA

☛ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir iepazīstināt ar redzējumu organizēt draudžu veidošanas kustību, paklausot Lielajam uzdevumam.

☛ Galvenie punkti.

Lielā uzdevuma būtības izpratnei ir izšķiroša nozīme visaptverošajā draudžu veidošanā.

☛ Vēlamie rezultāti.

Kad šīs nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- zināt, kāpēc Mt. 28:18-20 tiek saukts par Lielo Uzdevumu;
- izprast, kā Draudze, sazarodamās un izplēzdamās, ies un darīs par mācekļiem visas tautas;
- izprast, kā draudžu veidošana piepilda Lielo Uzdevumu;
- izstrādāt plānu draudžu veidošanas kustībai savā zemē;

IEVADS

No Mateja 28:18-20 mēs uzzinām, ka mūsu priekšā ir godpilns un atbildīgs uzdevums. Lielais uzdevums ir pavēle, kurai jāpaklausā katrai kristiešu paaudzei. Dodams šo pavēli, Jēzus apsola būt ar mums kopā, līdz šis uzdevums ir izpildīts. Par Lielo Uzdevumu šī pavēle tiek saukta tā milzīgā darba dēļ, ko Jēzus liek piepildīt saviem sekotājiem.

I. LIELĀ UZDEVUMA IZPRATNE

Šie vārdi ir ļoti svarīgi un pelna, lai tos rūpīgi pārdomātu. Zemāk ir Mateja 28:18-20 burtisks tulkojums no grieķu oriģināla.

*"Man ir dota **visa** vara debesīs un virs zemes. Tāpēc, ejot, dariet par mācekļiem **visas** tautas, kristījot viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, mācot viņiem ievērot **visu**, ko Es jums esmu pavēlējis; un lūk, Es esmu pie jums **ik dienas**, līdz pat laikmeta galam."*

Centrālie un vissvarīgākie vārdi Lielajā uzdevumā ir "dariet par mācekļiem". Būdams Lielā Uzdevuma vienīgais darbības vārds pavēles izteiksmē, tas vislielākajā mērā atklāj, kāda ir Jēzus griba Viņa sekotājiem. Tātad, mācekļu sagatavošana ir Lielā uzdevuma pati sirds.

Lielajā uzdevumā Jēzus skaidri pasaka, kāds ir Viņa plāns draudzei līdz Viņa atkalatnākšanai.

Divi pārējie darbības vārdi-divdabji, "kristīdami" un "mācīdami", kontekstā ar visu frāzi, uzsver un paskaidro galveno darbību, t. i., "darīt par mācekļiem". Mācekļu sagatavošanai, caur kristību un mācību, ir papildinātājs, kas izteikts frāzē "visas tautas". Šī pavēle norāda, ka kristietis, kurš dara citus par mācekļiem, ir "ejošs". Turklāt, apsolījums, ka Jēzus ir ar tiem, kas šīs lietas dara, izteikts vārdos "Es esmu pie jums ik dienas līdz pat laikmeta galam", apņem visu šo pavēli.

A. Uzdevums: Darīt par mācekļiem.

Galvenais uzsvars Lielajā uzdevumā ir likts uz centrālo pavēli "darīt par mācekļiem", jeb sagatavot mācekļus. Tātad, draudzes galvenais uzdevums ir sagatavot mācekļus, nevis tikai

jaunatgriestos. Šī mācekļu sagatavošanas procesa svarīgos aspektus atklāj divi pakārtojuma divdabji.

1. *Kristīdami - pievēršot Kristum.*

Kristība ir publiska liecība, kas saistīta ar atgriešanos, un zīme tam, ka kāds ir dzirdējis un pieņēmis Evaņģēliju. Lai cilvēks varētu kļūt par Jēzus Kristus sekotāju, viņam ir jāatgriežas no grēkiem un jātic (Mk. 1:15). Kristība ir kā paraksts un zīmogs, kas apstiprina atdzimšanu, grēku piedošanu un jaunas dzīves sākšanos Jēzū Kristū (Tit 3:5; Mk.1:4; Rom.6:3-4).

Lielais uzdevums norāda, ka kristība notiek Trīsvienībā. No tā mēs uzzinām kaut ko par mācekļu jaunās identitātes būtību un raksturu. Viena no pārsteidzošākajām Trīsvienības īpašībām ir tā kopība un vienotība, kas saista Tēvu, Dēlu un Svēto Garu. Līdzīgā veidā arī ticīgais caur kristību pievienojas Draudzes kopībai; kopībai, kurā Jēzus vēlas redzēt tādu pašu vienotību (Jņ. 17), kāda ir Trīsvienībā.

2. *Mācīdami - kļūt tādiem kā Kristus.*

Pēc atgriešanās jaunie kristieši jāapmāca lietās, kas attiecas uz to, kam viņi apņēmušies sekot. Atgriešanās ietver sadraudzību ar personīgu Dievu. Mums ir pavēlēts sagatavot jaunatgriestos par Jēzus sekotājiem un mācekļiem, mācot viņiem paklausīt Viņa pavēlēm.

Tas ir draudzes uzdevums, mācīt paklausību Kristum. Ievērojiet, šai pantā nav teikts, ka mērķis ir mācīt pavēles, drīzāk, mērķis ir - **mācīt paklausību** visam, ko Jēzus pavēlējis. Tas nozīmē, ka Draudzes atbildība ir mācīt paklausību pilnīgi visam, kas ir Kristus griba, neizlaižot neko. Daļēja paklausība, kas viegli var kļūt par normu, ir nepietiekama. Mums pastāvīgi ir jāpēta Raksti, jautājot sev "Vai esam paklausījuši visam, kas šeit ir rakstīts?" Un "Kā mēs vēl pilnīgāk varētu paklausīt katrai pavēlei?" Pilnīgas paklausības mācība ir pastāvīgs process. Ievērojiet, ka tā nav īslaicīga darbība *pirms* kristības, bet, saskaņā ar tekstu, tā *seko* kristībai un *turpinās* visā kristieša dzīves garumā.

B. Mērķis: VISI.

Lielais uzdevums nebija īslaicīgs plāns tikai tiem, kas to dzirdēja sākumā. Vārds "visi", kas vairākkārt atkārtojas, norāda uz tālejošajiem nodomiem.

1. *Pavēles pamatā ir Kristus autoritāte.*

Pirms mācekļu izsūtīšanas uzdevumā, Jēzus pasludināja savu varu pār Visumu. Ja kāds, kam ir autoritāte, pirms pavēles došanas atklāti pasludina savas varas pakāpi, tas tiek darīts, lai uzsvērtu pavēles nozīmīgumu. Uzdevums darīt tautas par mācekļiem neattiecas tikai uz evaņģēlistiem; tas ir ikviena uzdevums, kurš pakļaujas Jēzus neierobežotajai varai. Lielais uzdevums piešķir ticīgā dzīvei konkrētu mērķa apziņu.

2. *Pavēles stāvoklis ir "iešana".*

Grieķu vārdu, kas atbilst vārdam "iešana", viegli varētu tulkot kā "kad jūs ejat" vai "esat izgājuši". Tas norāda, ka tie, kas paklausa Lielajam uzdevumam, ir ejoši. Pretstatā "nākšanai" uz Jeruzalemes templi, lai redzētu Dieva godību, mēs ejam, nesdami Dieva godību sevī (2. Kor. 3:18). Jēzus nesagatavoja mācekļus kādā sterilā mācību telpas izolācijā, bet ikdienas dzīves gaitā un notikumos. Arī draudzes kalpošanai vajadzētu būt aktīvai, ejot pasaulē, nevis gaidot, ka pasaule nāks pie tās.

- Visa vara
- Visas tautas
- Visas lietas
- Visas dienas

Jēzus lika skaidri saprast, ka Viņa mērķis ir, lai labā vēsts sasniegtu visas tautas (Mt. 24:14). Paralēlajās Rakstu vietās, kur ir runa par Lielo Uzdevumu (Lk. 24:47 un Ap. d. 1:8), mēs lasām, ka Draudzei vajadzēja iet plašumā, sākot no Jeruzalemes. Taču, tā kā apustuļi, kuriem Jēzus bija devis uzdevumu, palika Jeruzalemē, šķiet, ka pirmajai draudzei bija ļoti mazs misionārais redzējums, līdz notikumiem, kas aprakstīti Ap.d. 8.

nodaļā. Rodas iespaids, ka pirmā draudze bija sapratusi tikai vārdus "sākot ar Jeruzalemi", bet ne vārdus "visām tautām".

Iešana vajāšanu rezultātā.

Ja būs vajadzīgs, Jēzus lietos savu neierobežoto varu, lai liktu draudzei iet pie tautām. Pēc vajāšanām un Stefana mocekļa nāves, draudze sāka nest Evaņģēliju tālāk pasaulē. Ap.d. 8:1 teikts: "*Tanī dienā izcēlās lielas vajāšanas, kas vērsās pret draudzi Jeruzalemē, un visi, izņemot apustuļus, izklīda pa Jūdejas un Samarijas novadiem.*" Apustuļu darbu 11:19-20 rakstīts: "*Bet tie, kas bija izklīduši vajāšanās, kuras cēlās Stefana dēļ, aizgāja līdz Foenīķijai, Kiprai un Antiohijai, sludinot šo vēsti...*" Jēzus pieļāva vajāšanas, lai šai krīzes brīdī liktu kristiešiem darīt to, ko viņiem, saskaņā ar Jēzus pavēli, vajadzēja darīt.

Iešana aiz paklausības.

Ap.d. 13:1-3 varam lasīt, ka draudze Sīrijas Antiohijā bija paklausīga Lielajam uzdevumam. Pēc Svētā Gara norādījuma, viņi izsūtīja Pāvilu un Barnabu uz Kipru, kur "*viņi sludināja Dieva Vārdu jūdu sinagogās*" (Ap.d. 13:4-5). No Kipras, pirms atgriešanās Antiohijā, Pāvils ar saviem biedriem apceļoja plašus apgabalus (Ap.d. 13:6).

Dievs ir uzlicis Draudzei atbildību par Labās vēsts pasludināšanu. Kā raksta Pāvils draudzei Korintā: "Bet tas viss nāk no Dieva, kas mūs ir salīdzinājis ar Sevi caur Kristu, un mums devis salīdzināšanas amatu. Jo Dievs bija Kristū un salīdzināja pasauli ar Sevi, tiem viņu grēkus nepielīdzinādams, un ir mūsu starpā licis salīdzināšanas vārdu" (2. Kor. 5:18-19). Tāpat kā to darīja draudze Antiohijā, Draudzei paklausībā vajadzētu tiekties aizsniegt visas tautas, bet ja Draudze nav bijusi paklausīga, Jēzus ir izraisījis kritiskas situācijas, lai īstenotu savu darbu.

3. *Pavēles mērķis ir "visas tautas".*

Vārdi "visas tautas" stāv tiešā kontrastā ar Rakstu vietu, kur Jēzus izsūta savus mācekļus, tajā laikā par mērķi norādīdams uz pazudušajām Izraēla avīm (Mt. 10:5,6). Šeit mēs tiekam aicināti nest Evaņģēliju visām tautām, jo Jēzus ir atpircis ar savām asinīm cilvēkus "*no visām ciltīm, valodām, tautām un tautībām*" (Atkl. 5:9). Apustulim Jānim bija priekšrocība redzēt šo pavēli piepildītu viņam dotajā debesu atklāsmē, kas parādīja, kā cilvēki no visām tautām pielūdza to Kungu (Atkl. 7:9).

Kas ir tauta? Grieķu tekstā šeit lietots vārds *ethnos*². No tā ir cēlies vārds "etniskis". Etniska grupa ir cilvēku kopa, kurus vieno viņu valoda, kultūra un ieražas. Vienas zemes robežās var dzīvot vairākas etniskās grupas. Lai draudžu veidošanas kustība būtu sekmīga, bieži vienā zemē ir jāaizsniedz vairākas tautas (*ethnos*). Katra etniskā grupa ir jāuzrunā tās valodā un saskaņā ar tās kultūru un ieražām, ja mēs gribam paklausīt Lielajam uzdevumam, nesot Evaņģēliju "visām tautām".

4. *Pavēles izpildīšanas laiks ir "līdz laikmeta galam".*

Ar vārdiem "līdz laikmeta galam" Jēzus liek saprast, ka šie norādījumi attiecas uz visu Draudzi kopumā - nevis tikai uz divpadsmit mācekļiem -, līdz Viņš atgriezīsies. Mums jāpastāv šais trīs lietās "līdz laikmeta galam", t. i., līdz tam, kad Jēzus atgriezīsies pēc savas Draudzes. Tas būs laiks, kad Kristus tiks "*sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām*" (Mt. 24:14).

C. Apsolījums.

Darīt par mācekļiem cilvēkus no visām tautām var likties neaptverams un nepaveicams darbs. Tomēr, kad ejam darīt par mācekļiem, mēs varam iet ar pārliecību. Mēs esam droši par absolūtiem panākumiem, tāpēc ka Kristum tagad ir **visa vara**, un Viņš ir apsolījis būt ar mums **visas dienas**, līdz šī laikmeta

Jēzus Savai Draudzei dod gan uzdevumu, kas tai jāizpilda līdz Viņa atnākšanai, gan apsolījumu kā garantiju panākumiem.

² εθνος

beigām. Kristus pats ir panākumu garantija, kamēr vien mēs paliekam Viņā, balstoties uz Viņa autoritāti un klātbūtni (Jņ. 15:4-17). Jēzus savai Draudzei dod gan uzdevumu, kas tai jāizpilda līdz Viņa atnākšanai, gan apsoltījumu kā garantiju panākumiem.

Tai Jaunās Derības daļā, kas seko Evaņģēlijiem, mēs varam redzēt, kā draudze ik dienas apliecināja savu paklausību Jēzus pavēlei. Apustulis Pāvils, sēdēdams cietumā, ar pārliecību rakstīja Filipiešu draudzei (Fil. 1:6): "Esmu pārliecināts, ka tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai." Viņš saprata, ka Dievs darbojas, un ka Dieva Gars bija klātesošs ticīgajos un ticīgo sadraudzībā; viņš zināja, ka viņa darbs nav veltīgs. Tā ir laba un iedrošinoša vēsts mums, kad domājam, kā īstenot Lielo Uzdevumu.

II. LIELAIS UZDEVUMS UN DRAUDŽU VEIDOŠANA

Visaptverošā draudžu veidošana realizē Lielā uzdevuma norādījumus un mērķus. Saskaņā ar Mateja 24:14, Marka 13:10, Lūkas 24:45-47 un Apustuļu d. 1:8, Lielais uzdevums būs izpildīts tad, kad mācekļi būs ikvienā tautā. Izveidojot draudzes katrā tautā, tur tiek sagatavoti mācekļi.

A. Lielais uzdevums un Draudzes mērķis.

DRAUDZES atbildība ir izpildīt Lielo Uzdevumu. Draudze nepastāv tāpēc, lai kalpotu pati sev vai iemūžinātu savas pašas programmas, bet gan lai nestu Evaņģēliju "visām tautām". Misijas darbs draudzē nav tikai viena no daudzajām kalpošanām; tas ir pastāvēšanas galvenais iemesls. Draudzei vajadzētu augt caur evaņģelizāciju un vērsties plašumā, veidojot jaunas draudzes, lai aizvien vairāk cilvēku kļūtu par Jēzus mācekļiem. Draudzes programmas un kalpošanas vajadzētu izvērtēt un izstrādāt saskaņā ar to, cik lielā mērā tās sekmē augšminēto mērķu īstenošanu. Vai tās veicina mācekļu sagatavošanu tādā veidā, kā to paredzēja Jēzus, kad Viņš deva Lielo Uzdevumu?

Draudzes vadītājam vajadzētu sagatavot draudzes locekļus īstenot Lielo Uzdevumu, apmācot viņus, kā par savu ticību pastāstīt pazudušajiem, iepazīstinot viņus ar misijas darba būtību un iedvesmojot viņus lūgt un dot finansiālus ziedojumus lielajai plaujai. Draudžu vadītāji bieži kļūst tik aizņemti, pūlēdamies paši saviem spēkiem visu paveikt, ka atstāj novārtā iespēju apmācīt citus to darīt. Taču daudzi apmācīti cilvēki jebkurā kalpošanā var panākt vairāk nekā viens pats. Atcerieties, ka Jēzus savu vēsti un kalpošanu uzticēja saviem mācekļiem un, to darīdams, vairoja sava darba iespaidu.

B. Lielais uzdevums un draudžu veidošana.

Ja Lielā uzdevuma kodols ir darīt par mācekļiem cilvēkus visās tautās, tad mums nepārtraukti jāmeklē vislabākās metodes, kā to izdarīt. Galu galā, daudzi ir savas dzīves veltījuši tam, lai piepildītu Lielo Uzdevumu. Ir prātīgi šī mērķa sasniegšanas labā salīdzināt dažādas kalpošanas metodes. Vai tās visas atspoguļo tos principus, kādus prasa Lielais uzdevums? Vai tās pievērš pienācīgo uzmanību visiem Lielā uzdevuma nodomiem? Kādas metodes vislabāk sagatavo mācekļus atbilstoši Lielajam uzdevumam? Lai palīdzētu atbildēt uz šiem jautājumiem, mēs aplūkosim trīs garīgā darba metodes, lai salīdzinot redzētu, kā tās veicina vai neveicina Lielā uzdevuma īstenošanu.

Pirmā metode salīdzināšanai būs nodibināta draudze. Šīs nodarbības ietvaros, par "nodibinātu" mēs sauksim draudzi, kas ir vairāk kā desmit gadus veca. Otrā metode ir saukta "ārpus draudzes sludināšana". "Ārpusdraudzes sludināšana" ir termins, ko lietojam, lai apzīmētu jebkurus ar draudzi nesaistītus sludināšanas pasākumus, tādus kā tradicionālās evaņģelizācijas kampaņas, radio evaņģelizācija u. c. Pamatideja ir tā, ka tas ir evaņģelizācijas veids, kas nenāk tieši no draudzes un nav obligāti orientēts uz kādu vietējo draudzi. Trešā metode, ko apskatīsim, būs jaunu draudžu veidošana. Ar jaunas draudzes veidošanu mēs domājam kontaktu dibināšanu, cilvēku vešanu pie grēku nožēlas, jaunatgriesto mācīšanu, viņu kristīšanu un dievkalpojumu, rezultātā nodibinot draudzi, kas piepildīs Jaunās Derības dotos uzdevumus Jēzus sekotājiem.

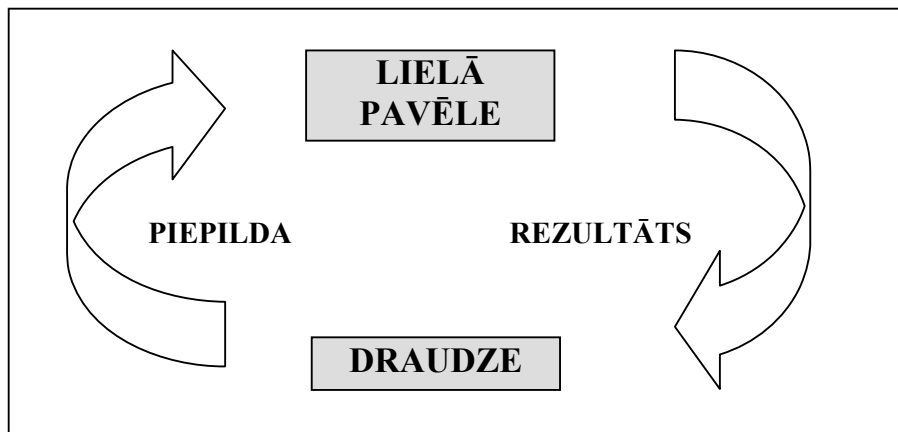
Attēls 2.2 Lielais uzdevums un draudžu veidošana.

LIELAIS UZDEVUMS	EVANĢELIZĀCIJA	MĀCĪŠANA	Rezultāts
<i>Principi:</i>	<i>"Kristība", pievēršanās Kristum.</i>	<i>"Paklausības mācīšana". Kļūt līdzīgam Kristum.</i>	"MĀCEKĻU SAGATAVOŠANA"
Nodibināta draudze	NE VIENMĒR	JĀ	VARBŪT...
Evanģelizācija ārpus draudzes	JĀ	NE VIENMĒR	VARBŪT...
Draudzes veidošana	JĀ	JĀ	JĀ!!!)

Kā tas redzams attēlā 2. 2, šo triju metožu salīdzināšana atklāj, ka vislabāk Lielā uzdevuma mērķi īsteno draudžu veidošana. Nodibinātās draudzes bieži vien lielu uzmanību pievērš mācekļu sagatavošanai, taču izpalcē efektīva jaunatgriesto pievēršana Kristum, kamēr ārpus draudzes evaņģelizācija rada jaunatgriestos, taču bieži vien bez pietiekama uzsvara uz mācību (protams, abos šajos variantos mēdz būt arī izņēmumi). Turpretī draudžu veidošana apvieno abus šos elementus, atgriežot cilvēkus un tad nodrošinot vidi, kurā viņi var kļūt par mācekļiem.

Acīmredzot, lai piepildītu Lielo Uzdevumu, tiek izmantotas daudzas metodes, kas ikvienu var tikt salīdzināta ar draudžu veidošanu. Augšminētais piemērs tika izmantots tikai, lai vienkārši izceltu faktu, ka draudžu veidošana pilnībā īsteno abus šos Lielā uzdevuma principus un mērķus, kad jauni mācekļi tiek sagatavoti evaņģelizācijas un apmācības rezultātā. Var derēt arī citas metodes, taču draudžu veidošana pelna nemainīgu prioritāti, ņemot vērā faktu, kā tā vislabāk iemieso Lielo Uzdevumu, ko devis mūsu Kungs.

Draudžu veidošana pelna nemainīgu prioritāti, ņemot vērā faktu, ka tā vislabāk iemieso Lielo Uzdevumu, ko devis mūsu Kungs.

Attēls 2.3 Lielais uzdevums un Draudze.**KOPSAVILKUMS**

Lielais uzdevums ir pavēle sagatavot mācekļus, kristījot jaunatgriestos un mācot viņiem paklausību Kristum. Mūsu uzdevums prasa, lai mēs ietu pasaulē un darītu par mācekļiem cilvēkus no visām etniskajām grupām, nevis gaidītu, ka viņi nāks pie mums. Mūsu autoritātes un pārliecības pamatā ir pats Kristus, kurš apsolīja būt ar mums, līdz šis uzdevums būs paveikts.

Draudze pastāv tāpēc, lai darītu mācekļus visās tautās, un tādejādi piepildītu Kristus doto uzdevumu. Visām draudžu programmām un centieniem kopumā vajadzētu sekmēt šī mērķa

īstenošanu. Lielais uzdevums būs paveikts tad, kad Draudze atzīs Jēzus Kristus autoritāti un paklausīs Viņa dotajai pavēlei.

Jaunas draudzes izveidošana realizē pavēli "darīt par mācekļiem", caur Evaņģēlija sludināšanu iemantojot jaunatgriestos, kam seko jauno ticīgo apmācīšana un sagatavošana mēceklībai. Draudzes, kas sapratīs savas pastāvēšanas mērķi un nozīmi, uzsāks jaunas draudzes ar tādu pašu pastāvēšanas pamatu, un, to darot, nodrošinās vajadzīgos priekšnoteikumus, lai ar Evaņģēliju aizsniegtu "visas tautas". Draudžu veidotāji un visi, kas iesaistīti jaunu draudžu veidošanas procesā, atrodas ļoti unikālā un nozīmīgā kalpošanā, jo tā pilnīgi iemieso principus, ko māca Lielais uzdevums. Vienkāršāk sakot, jaunu draudžu veidošana ir vislabākā metode, kā īstenot Lielo Uzdevumu.

Mūsu uzdevums prasa, lai mēs ietu pasaulē un darītu par mācekļiem cilvēkus no visām etniskajām grupām, nevis gaidītu, ka viņi nāks pie mums.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Vai esat atzinuši Kristus autoritāti, īstenojot Lielo Uzdevumu? Vai jūsu draudze izprot Kristus pavēles "iet un darīt par mācekļiem visas tautas" svarīgumu? Vai tā ir šī mērķa virzīta?
- Kā jūs varat palīdzēt, lai aktīvi iesaistītu savu draudzi Lielā uzdevuma īstenošanai?
- Vai jūsu draudze atsauca tā Kunga pavēlei, gatavojot mācekļus jūsu zemē un citās zemēs?
- Vai Jēzus arī nākotnē lietos vajāšanas, ekonomiskās krīzes un/vai paklausību, lai īstenotu Lielo Uzdevumu?
- Vai esat izvēlējušies "iet" paklausībā, vai arī jūs gaidāt kādu krīzi?
- Vai jūs savu draudžu veidošanas darbu koncentrējat uz to, lai iegūtu jaunus Jēzus sekotājus, vai lai darītu lielāku savu draudzi?
- Vai jums un tiem, kurus jūs mācāt, ir redzējums aizsniegt visas tautas?
- Vai jūs mācāt un sagatavojat cilvēkus praktiskai paklausībai, vai arī jūsu mācīšana galvenokārt aprobežojas ar teoriju?

UZDEVUMS

Izveidojiet un iedvesmojiet kādu grupu cilvēku lūgt par jūsu tautu un citām tautām, sākt ar naudas ziedojumiem atbalstīt vietējās un ārzemju misijas un spert pirmos soļus draudžu veidošanas darbā, paturot centrā redzējumu aizsniegt visas tautas.

DV REDZĒJUMS

3. NODARBĪBA

Draudžu veidošanas cikls KOPAINAS IZPRATNE

☛ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir iepazīstināt ar "Draudžu veidošanas ciklu", kas akcentē izšķirošās fāzes vietējo draudžu izveidošanas procesā un draudžu veidošanas kustībā.

☛ Galvenie punkti.

- Draudžu veidošanas ciklam nevajadzētu būt nejaušu gadījumu virknei.
- Draudžu veidošanas process ietver pamata ielikšanu, pazudušo atgriešanu, ticīgo iesaistīšanu draudzes kopībā, viņu apmācību kalpošanai, draudžu vairošanu, kas izvēršas jaunu draudžu kustībā.
- Draudžu veidošanas mērķis nav tikai viena jauna draudze, bet draudžu kustība konkrētā reģionā.

☛ Vēlamie rezultāti.

Kad šīs nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- saprast draudžu veidotāju apmācības virzienu un draudžu veidošanas procesu.
- būt spējīgiem saskatīt sešas izšķirošās fāzes draudžu tālākveidošanas procesā.
- saprast, ka draudžu veidošanas mērķis nav tikai viena jauna draudze, bet daudzas draudzes un draudžu veidošanas kustība ikvienā valstī.

☛ Pielikums.

3A Draudžu veidošanas modeļi.

☛ Ieteikumi skolotājiem.

Izgatavojiet plakātu ar 3.1. attēlu un norādiet uz to katras nodarbības sākumā, lai atgādinātu draudžu veidotājiem, kur jūs savā apmācībā atrodaties pašreiz, un uz ko jūs virzāties draudžu veidošanas procesā.

Apspriediet ar studentiem dažādos draudžu veidošanas modeļus, kas aprakstīti pielikumā 3A. Kuri no šiem modeļiem to kontekstā ir izrādījušies veiksmīgi un kuri ne? Kuri liekas visdrīzāk atbilstoši tam, lai sekmētu draudžu veidošanas kustības?

IEVADS

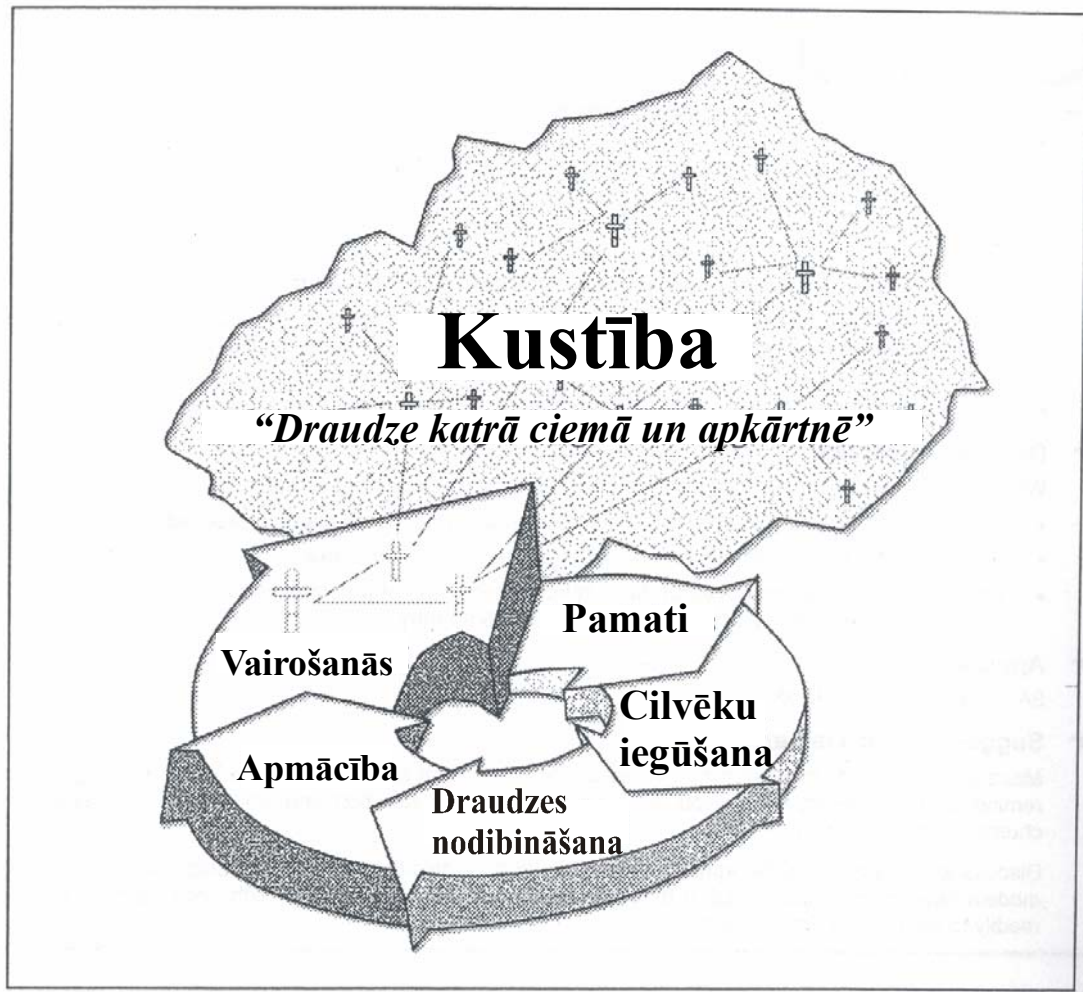
Inženieri bieži vien lieto modeļus, lai radītu priekšstatu par kādu ideju. Projekts ir piemērs tādām modelim, ko kāds inženieris varētu lietot. Skatoties uz projektu jeb plānu, inženieris var redzēt, kā savstarpēji saskan un atbilst dažādi celtnes aspekti, pirms vēl ēka patiesībā tiek celta. Tas kalpo arī kā paraugs, pēc kura vadīties, lai zinātu, kā šo ēku celt. Tas ļauj inženierim daudz vieglāk iztēloties, kādā kārtībā šos atsevišķos celtnes komponentus vajadzētu savienot.

Līdzīgā kārtā, arī visaptverošā draudžu veidošana nav nejaušu gadījumu virkne. Tas ir mērķtiecīgi virzīts process. Visaptverošās draudžu veidošanas procesa mērķis var būt sadalīts vairākos atšķirīgos līmeņos, atkarībā no tā, kas konkrētajā procesa posmā ir svarīgākais. Cilvēki ir jāpievērš ticībai Kristum, par viņiem ir jārunā un jāpalīdz iekļauties vietējās kristiešu kopienās. Vadītājus jāapmāca un jāsaģatavo tam, lai viņi varētu uzņemties draudzes vadību un

pilnveidošanu. Nobriedušām draudzēm ir jāvairojas, veidojot jaunas draudzes. Visa tā rezultātā jūsu novads un zeme tiks piepildīta ar dzīvām, pieaugt un izplesties spējīgām draudzēm. Patiesi, galīgais mērķis ir sagatavot Kristus līgavu būt kopā ar Viņu mūžīgi.

"Draudžu veidošanas cikls" (Attēls 3.1) ir draudžu veidošanas procesa diagramma, kas no īpaša redzespunkta vizuāli parāda ciešo saikni starp pamatprincipiem un praktisko darbu šī procesa gaitā. Pielikumā 3A ir parādīti dažādi modeļi, kādos šis process ir lietots draudžu veidošanai.

Attēls 3.1 Draudžu veidošanas cikls

I. POSMS - PAMATI

Iesākums var būt kritisks jebkurā daudzpakāpju procesā. Draudzes veidotāji draudzes dibināšanas procesu sāk ar personīgas sadraudzības izveidošanu ar Kristu, kas nepieciešama, lai varētu būt Evaņģēlija sludinātājs. Apustulis Pāvils brīdina no celšanas uz jebkāda cita pamata, kas nav Jēzus Kristus (1. Kor. 3:11). Pieņemot to, kā pašu par sevi saprotamu, var nonākt tikai pie uzsāktā darba izgāšanās.

Tas, ka nav nekāda skaidra priekšstata par draudzi, ko paredzēts veidot, var noslāpēt draudzes veidošanu. Tāpēc šajā posmā izšķiroša nozīme ir tam, ka tiek konkretizēts nākotnes redzējums un izstrādāts draudzes veidošanas plāns. Nozīmīga loma tajā ir izpētei. Detalizēta informācija par pļaujas apjomu un pļaujas lauku palīdzēs izstrādāt darbības plānu. Izpētes mērķis ir iegūt priekšstatu par tiem cilvēkiem, ko draudžu veidotāji vēlas aizsniegt, kā arī uzzināt, kādi ir pieejamie līdzekļi viņu aizsniegšanai.

A. Vadošā Rakstu vieta:

"Pēc Dieva dotās žēlastības, es kā gudrs namdaris liku pamatu, un kāds cits ceļ uz tā ēku. Bet katrs lai pielūko, kā viņš to ceļ. Jo citu pamatu neviens nevar likt, kā to, kas jau ir likts, proti, Jēzus Kristus." (1. Kor. 3:10-11)

B. Aktivitātes un mērķis (Zīm. 19. lpp).**Aktivitātes:**

- nostipriniet šo redzējumu ar lūgšanu;
- izpētiet sabiedrību, kuru domājat aizsniegt;
- attīstiet savā ticībā personīgu pārliecību;
- attīstiet personīgu pārliecību Bībeles studijās;
- sāciet veidot draudzes veidošanas plānu un metodes.

Mērķis: *sagatavot sevi, savu redzējumu un virzienu draudžu veidošanas misijai.*

C. Svarīgākie jautājumi šai posmā.

- Kas ir Dieva misija virs zemes? Kāda loma šai misijā ir draudzei?
- Kurš ir mans personīgais plaujas lauks? Ko Dievs vēlas no manis manā apkārtnē?
- Kas ir man Dieva dotā aicinājuma un redzējuma īpašie aspekti?
- Kāda veida draudze spēj atbildēt uz šīm vajadzībām? Vai tai jābūt pieaugt un izplesties spējīgai?
- Kas ir galvenie šķēršļi jaunu draudžu veidošanai?
- Kas palīdzēs? Kas ir plaujas spēks? Kā mēs veicam izpēti?

II. POSMS - PAZUDUŠO GLĀBŠANA

Evaņģelizācija nekad neapstājas draudzē, taču šis konkrētais posms ir periods, kad draudžu veidotājs koncentrējas gandrīz vienīgi tikai uz evaņģelizāciju. Draudžu veidotāja piemērs šī posma laikā būs noteicošais faktors, kas darīs iespējamu vadīt un sagatavot citus veikt evaņģelizāciju vēlākos posmos.

Ir neiespējami izveidot draudzi bez evaņģelizācijas. Pārāk bieži draudžu veidotāji iziet uz to, lai piesaistītu savai jaunajai draudzei citus kristiešus, tā vietā, lai koncentrētos uz Evaņģēlija pasludināšanu neticīgajiem. Nepavadot pietiekoši daudz laika ar nekristiešiem un tikai cerot, ka Dievs pats viņus atvedīs uz jauno draudzi, velti ir gaidīt uz augļiem evaņģelizācijas laukā. Draudžu veidotājiem ir jāuzsāk evaņģelizācijas grupas, kas koncentrējas uz attiecību veidošanu, iekļaujot diskusijas par to, kādas atbildes Bībele sniedz uz dažādām dzīves situācijām, aizlūgšanas par personīgām vajadzībām un iedrošinājumu. Ja cilvēki nav raduši atklāti runāt par saviem personīgajiem pārdzīvojumiem, laika gaitā viņiem jāpalīdz šo spēju atbrīvot. Pavadot laiku individuālās sarunās ar mājas grupu locekļiem, tiks padziļinātas attiecības un pilnveidota sadraudzība. Mājas grupu vadītājiem, cik vien drīz iespējams, jācenšas sagatavot jaunus grupu vadītājus. Sapulču norises kārtībai vajadzētu būt vienkāršai, lai tās varētu organizēt jauni vadītāji. Ja tās ir atkarīgas no vadītāja, no viņa stila vai zināšanām, būs grūti vēlāk atrast citus vadītājus.

A. Vadošā Rakstu vieta:

"Kaut arī esmu brīvs un nepiederu nevienam cilvēkam, es padaru sevi par vergu katram, lai pēc iespējas daudzus mantotu. Jūdiem esmu tapis kā jūds, lai iemantotu jūdus...Vājajiem esmu kļuvis vājš, lai mantotu vājos. Es visiem esmu tapis viss, lai katrā gadījumā kādus izglābtu. To visu es daru Evaņģēlija dēļ, lai man būtu daļa pie tā svētībām." (1. Kor. 9:19-23)

B. Aktivitātes un mērķis.

Aktivitātes:

- kontaktējieties ar galvenajiem vadītājiem un veidojiet attiecības;
- evaņģelizējiet pazudušos;
- uzsāciet evaņģelizācijas grupas Bībeles studijas;
- izstrādājiet programmu darbam ar jaunatgriestajiem;
- māciet jaunatgriestajiem paklausību Kristum.

Mērķis: *Veidot attiecības un sludināt Labo Vēsti evaņģelizējamās apkārtnes iedzīvotājiem.*

C. Svarīgākie jautājumi šajā posmā.

- Kādas evaņģelizācijas metodes mums ir vispiemērotākās, lai sasniegtu mūsu mērķus?
- Kā mēs dibinām kontaktus ar galvenajiem vadītājiem? Kas viņi ir? Kā mēs viņus atrodam?
- Kā mēs apmācām jaunatgriestos, lai viņi būtu liecinieki saviem draugiem un ģimenei?
- Kā mēs ievadām viņus mācekļībā un sagatavojam viņus kalpošanai? Ko un kā mēs viņiem mācām?
- Kā jūs iepazīstat viņu draugu loku un sākat viņiem evaņģelizēt?
- Cik daudz māju grupu mums vajadzētu izveidot, pirms mēs viņus sapulcējam lielākā sapulcē?

III. POSMS - NODIBINĀŠANA

Kaut arī, lai nonāktu līdz šim posmam, vajadzīgs gads vai vairāk, daudzi draudžu vadītāji to uzskata par punktu, kurā draudze ir oficiāli un formāli "piedzimusi". Grupai, kas iegūst vietējās draudzes statusu, jau ir pašai savs unikāla virzītājspēka potenciāls. Šajā posmā mājas grupām jau vajadzētu pieaugt un vairoties, un tām vajadzētu pulcēties kopā uz svētku sapulcēm, pat uzsākt regulārus dievkalpojumus. Ja tas iespējams, šim nolūkam var noīrēt zāli, taču esiet apdomīgi, jo bieži vien tas tiek izdarīts pārāk ātri. Pirms tiek īrēta zāle, draudžu veidotājiem vajadzētu būt vairākām spēcīgām māju grupām, kur uz sapulcēm nāk 30-40 cilvēku. Māju grupas turpina pulcēties arī pēc tam, kad sākušās lielās dievkalpojumu sapulces, un tās joprojām ir pamats draudzes stiprumam un izaugsmei.

Akcenti uz mācekļību turpinās cauri visai draudzes dzīvei. Taču šajā posmā draudzes veidotājs īpaši uzsver mācekļības nozīmi jaunatgriesto dzīvēs, tādējādi nospraužot paraugu tālākai nepārtrauktai mācekļībai. Viena kopēja problēma šī posma laikā ir pietiekošas jauno kristiešu izpratnes trūkums. Daži draudžu veidotāji sagaida, ka jaunatgriestajiem vajadzēs tieši to pašu, ko vajag jebkurai citai, vai arī viņi nav gatavi jaunajiem kristiešiem parādīt šo "soli pa solim" ceļu uz garīgo izaugsmi. Īpaši pret jaunajiem kristiešiem izturas pārāk stingri, uzspiežot likumus un bauslības prasības bez kādas žēlastības, vai arī pārāk ātri meklējot briedumu pie garīgiem zīdaiņiem. Labvēlība un pacietība ir vislabākā attieksme, kā palīdzēt jauniem kristiešiem.

A. Vadošā Rakstu vieta:

"Un vērosim cits citu, lai paskubinātu uz mīlestību un labiem darbiem, neatstādami savas sapulces, kā daži paraduši, bet cits citu paskubinādami, un to jo vairāk, redzot tuvojamies to Dienu."(Ebr. 10:24-25).

B. Aktivitātes un mērķis.**Aktivitātes:**

- ievadiet jaunatgriestos mācekļībā;
- sagatavojiet nākamās vadītājus;
- izvērsiet evaņģelizāciju starp draugiem;
- vairojiet māju grupas;
- uzsāciet regulārus dievkalpojumus.

Mērķis: *Sapulcēt jaunatgriestos un visus dalībniekus uz svētku sapulcēm.*

C. Svarīgākie jautājumi šajā posmā.

- Kā tiks apmācīti un ievesti kalpošanā jauni vadītāji?
- Kad mēs kristījam jaunatgriestos? Kad un kas viņiem dod Svēto Vakarēdienu?
- Kā jūs nostiprināt jaunatgriestajos pārliecību par viņu pilnīgo pestīšanu?
- Kā jūs izveidosiet draudzes dzīvi? Kā tajā iejutīsies jaunie ticīgie?
- Kad mēs sanākam kopā, kur mēs satiekamies? Kā mēs uzaicinām cilvēkus?
- Kādus rīcības veidus mēs lietosim, lai sasniegtu nodomāto mērķi? Kāds būs mūsu dievkalpojumu stils un kārtība?

IV. POSMS - APMĀCĪŠANA

Jauno draudžu pirmo trīs posmu laikā misijas darbinieks bieži vien uzņemas atbildības nastu par draudzi, līdzīgi, kā vecākiem ir jāuzņemas atbildība ģimenē, kur ir mazi bērni. Un tāpat kā bērniem, augot lielākiem, ir jāuzņemas vairāk un lielāka atbildība, tā arī jaunatgriestajiem, iegūstot garīgo briedumu, ir jāuzņemas lielāka atbildība. Šī, ceturtnā, posma laikā draudzes veidotāji nodod tālāk atbildību par evaņģelizāciju, mācekļu sagatavošanu un jaunu vadītāju izvirzīšanu.

Ja draudzes veidotājs neveltī laiku tam, lai deleģētu atbildību, nodrošinātu apmācību un dotu iespējas citiem iesaistīties kalpošanā, tad šī draudze neizaugs tālāk par viena cilvēka spējām mācīt un kalpot citiem.

Pirmām kārtām uzticoties tam Kungam, draudzes veidotājos jābūt pietiekoši daudz pārliecības par citiem, lai sagatavotu viņus vadīt draudzes darbu. Dievs ir piešķīris dāvanas ikvienam ticīgajam, un ikvienam ir pienākums un atbildība ar šīm dāvanām kalpot citiem. Ja draudzes veidotājs neveltī laiku tam, lai deleģētu atbildību, nodrošinātu apmācību un dotu iespējas citiem iesaistīties kalpošanā, tad šī draudze neizaugs tālāk par viena cilvēka spējām mācīt un kalpot citiem. Viņš ir noslogots pāri par saviem spēkiem, un jaunie kristieši vienkārši nevar šai jaunajā atrast sev mājas! Cilvēki šai draudzē var sākt justies vīlušies, ja viņiem netiek uzticēta kāda nozīmīga atbildība, kas motivētu un stimulētu viņus palikt iesaistītiem draudzes dzīvē. Viņi kļūst par vienkāršiem skatītājiem. Bēdīgi piemēri tam ir vērojami Austrumeiropā.

A. Vadošā Rakstu vieta:

"Un ko esi dzirdējis no manis, daudziem lieciniekiem klāt esot, to cel priekšā uzticīgiem cilvēkiem, kas būs noderīgi mācīt atkal citus." (2. Tim. 2:2)

B. Aktivitātes un mērķis.

Aktivitātes:

- atlasiet vadītājus, kādi vajadzīgi ikvienai draudzes darba nozarei;
- nosakiet, kādas ir katra locekļa garīgās dāvanas;
- apmāciet māju grupu vadītājus;
- nozīmējiet un ievadiet vadītājus kalpošanā;
- Organizējiet attiecīgo struktūru un kalpošanu pienākumus, kādus jūs šai kalpošanā paredzat.

Mērķis: *apmācīt vadītājus un draudzes darbiniekus, kas spējīgi mācīt citus.*

C. Svarīgākie jautājumi šajā posmā

- Kā mēs varam palīdzēt jaunatgriestajiem atklāt viņu garīgās dāvanas? Kas viņus apmācīs?
- Kuras ir tās sfēras, kurās vajadzīga apmācība? Kur un kā šī apmācība tiks nodrošināta?
- Kuri ir iespējamie vadītāji? Kādas ir viņu dāvanas un spējas? Vai viņi ir uzticīgi, kalpojoši cilvēki?
- Kur šie apmācītie kalpos? Kas ir galvenās vajadzības un risināmie jautājumi šai jomā? Kad viņi sāks savu kalpošanu šai jomā? Kam viņi atskaitīsies? Kāds ir viņu darba veids?

V. POSMS – SKAITLISKĀ AUGŠANA

Lai Lielais uzdevums varētu īstenoties, normālam draudzes darba rezultātam visos līmeņos vajadzētu būt tādām, ka draudze pieaug un sazarojas, aizsākot jaunas draudzes. Laba Bībeles skolotāja mērķis ir nevis radīt tikai studentus, bet gan vairāk Bībeles skolotājus. Labu vadītāju var pazīt ne tikai pēc sekotājiem, bet pēc jauniem vadītājiem. Evaņģēlista kalpošanas galamērķis nav tikai jauni atgriestie, bet gan arī jauni evaņģēlisti. Tādā pašā veidā, kad ir nodibināta draudze, pilnīgi dabiski vajadzētu sekot pieaugšanai un jaunu draudžu veidošanai.

Bet tā vietā, lai skaitliski augtu, daudzi jauno draudžu vadītāji sliecas uzturēt vai papildināt to, kas viņiem jau ir. Viņi var palikt apmierināti ar draudzes jau esošo apjomu un nemaz necensties tālāk, lai sekmētu jaunu draudžu veidošanos. Šajā posmā bieži vien ļoti spēcīga ir vēlēšanās uzcelt kārtējo baznīcas ēku kā apliecinājumu piederībai pie "draudzes".

Šiem vadītājiem vajadzētu saprast, ka augšanai ir robežas. Dabā katra dzīvā radība vai augs agrāk vai vēlāk zaudē savu ražības aktivitāti, vai pat mirst, kamēr viņu atvases un sēklas turpina dzīvot. Draudzes struktūrā darbojas līdzīgs princips. Zināmā mērā, īstais draudzes "auglis" ir nevis jauns atgriestais, bet gan jauna draudze. Visefektīvākais veids, kā draudze gūst plašāku ietekmi, ir caur skaitlisku vairošanos un jaunu draudžu veidošanu. Vislabākie vadītāji šīm jaunajām draudzēm ir tie, kas nāk no pašas veidotājas draudzes, nevis no kādas citas vietas, tādas kā seminārs vai Bībeles skola. Vadītājiem ir jāuztur un jāskubina citus uz mērķi plesties un vairoties, tā lai tajā pilsētā un apkārtnē tiktu nodibināts vēl vairāk draudžu.

A. Vadošā Rakstu vieta:

"Bet jūs dabūsiat spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un jūs būsiet mani liecinieki Jeruzalemē, visā Jūdejā un Samarijā, un līdz zemes galiem." (Ap. d. 1:8)

B. Aktivitātes un mērķis.**Aktivitātes:**

- apmāciet vadītājus, kā veidot draudžu veidošanas komandas;
- sagatavojiet darbiniekus vairākiem līmeņiem un dažādām kalpošanām;
- izpētiet jaunus rajonus, kur jūtat aicinājumu uzsākt draudzes veidošanu;
- izplānojiet un noturiet sistemātiskus evaņģelizācijas pasākumus;
- izvēlieties un nozīmējiet vadītājus, kas uzņemtos šīs kalpošanas organizatorisko pusi.

Mērķis: *izveidot vadītāju bāzi, lai veidotu draudžu veidošanas komandas.*

C. Svarīgākie jautājumi šajā posmā

- Kāda izpēte ir jāveic? Kas to darīs? Vai tuvumā ir kāda etniskā iedzīvotāju grupa, kas vēl nav dzirdējusi Evaņģēliju? Vai starp viņiem ir iespējamie vadītāji, kurus varētu apmācīt?
- Kādiem mērķiem jātiek izvīrātiem un popularizētiem? Kurš vadīs lūgšanu sapulces, lai atbalstītu šo kalpošanu?
- Kas nozīmēs un pārraudzīs visas jaunās kalpošanas? Kas uzņemsies viņus pastāvīgi apmācīt?
- Vai ir vēl kādas citas draudzes, ko varētu iesaistīt šai darbā? Kam vajadzētu viņus uzaicināt apvienot spēkus? Kādu īpašu ieguldījumu viņi var dot šai vispārējā misijas darbā?
- Vai mums ir vajadzīgas kādas augstākas izglītojošās kalpošanas, lai sagatavotu šai kustībai dažādu pakāpju vadītājus? Kas veiks šo izglītošanu? Kā tā tiks finansēta?

VI. POSMS - KUSTĪBA

Draudžu veidošanas mērķis nav nodibināt vēl vienu jaunu draudzi, bet panākt, lai draudzes būtu katrā rajonā un apvidū. Draudžu veidošanas kustību varētu aprakstīt kā draudžu veidošanu un pieaugšanu konkrētā reģionā, neparasti ātrā veidā, Svētā Gara vadībā. Draudžu veidošanas kustību raksturo vienotība, apmācība, visas Kristus miesas aktīva iesaistīšana un kopīgs redzējums un mērķi.

Pāvils, apustulis un draudžu dibinātājs, tika Svētā Gara lietots, lai vadītu draudžu veidošanas kustību Āzijā. Nodibinājis draudzi Efezā, viņš divus gadus pavadīja tur, sagatavodams mācekļus Tiranna skolā. Viņš strādāja tik efektīgi, ka "visi jūdi un grieķi Āzijā dzirdēja tā Kunga vārdu." (Ap. d. 19:10) Draudzes, kas tika dibinātas Āzijā (Efezas, Kolosas, Laodiķejas, Miras, Hierapoles, Smirnas, Pergamas, Tiatiras, Filadelfijas u.c.), sniedz acīmredzamu apstiprinājumu šai draudžu veidošanas kustībai un bija par pamatu Pāvila paziņojumam, ka visa Āzija ir dzirdējusi tā Kunga Vārdu.

Draudžu veidotājiem un vadītājiem sava darba pamatā vajadzētu likt redzējumu par draudžu veidošanas kustību. Piemēru tam mūsu dienās var redzēt tai faktā, ka caur draudžu veidošanas kustību evaņģēlijs šodien tiek izplatīts vairākās zemēs visā pasaulē. Aplūkojot šo kustību bībelisko evaņģelizācijas principu gaismā, draudžu veidotāji var sākt jau, domājot par rezultātu, lielā mērā palielināt šo ietekmi.

A. Vadošā Rakstu vieta:

"...jo zeme būs tā Kunga atziņas pilna, tāpat kā ūdens piepilda jūru" (Jes. 11:9).

B. Aktivitātes un mērķis.

Aktivitātes:

- apziniet visas apkārtējo iedzīvotāju etniskās grupas;
- izstrādājiet kustības izvēršanas vadlīnijas;
- izstrādājiet starpkultūru misiju projektus, ko sponsorēs šīs grupas;
- noturiet lūgšanu un slavēšanas sapulces;
- izvirziet reģionālos un/vai nacionālos mērķus;
- izveidojiet augstākus apmācības līmeņus kustības galvenajiem vadītājiem.

Mērķis: draudzes, kuru skaits tiek vairots, lai aptvertu reģionu, valsti un aiz tās robežām.

C. Svarīgākie jautājumi šajā posmā.

- Vai kustībā ir tendence izplatīties, sevi uzturēt un pārvaldīt? Ja nē, tad kas ir jādara, lai tā būtu?
- Kuri reģioni vai cilvēki vēl aizvien nav aizsniegti? Uz kādu misiju projektu realizēšanu tas Kungs mūs vada?
- Kāda veida apmācība un sagatavotība ir nepieciešama šai kustībai? Kā tas tiks atbalstīts?
- Kuri ir šai kustībai vajadzīgie "apustuļu tipa" vadītāji? Kā mēs ar viņiem sadarbojamies? Kā mēs varam viņus iedrošināt un atbalstīt? Kādas ir viņu vajadzības?

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, APMĒRŠANAI UN PIELIETOŠANAI.

- Kurš no posmiem liekas visgrūtākais jums un jūsu draudžu veidošanas situācijā?
- Kā šī procesa gaitā mainās draudzes veidotāja loma?
- Kāpēc ir svarīgi, lai draudze pieaugtu un sazarotos, veidojot jaunas draudzes?
- Kā jums liekas, cik ilgs laiks būs vajadzīgs, lai jūsu situācijas kontekstā nonāktu līdz kustības posmam?
- Vai jūsu reģionā ir kādas aktivitātes (evanģelizācija, mācekļība, apmācība), kas nav daļa no draudžu veidošanas cikla. Kā šīs aktivitātes varēt kļūt par daļu draudžu veidošanas ciklā?
- Rūpīgi iepazīstieties ar dažādajiem draudžu veidošanas modeļiem, kas aprakstīti Pielikumā 3A, "Draudžu veidošanas modeļi". Kuri no tiem ir izmēģināti jūsu situācijā? Kuri no tiem izrādījušies veiksmīgi un kuri nē?

UZDEVUMS.

Kopā ar tiem, ar ko jūs strādājat jūsu draudžu veidošanas darbā, atbildiet uz visiem jautājumiem, kas iekļauti katrā cikla posmā. Ir saprotams, ka šajā draudzes veidošanas procesa posmā jūs nevarat atbildēt uz visiem jautājumiem. Tomēr cenšanās atbildēt uz tiem, cik vien labi varat, nāks par labu jūsu turpmākajai kalpošanai.

Draudžu veidošanas modeļi.

Ir daudz metožu, kā veidot draudzes; parasti tas ir apstākļu konteksts, kas nosaka, kāda metode ir visefektīvākā. Šeit ir parādīti vairāki modeļi. Bez šaubām, savā draudžu veidošanas situācijā jūs varat iekļaut elementus no dažādiem šeit aprakstītajiem modeļiem.

I. MODELIS "DRAUDZE - MEITA".

Šis "meitas" modelis, iespējams, ir visplašāk izmantotais, un parasti tas ir pirmais, kas ienāk prātā, kad tiek apspriests jautājums par draudzes veidošanu. Šis modelis piedāvā visdrošāko iespēju veselīgai, augošai draudžu veidošanai, tā kā "draudze - māte" jau no sākuma nodrošina līdzekļus, atbalstu un aizbildniecību. Pastāv trīs izplatītas situācijas, kas stimulē "draudzes - meitas" dibināšanu.

A. Draudzes locekļi no kāda cita ģeogrāfiskā apgabala.

Ja kāds skaits locekļu, kas apmeklē konkrētu draudzi, brauc no citām vietām, ne tikai tās, kur draudze tieši darbojas, draudze šai apstākli var ieraudzīt izdevību uzsākt jaunu draudzi, izsūtot šī mērķa īstenošanai grupu no "draudzes - mātes".

B. Vajadzība pēc savādāka dievkalpojumu stila.

Iespējams, ka daudzus pilnībā apmierina tas dievkalpojumu stils, kāds ir "draudzē - mātē", taču baznīcā un draudzē ir arī citi, kam vairāk patiktu citāds dievkalpojumu stils. Ja šo jauno stilu nevar iekļaut draudzē, neizraisot šķelšanos, tad labs risinājums ir "draudze - meita", vai nu tajā pašā ēkā, vai kaut kur netālu. "Draudze - meita", iespējams, vairāk varēs piesaistīt neticīgos ļaudis, kam patiks jaunais dievkalpojumu stils.

C. Vēlēšanās aizniegt citas sociāli ekonomiskās grupas.

Pat tad, kad draudze aug un aizsniedz cilvēkus vietējā apvidū, pastāv iespēja, ka tā tomēr nepiesaista atsevišķas cilvēku grupas šajā reģionā. Šķiru, rasu vai vecuma atšķirības var būt tādas, ka daļai cilvēku var nepatikt apmeklēt dievkalpojumus kādā konkrētā draudzē. Šo grupu intereses var būt kā pamudinājums dibināt jaunu draudzi, kas atbilstu viņu kultūras normām un daudz veiksmīgāk apmierinātu viņu garīgās vajadzības.

II. DRAUDZES VEIDOŠANA PĒC "ZEMEŅU STĪGU" PRINCIPA

Dabā zemeņu stādi stublājus jeb atvases virs zemes izdzen nelielā attālumā no sevis. Šo stublāju sauc par stīgu, un bieži šīs stīgas galā izveidojas jauns "meitas stāds". Ar laiku šī "meita" pati izdzīs stīgas, radot jaunus stādus, līdz ar to ir it kā vairāki atsevišķi stādi, taču savā starpā tie ir saistīti ar stīgām.

Dažas "mātes" izveido jaunas grupas, bez nodoma, ka tās kļūtu par neatkarīgām draudzēm, bet kurām ir sava daļa neatkarības un pastāvīgu attiecību pakāpe. Šādas grupas ģeogrāfiskajā ziņā atrodas pietiekoši tuvu "mātei", lai tā ik nedēļu vai reizi mēnesī varētu sapulcēties uz kopīgiem dievkalpojumiem. Tādejādi, piemēram, šīs dažādās draudzes rīta dievkalpojumus var noturēt atsevišķi, bet vakarā sapulcēties uz kopīgu dievkalpojumu.

III. DRAUDZES VEIDOŠANA "ADOPCIJAS" CEĻĀ.

Reizēm kāda pastāvoša grupa (lūgšanu grupa, mājas grupa vai Bībeles studiju grupa) uzaicina kādu draudzi vai konfesiju pārņemt viņu darbu. Šī "adoptētā" grupa no savas izvēlētās "mātes" draudzes sagaida, ka tā nodrošinās redzējumu, virzienu, vadītāju vadību un dažreiz papildus naudas resursus, un/vai cilvēkus, tā lai viņi varētu sākt darboties kā draudze.

IV. MODEĻI DRAUDŽU VEIDOŠANAI ATTĀLĀS VIETĀS.

A. Draudžu veidošana kolonizācijas ceļā.

Kolonizācijas modelis izpaužas tā, ka viens vai vairāki pāri tiek nosūtīti uz kādu vietu prom no izsūtošās draudzes, lai tur tiktu uzsākts jauns darbs. Tādā situācijā attālums bieži ir tik liels, ka "māte" neizsūta lielu skaitu locekļu, tāpēc ka šis modelis prasa, lai izsūtītajiem pionieriem tai vietā, kur tiks veidota jaunā draudze, būtu gan mājas, gan, vēlams, arī darbs.

B. Draudzes veidošana, izmantojot evaņģeliskās misijas komandu.

Dažas konfesijas un aģentūras izmanto misiju komandas, lai nodrošinātu vadību un palīdzību draudzes veidošanas procesa laikā. Neliela 2-5 cilvēku komanda var kādu gadu uzturēties konkrētajā reģionā, lai tur evaņģelizētu, vadītu māju grupas un uzsāktu draudzi. Šī gada laikā viņus pa reizei var aizstāt īstermiņa komandas.

C. Draudžu veidošana ar kāda īpaša notikuma palīdzību.

Dažas grupas, kā līdzekļi draudžu veidošanai, izmanto evaņģelizācijas kampaņas vai filmas par Jēzu. Tas var sākties ar nelielu spēcīgu kristiešu grupu kādā vietā, kur vēl nav nevienas draudzes. Ideālajā variantā šo grupu var vadīt nepilnas slodzes mācītājs vai evaņģēlists, lai izveidotu jaunas attiecības. Kur vien iespējams, tiek mantoti jaunatgrieštie cilvēki, tā, lai pirms notiek evaņģelizācijas kampaņa būtu noformēta vismaz divdesmit cilvēku liela grupa. Brīvprātīgie no jebkurām vietām var reklamēt un palīdzēt vadīt šo pasākumu, kas var ilgt no vienas nedēļas līdz pat mēnesim. Mērķis var būt, piemēram, redzēt vismaz piecdesmit jaunatgrieštos, kopsummā septiņdesmit cilvēku un mācītāju, kas jau gatavs sākt darbu, lai nekavējoties nodibinātu draudzi.

V. DRAUDZES VEIDOŠANA AR INDIVĪDU.

A. Veidošana, izmantojot pionieri.

Daži cilvēki jau pēc savas dabas ir pionieri; viņiem vienkārši ir jāiesāk jauna draudze! Tā vien liekas, ka pat ja viņus noņemtu tuksnesī, kur tuvumā nav nevienas dzīvas dvēseles, viņi kaut kā uzietu ūdeni un izveidotu oāzi, lai tā piesaistītu sev cilvēkus. Tādi cilvēki iespēju izveidot draudzi bieži vien ierauga pat tādās vietās, kur neviens cits to nebūtu varējis iedomāties. Pionieri ir katrs savādāks. Daži spēj sadarboties ar kādu lielu konfesiju vai draudžu veidošanas aģentūru. Citi ir tik aktīvi, ka viņiem ir grūti iekļauties kādās organizētās struktūrās, tāpēc viņi labāk strādā vieni. Pionieri savas dzīves laikā var izveidot daudzas draudzes. Kad draudze ir nodibināta, pionierim pienācis laiks doties tālāk. Palikšana varētu kaitēt viņu iesāktajam darbam, tāpēc ka viņiem nav talanta uzturēt lietu kārtību.

B. Veidošana, izmantojot mācītāju.

Bieži vien tie, kam ir mācītāja un gana dāvanas, līdzjūtības un saņemta redzējuma motivēti, arī veido un dibina draudzes. Viņiem var nebūt visu talantu un spēju, kas vajadzīgas, lai izveidotu draudzi. Taču tās dāvanas, kuru trūkst viņiem, būs acīmredzamas lielākas komandas locekļu dzīvēs. Šie draudžu veidotāji vada šo komandu ilgāku laika periodu, lai tad, kad draudze būs nodibināta, viņi paliktu kā pastāvīgi pilna laika mācītāji.

DV REDZĒJUMS

4 ■ NODARBĪBA

Izpētes principi INFORMĀCIJA STRATĒĢISKIEM NOLŪKIEM

☛ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir izprast, kāda nozīme efektīvas draudzes veidošanas stratēģijas izveidošanā ir informācijas apkopošanai un izanalizēšanai.

☛ Galvenie punkti.

- Izpēte ir informācijas apkopošana stratēģiskiem nolūkiem.
- Izpēte ir bībelisks jēdziens.
- Draudžu veidotāji izmanto izpēti, lai izstrādātu stratēģiju un apkopotu resursus.

☛ Vēlamie rezultāti.

Kad šīs nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- būt spējīgam saskatīt, apmācīt un pilnvarot izpētes veicējus savākt un pielietot informāciju, lai tādejādi pastiprinātu mērķtiecību un degsmi draudžu veidošanas darbā;
- būt spējīgiem izpētes projektu realizēt draudzes veidošanas mērķa zonā;
- zināt par šo izpētes potenciāla nepieciešamību, lai cilvēki tiktu motivēti un sagatavoti draudzes veidošanai.

☛ Pielikumi.

4A Jūsu mērķa apvidus izpratne.

4B Jautājumi paraugam.

☛ Ieteikumi skolotājiem.

Ja iespējams, iegādājieties, karti un vietējās situācijas aprakstu. Šie vizuālie materiāli palīdzēs sekmīgāk veikt izpēti. Un studentiem vajadzēs veikt izpētes uzdevumu, ko paredz Pielikums 4A. Iedaliet laiku tam, lai apspriestu šo uzdevumu ar dalībniekiem.

I. KAS IR IZPĒTE?

A. Izpēte ir informācijas ievākšanas veids.

Izpēte ir instruments, kas palīdz aktīvi iesaistīt draudzes Lielā uzdevuma īstenošanai. Tā palīdz aģentūrām un draudzēm uzzināt, kur ir vajadzība dibināt draudzes, un kādas evaņģelizācijas metodes ir veiksmīgas / neveiksmīgas starp dažādām ļaužu grupām. Izpēte arī palīdz kristīgajiem darbiniekiem ieraudzīt un izprast, ko Dievs grib darīt viņu tautā vai ļaužu grupā, palīdz viņiem palikt virzītiem uz Lielā uzdevuma īstenošanu, ļauj pārliecināties, vai viņu stratēģijas paliek elastīgas un efektīvas, kā arī palīdz saprast, kad darbs ir pabeigts.

Kad Dieva ļaudis gatavojas uzsākt darbu nepazīstamā vietā, informācija ir tilts no zināmā uz nezināmo. Informācija viņiem palīdz spert pirmo grūto ticības soli.

Pirms ieiešanas nezināmajā draudžu veidošanas darbā, Pāvils un Barnaba devās uz Kipru, Barnabas dzimto vietu, kuras situāciju viņš pazina un izprata no paša pieredzes (Ap. d. 13:4-5). Jo labāk cilvēki pazīst kādu vietu, jo lielāka drošība viņiem būs, tur strādājot. Izpēte sniedz zināšanas, kas var kļūt par tiltu no zināmā uz nezināmo. Veicot izpēti, iesakām mūsu izpētes

paņēmienu vispirms praktizēt kādā zināmā vietā un tikai tad doties apzināt nepazīstamas vietas.

Izpētes mērķis nav noskaidrot, vai ir vajadzība veidot draudzes, bet gan - kā draudzes veidot visefektīvāk! Jēzus veido savas draudzes caur tiem, kuri uzņemas šo draudžu veidošanas risku. Tā kā Viņš ir pavēlējis savai draudzei augt un vairoties, tai ir jāpaklausa ar vislielāko atsauce un apņēmību, strādājot ar patiesiem un skaidriem faktiem.

Izpēte ir **plaujas lauks**, vieta, kur tiks veikts draudzes veidošanas darbs, un **plāvēji**, tie, kas būs aktīvi draudzes veidošanā, ved pie noslēguma. Šo noslēgumu var saukt par "aicinājumu uz darbību". Tas ir iznākums tam, ko izpēte atklājusi, Dieva perspektīvas interpretējumā. Piemēram, "pravietiskais vārds" Jozuam bija "paņemt šo zemi par īpašumu" (Joz. 1:1-11).

B. Izpētei ir bībelisks pamatojums.

Bieži vien, kad Dievs aicināja ļaudis jaunā kalpošanā, jaunā misijas darbā, Viņš tiem vispirms lika izdarīt apkārtējās situācijas "inventarizāciju". Katrā no zemāk aprakstītajiem gadījumiem izpēte bija daļa no Dieva plāna paveikt Viņa darbu noteiktā laikā, konkrētā vietā, ar īstajiem cilvēkiem.

- 4. Mozus grāmatā Dievs pavēlēja Izraēla tautai cīnīties. 4. Moz. 1:1-46 ir uzskaitīti visi karospējīgie vīri. Dievs apsollīja Izraēlam uzvaru, tomēr Viņš prasīja arī, lai viņi saskaitītu karavīrus, kas būtu spējīgi doties kaujā. Tas ļāva Izraēlam sapulcināt savus ļaudis zemes ieņemšanai. Lai dibinātu draudzi, informācija, kas iegūta, apzinot tos, kas būtu spējīgi šo uzdevumu veikt, ir instruments, kas nepieciešams organizēšanai.
- Dievs lika izlūkiem iet un ievākt informāciju par to zemi, ko Izraēlam vajadzēja iegūt un piepildīt, kā tas aprakstīts 4. Moz. 13:1 - 14:38. No izlūku novērojumiem Izraēls varēja gūt priekšstatu par zemi, ko viņiem vajadzēja iegūt īpašumā, un izsecināt, kādu stratēģiju pielietot, un kādus šķēršļus viņiem vajadzēs pārvarēt, zemi ieņemot. Lai veidotu draudzi, rūpīga iepazīšanās ar vietu, kur draudzes veidošana notiks, var atklāt, kādi cilvēki šīs draudzēs būs, kā viņiem pieiet, un kādus šķēršļus vajadzēs pārvarēt.
- Nehemija iepazīs ar situāciju Jeruzalemē, pirms viņš sāka atjaunot šīs pilsētas mūrus (Neh. 1:3-4; 2:1-6). Viņš gudri novērtēja to cilvēku rakstura īpašības, kas veiks šo darbu, un tāpat arī pilsētas mūru stāvokli. No šīs informācijas viņš varēja izsecināt, kādus praktiskus soļus vajadzēja spert, lai paveiktu mūru atjaunošanas darbu, un bija spējīgs arī iekšēji sagatavoties tam grūtajam uzdevumam, kas viņu gaidīja. Šie paši principi attiecas arī uz draudžu veidošanu.
- Jēzus daudz laika pavadīja starp cilvēkiem, iepazīstoties ar viņu vajadzībām, pirms Viņš pie tiem nosūtīja strādāt savus mācekļus (Mt. 9:35-10:1). Atrasdamies starp šiem ļaudīm un pats savām acīm redzēdams viņu lielās vajadzības, Viņš izjuta pret tiem dziļu līdzjūtību, kas radās no personīgas pieredzes. Šie novērojumi arī motivēja Viņu organizēt cilvēkus lūgšanām un kalpošanai. Draudžu veidošanas darbā personīgās pieredzes rezultātā iegūta informācija rada līdzjūtību, organizētas lūgšanas un palīdzības darbu.
- Jāņa 4:35 Jēzus saviem mācekļiem liek "skatīties" jeb "izpētīt" (to šis vārds nozīmē grieķiski) cilvēku dvēseļu ražu. Reizēm mēs aizmirstam, kā Dievs skatās uz cilvēkiem. Kā mēs skatāmies uz cilvēkiem? Vai mēs viņus vienkārši neievērojam, vai arī redzam kā šķēršļus? Mēs bieži vien iestiegam paši savā darbā, risinot pašiem savas problēmas. Ir viegli aizmirst, ka Dievs grib, lai mēs ietu pie cilvēkiem un atvestu tos pie Viņa. Viņš lieto piemēru par plauju, laiku, kad plāvēji iziet laukos, ievāc gatavos augļus un atnes tos zemes īpašniekam (Jņ. 4:35-38).
- Tam Kungam palielinot ticīgo skaitu, pirmā draudze sekoja draudžu skaitliskajam pieaugumam un pierakstīja to (Ap. d. 2:41, 47; 4:4; 5:14; 9:31). Šāda veida informācija ļauj uzskatāmi redzēt, kur un kā Dievs strādā cilvēku dzīvēs jebkurā reģionā.

II. KUR VAJADZĒTU VEIKT IZPĒTI?

Vietas, kur paredzēts veidot draudzi, izpēte var nostādīt centrā visu, ko Dievs jau dara, un palīdzēt skaidrāk saprast, kā strādāt. Pirmais un vissvarīgākais solis pretī kādas vietas izpētei vispirms ir iezīmēt mērķa zonu, kuru sauc arī par "darbības loku".

Uzmeklē vai uzzīmē mērķa zonas karti, un uzzini visu iespējamo par to, kas šai darbības zonā atrodas. Prototipam iesāc ar kādu vieglāk pārredzamu un aptveramu vietu. Iesākšana ar mazāku apvidu rada drošību šo pašu uzdevumu veikt arī jau lielākos daļu un skaitļu mērogos. Kad esat uzzīmējuši savu "darbības loku", tālākie soļi palīdzēs jums veikt īsto izpēti.

- Iegūstiet, cik vien varat pilnīgu priekšstatu par pļaujas lauku un pļaujamā apjomu dotajā darbības lokā!
- Uzzīmējiet šī apvidus karti!
- Iezīmējiet kartē nozīmīgus objektus, tādus kā baznīcas, atzīmējot, kas tās ir par baznīcām, kā arī citas uzdevuma veikšanai svarīgas vietas (piemēram, reliģiskie centri, politiskie centri, tirdzniecības centri, vēsturiskas vietas u. c.).

III. KAM VAJADZĒTU VEIKT IZPĒTI?

Ikviens var veikt pamatizpēti darbā, kurā Dievs viņu ir aicinājis. Kaut arī vārds "izpēte" varbūt izklausās specifiski un sarežģīti, tam tā nav jābūt. Vienkārši sakot, tie, kas veic izpēti, savāc informāciju un tad pastāsta to citiem.

A. Tie, kas veic izpēti, vāc informāciju.

No cilvēkiem, kam patīk cītīgi vākt informāciju, iznāk labi pētnieki. Viņiem vajadzētu zināt, kā uzdot jautājumus, lai iegūtu informāciju. Pētniekiem jābūt spējīgiem viņu iegūtos faktus apkopot un sakārtot pa kategorijām tādā veidā, kas atspoguļo visaptverošās draudžu veidošanas mērķus.

B. Pētniekiem jāprot pasniegt savāktu informāciju.

Labi pētnieki prot īsi un konkrēti apkopot izpētes rezultātus un pasniegt tos citiem tā, lai viņi iegūtu pareizu priekšstatu par pļaujas lauku un pļaujamā apjomu. Viņi to pasniedz tā, ka tas klausītājos rada vēlēšanos palīdzēt un stiprina pārliecību par to, ko Dievs grib darīt. Izpētes rezultātu pasniedzējiem jābūt pozitīvi un optimistiski noskaņotiem un jāizvairās no izplūšanas sīkumos. Viņiem ir jāatrod un jāakcentē tie fakti, kas piesaistīs draudžu veidotāju uzmanību un dos viņiem jaunu iedvesmu draudžu veidošanas darbā.

Tie, kas veic izpēti,
vāc informāciju un
tad pastāsta to citiem.

Atcerieties 4. Mozus 13. nodaļu. Tikai Jozua un Kālebs bija piemēroti tam, lai pasniegtu izpētes rezultātus, kaut arī novērojumus bija veikuši visi divpadsmit izlūki. Viņi visi runāja, balstoties uz vieniem un tiem pašiem faktiem, taču desmit izlūki visu redzēja no negatīvās puses un koncentrējās uz šķēršļiem, aizmirstot par Dieva apsoliņumiem. Kālebs un Jozua nenoliedza grūtību un problēmu esamību, taču ne brīdi nešaubījās, ka Dievs piepildīs savu gribu, un sniedza pozitīvu ainu par to, ko Dievs var darīt konkrētajos apstākļos.

* Tiem, kas iepazīstina citus ar izpētes rezultātiem, ir jākoncentrējas uz nozīmīgiem faktiem, kas atbilst tam, ko domā draudžu veidotāji.

* Izpētei ir jāpievērš uzmanība negatīvajam, lai radītu līdzjūtību un organizētu centienus šo šķēršļu pārvarēšanai.

IV. KAD VAJADZĒTU VEIKT IZPĒTI?

Ir vismaz trīs vietas draudžu veidošanas ciklā, kurās vajadzētu novadīt izpētes darbu (skat. DV redzējuma 3. nodarbību, "Draudžu veidošanas cikls").

A. Pamatposms: Sagatavošanās īpašai draudzes veidošanai.

Kad tiek veidota draudze, ir nepieciešams ievākt konkrētu informāciju par cilvēkiem, viņu vēsturi, ģeogrāfiju, pašreizējo situāciju un to, kāpēc viņu domāšana, ticība un rīcība ir tāda, kāda tā ir. Iepazīšanās ar "darbības lokā" dzīvojošo cilvēku pasaules uzskatu un vajadzībām palīdzēs noteikt vispiemērotāko evaņģelizācijas un draudžu veidošanas stratēģiju. Izpēte šai līmenī var palīdzēt arī noteikt pieejamos draudzes veidošanas resursus, ko iespējams aktīvi iesaistīt, lai sekmētu draudzes veidošanas procesu. Izpētei ir jāatrod tās atvērtās durvis, ko Dievs šai zonā ir atstājis, lai tur varētu ar cilvēkiem runāt par Jēzu.

B. Nodibināšanas posms: draudzes efektivitātes pastiprināšana.

Kad draudze beidzot nodibināta, ir nepieciešams pastiprināt garīgā darba pieaugumu un efektivitāti. Izaugsmes attīstību var mērīt, atzīmējot jauno mājas grupu skaitu un pierakstot, kāda ir šo grupu apmeklētība. Šādas diagrammas un draudzes aktivitāšu rakstiska fiksēšana palīdzēs uzskatāmāk redzēt, kāda ir cilvēku atsaucība tām metodēm, kas tiek lietotas, lai viņus aizsniegtu.

C. Skaitliskās augšanas un kustības posmi: kopainas izpratne.

Reģionāls (vai pat valsts mēroga) izpētes projekts var palīdzēt dotajā reģionā esošās draudzes aktīvi iesaistīt pasludināt Evaņģēliju pazudušajiem un piepildīt šo reģionu ar draudzēm. Tāda veida izpēte ir nepieciešama, lai atklātu, kādam sociāli ekonomiskajam sabiedrības slānim, etniskajai grupai, vecuma grupai un reliģiskajām saknēm pieder tie, kas pieņēmuši Evaņģēliju un kā viņus varētu salīdzināt ar pārējiem iedzīvotājiem. Ar kopsavilkumu par to, kāds ir kristietības statuss kādā valstī un tautā, var iepazīstināt reģionālajās konferencēs. Šāda izpēte būs mudinājums vietējiem vadītājiem uzsākt draudžu veidošanu un meklēt pazudušos.

V. KĀPĒC DRAUDŽU VEIDOTĀJIEM IR JĀVEIC IZPĒTE?

A. Informācija izraisa līdzjūtību pret cilvēkiem, kas dzīvo darbības lokā.

Jēzus padarīja Galileju par savu darbības zonu. Kad Jēzus atradās cilvēku vidū, Viņš redzēja viņu garīgo un fizisko stāvokli, un Viņš iežēlojās par viņiem, tāpēc ka viņi bija "kā avis, kam nav gana" (Mt. 9:35-37). Informācija, kas paša iegūta un līdzdalīta citiem no personīgās pieredzes, palīdz jau esošo draudžu kristiešus aktīvi iesaistīt jaunu draudžu veidošanā.

Ziņojumi, kas ietver **patiesus dzīvesstāstus** par to, cik ļoti cilvēkiem vajadzīgs evaņģēlijs, sekmē vienotību, kuras pamatā ir mīlestība pret neatpestītajiem cilvēkiem. Dievs mūsos ir ielicis jūtas, kuras, kad tiek aizkustinātas, bieži vien skubina mūs lūgt, dot vai vēl kādā citā veidā piedalīties kalpošanā. Demogrāfiskie un statistikas dati ne vienmēr panāk tādus pašus rezultātus, kā patiesi dzīvesstāsti, jo tie gandrīz vienmēr nāk no personīgās pieredzes, atrodoties šo cilvēku vidū.

Kādas lietas jūs esat novērojuši, kas varētu citos izraisīt līdzjūtību un vēlēšanos aizsniegt neatpestītos cilvēkus?

B. Informācija dod vielu lūgšanām.

Kad Jēzus redzēja cilvēku vajadzības, Viņš prasīja, lai pirms visa cita būtu lūgšana. Informācija liek cilvēkiem saukt uz Dievu un uzticēties, ka Viņš izdarīs savu darbu šai darba lokā. Jēzus saviem sekotājiem pavēlēja: "Lūdziet pļaujas Kungu, lai Viņš izsūta strādniekus savā pļaujā" (Mat. 9:38).

- Vai pavēle lūgt pēc vairāk strādniekiem attiecas tikai uz "garīgajiem milžiem", vai uz visiem Jēzus sekotājiem?
- Kad jūsu draudze lūdz, par ko parasti ir šīs lūgšanas? Vai jūsu draudze lūdz Dievu pacelt pļaujā jaunus strādniekus? Ja nē, tad kāpēc?

C. Informācija iedvesmo redzējumu veidot draudzes.

Izsmeljoša informācija mobilizē cilvēkus, ko Dievs, atbildot uz lūgšanām, ir aicinājis pļaujas darbā. Kad Jēzus bija pavēlējis saviem mācekļiem lūgt, Viņš izsūtīja tos ievākt ražu, kas gaidīja pēc strādniekiem (Mat. 9:36-10:1). Vēl kādā citā misijā Viņš izsūtīja septiņdesmit divus savus sekotājus, arī viņiem pavēlējams lūgt (Lk. 10:1-2).

- Vai jūsu draudžu locekļi zina un izjūt, kādas ir viņu apkārtņē dzīvojošo cilvēku vajadzības?
- Vai viņi jūt degsmi sekot draudžu veidošanas redzējumam?

D. Informācija sekmē pļaujas darba efektivitāti.

Istenībai atbilstošs un konkrēts pārskats par tiem resursiem, cilvēkiem un apstākļiem, kādi mums pieejami, nodrošina pamatu saprātīga un sistemātiska darba uzsākšanai. Izpēte palīdz pļaujas strādniekiem noskaidrot, kas viņiem ir, un kā pietrūkst darbam konkrētajā laukā (Lk. 14:28-33). Tā palīdz aprēķināt izdevumus un izstrādāt reālus plānus, ticot, ka to, kā vēl trūkst, Dievs nodrošinās.

- Kāds bija Jņ. 6:5-14 aprakstītais uzdevums?
- Kādi resursi tika atklāti izpētes rezultātā?
- Kādu cilvēku skaitu uzrāda izpēte darba lokā?
- Ko Jēzus darīja ar resursiem, kas Viņam bija šim cilvēku daudzumam?
- Ja Jēzus jau iepriekš zināja, ko grib darīt, kāpēc vajadzēja veikt izpēti?

VI. KĀ VAJADZĒTU VEIKT IZPĒTI?

Izpētes procesā vajadzētu izmantot visus iespējamus līdzekļus informācijas iegūšanai. Dažāda rakstura informācija var pavērt dažādas perspektīvas. Zemāk seko vairāki izpētes veidu piemēri.

Vislabākais būtu nemēģināt izpēti veikt vienam pašam. Atrodiet palīgus, kas strādās kopā ar jums. Izpēte, kas veikta kopā ar citiem, parasti ir pilnīgāka un analīze ir labāka, tāpēc ka jūs iegūstat vairāk nekā tikai vienu viedokli. Tāpat, ikvienam no mums ir savi aizspriedumi. Bieži vien viens cilvēks atklās kaut ko nozīmīgu un vērā ņemamu, ko kāds cits ir palaidis garām, vai nav uzskatījis to par uzmanības vērtu.

A. Novērojumi.

Personīgi iegūtai informācijai un novērojumiem ir visspēcīgākais iespaids, un tai jābūt visprecīzākajai. Kad pētnieks ir personīgi bijis darba lokā, viņš var runāt ar cilvēkiem, iepazīties ar to, kāda ir baznīcu apmeklētība, redzēt apstākļus tādus, kādi tie ir, novērot ceremonijas, paražas, pastāvošo kultūru un, galvenais, uzdot jautājumus.

Atslēga vispusīgai izpētei ir zināt, ar kādiem jautājumiem sākt, un kādus jautājumus uzdot tālāk. Visskaidrākās atbildes iespējams saņemt uz jautājumiem, kas sākas ar "kas", "kad", "kur", "kāpēc" un "kā" (īpaši "cik daudz"). Lūdzot sīkākus paskaidrojumus par to, ko esat novērojis, jūs iegūsiat vēl skaidrāku ainu. Šāda veida izpēte ir arī lieliska iespēja izveidot attiecības.

B. Sarunas.

Ļoti noderīgas ir sarunas ar tiem, kam ir kādas no personīgās pieredzes iegūtas zināšanas par mērķa zonu. Salīdzinot vairāku sarunu rezultātā iegūtos faktus, ir iespējams izveidot visaptverošu ainu par to, kā cilvēki uztver tur esošo situāciju. Tas palīdz uzzināt arī tādas sīkas nianšes, ko vērotājs no malas varētu nepamanīt. Arī tas prasa prasmi veidot attiecības.

Sarunājoties ar cilvēkiem, jums jābūt skaidrībā par to, kādu informāciju gribat iegūt, un jāsigatavo jautājumi par pļaujas lauku un par tajā esošajiem cilvēkiem. Uzdodiet šos jautājumus brīvā un nepiespiestā sarunā. Tas liek cilvēkiem just, ka jūs novērtējat viņu

viedokli un uzskatus. Jau uzrakstītu jautājumu lasīšana varētu cilvēkos izraisīt sajūtu, ka viņi tiek eksaminēti vai nopratināti. Viņi var arī izbīties, ieraugot savā priekšā sarakstu ar jautājumiem.

C. Pārskati un anketas.

Rakstveida pārskati un anketas var sniegt vispārēju ainu par to, ko cilvēki domā, un īpaši par to, kādas viņu ticības skatījumā ir apkārt pastāvošās lietas (vai kādām tām, viņuprāt, vajadzētu būt). Tomēr iegūtos faktus vajadzētu personīgi pārbaudīt. Piemēram, pajautāriet desmit mācītājiem, kāds ir vidējais to cilvēku skaits, kas apmeklē viņu svētdienas dievkalpojumus. Tad aizejiet uz viņu baznīcām un paši saskaitiet. Kā jūs domājat, cik liela būs atšķirība no jums zināmajiem faktiem? Vai viņu nosauktais skaitlis parasti ir lielāks, vai mazāks? Jautājumi paraugam ir atrodami pielikumā 4B.

D. Oficiālā demogrāfiskā statistika.

Oficiālie demogrāfiskie dati ir atkarīgi no tā, cik precīza ir metode, ar kuru šie dati tiek vākti. Tie atkarīgi arī no tā, kāds ir bijis šo datu apkopošanas mērķis, ar kādu konkrēta instance to darījusi. Tas ir ļoti noderīgi un sniedz vispārēju priekšstatu par to, kā salīdzināt situāciju jūsu darbības lokā ar to, ko fakti rāda par lielāko iedzīvotāju daļu.

E. Literatūras apskats.

Ja citi jau ir veikuši līdzīgu izpētes projektu, vienalga, vai pagātnē, vai vēl labāk – nesen, tā ir milzīga palīdzība! Kad jūs atrodat nozīmīgus faktus, kas attiecas uz draudžu veidošanu, ir iespējams tos pārbaudīt un padarīt izpēti efektīvāku, pateicoties tam, ko jau atklājuši citi. Bibliotēkās iespējams atrast grāmatas par jūsu reģionu, tāpat vērtīgu informāciju var sniegt enciklopēdijas un pat universitātes izpētes projekti.

KOPSAVILKUMS.

Izpētei ir nozīmīga vieta draudzes veidošanā. Tā atklāj dažādās cilvēku grupas, kas dzīvo mērķa zonā, to, kādas ir viņu vajadzības, cerības, bailes un ticība. Tā sniedz ieskatu praktiskajās metodēs un līdzekļos, ar kādiem pasludināt Evaņģēliju. Izpēte atklās arī to, kādiem vēl cilvēkiem Dievs liek strādāt jūsu mērķa zonā, - draudzes, misiju grupas, kalpošanas grupas, un to, kā viņi varētu piedalīties redzējumā piepildīt mērķa zonu ar dzīvām draudzēm. Vēlākā draudžu veidošanas cikla posmā izpēte var palīdzēt noteikt pašreizējo draudžu efektivitāti un sniegt ierosmi, kur būtu vajadzīgs veidot jaunas draudzes.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀŠANAI, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI.

- Kā jūs domājat, ko jūsu izpēte atklās par jūsu mērķa zonu?
- Kādu ieguvumu dod tas, ka tiek velēts laiks izpētes veikšanai jūsu mērķa zonā?
- Kādas būtu tās piecas vai sešas lietas, kuras jums liekas vajadzīgi uzzināt par jūsu mērķa zonu, lai draudžu veidošanas darbs būtu efektīvāks?
- Vai jums ir zināmi cilvēki, kas varētu labi veikt izpēti, pēc tam, kad būsiet viņus apmācījuši?
- Vai tie, kas ir jūsu pļaujas laukā, ir gatavi dzirdēt Evaņģēliju? Kādi būtu daži jūsu veiktie novērojumi, kas jums liek secināt, ka cilvēki ir vai nu atvērti, vai noraidoši pret Evaņģēliju?

UZDEVUMS.

Pielikums 4A satur praktisku uzdevumu mērķa zonas izpētei. Pārskatiet šī pielikuma uzdevumu un izpildiet to līdz nākamajai apmācību nodarbībai. Lūdziet Dievu veicot šo uzdevumu, lai Viņš dotu jums dziļāku izpratni un līdzjūtību pret cilvēkiem jūsu mērķa zonā. Lūdziet Dievu, lai šīs izpētes gaitā Viņš jums dotu sapratni par to, kur un kā jūsu mērķa zonā uzsākt draudzes veidošanas darbu. Jūs varat piemērot pielikumā 4B atrodamos jautājumus, lai izmantotu tos savā izpētes procesā.

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI.

- Wingerd, Ray A. Jr. *DAWN Research Handbook: Principles of Research for a DAWN project*. Pasadena, CA: DAWN Ministries, 1992. Kopijas var iegūt caur DAWN Ministries, 7899 Lexington Dr., Suite 200-B, Colorado Springs, CO 80920 USA. Tel. 1-719-548-7465, Fax. 1-719-548-7475
- *Kui Kristlik on Eestimaa?* (Cik kristīga ir Igaunija?). Izpētes projekts par kristietības statusu Igaunijā. Informācijai kontaktēties ar Merike Uudam, Kungla 16, Tartu, EE2400, Estonia Tel/Fax: +372-7-428898. E-mail: merike.u@online.ee
- *Introductory Research On The Slovak Evangelical Churches And Their Progress Towards Evangelizing Slovakia*. Banska Bystrica, Slovakia: New Eastern Europe For Christ, 1997. Kopiju iespējams iegūt no *The Alliance for Saturation Church Planting*, Budapest, Hungary. E-mail: scpalliance@compuserve.com.

Jūsu mērķa zonas izpratne IZPĒTES UZDEVUMS

Šī uzdevuma mērķis ir sniegt jums pieredzi praktiskajā izpētē, kā instrumentu efektīvai draudzes veidošanai. Jums vajadzētu pacensties izpildīt visus šī uzdevuma komponentus. Dažas aktivitātes šai uzdevumā jums varbūt liksies vieglākas nekā citas. Vienalga – grūtas, vai vieglas – bet Dievam būs lietas, ko atklāt un iemācīt jums par cilvēkiem un reģionu, kuru jūs centīsities aizsniegt caur katru šī uzdevuma norādījumu.

Jums šis uzdevums nav jāpaveic vienam pašam, bet varat strādāt kopā ar citiem. Patiesībā, ja vien tas iespējams, tad mēs pat iesakām labāk strādāt komandā. Sagatavojieties par saviem izpētes rezultātiem pastāstīt saviem komandas biedriem, audzinātājiem un citiem.

Piezīme tulkotājiem: ņemiet vērā, ka pielikumiem 4A un 4B jāatrodas atsevišķā rokasgrāmatā, lai dalībnieki visu savu izpētes informāciju varētu apkopot vienā vietā.

1. SOLIS: IDENTIFICĒJIET SAVU MĒRĶA ZONU!

Iegādājieties vai izgatavojiet jūsu pilsētas, apgabala vai rajona karti. Iegādājieties visdetalizētāko, kādu vien varat atrast, kurā ir atzīmēti visi sabiedriskie centri, ielu nosaukumi un satiksmes ceļi. Apvelciet ar zīmuli jūsu mērķa zonu. Tas ir jūsu darba lauks, vieta, par kuru esat pārliecināts, ka Dievs grib, lai jūs tur darītu pazīstamu Viņa vārdu, un kur Viņš grib veidot draudzes.

2. SOLIS: IEVĀCIET INFORMĀCIJU PAR PĻAUJAS LĪDZEKĻIEM!

Kā aprakstīts 4. nodarbībā "Izpētes principi", pļaujas līdzekļi ir visi tie Dieva resursi, kas jau darbojas jūsu mērķa zonā. Izlasot sekojošos punktus, nosakiet, kuri no šiem resursiem atrodami jūsu darba lokā!

A. Esošās vietējās draudzes.

1. Atzīmējiet savā kartē ikvienu draudzi jūsu rajonā. Norādiet, kādai konfesijai tās pieder.
2. Ja iespējams, uzskaitiet, cik pieaugušo tās regulāri apmeklē.
3. Uzziniet, kad šī draudze ir nodibināta, vai atsākusi savu darbību.
4. Uzziniet, kādu sabiedrības daļu katra no šīm draudzēm cenšas aizsniegt (piem. čigāni, jaunieši, bērni, bezpajumtnieki, vecie ļaudis, cilvēki no dažādām tautībām, u.c.) Cik veiksmīgi tas viņiem izdodas?
5. Kādas attiecības ir šīm jūsu mērķa zonas draudzēm savā starpā? Vai tās ir vienotas, vai šķeltas?
6. Vai cilvēki sanāk kopā, lai lūgtu par neatpestītajiem sabiedrības locekļiem vai par misijas darbu?

B. Misijas un draudžu kalpošanas grupas.

1. Uzskaitiet visas misijas un draudžu kalpošanu grupas jūsu mērķa zonā.
2. Īsumā aprakstiet, kādā jomā katra no tām darbojas (literatūra, cietumi, darbs ar musulmaņiem, jaunatne, u.c.)

3. Vai tās ir ieinteresētas sadarboties ar jums vai citiem evaņģelizācijas un draudžu veidošanas darbā?

C. Kristietības vēsture.

1. Kad kristietība pirmo reizi parādījās šai apvidū, un kā tā tika atnesta? Vai tā cilvēkiem tika uzspiesta, vai arī viņi pieņēma Evaņģēliju labprātīgi?
2. Aprakstiet katras konfesijas aizsākšanās vēsturi šai apkārtnē.
3. Kādas vēl citas galvenās reliģijas ir ietekmējušas jūsu mērķa zonu? Kādas citas reliģijas/kulti pastāv jūsu mērķa zonā šodien, un cik lieli ir viņu panākumi sekotāju piesaistīšanā?
4. Kā šī vēsture ietekmē jūsu draudžu veidošanas stratēģiju?

3. SOLIS: IEVĀCIET INFORMĀCIJU PAR PĻAUJAS LAUKU!

Pļaujas lauks ir cilvēki, starp kuriem jūs strādāsi, un vieta, kur jūs veidosiet savu draudzi. Sekojošās aktivitātes palīdzēs jums iepazīt jūsu mērķa zonas pļaujas lauku.

A. Demogrāfiskā informācija.

1. Iedzīvotāju skaits.
2. Kāda daļa šai sabiedrībā skaitliski un procentuāli ir vīrieši, sievietes, jaunieši, bērni?
3. Pieaugušo strādājošo skaits. Iekļaujiet informāciju par profesijām un ienākumu līmeni!
4. Pensionāru, veco cilvēku un invalīdu skaits.
5. Etnisko minoritāšu procents un izvietojums. Kādās valodās viņi runā?

B. Ģeogrāfiskā informācija.

Ģeogrāfiskajiem rādītājiem var izrādīties nozīmīga loma draudžu veidošanas stratēģijā. Tie sniedz priekšstatu par to, kā un kur cilvēki dzīvo un savstarpēji saprotas. Piemēram, cauri vienai pilsētas daļai stiepjas dzelzceļš. Vienā sliežu pusē cilvēki ir daudz bagātāki, nekā tie, kas dzīvo otrā pusē. Cilvēki nelabprāt šķērso šo dzelzceļu, tādejādi šīs sliedes ir kā acīmredzama barjera, un cilvēki, kas dzīvo vienā sliežu pusē, diez vai apmeklēs baznīcu dzelzceļa otrā pusē. Cits piemērs varētu būt, ka tādēļ ka pilsētu apjož skaisti kalni, cilvēki svētdienās parasti izbrauc no pilsētas, līdz ar to daudz mazāk būs to, kas svētdienas rītos apmeklēs baznīcu dievkalpojumus.

- Kādi objekti sadala šo apvidu (upes, dzelzceļi, ceļi, u.c.)? Kā šī dalīšana ietekmē pārvietošanās sistēmu, labklājības līmeni, u.c.)?
- Vai ap šo pilsētu ir kalni? Vai tur ir ezeri, pludmales, parki vai citas brīvdabas atpūtas vietas?
- Ja jūsu mērķa zona ir lielpilsēta, vai pilsēta, atzīmējiet savā kartē industriālo objektu atrašanās vietu un dzīvojamo namu rajonus. Vai tur ir speciāli veikalu kvartāli? Vai cilvēki dzīvo tuvu savām darbavietām, vai arī viņiem jāveic lieli attālumi? Norādiet arī galvenos pārvietošanās veidus. Vai lielākā daļa cilvēku izmanto personīgās mašīnas, autobusus, metro?
- Kur cilvēki dodas izklaidēties un atpūsties? Vai viņi paliek pilsētā un dodas uz parkiem? Vai arī viņi lielāko daļu brīvdienu pavada uz laukiem vai vasarnīcās?

C. Socioloģiskā un kultūras informācija.

Iepazīstoties ar cilvēku pasaules redzējumu un dvēseles vajadzībām, mēs varam iegūt ieskatu par to, kā viņiem tuvā un saprotamā veidā parādīt Jēzus Kristus mīlestību. Vislabākais veids, kā kaut ko uzzināt par cilvēkiem, ir uzdot viņiem jautājumus un novērot viņu izturēšanos un

uzvedību. Izejiet savā mērķa zonā un aprunājieties vismaz ar 15-20 cilvēkiem. Mēģini un uzzini sekojošo.

- Uzskatus par Dievu.
- Vai cilvēki tic Dievam? Kāds ir viņu priekšstats par Dievu? Vai viņi ir dzirdējuši par Jēzu Kristu? Ko viņi zina par Viņu? Vai viņi tic debesu, vai elles esamībai? Vai viņi tic, ka ir eņģeļi, dēmoni un Sātans? Kad piemeklē slimības, kur viņi griežas pēc palīdzības? Vai viņi tic veiksmei? Vai viņi tic, ka spēj kontrolēt savu nākotni vai padarīt labāku savu bērnu dzīvi? Kas, pēc viņu domām, ir grēks? Vai viņi regulāri apmeklē baznīcu? Ja jā, tad cik bieži? Ja nē, tad kāpēc viņi neiet uz baznīcu?
- Kādas ir galvenās svētku un svinību dienas šai apvidū? Kā cilvēki tās svin?
- Kas viņiem savā dzīvē patīk visvairāk? Ko konkrēti viņi gribētu izmainīt?
- Kuras, pēc viņu domām ir galvenās sociālās problēmas viņu sabiedrībā? Minēt vienu vai divas! (alkoholisms, bērnu nami, pienācīgas medicīniskās aprūpes trūkums, vientuļi un neaprupēti vecie ļaudis, u.c.)
- Kādi ir trīs viņu iecienītākie sakāmvārdi jeb parunas? No parunām bieži vien ir iespējams izsecināt, kādi ir cilvēku ideāli un vērtības, un kāds ir viņu skatījums uz dzīvi.
- Kas ir sabiedrībā atzītie līderi? Kādēļ viņi par tādiem tiek uzskatīti?
- Kas ir viņu varoņi?
- Uzrakstiet piecas lietas, ko cilvēki citos vērtē visaugstāk! (godīgums, gudrība, dāsnums u.c.?)

4. SOLIS: DATU ANALĪZE PAR PĻAUJAS LAUKU UN PĻAUJAS LĪDZEKĻIEM.

Kad esat savākuši visu savu informāciju, uzrakstījuši savus pārskatus un izdarījuši piezīmes savā kartē, atvēliet laiku šīs informācijas rūpīgai pārskatīšanai un pārdomāšanai. Lūdziet Dievu, lai Viņš dotu jums savu līdzjūtību pret cilvēkiem jūsu mērķa zonā. Lūdziet, lai Dievs jums dod radošas idejas, kā dalīties Viņa mīlestībā ar šiem ļaudīm. Kā daļu no šī procesa, izanalizējiet savu darbu, atbildot uz sekojošiem jautājumiem.

Cik daudz draudžu vajadzīgs, lai ikviens vīrietis, sieviete un bērns šai mērķa zonā varētu redzēt, dzirdēt un saprast Evaņģēlija vēsti viņu kultūrai atbilstošā veidā?

- Cik daudz draudžu nepieciešams, lai piepildītu Lielo Uzdevumu jūsu mērķa zonā? Cik daudz draudžu vajadzīgs, lai ikviens vīrietis, sieviete un bērns šai mērķa zonā varētu redzēt, dzirdēt un saprast Evaņģēlija vēsti viņu kultūrai atbilstošā veidā? Sāciet lūgt Dievu, lai Viņš jūs vada īstenot to, kas ir Viņa griba!
- Konkrētizējiet savu daļu! Cik no šīm draudzēm Dievs grib, lai jūs ticībā uz Viņu izveidotu tieši savā kalpošanā?
- Izvēlieties sākuma punktu! Kurā vietā jūs sāksiet? Kur cilvēki ir visatsaucīgākie? Pāvils parasti šos atsaucīgos cilvēkus vispirms atrada sinagogās. No turienes viņš turpināja savu darbu caur savstarpējām attiecībām ar daudz un dažādiem cilvēkiem.
- Izvēlieties savas metodes! Kāds bija viena vai divas lielākās šīs sabiedrības cilvēku nepieciešamības? Kādas metodes jūs lietojiet, lai šīs cilvēku vajadzības apmierinātu? Kādas metodes ar labiem rezultātiem jau darbojas citās draudzēs šai rajonā? Kādi šīm metodēm nepieciešamie resursi jums ir pieejami? Uz ko jums ir spējas un talanti?
- Konkrētizējiet savus resursus! Kādi resursi ir pieejami, un kam ir viens un tas pats redzējums? Vai ir vēl citi, ar kuriem varat dalīties savā aicinājumā un sadarboties, lai sasniegtu mērķi? Kāds darba spēks, finanses un apdāvināti cilvēki jums ir pieejami? Vai draudzēs, kas ir šai apvidū, arī ir vēlēšanās sludināt Evaņģēliju un veidot jaunas draudzes?

Vai tās ir atvērtas sadarbībai savā starpā vai ar jums jūsu centienos? Vai tās izrāda vēlēšanos lūgt par evaņģelizāciju, par draudžu veidošanu un par to, lai Dievs atklātos viņu līdzcilvēku dzīvēs?

- Vai cilvēkiem ir kāda izpratne vai ticība Dievam vai Jēzum Kristum? No kāda punkta jums vajadzēs sākt Evaņģēlija vēsts līdzdalīšanu? (Vai jūs varat sākt ar Jēzu Kristu, vai arī jums jāšāk ar visuvarenā Dieva - radītāja eksistenci?)

5. SOLIS: IZPĒTES PROCESĀ IEGŪTĀS ZINĀŠANAS.

Izvērtējiet savu izpētes uzdevuma veikšanas gaitā iegūto pieredzi. Ko caur šo izpētes uzdevumu Dievs jums atklājis par jums pašiem, par jūsu vēlēšanos iesaistīties draudžu veidošanā? Ar kādām cīņām jums vajadzēja sadurties, kamēr veicāt izpēti? Kā jūs tās pārvarējāt? Kas šai izpētē bija tas vieglākais? Ja jums šo uzdevumu vajadzētu veikt vēlreiz, ko jūs darītu citādāk?

6. SOLIS: IZPĒTES REZULTĀTU LĪDZDALĪŠANA.

Uz nākamo nodarbību sagatavojieties sniegt ziņojumu par jūsu izpētes rezultātiem. Jūsu ziņojumam jābūt apmēram 10-15 minūšu garam un jāietver sekojošā informācija.

A. Pirmā daļa - savāktie pamatdati (5-7 minūtes).

- Aprakstiet jūsu mērķa zonu!
- Kā jūs ievācāt savu informāciju (pārskati, neformālas sarunas, novērojumi, kartografēšana, bibliotēkas u.c.)?
- Izdiskutējiet katru nozīmīgu problēmu vai grūtības, ar kādām jums nācies sastapties, un to, kā jūs tās pārvarējāt. Ko jūs nākamreiz vēlētos darīt savādāk?

B. Otrā daļa - izpētes datu analīze (5-8 minūtes).

Ziņojuma atlikušajai daļai vajadzētu būt vērstai uz jūsu izpētes rezultātiem, un tam vajadzētu atbildēt uz sekojošiem jautājumiem.

- Kas bija pats interesantākais, ko jūs uzzinājāt par jūsu mērķa zonu un cilvēkiem, kas tur dzīvo?
- Vai bija kāda informācija, kas jūs pārsteidza?
- Vai un ko specifisku jūs uzzinājāt, kas palīdzēs jums izvēlēties piemērotāko draudžu veidošanas stratēģiju jūsu mērķa zonā?
- Viens draudžu veidošanai nozīmīgs fakts, kuru jūs par šo plaujas lauku jau zinājāt, bet izpētes gaitā tas vēl apstiprinājās.
- Ko jaunu un draudžu veidošanas darbam nozīmīgu esat atklājis, ko par šo plaujas lauku nezinājāt agrāk?
- Kādas iespējas un atvērtas durvis Evaņģēlijam esat atradis?
- Kādus šķēršļus esat konstatējis, un kā tos varētu pārvarēt?
- Kādu tālāku izpēti jums būtu nepieciešams veikt, lai izstrādātu vispusīgu, jūsu mērķa zonai piemērotu evaņģelizācijas un draudžu veidošanas stratēģiju?

Anketu paraugi

Šajā pielikumā ir divi anketu paraugi: vietējās draudzes apskats, un anketa mērķa zonas izpētei. Tie ir tikai paraugi, kurus var arī variēt, piemērojot jūsu situācijai un vajadzībai.

VIETĒJĀS DRAUDZES APSKATS

A. APRAKSTS.

1. Draudzes nosaukums-----
2. Denominācija (konfesija)-----
3. Draudzes adrese/atrašānās vieta-----
4. Kur šī draudze sapulcējas: savā baznīcā __ īrētās telpās ____
5. Dibināšanas datums _____ reģistrēšanas datums _____
6. Draudzes mācītāja/vadītāja vārds _____, vecums _____
7. Vai draudzes mācītājs/vadītājs strādā vēl kādā citā profesijā? Jā __ Nē __
8. Dominējošā valoda, kādā runā šai draudzē _____ Cita? _____
9. Pašreizējais draudzes locekļu skaits _____
10. Vidējais apmeklētāju skaits _____

B. CILVĒKI.

Pacientieties ierakstīt to cilvēku skaitu, kas atbilst sekojošām kategorijām!

	Apmeklētāji		Ticīgie		Draudzes locekļi	
	V	S	V	S	V	S
Vecums 0-10						
11-17						
18-24						
25-30						
31-55						
55+						

Pieņēmumi:

- Visi apmeklētāji nav ticīgie un/vai locekļi.
- Apmeklētāju skaitam vajadzētu būt lielākam, nekā ticīgo un locekļu skaitam.
- Cilvēks var apmeklēt draudzi un būt ticīgais, tai pašā laikā neesot draudzes loceklis.
- Loceklim ir jābūt ticīgajam.
- Ticīgo skaitam ir jābūt mazākam, nekā apmeklētāju sk., un augstākam nekā locekļu sk.

- Kristību skaits: 2002__2003__2004__2005__2006__2007__2008__2009__
- Draudzi apmeklējošo ģimeņu (vīrs/sieva) skaits: _____

C. Programmas.

Atzīmējiet visas draudzē notiekošās aktivitātes un to, kā cilvēki tajās piedalās!

Aktivitāte	Draudzē notiek	Dalībnieku skaits
Svētdienschola (pēc vecuma grupām)		
Dievkalpojums		
Jauniešu grupas		
Bērnu grupas		
Sieviešu grupas		
Vīriešu grupas		
Misijas grupa		
Evaņģelizācija		
Mācekļu sagatavošana		
Mājas Bībeles studiju grupas		
Jauno kristiešu apmācība		
Vadītāju apmācība		
Cietumu kalpošana		
Veco ļaužu aprūpe		
Lūgšanu kalpošana		
Skolotāju apmācība		
Lūgšanu sapulces		
Koris		
Kalpošana armijā		
Kalpošana jaunajās draudzēs		
Literatūras izplatīšana		
TV/radio kalpošana		
Kalpošana narkomāniem/alkoholiķiem		
Slimnīcu kalpošana		
Bērnamu kalpošana		

D. PLĀNS.

1. Vai tur ir kādi konkrēti kalpošanu projekti šim gadam? Jā ___ Nē ___
2. Kas tie ir par projektiem?

3. Vai ir iesākti plāni nākamajam gadam? Jā Nē
4. Kas tie ir par plāniem?

5. Vai tur ir vadītāju komanda, kas izstrādā plānus draudzei? Jā ___ Nē ___
6. Vai šai draudzei ir tās mērķa formulējums? Jā ___ Nē ___
7. Vai šai draudzei ir finanšu plāns? Jā ___ Nē ___
8. Vai šai draudzē ir kristiešu garīgās izaugsmes plāns? Jā ___ Nē ___
9. Vai šī draudze sadarbojas ar citām draudzēm? Jā ___ Nē ___
10. Vai šī draudze sadarbojas ar citām konfesijām? Jā ___ Nē ___

MĒRĶA ZONAS JEB DARBA LOKA PĀRSKATS

A. KAS?

1. Vai šīs draudzes "ietekmes zonā" ir kādu īpašu cilvēku grupas?

2. Vai ir kāda sabiedrības daļa, kas šai "zonā" dominē pāri citām? Jā ___ Nē ___

3. Ja jā, tad kura?

B. KĀDS?

1. Kādas ir šīs draudzes "zonas" visraksturīgākās iezīmes?

2. Kādus īpašus notikumus, vietējos festivālus vai svētkus svin cilvēki šai "zonā"?

3. Kādas ir šai "zonā" dzīvojošo cilvēku visspiedīgākās vajadzības?

Ekonomiskās ___ Garīgās ___ Morālās ___ Sociālās ___ Izglītības ___ Kultūras ___
Ģimenes ___ Reliģiskās ___

4. Kāda veida reliģiskie grupējumi sastopami šīs draudzes "zonā"?

Ortodoksiālie ___ # ___ Baptistu ___ # ___ Vasarsvētku ___ # ___ Romas katoļu ___ # ___
Luterāņu ___ # ___ Citu protestantu ___ # ___ Nekonfesionālie ___ # ___
Musulmaņu ___ # ___ Ārzemju misiju grupas ___ # ___ (lūdzu, atzīmējiet, kādas grupas tās
varētu būt: _____)

5. Vai šī draudze cenšas apmierināt cilvēku vajadzības? Jā ___ Nē ___

Ja tā, ko konkrēti šī draudze dara, lai palīdzētu viņu "ietekmes zonā" esošajiem cilvēkiem viņu vajadzībās?

6. Vai draudzes mērķa formulējums pauž vēlēšanos apmierināt tās "zonā" dzīvojošo vajadzības?
Jā ___ Nē ___

7. Vai draudzes kalpošanu plāns atspoguļo rūpes un vēlēšanos aizsniegt tās "zonu"?
Jā ___ Nē ___

C. KĀ?

1. Vai šī draudze identificējas ar savu "zonu"? Jā ___ Nē ___
2. Ja jā, tad kā?

3. Ja nē, tad ko šī draudze varētu darīt, lai sāktu identificēties ar savu "zonu"?

4. Vai draudzes aktivitātes ir plānotas ar mērķi aizsniegt cilvēkus "zonā"? Jā ___ Nē ___

5. Kā šī draudze saprotas ar citām Evaņģēliskajām protestantu draudzēm "zonā"?

Labi saprotas ar visām ___

Ar vienām saprotas labi, bet ne tik labi ar citām ___

Nav labas saprašanās ne ar vienu ___

D. RESURSI.

1. Kāda veida resursi ir pieejami draudzei šai "zonā"?

TV /Radio ___ Literatūra ___ Izdevniecības ___ Oficiāla atļauja palīdzības darbam ___

Citas Evaņģēliskās protestantu grupas, ar kurām sadarboties (citas vietējās draudzes ___
ārzemju misiju aģentūras/organizācijas ___ klubi ___ centri ___ asociācijas ___ apmācību
institūti ___)

2. Ar kurām grupām šī draudze sadarbojas pašreiz, īstenojot kādus īpašus garīgā darba projektus?

3. Vai šī draudze ir centusies uzsākt sarunas ar citām draudzēm "zonā" par to, kā apkārt dzīvojošos neatpestītos cilvēkus pievest Kristum? Jā ___ Nē ___

4. Vai draudzes vadība vēlētos sadarboties ar citām draudzēm un organizācijām, lai ikvienu "zonā" dzīvojošo aizsniegtu ar vēsti par Kristu? Jā ___ Nē ___

5. Ja jā, tad kad viņi mēģinās sapulcināt "zonas resursus", lai runātu par Lielā uzdevuma īstenošanu viņu "zonā"?

6. Ja nē, tad kāpēc nē?

DRAUDZE

Draudzes Bībeliskie pamati

DRAUDZE IR DIEVA PLĀNS MŪŽĪGIEM LAIKIEM

☞ Nodarbības mērķis.

Šis nodarbības mērķis ir parādīt, kā bībeliskais Draudzes pamats saskan ar Dieva Valstību un cilvēces glābšanas plānu.

☞ Galvenie punkti.

- Draudze ir bijusi Dieva plānā kopš mūžības.
- Atšķirībā no Izraēla, Draudzes misija ir IET un būt sālij un gaismai tautu vidū.
- Draudze ir Dieva instruments, lai pasludinātu Evaņģēliju katram cilvēkam.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības materiāls ir apgūts, katram dalībniekam vajadzētu:

- izprast Draudzes vietu Dieva Valstības gaismā un pestīšanas plānā un apdomāt pamatpriekšstatus, kas attiecas uz Draudzi;
- pateikties Dievam par Viņa vareno plānu visiem laikmetiem, un par Viņa paša personīgo līdzdalību šajā plānā;
- apdomāt, kāda loma ir viņa draudžu veidošanas darbam šai daudz lielākajā Dieva nodomu kontekstā.

I. DIEVA PLĀNS VISIEM LAIKMETIEM.

A. Dieva mūžīgā Valstība (Ps. 10:16; 103:19).

Bībele apraksta Dievu kā mūžīgo Ķēniņu, kurš valda pār visām tautām. Dieva Valstību var aprakstīt kā karalisti, kurā Viņš valda ar suverenu un ķēnišķīgu autoritāti. Šo godības pilno Dieva spēku un taisnību mēs redzam sekojošās Rakstu vietās: Ps. 29:10; Dan. 2:20-21; 4:34-35; 5:21.

B. Sacelšanās Visumā.

Viss, ko Dievs bija radījis, bija labs, taču kādā brīdī radībā ienāca grēks. Kad un kā tas noticis, par to Bībelē tieši pateikts nav, tomēr dažas Rakstu vietas, šķiet, netieši norāda uz šo faktu (Jes. 14:3-21, Eceh. 28:11-17).

Pravietis Jesaja, uzrunājot Babilonijas ķēniņu, šķiet, velk paralēles starp Babilonijas ķēniņa un kritušās "rīta zvaigznes" lepnību (Jes 14:3-21). Šī rīta zvaigzne gribēja kļūt tāds pats kā Visaugstākais. Daudzi Bībeles pētnieki šeit saskata norādījumu uz Sātana krišanu, kas bija radīts eņģelis, bet gribēja būt tāds kā Dievs.

Līdzīga Rakstu vieta ir atrodama Ecehiela 28:11-17, kur tiek uzrunāts Tiras ķēniņš. Šis apraksts, šķiet, sniedzas tālāk par viņu un atbilst kādam sargātajam ķerubam, kas dzīvoja Dieva kalnā un bija nevainojams visos savos ceļos, taču savas lepnības dēļ tika izmests laukā.

C. Sacelšanās uz zemes.

Kad Dievs radīja zemi, pilnvaras to pārvaldīt tika piešķirtas Cilvēkam (vīrietim un sievietei) (1. Moz. 1:26; 1:28). Cilvēkam, kas tika radīts pēc Dieva tēla, lai būtu sadraudzības attiecībās

ar savu Radītāju, bija dota izvēles brīvība (1. Moz. 1:28; 2:7). Tā kā patiesa sadraudzībā ir arī morālā izvēle, vīrietis un sieviete tika pārbaudīti, saņemot aizliegumu ēst kāda noteikta koka augļus Ēdenes dārzā. Sātana kārdināti kļūt līdzīgiem Dievam, viņi pakļaušanās vietā apzināti izvēlējās nepaklausību. Ar šo soli Cilvēks it kā deklarēja savu neatkarību no Dieva un nostāšanos pret Dieva gribu. Cilvēka grēka rezultātā

- tika zaudēta sadraudzība ar Dievu;
- Dieva attēls vīrietī un sievietē tika sakropļots;
- cilvēks piedzīvoja fizisku un garīgu nāvi;
- sievietei, bērnus dzemdējot, vajadzēja ciest lielas sāpes;
- vīrietim vajadzēja grūti un smagi strādāt;
- Zeme (daba) tika nolādēta (Rom. 8:21-22);
- sākotnējā sadraudzība starp vīrieti un sievieti bija izpostīta;
- varu pār zemi uzurpēja Sātans, kurš kļuva par "šīs pasaules dievu".

D. Dieva atpestīšanas plāns.

Kopš cilvēku grēkā krišanas, Dievs visā cilvēces vēstures gaitā ir tiecies atjaunot sadraudzību starp Sevi un cilvēku. Viņš izvēlējās kādu vīru (Ābrahāmu), kas kļuva par ciltstēvu kādai tautai (Izraēlam), no kuras cēlās Mesija (Jēzus), lai izārdītu Sātana darbus un atjaunotu cilvēka patieso draudzību ar Dievu. Dieva pilnīgais atbrīvošanas plāns ietver:

- cilvēka atbrīvošana, atjaunojot viņu Kristus līdzībā (2. Kor. 3:18);
- attiecību atjaunošanu starp Dievu un cilvēku un starp cilvēkiem (1. Jņ. 1:3-7);
- Dieva valdīšanas atjaunošanu pār zemi (Atkl. 11:15) un cilvēka valdīšanu kopā ar Viņu (Atkl. 22:5);
- jaunas zemes radīšanu (Atkl. 21:1).

Jau 1. Moz. 3:15 Dievs pasludināja, kā iznīcinās grēku un sodīs čūsku. Dieva risinājums cilvēka grēka problēmai atklājas Jēzus Kristus izpiršanas darbā (Kol. 1:20; 2:9). Jēzū Kristū Dievs samierina cilvēkus ar Sevi, atjaunojot viņu attiecības ar savu Radītāju (Efez. 1:9-10). Šo pašu samierināšanas uzdevumu Viņš ir devis savai Draudzei. Patiesībā, Draudzes dibināšana ir pats pēdējais solis Dieva atbrīvošanas plānā (2. Kor. 5:19).

II. DRAUDZES DIBINĀŠANA.

A. Draudzes aizsākums: Izraēls.

Vecajā Derībā Draudze nav pieminēta. Pāvils to nosauc par "noslēpumu" (kaut ko iepriekš neatklātu, skat. Ef. 3:9-10; Rom. 16:25-26; Kol. 1:25-26). Daudz diskusiju notiek par saikni starp Draudzi un Izraēlu. Daži uzsver to līdzību, uzskatot tos par vieniem Dieva ļaudīm dažādos laikos. Šādā skatījumā, Izraēls ir "garīgie" ļaudis, un Draudze ir jaunais Izraēls. Citi Izraēlu un Draudzi redz kā divas atšķirīgas fāzes Dieva Valstībā un glābšanas programmās, bet tai pašā laikā kā vieni, tā otri ir Dieva ļaudis. Šā, vai tā, taču, kur tas attiecas uz draudžu veidošanu un evaņģelizācijas stratēģiju, ir svarīgi saprast atšķirību starp Izraēlu un Draudzi.

1. Izraēla tauta.

1. Moz. 12:1-3 Dievs apsolīja Ābrahāmam, ka no tā Viņš liks celties lielai tautai, un ka caur to tiks svētītas visas tautas virs zemes. Tauta, ko Dievs apsolīja, bija Izraēls. Vienam no Izraēla ķēniņiem, Dāvidam, tika apsolīts, ka viņa ķēniņa valsts pastāvēs mūžīgi (2. Sam. 7:8-16). Jaunā Derība pasludina, ka Jēzus ir "Dāvida dēls", caur kuru šie apsolījumi tikuši piepildīti.

Viena no Izraēla sūtībām bija kļūt par tautu, no kuras nāks Mesija (Ķēniņš). Pāvils to rezumē sekojošā veidā: "...Izraēlieši, kam pieder bērnu tiesa, dievišķā godība, derības, bauslība, dievkalpojumi, apsolvījumi, tēvi, no kuriem arī Kristus cēlies pēc miesas, - lai visos mūžos slavēts Dievs, kas ir augstāks par visiem! Amen." (Rom. 9:4-5).

2. Draudze.

Laika periods starp pirmo un otro Kristus atnākšanu ir nosaukts par "Draudzes laikmetu", vai laiku, kad Dievs darbojas, lai caur Draudzi liktu nākt savai Valstībai un piepildīties glābšanas plāniem. Draudze nav plāns "B" pēc Izraēla "neveiksmes" centienos īstenot plānu "A", vai kāda novēlojusies Dieva ideja. Viņš to bija *ieplānojis* kopš mūžības, un nodrošināja to caur sava Dēla Jēzus nāvi un augšāmcelšanos (Ef. 1:19-23). Kristus *sagatavoja* visu vajadzīgo tās izveidošanai un attīstībai, apmācot savus sekotājus viņu misijai (Jņ. 16:5-15; Mat. 28:18-20). Viņš *radīja* to Vasarsvētku dienā (Ap.d. 2:1-13) un *piešķīra tai spēku* ar savu mūžīgi iemājošo Svēto Garu.

Draudze ir Dieva instruments, izredzēts nest Evaņģēlija labo vēsti līdz zemes galiem. "*Lai tagad ar draudzes starpniecību visām varām un spēkiem debesīs Dieva daudzveidīgā gudrība kļūtu zināma, saskaņā ar Viņa mūžīgo nodomu, ko Viņš piepildījis mūsu Kungā Jēzū Kristū*" (Ef. 3:10-11). Draudze ir Dieva plāns, kā šodien aizsniegt pasauli, lai parādītu savu pieaugošo uzvaru pār Sātānu un uzņemtu savā vidū tos, kas vēlēšies būt piederīgi Dieva ļaudīm.

3. Salīdzinājums starp Izraēla tautu un Draudzi (Att. 1.1).

Attēls 1.1 Izraēls un draudze (Tab. 49. lpp)

Izraēla tauta	Draudze
<p>Tautas orientācija bija <i>centripetāla</i>. Dieva plānā Izraēls bija nolikts par gaismu tautām, pie kuras tautām vajadzēja NĀKT, lai redzētu un dzirdētu par Viņa godību. Piedalīties Viņa godībā nozīmēja nākt pie tautas.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pieaugšana pievienošanas ceļā (piedzimt, ņemt ar varu, dievbijīgi). • Centralizēts plāns, "kad tie nāk uz šo Namu". • Dieva godība, kas tajā laikā atradās Jeruzalemē (1. Lk. 28; 2. Lk. 6-7). 	<p>Draudzes orientācija ir <i>centrifugāla</i>. Dieva plānā Draudze ir nolikta par Gaismu tautām. Draudzes locekļiem ir JĀIET, lai būtu par sāli un gaismu tautu vidū (Mat. 5: 13-14; 28:18-20).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pieaugšana skaitliskas augšanas ceļā (pievēršanās Kristum, draudžu veidošana). • Decentralizēts plāns "pa visu pasauli". • Notiek mūžam iemājošā Svētā Gara vadībā un spēkā (Ap.d. 1-2); Dieva godība mājo cilvēku sirdīs (2. Kor. 3).
 <p><i>Pieaugšana caur piesaistīšanu (centripetāla)</i></p>	 <p><i>Pieaugšana caur ekspansiju (centrifugāla)</i></p>

B. Praviņojums par Draudzi.

Mateja 16:18-19 varam lasīt Jēzus praviņojumu par draudzes nodibināšanu. Šeit seko Mat. 16:18-19 pārskats, kur runāts par draudzes veidošanu.

1. *Draudze ir celta uz **klints**: "Uz šīs **klints**".*

Termins "klints" Mat. 16:18-19 ir cēlonis daudzām diskusijām. Strīdi notiek ap vārda *petra*³ izskaidrojumu. Grieķu valodā šis vārds nozīmē "klints", no kā arī cēlies vārds Pēteris.

Petra = 'liela klints, pamatiezis' (Mat. 7:24-25; 27:60; Mk. 15:46).

*Petros*⁴ (*Peter*) = 'atdalīts akmens, ko var viegli izkustināt'.

Galvenie vārda 'Klints' interpretējumi.

- Jēzus Mesija: Petra lietots attiecībā uz Kristu (1. Kor. 10:4; Rom. 9:33; 1. Pēt. 2:8).
- Pētera ticības apliecinājums par Kristu.
- Pēteris pats.

Lielākā daļa Eņģēlisko teologu vēsturiski klinti ir interpretējuši kā Pētera ticības apliecinājumu par Jēzu kā Kristu (Mesiju). Jebkurā gadījumā, šī metafora par klinti ietver sevī vēsti par stingra pamata nozīmīgumu, kas ir svarīga mācība draudžu veidotājiem.

2. *Draudze pieder Kristum: "Uz šīs klints Es celšu **Savu Draudzi**."*

Jēzus ir Draudzes īpašnieks. Viņš to radīja, un tā pieder Viņam. Viņš nodeva Sevi nāvē pie krusta, lai Draudze varētu piedzimt (Ef. 5:25; Jņ. 12:24). Viņš atpirka Draudzi ar Savām asinīm (Ap.d. 20:28). Viņš aicina Savu Draudzi ārā no pasaules, savieno tās locekļus un dara svētu, sagatavojot tās beidzamajai manifestācijai un uzdevumam (Ef. 5:26-27). Un nākotnē Jēzus pagodinās savu Draudzi Tēva un svēto eņģeļu priekšā (1. Tim. 4:13-18; Atkl. 4-6).

Pāvils sacīja, ka Kristus viņu ir pilnvarojis Viņa Draudzi celt, nevis to graut (2. Kor. 10:8). Kaut arī draudžu vadītājiem vajadzētu just visdziļāko atbildību un līdzdalību viņu kalpošanā, nevienam mācītājam un draudzes veidotājam nav kalpošanas, kas piederētu viņiem pašiem. Jēzus, nevis draudzes veidotājs un mācītājs, ir draudzes galva.

3. *Jēzus ceļ savu Draudzi caur mums: "Es **celšu savu Draudzi**."*

Draudzes celšana ir Jēzus galvenā misija virs zemes šodien, un par savu celtniecības materiālu Viņš lieto no augšienes piedzimušus cilvēkus (1. Pēt. 2:5). Jēzus pielāgos un cels no šiem dzīvajiem akmeņiem Dieva namu (1. Kor. 3:9), vietu, kurā Dievs mājō Garā (Ef. 2:21-22). Jēzus lieto apdāvinātus vadītājus, lai sagatavotu Savus ļaudis Viņa Draudzes celšanai (Ef. 4:11-12; 1. Kor. 3:12).

4. *Draudze triumfēs: "Elles vārti to neuzveiks."*

Šī svarīgā, Jēzus izteiktā frāze ir pilna ar dziļu saturu un nozīmi, un tā ir pamats uzvarošai ticībai un cerībai, kurai vajadzētu piemist ikvienam draudzes darbiniekam. Tā mums vēsta, ka Kristus Savu Draudzi ceļ kā militāru spēku, lai satriektu elles vārtus un uzvarētu ļaunā spēkus. Kaut arī mums šodien jācīnās, kādu dienu Draudze gūs pilnīgu uzvaru (Rom. 16:20). Līdz tam mums jāvalkā tās bruņas, ko Jēzus mums dod, un jāpaļaujas uz Viņa spēku, kas būs pietiekams draudzes vadīšanai un uzvarai (Ef. 6:10-18; 2. Kor. 2:14). Salīdzinājums ar karavīru draudzes veidotājam ir īpaši atbilstošs (2. Tim. 2:3-4; Filip. 2:25). Pāvils sacīja, ka viņš ir cīnījies labo ticības cīņū (2. Tim. 4:7), un tas pats jādara arī mums.

³ πετρα

⁴ Πέτρος

C. Draudzes piedzimšana: Ap.d. 2.

Tas, ko Jēzus bija teicis par Svētā Gara nākšanu, piepildījās Ap. d. 2. nodaļā aprakstītajā notikumā, kad spēku dodošais Svētais Gars tika izliets pār cilvēkiem no daudzām tautām, liekot piedzimt Draudzei. Mēlēs runāšanas brīnums Vasarsvētku dienā simbolizē, ka šis jaunais notikums Dieva glābšanas plānā aizsniegs visu pasauli, savienojot visās valodās runājošos vīriešus un sievietes Draudzē. Tātad, Draudze ir starptautiska jau no tās piedzimšanas brīža.

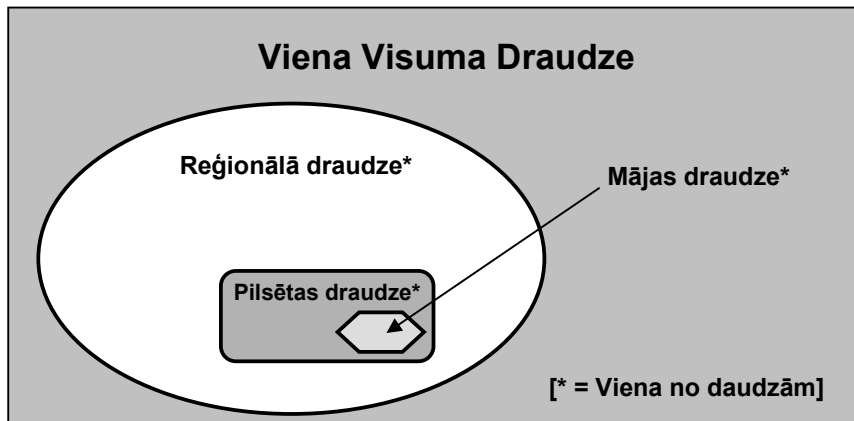
III. DRAUDZES LOMA UN RAKSTURS ŠODIEN.**A. Draudze - aicināti cilvēki ar vietēja un universāla rakstura uzdevumu.**

Kopš pašas grēkā krišanas Dieva sākotnējais un galīgais nodoms ir bijis aicināt pie Sevis cilvēkus un izveidot to, ko mēs šodien saucam par draudzi (Ef. 1:10). Grieķu vārds '*ekklesia*'⁵ Jaunajā Derībā parasti tiek lietots attiecībā uz draudzi. '*Ekklesia*' nozīmē *brīvu pilsoņu sabiedrību vai sapulci, kas aicināti laukā no savām mājām un darba, lai sapulcētos un pievērstu pienācīgo uzmanību sabiedrībai aktuāliem jautājumiem* (Ap.d. 19:39). Šo 'aicināto ļaužu' piemēru mēs redzam jau Vecajā Derībā (Rut. 4:11; Jer. 33:7), kur Izraēls ir Dieva aicinātie jeb izredzētie ļaudis. Jaunajā Derībā vārds '*ekklesia*' nekad nav lietots, lai norādītu uz kādu ēku vai konfesiju (kas ir divi visizplatītākie veidi, kā mēs vārdu "draudze" jeb baznīca lietojam šodien), bet vienmēr attiecas tikai uz cilvēku grupu.

No visām 109 reizēm, cik vārds *ekklesia* Jaunajā Derībā lietots attiecībā uz draudzi, tas visbiežāk norāda uz ticīgo grupu kādā konkrētā vietā, vai uz "vietējo draudzi" (vismaz 63 reizes). Ticīgajiem ir pienākums sapulcēties vietējos dievkalpojumus (Ebr. 10:25). Patiesībā, tas bija apustuļu dzīvesveids - mantot cilvēkus Kristum un apvienot viņus jaunās draudzēs.

Ievērojiet, ka vietējo draudzi var definēt dažādos veidos.

- Mājas draudze: 1. Kor. 16:19 (draudze, kas sapulcējās Akvilas un Priscillas mājās), Kol. 4:15 (draudze, kas sapulcējās Nīmfās mājās).
- Pilsētas draudze: 1. Tes. 1:1 (Tesalonīķiešu draudze), 1. Kor. 1:2 Dieva draudze Korintā), Ap.d. 13:1 (Draudze Antiohijā).
- Reģionālās draudzes: Galatiešu 1:2 (draudzes Galatijā), Ap.d. 9:31 (Draudzes visā Jūdejā, Galilejā un Samarijā), 1. Kor. 16:19 (draudzes Āzijas provincē).

Attēls 1.2 Viena draudze un daudzas draudzes

Patiesībā, var būt tikai viena *ekklesia* (1. Kor. 12:13, Ef. 4:4-5). Tā (vismaz 27 reizes) mēs redzam, ka *ekklesia* apzīmē vispārējo Draudzi, kas ir kristīgo miesa Jēzū Kristū, dzīvojoša un

⁵ εκκλησια

mirusi, cilvēki no visām tautām, ciltīm un valodām. Piederēt universālajai Draudzei un nebūt nevienas vietējas draudzes loceklim, tā ir tāda koncepcija, kāda Jaunajā Derībā nav atrodamā. Taisni otrādi, universālā Draudze visur kļūst redzama caur vietējām draudzēm.

Kā "aicinātie ļaudis" draudze nav vienkārši cilvēku grupa, kuru vieno reliģiska ticība. Tā ir caur Svēto Garu radīta Dieva institūcija.

B. Draudze ir Kristus miesa.

Draudze vairākās vietās Bībelē ir aprakstīta kā Viņa miesa (Rom. 12:4-5; 1. Kor. 12:12-31; Ef. 1:22-23; 4:4-16). Kad Kristus šodien darbojas pasaulē, Viņš to dara caur savu Miesu, draudzi, mums! (Ef. 1:22-23; 3:10-11). Pievērsiet uzmanību sekojošām šīs metaforas nozīmēm.

1. Miesa ir savstarpēji atkarīga.

Kā Kristus miesai, draudzei ir daudz locekļu, kas kopā darbojas ļoti organizētā un savstarpēji atkarīgā veidā. Locekļi veic dažādas funkcijas, taču tiem ir viens un tas pats mērķis, tieši tāpat, kā tas notiek ar cilvēka miesas locekļiem (Rom. 12:3-8; 1. Kor. 12:12-31). Draudzei vajadzīgs, lai visi locekļi funkcionētu saskaņā ar tiem paredzēto uzdevumu, jo tikai tā būs iespējams pareizi izdarīt to, ko Dievs vēlas.

2. Miesai ir viena Galva.

Kristus ir draudzes galva (Kol. 1:18). Tāpat kā ķermenim, arī draudzei nevar būt vairāk par vienu galvu. Neviens mācītājs vai draudzes veidotājs noteikti nav galva draudzei, kurā viņš kalpo. Visi miesas locekļi, ieskaitot vadītājus, ir pakļauti Kristus autoritātei un vadībai. Citādi miesa nav spējīga normāli darboties.

C. Draudze ir galvenais Dieva instruments Evaņģēlija izplatīšanai.

Draudze ir Dieva instruments, kas izraudzīts, lai nestu Labo vēsti līdz pat zemes galiem. Pirms krusta Golgātā *tautas* bija šķirtas no glābšanas cerības (Ef. 2:11-13). Taču pēc Kristus nāves un augšāmcelšanās draudzei ir pienākums nest Evaņģēliju *tautām* (Mat. 28:19-20). No Jaunās Derības ir skaidri redzams, ka pirmā Draudze šo pienākumu uzņēma ļoti nopietni, jo nav iespējams šķirt Evaņģēlija izplatīšanos un Draudzes pieaugšanu, kādu to redzam Apustuļu darbu grāmatā. Tā bija Draudzes misija, nest Evaņģēliju no Jeruzālemes uz Jūdeju un Samariju, un līdz zemes galam. Šodien mēs, diemžēl, par draudzi un misiju runājam tā, it kā tās būtu viena no otras šķirtas. Jaunajā Derībā misija bija draudze, un draudze bija misija.

Evaņģēlistiskās stratēģijas, kas nav vienotas ar draudzi, jau no paša sākuma ir maldīgas. Papildu darbs un ilgtermiņa pieaugšana, piemēram, ir izplatīta problēma, kad cilvēki tiek evaņģelizēti bez draudzes iesaistīšanās. Dievs ir iedibinājis Draudzi, caur kuru tautām jātiek darītām par mācekļiem. Rakstos sacīts: "*Ar draudzes starpniecību visām varām un spēkiem debesīs Dieva daudzveidīgajai gudrībai jāklūst zināmai, jo tā tam jānotiek pēc Viņa mūžīgā nodoma, ko Viņš piepildījis mūsu Kungā Jēzū Kristū*" (Ef. 3:10-11). Draudze ir Dieva plāns, kā šodien aizsniegt pasauli, atklāt Viņa pilnīgo uzvaru pār Sātānu un aptvert tos, kas vēlas piederēt pie Dieva ļaudīm.

KOPSAVILKUMS

Jēzū Kristū Dievs salīdzina jeb samierina cilvēkus ar Sevi, atjaunojot cilvēku attiecības ar Viņu (Ef. 1:9-10). Dievs šo salīdzināšanas kalpošanu ir devis Savai draudzei (2. Kor. 5:18-20). Draudze ir Dieva plāns, kā šodien aizsniegt pasauli, atklāt Viņa pilnīgo uzvaru pār Sātānu un aptvert tos, kas vēlas piederēt pie Dieva ļaudīm.

Draudzes iedibināšana ar šādu mērķi ir visnesenākais solis Dieva glābšanas plānā. Iesaistīšanās draudzes dibināšanā un nostiprināšanā nav mazais uzdevums. Tas ir svarīgākais katra kristieša uzdevums un nes mūžīgus rezultātus. Nekad nenovērtējiet par zemu jūsu lomu attiecībā uz draudzes veidošanu vai vadīšanu!

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kā izpaužas Draudzes centrifugālais raksturs?
- Kā Vecās Derības (centripetālā) Draudzes izpratne ietekmē tās vitalitāti? Kad šāda izpratne par vietējo draudzi ir piemērota? Kāpēc?
- Kas ir jūsu draudzes darba pamats? Kas notiek, kad Kristus nav jaunas draudzes darba pamats?
- Draudze pastāv pasaulei (Ef. 3:1-10). Kāds ir tās uzdevums?
- Kristus ir Draudzes galva. Kā tas praktiski izpaužas, un ko tas nozīmē? (Ef. 1:23; Kol. 1:18). Kā mēs praktiski ļaujam Viņam būt mūsu Kungam un Meistaram?
- Vai ticīgais var būt universālās draudzes loceklis, nebūdam vietējās draudzes loceklis?
- Ko nozīmē būt vietējai draudzei?
- Pastudējiet dažas no metaforām, kas lietotas, lai aprakstītu draudzi (Ef. 2:15, 19, 21; 1. Pēt. 2:9-10). Kura no tām jums personīgi izsaka visvairāk?

UZDEVUMS

Kā Dievs darbojas jūsu zemē, lai piepildītu Savus apsolījumus? Ko Dievs ir izdarījis pagājušā gadā, pēdējos piecos vai piecdesmit gados, kas atklātu Viņa uzticamību apsolījumā celt Viņa Draudzi? Uzrakstiet vismaz desmit novērojumus, lai parādītu Dieva uzticību jūsu zemes kontekstā.

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

- Billheimer, Paul. *Destined for the Throne*. Fort Washington, PA: Christian Literature Crusade, 1975.
- Ellisen, Stanley. *The Biography of a Great Planet*. Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, 1978.
- Pate, Larry, *Starting New Churches*, Irving, TX: International Correspondence Institute, 1984.
- Saucy, Robert. *The Church in God's Program*. Chicago, IL: Moody Bible Institute, 1972.
- Smith, Dwight. Notes on The Local Church Paradigm from *The Alliance for Saturation Church Planting* and United World Mission, 1994.
- Thompson, Paul. *Planting Reproducing Churches*. Warrington, PA: World Team, 1992.

Draudzes uzdevums KĀPĒC PASTĀV DRAUDZE?

☞ Nodarbības mērķis.

Šis nodarbības mērķis ir aprakstīt, kādā veidā Draudzei ir jābūt tam spēkam, kas izplata pasaulē Evaņģēliju.

☞ Galvenie punkti.

- Draudzei ir trīs mērķi - galīgais, ārējais un iekšējais.
- Draudze drīzāk ir mobilizējošais faktors nekā kalpošanas objekts.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēmas ir apgūtas, katram dalībniekam vajadzētu:

- būt skaidrībā par Draudzes bībelisko mērķi un uzdevumu;
- saprast, ka Draudzes uzdevums būt par spēku, kas aizsniedz pasauli, prasa draudžu veidošanu un kalpošanas darbu.

☞ Pielikums.

2A Lielā uzdevuma darblapa.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Pārliecinieties, ka studiju dalībnieki spēj skaidri noformulēt draudzes iekšējo un ārējo uzdevumu. Būtu labi, ja jūs varētu lietot lielus uzskates līdzekļus, lai parādītu studentiem dažādus draudzes uzdevuma piemērus. Jūs varētu izmantot zīmējumus uz lielām lapām. Vai arī jūsu situācijā vairāk piemērota varētu būt tāfele vai projektoris.

IEVADS

"Mērķi" varētu apzīmēt kā "*noslēgumu, pie kura novedīs mūsu pūliņi*". Ikvienai organizācijai ir savs uzdevums un mērķis. Uzņēmējdarbības mērķis ir iegūt peļņu, pārdodot preces un sniegt pakalpojumus. Valsts varas struktūras pastāv tāpēc, lai aizsargātu savus pilsoņus un nodrošinātu kārtību sabiedrībā.

Ja runājam par mērķi un uzdevumu, tad kā lielisks piemērs mums ir Kungs Jēzus Kristus. Viņš zināja, kāpēc bija pasaulē ienācis, un uz kurieni gāja. Viņam bija liels mērķis. "Tā Kunga Gars ir uz manis, jo Viņš mani svaidījis sludināt prieka vēsti nabagiem. Viņš mani sūtījis pasludināt atsvabināšanu apcietinātiem, akliem jaunu redzi, atbrīvot saistītos un pasludināt tā Kunga žēlastības gadu" (Lk. 4:18-19).

Lai draudzes šodien pasaulē būtu patiešām efektīvas, tām ir jābūt skaidrai sava mērķa apziņai. Ja tās nebūs, tad draudzes vadītāji un darbinieki tikai izšķiedīs savus spēkus un līdzekļus, darot lietas, ko nemaz nav aicināti darīt. Ikvienam draudzes veidotājam ir jāsaprot šis Draudzes bībeliskais uzdevums un mērķis un jāpārdomā tas saistībā ar savu paša draudzes veidošanas darbu un misiju.

Skaidra bībeliskā mērķa izpratne var darīt draudzi

- mērķtiecīgu un daudzsološu;

- uzticamu un elastīgu, novatorisku, taču uzticīgu Rakstiem;
- žēlsirdīgu un sabiedrisku, tādu, kas izstāro Dieva mīlestību un piedošanu;
- līksmu un dzīvespriecīgu (cilvēki pēc tā ilgojas);
- vitālu un dinamisku, tādu, kas dara cilvēkus gatavus kalpot visās dzīves jomās un situācijās;
- augošu un auglīgu, kas veido atkal jaunas draudzes.

I. DRAUDZES UZDEVUMS

Jēzus savu Draudzi ir dibinājis ar kādu nodomu. Tas ir brīnišķīgs nodoms, kas pastāvējis jau kopš mūžīgiem laikiem un nolemts godības pilnai nākotnei. Mēs šo draudzes uzdevumu un mērķi varētu definēt, sakot, ka *Draudze pastāv tāpēc, lai pagodinātu Dievu, apmācot ticīgos un sludinot Evaņģēliju pazudušajiem.*

Attēls 2.1 Attēlo šo trīskāršo Draudzes uzdevumu.

GALĪGAIS UZDEVUMS	ĀRĒJAIS UZDEVUMS	IEKŠĒJAIS UZDEVUMS
paaugstināt to Kungu	evanģelizēt pazudušos	apmācīt darbiniekus
Draudze pastāv tam Kungam	Draudze pastāv pasaulei	Draudze pastāv sev

A. Paaugstināt to Kungu.

Bībele māca, ka ir kāds vispārējs, kopējais un galīgais mērķis, uz kuru virzās visa radība; tā ir paša Dieva godība. Dieva godība reprezentē visu, kas ir patiesība par Viņu: Viņa būtību, īpašības, raksturu un rīcību. Dieva godība ir Viņa galvenais mērķis mūžībai un cilvēka galvenais mērķis viņa eksistencei. Ejot pretī šim mērķim, Dievs īsteno savus mūžīgos nodomus. Dieva godība ir Draudzes galīgais mērķis (Rom. 15:6,9; Ef. 1:5; 2. Tim. 1:12; 1. Pēt. 4:11).

Dievs tiek pagodināts (atklāts, darīts pazīstams) tad, kad mēs Viņu pielūdzam (Jņ. 4:11), piesamam Viņam lūgšanas un slavu (Ps. 50:23) un dzīvojam dievbijības pilnu dzīvi (Jņ. 15:8). "Lai ko jūs darītu, to visu dariet Dieva godam" (1. Kor. 10:31). Tas attiecas gan uz katru kristieti atsevišķi, gan visu Viņa Draudzi.

- Ko jums nozīmē pagodināt Dievu?
- Kā Draudze pagodina Dievu?
- Kā Dievs tiek pagodināts mūsu vidū?

B. Evanģelizēt pazudušos.

Bībele skaidri māca, ka Draudzei ir kāds ārējs uzdevums, kam jātiec paveiktam šajā laikmetā. Tas ir mērķis un uzdevums, kas liek Draudzes skatu un pūliņus vērst ārpus sevis. Tas ir iemesls, kāpēc Jēzus nāca aizsniegt pazudušo un mirstošo pasauli (Lk. 19:10). Jēzus sacīja: "Kā Tēvs mani sūtījis, tā es tagad sūtu jūs" (Jņ. 20:21). Šis ārējais Draudzes uzdevums ir aizsniegt pazudušos, tāpat, evanģelizācija un misija.

Iespējams, ka neviena Rakstu vieta tika labi neatklāj Draudzes ārējo uzdevumu kā Lielā uzdevuma teksts Mateja 28:18-20 (skat. Pielikumu 2A, "Lielā uzdevuma darblapa").

C. Darbinieku apmācība.

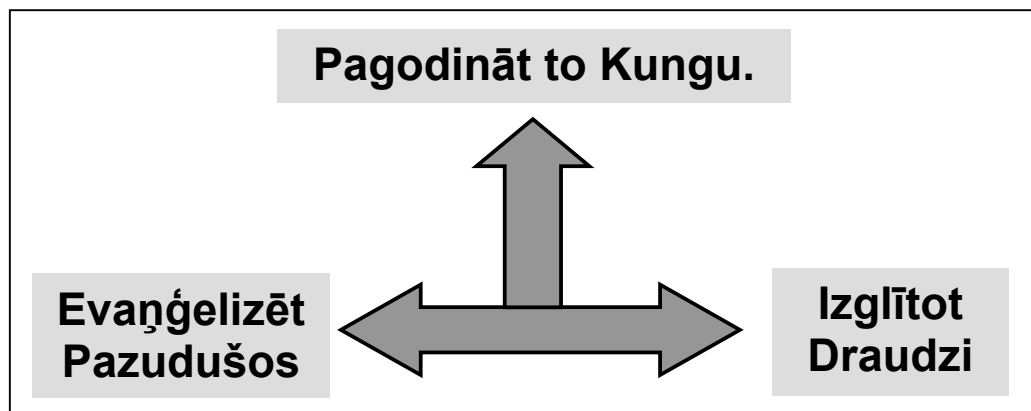
Bībele māca, ka Draudzei ir arī iekšējais uzdevums. Tā ir draudzes locekļu apmācība un stiprināšana viņu ticības dzīvē un aicinājumā. Lielākā daļa Jaunās Derības vēstule tika rakstfītas ticīgajiem, lai stiprinātu viņus kristieša dzīvē un kalpošanā, tā lai viņi spētu piepildīt ārējo uzdevumu - aizsniegt pazudušo un mirstošo pasauli.

Efez. 4:11-16 vislabāk izskaidro šo Draudzes iekšējo uzdevumu. Draudze pastāv tāpēc, lai mācītu un sagatavotu ticīgos kalpošanai. Dieva ļaužu kā vienotas kopienas apmācīšana un sagatavošana (pielūgsmē, mācībā, sadraudzībā un garīgajā aprūpē) ved pretī ārējā mērķa - mācekļu sagatavošanas - īstenošanai.

- Vadītāji ir doti (11. p), lai sagatavotu svētos kalpošanai (12. p), nevis lai tikai paši vien veiktu šo kalpošanas darbu. Kāda vieta šai patiesībai ir jūsu draudzes veidošanas darbā? Kā tas ietekmēs to, kā jūs darāt to, ko darāt?
- Kādus vērojumus un secinājumus jūs varat izdarīt no šīs Rakstu vietas par draudzes veidošanu? Uzrakstiet tos tagad!

Draudzes uzdevumu varētu definēt vienkārši - pagodināšana, apmācīšana un evaņģelizācija. Dieva ļaudis sanāk kopā pielūgt un mācīties, lai pēc tam izklīstu un veiktu un evaņģelizācijas darbu. Šie mērķi ir savstarpēji saistīti, un nevienam no tiem nevajadzētu pastāvēt atsevišķi no pārējiem. Iekšējais mērķis (mācīšanās) kalpo ārējam mērķim (evaņģelizācijai), un abi šie mērķi kalpo Dieva pagodināšanai (pielūgsmē). Kad Jēzus sekotāji sanāk kopā mācīt citam citu (Ef. 4:11-16), mīlēt citam citu (Jņ. 13:34-35) un praktizēt Jaunās Derības draudzei dotos uzdevumus (Ap.d. 2:42-43), viņi tiek labāk sagatavoti ārējam mērķim, t. i., aizsniegt pazudušo pasauli.

Attēls 2.2 Draudzes trīskāršais uzdevums (Zīm. 57. lpp.).

II. PIEMĒRI DRAUDZES UZDEVUMA IZPRATNEI

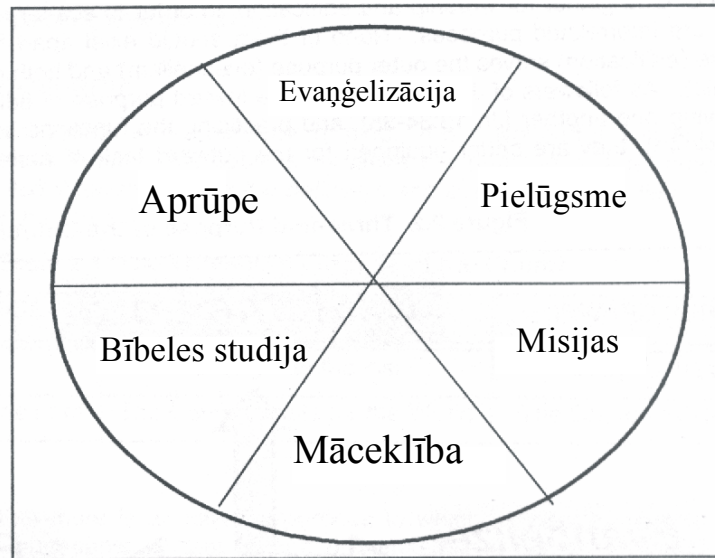
Paradigma jeb paraugs ir, vienkārši, veids, kādā uz kaut ko skatīties. Paradigma sniedz loģisku pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāda ir un kādai vajadzētu būt kādai konkrētai situācijai, procesam vai objektam. Sekojošais dažādo kontrastējošo paradigmu komplekts atspoguļo veidus, kādos skatīties uz draudzi tās būtības un uzdevuma gaismā.

A. Uz programmu vērsta draudze salīdzinājumā ar Lielā uzdevuma Draudzi.

1. Uz programmu vērsta draudze.

Draudzēm bieži vien lielas cīņas sagādā to daudzšķautņainā mērķa īstenošana. Nespēja veikt visu, ko Dievs mūs ir aicinājis paveikt, noved pie orientēšanās uz kādu programmu, sastāvošu no dažādiem komponentiem, kur katrs komponents, savukārt, prasa līdzekļus un izpildītājspēkus (Skat. zīm. 2. 3). Ar šādu uz programmu vērstu orientāciju draudze savā struktūrā sāk atgādināt kādu sekulāru apmācības institūtu vai nelielu biznesa uzņēmumu, un ar laiku šāda draudze kļūst vairāk aizņemta pati ar sevi, nekā ar rūpēm par pazudušajiem, un tā vairs neatbilst tai sabiedrībai, kuras vidū atrodas.

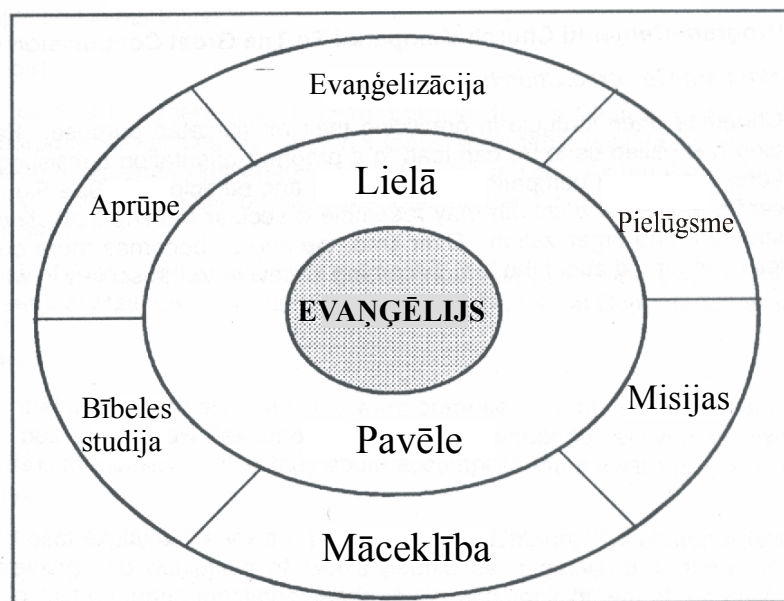
Attēls 2.3 Uz programmu vērsta draudze

2. *Lielā uzdevuma Draudze.*

Bībeliskais Draudzes skatījums, kāds parādīts Attēlā 2. 4, novieto Lielo Uzdevumu Draudzes uzdevuma pašā centrā, un tam tiek pakārtotas programmas un apmācību kalpošanas. Šajā modelī sapulcētās draudzes elementi un programmas kalpo tam, lai sagatavotu ticīgos ārējam uzdevumam jeb mērķim - evaņģelizācijai un Lielā uzdevuma darbam. Arī šeit tiek ņemtas vērā ticīgo vajadzības, taču tas notiek viņu svarīgākās perspektīvas kontekstā, un tas ir - Dieva mērķis vest pie Sevis pazudušos.

Attēls 2.4 Lielās pavēles draudze

- Kādi ir novirzieni šīm divām pieejām ir draudzes struktūrā? Draudzes locekļu aktīva iesaistīšana "draudzes darbā"? Vadības attīstīšana?

- Kas notiek ar draudzi, kad tā saprot, ka tās pastāvēšanas iemesls ir izplatīt Evaņģēliju?

B. Draudze kā kalpošanas objekts, salīdzinājumā ar draudzi kā "mobilizācijas" aģentu.

1. Draudze kā kalpošanas objekts.

Daži ticīgie par draudzi domā kā par sapulcēšanās vietu, kur satikties ar citiem kristiešiem, un kur mācītājs viņiem kalpo (skat. attēlu 2.5). Šis varbūt ir pats izplatītākais priekšstats par draudzi un baznīcu. Tomēr šī paradigma ir tikai daļēji patiesa. Draudze patiešām ir sapulce, kurā mēs baudām sadraudzību un saņemam arī garīgu stiprinājumu no draudzes vadītājiem. Taču šī paradigma nenoliek draudzes ārējo mērķi tā pareizajā vietā un rada nebībelisku "mācītāji / laji" dalīšanos.

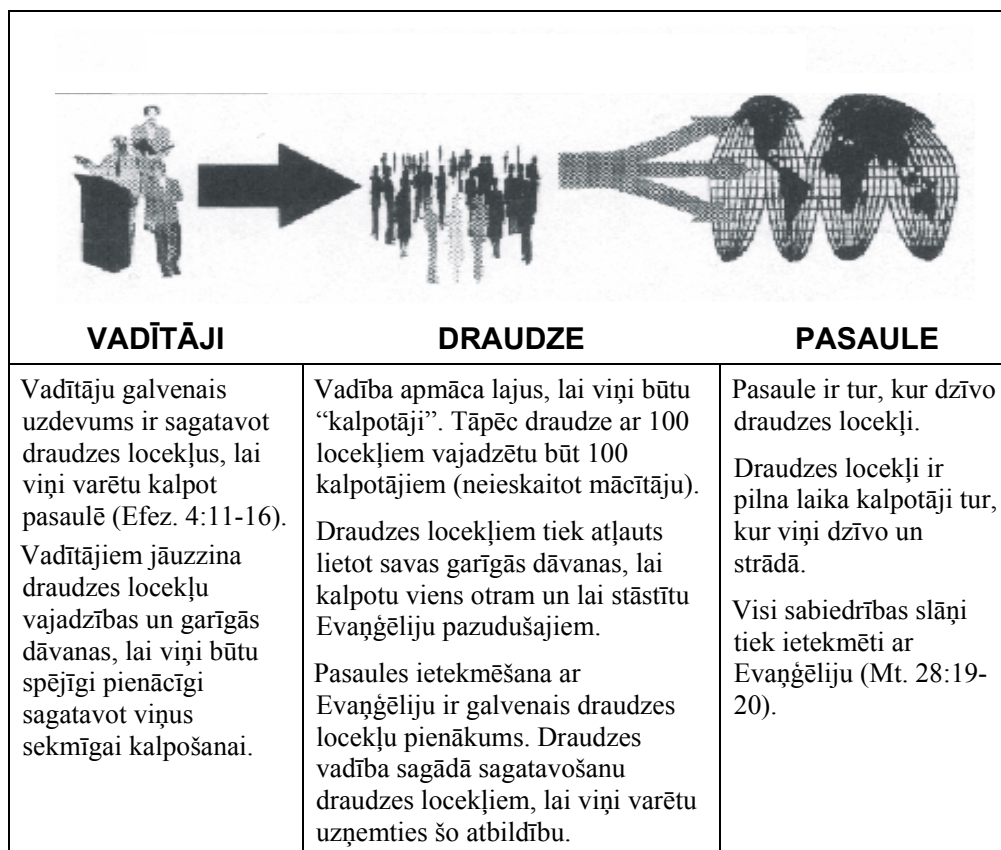
Attēls 2.5 Draudze kā kalpošanas objekts

2. Draudze kā mobilizācijas aģents.

Draudze nav kalpošanas objekts, bet drīzāk mobilizācijas aģents Evaņģēlija izplatīšanai pasaulē. Kā parādīts attēlā 2.6, draudzes vadītāja pienākums ir apmācīt un sagatavot draudzes locekļus darbam pasaulē. Tas ir draudzes izglītošanas mērķis. Ticīgie sanāk kopā, lai pielūgtu to Kungu, pieaugtu savā ticībā, mācītos Dieva Vārdu, iedrošinātu cits citu, aizlūgtu un praktiski palīdzētu cits citam. Šie draudzes locekļi attīsta garīgo raksturu un kalpošanas iemaņas, kas vajadzīgas, lai aizsniegtu pazudušos (draudzes ārējais mērķis). Piepildīt Lielo Uzdevumu nav tikai mācītāja pienākums, vai dažu atsevišķu draudzes locekļu uzdevums, bet atbildība, kas gulstas uz visu Kristus miesu (draudzi).

Attēls 2.6 Draudze kā mobilizācijas aģents (Zīm. 60. lpp.).

KOPSAVILKUMS

Skaidra mērķa izpratne palīdz draudzei būt efektīvai. Neizprotot savu uzdevumu un mērķi, draudzes vadītāji un darbinieki tikai izšķiež enerģiju un resursus, darot lietas, ko viņi nemaz nav aicināti darīt. Katram draudzes veidotājam ir jāsaprot bībeliskā Draudzes sūtība un tā jāpārdomā kontekstā ar viņa paša draudzes veidošanas darbu un misiju.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kāpēc ir tik svarīgi, ka draudze saprot savu uzdevumu? Kas notiek, kad draudze nesaprot savu sūtību?
- Kā jūs formulētu draudzes uzdevumu?
- Kāpēc draudzei ir jāsniedz palīdzība pazudušajiem? Kam ir pienākums sludināt Evaņģēliju?
- Kā Lielais Uzdevums attiecas uz šo draudzes sūtību? Kādas Rakstu vietas vēl palīdz jums saprast draudzes uzdevumu?
- Kāpēc draudzei ir jābūt plāvējam, nevis tikai laukam?
- Vai draudzēm jūsu reģionā ir skaidra izpratne par to, kāpēc tās pastāv kā draudzes?
- Kāda loma ir vadītājiem mērķa virzītā draudzē?

UZDEVUMS

- Pārdomā Draudzes uzdevumu, izpildot darbalapu pielikumā 2A, "Lielā uzdevuma darbalapa".

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

- Brok, Charles. *Indigenous Church Planting. Practical Guide*. Neosho, MO: Church Growth Institute, 1994.
- Getz, Gene. *Sharpening the Focus of the Church*. Wheaton, IL: Victor Books, 1984.
- Morris, Linus. *The High Impact Church*. Houston, TX: Touch Publications, 1993.
- Warren, Rick. *The Purpose Driven Church*. Grand Rapids, MI: Zondervan, 1995.
- Excerpts from lectures on the Church from Project 250 and Russian Ministries. Moscow, Russia: 1994.
- Cook, Jerry. *Love, Acceptance and Forgiveness*. Glendale, CA: Gospel Light Publications, 1979.

Lielā uzdevuma darblapa

Lasi un pārdomā sekojošās piecas Lielā uzdevuma Rakstu vietas! Pēc tam atbilde uz katrai Rakstu vietai pievienotajiem jautājumiem!

Mateja 28:18-20

1. Kāds mierinājums ir patiesībā, ka "visa vara" ir dota Kristum?
2. Tā kā Viņš ir Visuvarenais Kungs, ko Viņš ir licis mums darīt?

Marka 16:15-20

1. Kādu brīdinājumu tu šeit saskati neticīgajiem?
2. Kādas zīmes sekos ticīgajiem?
3. Kā Tas Kungs Sevi atklāja pēc pacelšanās debesīs?

Lūkas 24:45-53

1. Par ko mācekļiem ir jādod liecība?
2. Kādu apsolījumu Kristus viņiem deva?

Jāņa 20:19-23

1. Ko Jēzus domāja ar vārdiem "Miers ar jums"?
2. Kā tas saskan ar Viņa vārdiem 22-23. pantos?
3. Ko nozīmē būt sūtītam?

Apustuļu darbi 1:1-11

1. Kāds ir dabīgais iznākums tam, ka caur mums strādā Svētais Gars?
2. Cik tālu sniegsies Evaņģēlija ietekme?

JAUTĀJUMI PRAKTISKAI RĪCĪBAI.

- Kādas manī ir bailes, kuras vajag uzveikt, izprotot Kristus pilnīgo autoritāti? Kā es labāk varētu "darīt par mācekļiem"?
- Kā evaņģēlijs var tikt pasludināts "visām tautām" manā zemē?
- Vai es kalpoju ar Dieva spēku manī? Kā es varu ļaut Viņa spēkam manī pieaugt lielākam Viņa godam?
- Cik norūpējies es esmu par to, kādā stāvoklī atrodas pazudušie? Kā tas ietekmēs to, kā es vadīšu draudzi, kuru veidoju? Kāda tam nozīme?

LIELĀ UZDEVUMA PARALĒLĀS RAKSTU VIETAS

	IEVADS	PAVĒLE	APSOLĪJUMS
Mateja 28:18-20	Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes (18).	Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis (19-20).	Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.
Marka 16:15-20	(Liecība par augšāmcelšanos) (9).	Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai (15).	Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts, bet, kas netic, tiks pazudināts.
Lūkas 24:45-53	Tā stāv rakstīts, ka Kristum bija ciest un augšāmcelties no miroņiem trešā dienā (46).	un ka Viņa Vārdā būs sludināt atgriešanos un grēku piedošanu visām tautām, iesākot no Jeruzālemes, un jūs esat liecinieki tam visam (47-48).	Es jums sūtu Sava Tēva apsoliājumu. Bet palieciet jūs pilsētā, līdz kamēr tiksit apģērbti ar spēku no augšienes (49).
Jāņa 20:19-23	"Miers ar jums!" Un, to sacījis, Viņš tiem rādīja Savas rokas un sānus. Tad mācekļi kļuva līksmi, savu Kungu redzēdami (19-20).	Kā Tēvs Mani sūtījis, tā Es jūs sūtu (21).	Ņemiet Svēto Garu! (22)
Apustuļu darbi 1:1-11	Tiem Viņš arī pēc Savām ciešanām ar daudz skaidrām zīmēm bija dzīvs parādījies (3). "Nav jūsu daļa zināt laikus vai brīžus, ko Tēvs nolīcis Savā paša varā." (7)	Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam (8).	jūs tiksit kristīti ar Svēto Garu (5)... Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums (8).

DRAUDZE

3

■ NODARBĪBA

Forma un funkcija BĪBELISKĀ UN KULTURĀLĀ PERSPEKTĪVA

☛ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir izskaidrot svarīgo formas un funkcijas jēdzienu draudzē, aplūkojot to no bībeliskās un kulturālās perspektīvas.

☛ Galvenie punkti.

- Bībeliskā funkcija ir tas, kam jātiek padarītam. Tā ir Dieva dota un nav maināma vai pārveidojama.
- Bībeliskā forma ir tas, kā mēs šo funkciju īstenojam. Tā ir kulturāla, un to var piemērot atbilstoši vajadzībai.

☛ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- izprast 'formas un funkcijas' jēdzienu un izcelsmi;
- izprast, kā kultūrvidē un personīgā pieredzē ietekmē vietējās draudzes darbības un izpausmes formas;
- būt motivētam veidot draudzes formas, kas pamatotas uz bībelisku funkciju un atbilstību vietējai kultūrvidē.

☛ Pielikums.

3A Forma un funkcija pielietojumā: induktīva Apustuļu darbu 2. nodaļas studija.

IEVADS

Formas un funkcijas izpratne ir būtiski svarīga draudzes veidošanai. Mūsu pieredzē lielā mērā veido mūsu izpratni par un mūsu pieķeršanos jeb uzticēšanos tām formām, kādas pieņem mūsu draudzes. Mums vajadzētu sev pajautāt, kāpēc mēs darām to, ko darām, lai piepildītu sūtību, ko Dievs ir devis Savai Draudzei. Šī nodarbība sniegs iespēju pārdomāt kalpošanas formas un dos vadlīnijas, pēc kurām veidot vēl piemērotākas un efektīvākas formas.

I. FORMAS UN FUNKCIJAS ILUSTRĀCIJA.

Sabiedrībā funkcija ir *aktivitāte, kas jāpaveic*. Šīs aktivitātes var virknēties, sākot ar tik grūtām, kā uztura iegūšana un bērnu audzināšana, līdz kaut kam tik vieglam, kā, piemēram, gulēšana. Tās ir lietas, kas jā dara. Forma ir *metode, kāda tiek izraudzīta attiecīgās funkcijas īstenošanai*.

Piemērs varētu būt tas, kā jūs iegūstat uzturu. Senāk jūs būtu varējuši vai nu iet medībās, vai arī audzēt labību. Tās ir divas ļoti atšķirīgas metodes, taču abas īsteno uztura iegūšanas funkciju.

Svarīgi ir tas: kā jūs izlemjat, kura forma jums ir vispiemērotākā. Daži no šo lēmumu noteicošajiem faktoriem nāk no iekšējiem resursiem, tādiem kā spējas un priekšrocības. Vai tev ir vērīgas acis un tu neiebilsti pret ilgstošu atrašanos vienatnē? Tad tev labāk veiktos, ja tu izvēlētos būt mednieks. Ja nē, tad labāk ķeries pie zemkopības. Daži no faktoriem ir ārēji un atkarīgi no vides, kurā tu dzīvo. Vai tu dzīvo uz vai tuvu labai, auglīgai zemei? Ja tā, tev

- **Funkcija** = aktivitāte, kas jāizdara
- **Forma** = funkcijas īstenošanai izraudzīta metode

būt labi kļūt par fermeri. Daži faktori ir kulturāli, izrietoši no tev apkārt esošās sabiedrības pieņēmumiem un priekšstatiem. Vai fermeri tiek augstu vērtēti, tāpēc ka viņi papildina ciema labības krājumus, vai arī mednieki tiek cienīti viņu prasmes dēļ gadījumā, ja izceltos karš? Daži no faktoriem var būt morāla rakstura. Vai dzīvnieku nogalināšana tiek uzskatīta kā amorāla rīcība? Vēl citi ir tradīciju faktori. Kā darīja tavi vecāki un viņu vecāki?

Formas ir atkarīgas no daudziem faktoriem un ar laiku var arī mainīties. Tavs lauks var sākt nest mazāk augļu, un medījamo dzīvnieku skaits var stipri samazināties. Ar laiku jauni izgudrojumi var ienest izmaiņas tavās spējās darīt savu darbu, vai arī likt tev izvēlēties citu nodarbošanos, kāda nebija pieejama agrāk, piemēram, tādu kā veikalniece.

Transportēšana ir vēl viens piemērs formas un funkcijas principam sabiedrībā. Transportēšana ir funkcija, kuru var veikt daudzējādās iespējamās formās – ar divriteni, metro, automašīnu, zirgu un ratiem.

- * Kas noteiks tavu pārvietošanās līdzekļu izvēli? Kāpēc?
- * Kas padara vienu veidu labāku par otru?
- * Vai tu varētu sniegt kādu formas un funkcijas piemēru tavā situācijā?

II. FORMA UN FUNKCIJA DRAUDZĒ

Formas un funkcijas nozīmi var plaši izvērst, kā to redzam iepriekš minētajos piemēros, vai arī to var vērst uz kādu īpašu jomu. Piemēram, ir arī *bībeliskās formas un funkcijas*, kas aprakstītas gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā. Tomēr, lai saprastu šī jēdziena svarīgumu draudzes veidošanā, mēs šo definīciju vēl sašaurināsim un runāsim tikai par *draudzes formām un draudzes funkcijām*.

A. Draudzes funkcijas.

Jaunajā Derībā ir daudzas pavēles, likumi, instrukcijas, priekšraksti, aizliegumi un principi, kas draudzei jāievēro un jāīsteno. Šīs funkcijas atrodas ārpus laika un kultūrvides ietekmes. Tās nemainās un ir obligātas visiem kristiešiem, neatkarīgi no rases, kultūras, vecuma vai valodas.

Draudzes funkcija ir aktivitāte, kuru tas Kungs savai draudzei ir pavēlējis īstenot.

Piemēri: dievkalpojums, sadraudzība, rituāli, lūgšana, evaņģelizācija, mācekļība, došana, mācīšana, Svētais Vakarēdiens.

B. Forma.

Draudzes formas ietver visas struktūras, tradīcijas, metodes un procedūras, ko draudze izvēlas, lai realizētu savu funkciju konkrētajā paaudzē, kultūrā vai situācijā. Šīs formas var būt, un tās arī lielā mērā ir savstarpēji atšķirīgas vietējās draudzēs, rezultātā topot par daudzām pieņemamām formām, atbilstošām katras draudzes funkcijai.

Draudzes forma ir metode, ko draudze izmanto tās funkcijas īstenošanai.

Piemēri: Ziedojumi Jeruzālemes svētajiem, filma "Jēzus", sagaidītāji pie ieejas durvīm, atalgoti sludinātāji, Bībeles studiju vakari vienreiz nedēļā.

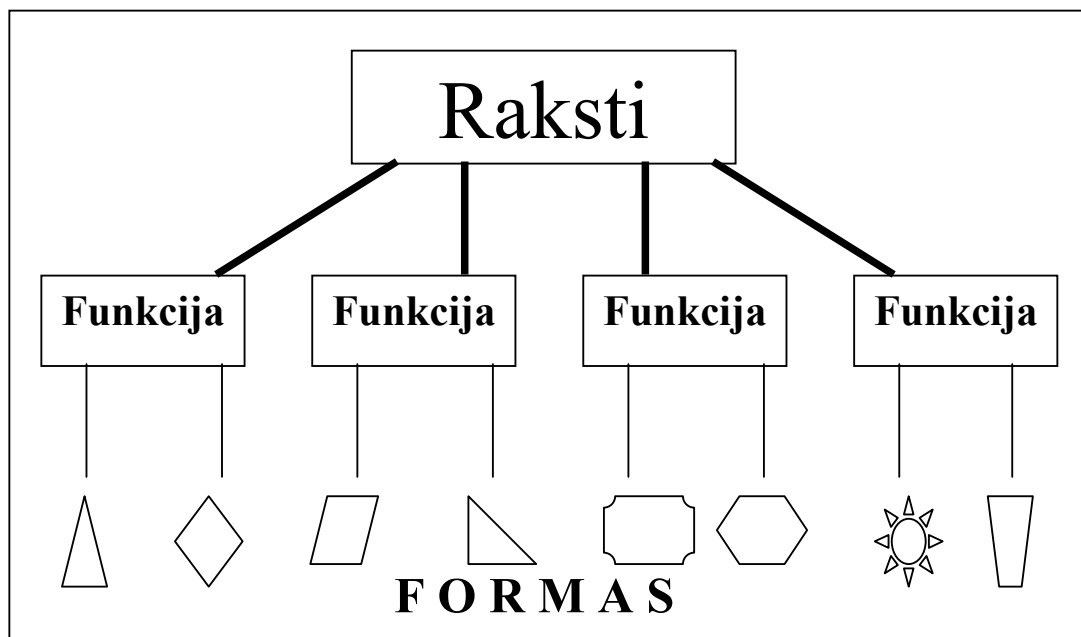
C. Forma un funkcija kopā.

Vietējās draudzes dzīve nav šķirama no tās attiecīgā kulturālā / vēsturiskā konteksta. Mūsu draudzes 'pieredze' nav balstīta tikai un vienīgi uz Bībeles mācību. Veids, kādā mēs veidojam draudzi, ir balstīts uz vēsturisko tradīciju, kulturālo (un ne - kulturālo) darbību un bībelisko pārlicību sajaukuma. Kad runājam par bībeliskajām funkcijām (tādām, kā dievkalpojumi, lūgšanas, sadraudzība, mācība, sakramenti, evaņģelizācija un kalpošana), ir grūti to darīt, neaprakstot tās formas, tradīcijas, metodes, struktūras un organizatorisko veidu, kādā šīs funkcijas atrod izpausmi un dzīvību.

Draudzes veidotāja uzdevums ir draudzes formas vispirms smelt no bībeliskajiem pamatiem un tad izvēlēties to, kas saskan ar attiecīgo kultūrvidi. Attēlā 3. 1 mēs redzam, ka ir zināms skaits draudzes funkciju, ko apstiprina Raksti. Tās nemainās ne laika, ne kultūrvides ietekmē.

Taču apakšējā figūru rinda parāda, ka katrai vietējai draudzei vajag pieņemt pilnīgi atšķirīgas formas, lai īstenotu šīs funkcijas savā kontekstā. Šīm formām nav obligāti jābūt tādām pašām kā citās draudzēs, - tām tikai jārealizē draudzes funkcijas.

Attēls 3.1 Forma un funkcija

III. FORMAS UN FUNKCIJAS NOVĒRTĒŠANA DRAUDZĒ

Var izrādīties pagrūti atšķirt, kas draudzē ir forma un kas funkcija, ja mēs neveltījam laiku šī jautājuma izanalizēšanai. Sekojošā tabuliņā funkcijas ir atzīmētas kreisajā pusē, un dažas no daudzajām šo funkciju iespējamajām formām ir uzskaitītas labajā pusē.

Tabula 3.2 Formas un funkcijas (67. lpp.).

Bībeliskā funkcija	Iespējamās formas
Lūgšana	Uz ceļiem, vai stāvus
	Klusi, vai skaļi
	Mazā grupā, vai vienatnē
	Pirms maltītes, vai dievkalpojuma beigās
	Grēku nožēla, vai lūgums
Vārda mācība	Svētdienskola
	Sprediķis
	Mazo grupu Bībeles studijas
	Ģimenes svētbriži
Evaņģelizēšana	Draugu starpā
	Evaņģelizācijas pasākumos
	Uzaicinājums dievkalpojumā

Lūdzu, ievērojiet, ka formu saraksts tabulas labajā pusē nav pilnīgs - ir vēl daudz, daudz citu variantu un iespēju. Vai vienas formas ir labākas par citām? Nē. Visas tās var būt, vai nebūt

piemērotas attiecīgajos apstākļos un kultūrvidē. Neviena no šīm formām Bībelē nav apstiprināta kā *vienīgā* metode. Ar pavēli ir apstiprinātas tikai *funkcijas*. Mums jāizvēlas forma atbilstoši nepieciešamībai.

Tabulā zemāk ir doti divu bībelisko *funkciju* piemēri. Atvēliet dažas minūtes laika tam, lai ierakstītu labajā pusē iespējamās *formas*. Tad salīdziniet savas idejas ar citu studentu idejām.

Tabula 3.3 Funkcija - Formas (Tab. 68. lpp.).

Bībeliskā funkcija	Iespējamās formas
Dot	
Pielūgt	

Tabulā zemāk labajā pusē ir uzskaitītas vairākas *formas*. Apdomājiet, kuru no bībeliskajām *funkcijām* katra no šīm formām īsteno, un ierakstiet to kreisajā pusē. Tad salīdziniet un apspriediet savas atbildes.

Tabula 3.4 Formas – funkcijas.

Funkcija	Forma
	Jauniešu nometne
	Draudzes lūgšanu sapulce
	Draudzes koris
	Ziedojumu vākšana
	Draudzes ēka
	Īpaša mūzika dievkalpojumā
	Bērnu draudze
	Draudzes kalpošanas kārtība
	Dzejas lasīšana draudzē

IV. PRINCIPI, KAS ATTIECAS UZ FORMU UN FUNKCIJU.

A. Funkcija ir daudz svarīgāka par formu.

Bībelē uzsvars ir likts uz funkciju. Jēzus daudz vairāk bija ieinteresēts funkcijā, nekā formā. Vislielāko pretestību Kristum izrādīja tieši tie cilvēki, kas bija pieķērušies formai, rituāliem un tradīcijām.

- Skat Mat. 9:14-17. Kā Jēzus mācība par drēbēm un vīna traukiem attiecas uz formu un funkciju? Ko nozīmē sākt "jauna vīna trauka" veida draudzi?
- Kā šo jautājumu papildina 1. Sam. 15:22-23; Hoz. 6:6 un Mat. 12:1-8?

Parasti Bībelē formu veidi nav noteikti. Izņēmums ir kalpošana templī, kur tabernakula izskats un tā iekārtojums ir detalizēti aprakstīts, taču tas tika darīts citādam nolūkam. Viņi bija pieraduši mācīt par Dievu, Viņa darbu un Viņa īpašībām. Tā nav forma, kas tika pārnesta uz Jaunās Derības Draudzi, tāpēc ka šīs zināšanas jau pastāvēja.

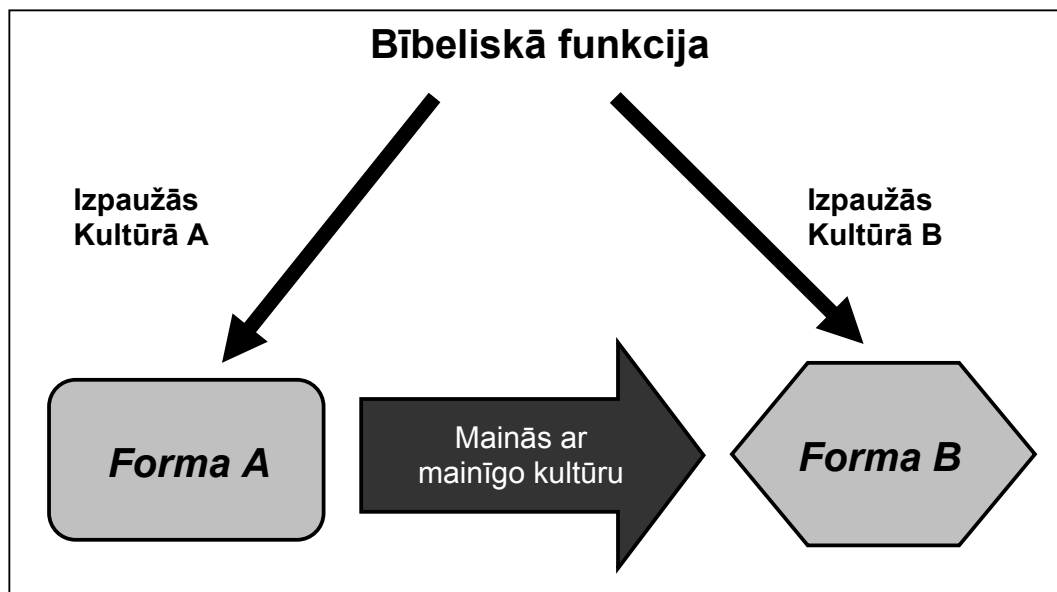
B. Funkcijas ir absolūtas un starpkulturālas; formas nav obligātas un ir maināmas.

Kad Bībelē ir aprakstītas formas, mēs redzam, ka tajās tiek izdarītas izmaiņas. Pasā svētki bija atgādinājums tam, kā Dievs izveda savu tautu no Ēģiptes. Jēzus to izmainīja Pēdējo Vakariņu laikā un izmantoja, lai parādītu to glābšanas darbu, kādu Dievs gatavojās realizēt Jēzus nāvē. Pirmā gadsimta draudzē tas atkal mainījās un kļuva par mīlestības mielastu. Taču tad to sāka izmantot aplami (1. Kor. 11:17-34), tāpēc šo sakramentu sakoncentrēja kausa un maizes dalīšanā savā starpā. Taču pat tā tas pieņēmis dažādas formas. Daži lieto kopīgu kausu, un daži lieto atsevišķus traucīņus. Daži lieto vīnu, un daži lieto vīnogu sulu. Formas var būt atšķirīgas, kamēr vien tiek paturēts funkcijas saturs.

Dažās Rakstu vietās aprakstītās formas ir mainījušās vai devušas vietu citām. Tās mainās, atkarībā no situācijas.

- Naudas ziedojumu vākšana (1. Kor. 16:1-2; 2. Kor. 8-9).
- Garīgās dāvanas (1. Kor. 12-14; Rom. 12; Ef. 4).
- Draudzes locekļu disciplīna (Mt. 18; 1. Kor. 5; 2. Kor. 2).
- Kristība (Mt. 28; Rom. 6; Ap.d.1).
- Dievkalpojuma diena (2. Moz. 20:8; Ap.d. 20:7).
- Draudzes vadība (1. Tim. 3; Tit. 1; 1. Pēt. 5).

Attēls 3.5 Formu maiņa

Kā šis princips varētu ietekmēt veidu, kādā jūs izstrādāsiet formas savā jaunajā draudzē, pamatotā uz Rakstiem?

C. Cilvēki vairāk pieķeras formām, nekā funkcijai.

Žēl, taču cilvēki vairāk sliecas pieķerties formām, palaižot garām funkcijas nozīmi. Viņi var iemūžināt formas, kas jau zaudējušas savu vitalitāti attiecīgajā laikā un kultūrvidē (piem., tas veids, kādā tiek noturēti dievkalpojumi). Ir tāds stāstiņš par kādu jaunu sievu, kas gatavo

savam vīram pirmo cepeti. Kad viņa nolika cepeti vīram priekšā, vīrs redzēja, ka tam no abiem galiem ir nogriezti nost gabali, un viņš pajautāja, kāpēc tā? Sieva atbildēja, ka viņas māte vienmēr tā cepusi. Kad jaunais vīrs jautāja savai sievasmātei, kāpēc viņa tā cepa, viņas atbilde bija: "Es nezinu. Mana māte tā vienmēr darīja." Kad vīrs pajautāja vecaimātei, kāpēc viņa griezusi nost cepeša galu, viņas atbilde skanēja: "Panna bija pārāk maza!" Jā, jūs sapratāt, par ko ir runa.

Kad cilvēki uzskata, ka pastāv kaut kādas absolūtās valdošās formas, viņi savā pieejā sāk kļūt par burta kalpiem. Bieži vien pretestību formu maiņai vairāk rada nedrošība un bailes no pārmaiņām, nekā teoloģiski pamatota patiesība. Tā var kļūt par elkdievības paveidu. Formas un funkcijas izpratne var palīdzēt cilvēkiem ieraudzīt, ka pārmaiņas ne vienmēr rada briesmas.

D. Formas nedrīkst mainīt pavirši un neapdomīgi.

Nav nekāds retums, ka jauns cilvēks, tikko pabeidzis semināru vai Bībeles koledžu, bez kādas īstas mācītāja pieredzes, kļūst par kādas draudzes mācītāju un domā, ka viņš ļoti labi zina, kā visam ir jānotiek. Viņam ir kāds priekšstats par to, kādas ir pilnīgās formas, un viņš ir apņēmības pilns mainīt itin visu, lai tas saskanētu ar viņa idejām. Viņam vēl nav nekāda priekšstata par to, kādi ir cilvēki, nedz arī viņš zina, ko viņi gribētu darīt. Viņš varbūt pat nezina, vai šādas idejas te nav mēģinājuši īstenot jau agrāk, un kādi bijuši rezultāti. Tas var novest pie situācijas, kurā cilvēkiem radīsies sajūta, ka mācītājs viņus nevērtē kā personības, bet tikai kā daļu no kāda eksperimenta, līdz ar to viņos var ienākt aizvainojums un rūgtums. Viņi jutīsies tā, it kā draudze vairs nebūtu viņiem piemērota, un ka vai nu mācītājam jāiet prom, vai viņiem.

Formām jātiek mainītām vienīgi ar mērķi izcelt funkciju. Kādā reizē, lai izceltu pielūgsmi (funkciju), mācītājs iesāka dievkalpojumu ar dziesmu (kā parasti) un tad lasīja svētrunu. Parasti svētruna bija dievkalpojuma noslēgumā pēc īpaša skaņdarba, vairākām dziesmām, apsveikumiem un ziņojumiem, taču šis mācītājs izvēlējās runāt par Dievu un Viņa brīnišķīgajiem darbiem, un tad aicināja draudzi pielūgt un pateikties Viņam caur lūgšanām, caur slavas dziesmām (hīmnām) un Svēto Vakarēdienu. Šī izmaiņa izrādījās ļoti efektīva. Tas nenozīmē, ka viņš tā darīja katru svētdienu. Tas tika darīts to vienu reizi, lai liktu cilvēkiem apstāties un no jauna aizdomāties par pielūgsmes nozīmi dievkalpojumā. Pēc tam viņi atgriezās pie parastās formas.

E. Kad formas sasilst, draudzes mirst.

Draudzes uzdevums ir pagodināt Dievu, apmācot ticīgos un stāstot Evaņģēliju pazudušajiem. Tas ir mūžīgais un nemainīgais mērķis. Funkcijas ir tas, kā mēs šo mērķi sasniedzam. Tās arī ir devis Dievs, kurš mums pateicis, kā Viņš grib, lai mēs Viņu pagodinātu. Tās arī ir mūžīgas un nemainīgas. Forma ir tikai viens no daudzajiem pieņemamajiem veidiem, kā piepildīt konkrēto funkciju. Formas var mainīties, tāpēc ka tās ir sabiedrības izpausmes.

Dažkārt formu nozīme kļūst tik liela, ka cilvēki neļauj tās mainīt. Kad formas kļūst tik nozīmīgas, ka tās vairs nav maināmas, tāda draudze drīz nomirs, tāpēc ka sabiedrība mainīsies, un draudze izrādīsies sevi izsmēlusī, novecojusi un neatbilstoša. Ja draudze nespēj mainīt savus mūžīgo funkciju izpausmes veidus, tā kļūst attiecīgajai sabiedrībai un laikam neatbilstoša.

Bija kāda draudze, kas nolēma aizsniegt kādu noteiktu etnisko grupu savā apkaimē. Draudze bija ļoti apmierināta ar tām formām, kas izveidojās šai grupai. Taču šīs formas kļuva pārāk nozīmīgas. Apkārt dzīvojošo cilvēku kontingents mainījās, un tajā palika aizvien mazāk un mazāk šīs etniskās grupas pārstāvju. Kad draudze beidzot saprata, ka viņiem vajag mainīties, bija jau par vēlu. Viņi bija pazīstami kā draudze, kurai nav nekā, ko piedāvāt savas apkaimes cilvēkiem, tā ka baznīca tika slēgta, un atlikušie locekļi izklīda.

V. DRAUDŽU VEIDOTĀJU UZMANĪBAS PIEVĒRŠANA FORMAI UN FUNKCIJAI

Draudžu veidotājiem par formu un funkciju ir jādomā ļoti rūpīgi. Daudzas no draudzes dzimšanas laikā iedibinātajām formām var ļoti cieši ieausties draudzes dzīvē un struktūrā. Vēlāk tās var izrādīties grūti maināmas; un ja tās ir neefektīvas, tas tās varbūt tikai vienkārši pacieš... Turklāt, ja draudžu veidotāji neparūpējas par elastību attiecībā uz formu, tad draudzes veidošanas process var kļūt ļoti lēns, dārgs un grūts.

Ja draudžu veidotāji neparūpējas par elastību attiecībā uz formu, tad draudzes veidošanas process var kļūt ļoti lēns, dārgs un grūts.

Draudžu veidotājiem ir tendence savā darbā krist vienā, vai divās bīstamās galējībās. Viņi var:

- lietot tikai tradicionālās draudzes formas, tā ka pieeja sludināšanai, mūzikas stilam un evaņģelizācijas metodēm ir tāda pati kā citās tā reģiona draudzēs. Rezultāts var būt tāds, ka šī draudze aizsniegs tāda paša veida ļaudis, nevis tos, uz kuru evaņģelizēšanu tai vajadzētu koncentrēties;
- pieņemt tikai no citām valstīm aizgūtas formas, kuras ir grūti pārnest vietējā kultūrvidē. Kad draudzes veidotāji nolemj, ka zināmas programmas, aprīkojums vai mūzikas stils ir nepieciešams tāpēc, ka tas ir efektīvs kādā citā situācijā, tad draudze jau no paša sākuma var atstāt svešuma iespaidu. Jūsu reģionā "Rietumu imidža" radīšana, vai liels ārzemju misionāru pulks var izrādīties kā šo problēmu veicinošs faktors.

Formas, kuras jūs izvēlēšities, lielā mērā noteiks to, kādus sabiedrības slāņus jūs piesaistīsiet. Formām vajadzētu būt dabīgām un pieņemamām attiecīgajā kultūrvidē tā, lai mērķa zonā dzīvojošie cilvēki to nozīmi izprastu bez īpašiem paskaidrojumiem. Mērķa zonas un vides izpētē ietilpst noskaidrot, kurus no jūsu mērķa zonā dzīvojošajiem vēl nav aizsniegušas jau pastāvošās draudzes, un atrast pareizo veidu, kā viņus piesaistīt jūsu draudzei, izvēloties formas, kas viņiem būtu saprotamas un tai pašā laikā paliktu saskaņā ar bībeliskajām funkcijām.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kāpēc forma un funkcija ir tik nozīmīga draudzes veidošanā?
- Kā ir izstrādātas formas jūsu draudzē? Kā tās tiek uzturētas?
- Vai formas jūsu draudzē realizē kādu mērķi / bībelisku funkciju?
- Kā jūs varētu uzlabot formas savā draudzē, lai tās labāk saskanētu ar apkārtējo kultūrvidi?
- Kuras formas ir par šķērslī pazudušo evaņģelizēšanai un jaunatgriesto iesaistīšanai draudzes dzīvē?
- Ar kāda veida pretestību jūs sadurtos, ja gribētu izveidot jaunu draudzi ar formām, kas atšķiras no citām draudzēm jūsu apkārtnē?
- Kādā ziņā jūsu formas jaunatgriestajiem šķiet nepierastas un svešas?
- Kā jūs varētu izstrādāt jaunas formas, kas jaunatgriestajiem būtu daudz pieņemamākas, tai pašā laikā neatkāpjoties no bībeliskajiem principiem? Aprakstiet, kā šo formu saskaņa ar jūsu mērķa zonas kultūrvidi izpaužas Dieva pielūgšanā, sadraudzībā, sakramentos, desmitajā tiesā un bībeliskajās norādēs.
- Tālākām studijām izlasiet Apustuļu darbu 6:1-5 un pievērsiet uzmanību tam, kā pirmo draudžu vadītāji risināja strukturālās problēmas, un kā viņi spēja pielāgot formas, lai radītu trūcīgo aprūpi veicinošu struktūru.
- Kad formas ir grēcīgas? Kāpēc? Sniedziet piemērus un apstipriniet ar kādu Bībeles principu.

UZDEVUMS

- Izpildiet induktīvās Bībeles studijas pielikumā 3A, "Forma un funkcija pielietojumā: induktīvās Ap. d. 2. nod. studijas".
- Definējiet, kādas funkcijas pilda formas jūsu vietējās draudzes formas.

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

- Thompson, Paul. *Planting Reproducing Churches; A Basic Course*. Toronto, Canada: World Team Institute of Church, 1992.
- Webster, Robert D. *Growing Churches for God's Glory*. Workbook written for BEE International, 1995.

Forma un funkcija pielietojumā INDUKTĪVĀS APUSTUĻU DARBU 2. NOD. STUDIJAS

I. NORĀDĪJUMS

Izlasiet Ap. d. 2:42-47 un atzīmējiet galvenās ticīgo aktivitātes un nodarbes. Uzskaitiet šīs aktivitātes zemāk redzamās diagrammas kreisajā pusē.

II. IZSKAIDROŠANA

Izvērtējiet, kura no šīm aktivitātēm ir "forma" un kura - "funkcija", un uzrakstiet savu atbildi diagrammas labajā pusē. Ja jums liekas, ka kāda no aktivitātēm ir forma, izseciniet, kāda varētu būt atbilstošā funkcija un uzrakstiet to ailē kopā ar formu. Kas bija tie apstākļi, kas lika izvēlēties šo konkrēto formu?

AKTIVITĀTES	FUNKCIJA VAI FORMA

III. PIELIETOJUMS

- Aplūkojiet vēlreiz funkcijas, kas stāv aiz katras tabulā atzīmētās formas!
- Miniēt vismaz vēl vienu citu formu, kuru varētu izmantot!
- Kādu formu šīs funkcijas realizēšanai lieto jūsu draudzē?
- Vai ir vēl kādas citas piemērotas formas, kas šīs pašas funkcijas varētu īstenot mūsdienās?
- Kā jūs veiktu kādas formas izmaiņu draudzē vai mājas grupā? Kādi aspekti ir nozīmīgi, kas jāņem vērā, cenšoties ieviest izmaiņas?

Vietējās draudzes definēšana "KO MĒS VEIDOJAM?"

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir izstrādāt vietējās draudzes definīciju, draudzes veidošanas uzdevuma gaismā.

☞ Galvenie punkti.

- Nepareizs vietējās draudzes definējums kavēs draudzes veidošanu;
- Bībeliskās funkcijas ir atslēga vietējās draudzes definēšanai.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēmas ir apgūtas, katram dalībniekam vajadzētu:

- izprast, cik svarīgi ir izstrādāt vietējās draudzes bībelisko definīciju;
- zināt, kā personīgā sapratne par to, kas ir vietējā draudze, var vai nu sekmēt, vai kavēt draudžu veidošanas procesu.

IEVADS

Neatkarīgi no tā, ko mēs darām draudzes darbā, - vai mēs veidojam jaunu draudzi, vai vadām kādu jau esošu draudzi, mums ir jābūt skaidrai pārliecībai par to, kas draudze ir! Šo galveno jautājumu "Kas ir vietējā draudze?" nedrīkst uzņemt kā pašu par sevi saprotamu. Lai būtu droši, ka esam uz pareizā ceļa, mums to sev jāuzdod bieži. Kā mēs to definēsim?

Varbūt sekojošā ilustrācija uzskatāmi parādīs, kāpēc šī nodarbība ir tik svarīga. Pirms Otrā Pasaules kara Šveicē tika izgatavoti un realizēti gandrīz 90% visu pasaules pulksteņu. Ap 1970. gadu Šveicei joprojām piederēja 60% no pasaules tirgus, taču '80-to gadu sākumā tās daļa nokrita zem 10%. Kas bija noticis? Sešdesmito gadu beigās tika ieviesti kvarca pulksteņi, un Šveice šo tehnoloģiju neizmantoja, kamēr citi pulksteņmeistari (Seiko un Teksasas Instrumenti) to izdarīja. Šveices pulksteņmeistari noraidīja kvarcu savas pulksteņa izpratnes dēļ. Viņi nespēja iedomāties pulksteņi bez zobratiem, atsperēm, skrūvētēm un ritentiņiem. Tā kā kvarca pulksteņiem tā visa nebija, viņi no tiem atteicās. Rezultātā mēs varētu teikt, ka viņi pazaudēja redzējumu par pulksteņa funkciju (rādīt pareizu laiku) un tā vietā definēja pulksteņus pēc tām formām, pie kurām viņi bija pieraduši. Tā viņi pazaudēja lieliskas iespējas pasaules tirgū.

Tieši tāpat, kā šveiciešu priekšstati par pulksteņiem noveda viņus pie lielisku izdevību zaudēšanas, tāpat draudzes definēšana var ļoti lielā mērā ietekmēt draudzes veidošanas procesa sekmes. Draudzes definīcija atklāj, ko draudzes veidotājs gatavojas producēt, un nosaka to, kādu stratēģiju un formas viņš izvēlēšies. Šī definīcija būs kā atskaites punkts, kā mērļente viņa izpratnei par veiksmi, vai neveiksmi. Ja draudzes veidotājs sāk ar nepilnīgu un greizu draudzes definīciju, tas var novest pie neveiksmes.

I. DRAUDZES DEFINĒŠANAS GRŪTĪBAS

Draudzes savā starpā var būt ļoti atšķirīgas. Pievērsiet uzmanību tālāk dotajiem novērojumiem.

- Dažas draudzes sapulcējas lielās ēkās. Dažas draudzes sapulcējas nelielās ēkās. Dažas draudzes, varētu teikt, sanāk kopā zem klajas debess. Dažas draudzes sapulcējas pa mājām.
- Dažas draudzes sapulcējas reizi nedēļā. Dažas draudzes sapulcējas divas reizes nedēļā. Dažas draudzes sanāk kopā trīsreiz nedēļā. Dažas draudzes sapulcējas turpat katru nedēļas dienu.
- Dažās draudzēs ir cilvēks, kas sludina. Dažās draudzēs ir cilvēks, kurš tikai runā. Dažās draudzēs ir cilvēks, kas māca tā kā skolā.
- Dažās draudzēs ir daudz prieka un jautrības. Dažās draudzēs neviens nesmaida.
- Dažās draudzēs ir dinamiski dievkalpojumi, kur cilvēki nestāv uz vietas un dzirdami reaģē uz visu, kas notiek. Dažās draudzēs ir ļoti klusi dievkalpojumi, kuros lielākā daļa cilvēku mierīgi sēž un klausās.

Kā ir iespējams visu šo variāciju vidū aprakstīt tos būtiskos elementus, kuriem jābūt, pirms kādu grupu var nosaukt par draudzi? Vai pastāv kādas pamatnormas, kurām jābūt draudzes struktūrā visos laikos un jebkurā kultūrvidē? Un ja tā, kā mēs noteiksim, kas ir šie pamatelementi?

Atvēliet dažas minūtes, lai triju četru cilvēku lielās grupās apspriestu un atbildētu uz sekojošiem jautājumiem.

1. Kad cilvēku grupu var saukt par draudzi?
2. Pēc kādiem kritērijiem tiek izšķirts, vai tā ir draudze, vai nav?
3. Apdomājiet sekojošās situācijas! Vai katra ir draudze? Kāpēc - jā vai kāpēc - nē?
 - Astoni ticīgi Aimsvilā katru otrdienas vakaru sanāk kopā, lai studētu Bībeli un būtu sadraudzībā. Viņiem nav oficiāla mācītāja, kaut gan viens no viņiem ir tas, kas organizē viņu sapulces. Viņi to ir darījuši jau daudzus gadus. Daži no dalībniekiem svētdienās apmeklē arī kādu draudzi.
 - Kādā nelielā pilsētā ir skaista, sena baznīca, kuras vēsturē bijuši lieli sludinātāji un aktīva draudze. Divreiz dienā tūristiem tiek dota iespēja apmeklēt šo baznīcu un dzirdēt stāstījumus par šo unikālo arhitektūras pieminekli un tā vēsturi.
 - Aizvadītā gada laikā kāds evaņģēlists ir vedis pie Kristus desmit jauniešus. Viņš vēlētos, lai šie jaunieši iesaistītos kādā jau esošā draudzē, taču līdz tuvākajai ir jābrauc 50 kilometrus. Tā vietā viņi katru svētdienas rītu sapulcējas šī evaņģēlista dzīvoklī, lai slavētu un lūgtu Dievu un studētu Bībeli.
 - Kāds vīrs un viņa paša ģimene ir vienīgie kristieši pilsētā. Šī ģimene katru svētdienas rītu veltī laiku tam, lai pielūgtu to Kungu.

II. DRAUDZES DEFINĒŠANAS PIEMĒRI

4-5 cilvēku grupās apspriediet sekojošās definīcijas un atbildiet uz pievienotajiem jautājumiem.

A. Piemērs #1

Sekojošā definīcija ir mēģinājums definēt draudzi, izmantojot vienīgi attiecīgās Rakstu vietas no Bībeles, kas apraksta, kā Dieva ļaudīm ir jāattiecas citam pret citu. Šī definīcija uzsver attiecības, kādām jābūt kristiešu starpā.

"Draudze ir cilvēku grupa, kurā ikviens dod priekšroku otram un ziedojas viņa labā (Rom. 12:10), pieņem cits citu (Rom. 15:7), rūpējas cita par citu (1. Kor. 12:25), nes cits cita nastas (Gal. 6:2), piedod cits citam (Ef. 4:32), iedrošina un ceļ cits citu (1. Tes. 5:11), paskubina cits citu uz mīlestību un labiem darbiem (Ebr. 10:24), izsūdz cits citam savus grēkus (Jēk. 5:16), aizlūdz cits par citu (Jēk. 5:16), kalpo cits citam (1. Pēt. 4:10) un mīl cits citu (1. Jņ. 4:11).

- Kā šī definīcija sekmē vai kavē draudzes veidošanās procesu?
- Kāda veida draudzi izveidotu cilvēku grupa, kas atbalstītu šo definīciju?
- Vai šī definīcija ir atbilstoša? Kāpēc - jā vai kāpēc - nē?

B. Piemērs #2

"Jaunās Derības vietējā draudze ir organizēta kristītu ticīgo kopa, kurā ir paša Jēzus Kristus unikālā klātbūtne; kas regulāri sanāk kopā, lai pielūgtu Dievu, mācītos Vārdu, koptu draudzību, baudītu tā Kunga Mielastu un kristītu jaunatgriestos ticīgos, paklausībā Dieva Vārdam, draudzes vecājo pārraudzībā, kuriem palīdz diakoni, liekot lietā dāvanas, ko Dievs ir devis draudzes locekļiem, lai celtu vietējo draudzi, kas tad ies un nesīs Evaņģēlija vēsti savā apkārtnē un visā pasaulē."

- Kā šī definīcija sekmē, vai kavē draudzes veidošanās progresu?
- Kāda veida draudzi izveidotu cilvēku grupa, kas atbalstītu šo definīciju?
- Vai šī definīcija ir atbilstoša? Kāpēc – jā vai kāpēc - nē?

C. Piemērs #3

Sekojošā definīcija ir daudz tradicionālāka, un varbūt tieši to jūs dzirdētu no vidusmēra neticīgā uz ielas.

"Vietējā baznīca ir ēka, kurā cilvēki sapulcējas, lai piedalītos reliģiskā dievkalpojumā, ko vada profesionāls mācītājs, kas ieguvis speciālu izglītību, lai vadītu sapulces katru svētdienas rītu un tāpat arī citas aktivitātes jeb cilvēkiem vajadzīgas ceremonijas, piemēram, kāzas un bēres."

- Kā šī definīcija sekmētu, vai kavētu draudzes veidošanas procesu?
- Kāda veida draudzi izveidotu cilvēku grupa, kas atbalstītu šo definīciju?
- Vai šī definīcija ir atbilstoša? Kāpēc - jā vai kāpēc - nē?

D. Piemērs #4

"Vietējā draudze ir organizēta kristītu ticīgo vienība, kuru vada garīgi apdāvināts gans, nostiprinot viņu attiecības ar to Kungu un citam ar citu, regulāri baudot tā Kunga Mielastu, pieturoties pie Dieva Vārda autoritātes, regulāri sapulcējoties uz dievkalpojumiem un Vārda studijām, un vēršoties pie pasaules ar savu liecību."

- Kā šī definīcija sekmē, vai kavē draudzes veidošanas procesu?
- Kāda veida draudzi izveidotu cilvēku grupa, kas atbalstītu šo definīciju?
- Vai šī definīcija ir atbilstoša? Kāpēc - jā vai kāpēc - nē?

III. DRAUDZES DEFINĒŠANAS VADLĪNIJAS

A. Definējot draudzi, izvairieties strikti noteikt formas, struktūras un programmas.

Definējot vietējo draudzi, pastāv tendence vairāk pievērsties formām un struktūrai, nekā bībeliskai funkcijai. Tā rīkojoties, draudžu veidotāji var kļūt par farizejiem, kas koncentrējas uz ārējām garīguma izpausmēm, nevis uz iekšējo garīgo realitāti, kas atspoguļo pareizas attiecības ar Dievu un ar citiem cilvēkiem, gan draudzē, gan ārpus tās. Tādā situācijā formas kļūst par maldinošu sekmīguma rādītāju, vietējo draudzi vienādojot ar tādām lietām kā koris, dziesmu grāmatas, klavieres, skaņu sistēma, ēka ar soliem, svētdienskolas programma, konstitūcija u. c. Kaut arī šais lietās nav nekā sliktā, tās nedefinē draudzi kā garīgus ļaudis.

Kad formas, struktūras un programmas ir daļa no draudzes definējuma, tas ļoti ierobežo draudzes spēju būt dinamiskam, izmaiņas nesošam spēkam, kas pastāvīgi mainīgajai sabiedrībai liecina par Dieva glābjošo un nemainīgo mīlestību. Kad bībeliskās funkcijas ir

galvenās draudzes definējuma sastāvdaļas, mēs esam uz stingra pamata, uz kura radīt patiesi pievilcīgas un saistošas metodes, caur kurām realizēt draudzes kalpošanu.

B. Uzsveriet bībeliskās funkcijas, kuru īstenošana ir draudzes uzdevums!

Visprecīzākās vietējās draudzes definīcijā ir izteiktas Svētajos Rakstos atklātajās Dieva ļaužu funkcijās, nevis tās specifiskajās formās, pie kurām šī draudze pieturas. Draudze ir Dieva bērnu kopa. Un tādā gadījumā Dieva ļaužu attiecībām ar Dievu un citam ar citu ir jābūt tam atskaites punktam, no kura izriet draudzes programmu veidošana. Draudzes veidošanas uzsākšana ar pievēršanos programmām var novest pie struktūras, kas neatrisina racionālās vajadzības. Gudrāk ir pievērsties bībeliskajām attiecībām un ļaut organizatoriskajai struktūrai un programmām veidoties un attīstīties saskaņā ar tām.

Piemēram, kāds draudzes veidotājs nolēma, ka otrdienu vakari ir tie, kad ikvienā draudzē jānotiek lūgšanu sapulcēm. Nodibinājis draudzi, viņš jau tūlīt noteica, ka otrdienu vakaros ir jānāk uz lūgšanām, taču tas nedarbojās, tāpēc ka daudzi draudzes locekļi bija aizņemti darba un sabiedriskajos pienākumos. Draudzes veidotāju tas ļoti nomāca, jo necīgo atsaucību viņš iztulkoja kā draudzes locekļu neieinteresētību lūgšanās. Taču ja viņš būtu ļāvis lūgšanu funkcijai darboties citādākā formā, iespējams, atsaucība būtu lielāka.

Kāds cits draudzes veidotājs bija pārliecināts, ka draudzes dievkalpojumiem ir vajadzīga skaista un grezna celtnie. Kad kopš draudzes uzsākšanas bija pagājis gads un tai bija pievienojušies 15 cilvēki, viņš nolēma celt namu. Tam bija vajadzīga atļauja no pilsētas pašvaldības, lielāki naudas līdzekļi, zeme, firmas, kas izstrādātu projektu un veiktu celtniecību u. c. Šis projekts paņēma visu draudzes veidotāja laiku, tā ka viņš vairs nebija spējīgs koncentrēties uz sava ganāmpulka 15 ticīgo aprūpi. Turklāt, naudas līdzekļi nāca ar lielām grūtībām, un likās, ka pilsētas varas ierēdņi dara visu iespējamo, lai kavētu nama celtniecību. Viņš sāka šaubīties, vai vispār jēl kad piedzīvos draudzes nodibināšanos.

IV. JŪSU DRAUDZES DEFINĪCIJAS IZVEIDOŠANA.

Lai sagatavotos izstrādāt jūsu draudzes definējumu, izlasiet sekojošās Rakstu vietas, meklējot principus, kas izskaidro to, kas ir draudze. Uzrakstiet šos principus brīvajā vietā. Izmantojiet arī citas Rakstu vietas, ja domājat, ka tās var būt noderīgas.

Ap. d. 2:42-47 _____

Ap. d. 11:26 _____

Ap. d. 14:23 _____

Ap. d. 20:7 _____

Ap. d. 20:28 _____

1. Kor. 1:2 _____

1. Kor. 12:28 _____

1. Kor. 14:33 _____

Ef. 1:22 _____

Ef. 4:11-16 _____

Ef. 5:27 _____

1. Tim. 3:15 _____

Ebr. 10:24-27 _____

Citas: _____

Šeit atstātajā brīvajā vietā ierakstiet savu draudzes definīciju

Novērtējiet jūsu definīcijas atbilstību sekojošām vadlīnijām:

- Vai jūsu definīcija ir saprotama?
- Vai tā saskan ar Rakstiem?
- Vai jūsu definīcija ir pietiekoši pamatota, lai to varētu attiecināt uz visām draudzēm, visās vietās un visos laikos?
- Vai jūsu definīcija ir labvēlīga draudzei, kas aug un izplešas?
- Apspriediet savu definīciju ar citiem un uzmanīgi ņemiet vērā viņu vērtējumu un piezīmes!

KOPSAVILKUMS

Draudžu veidotājiem vajadzētu saprast, ka viņi neveido pilnībā izstrādātas draudzes, bet gan sēj sēklas, kas izaugs par nobriedušām draudzēm (1. Kor. 3:6). Jaunatgriestam kristietim, lai viņš varētu kļūt par vadītāju, ir jābūt savai izpratnei par formām, struktūrām un programmām. Kāpēc? Tāpēc, lai jaunā draudze būtu piemērota tai kultūrvidei un to vajadzībām, kam tā kalpo.

Ja mēs gribam kopā ar Dievu piedalīties draudžu veidošanas kustībā šai reģionā, tad draudzes definīcijai vajadzētu līdzināties sēklai, nevis jau izaugušam kokam. Tai vajadzētu augt un piemēroties, lai ar vislielākajiem panākumiem aizsniegtu pazudušos cilvēkus ap sevi.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kādas nevajadzīgas lietas parasti tiek pievienotas cilvēku priekšstats par draudzes definīciju?
- Kad draudzes veidošanai ir vajadzīgi nami? Kā ēkas var sekmēt vai kavēt draudzes izaugsmi?
- Kāpēc ir nepareizi pievērsties tikai uz formām, definējot vietējo draudzi?

UZDEVUMS

Kopā ar savu draudzes veidošanas komandu, izstrādājiet un vienojieties par to draudzes definīciju, kas raksturo un noteiks jūsu draudzes veidošanas procesu! Pastāstiet par savu draudzes definīciju citiem draudžu veidotājiem, jūsu skolotājam vai padomdevējam!

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

- Petersen, Jim. *Church Without Walls*. Colorado Springs, Co: Navpress, 1992.
- Julien, Tom. *The Essence of the Church*. Evangelical Missions Quarterly. Vol. 34, No. 2, 1998.

GARĪGAIS RAKSTURS

GARĪGAIS
RAKSTURS

1

NODARBĪBA

Taisnošana ticībā

PAMATS MŪSU ATTIECĪBĀM AR DIEVU

Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir iemācīt draudzes veidotājam, kā atbrīvoties no vainas sajūtas, no sevis noliegšanas un dzīves, ko pavadā nepārtraukti pūliņi uzturēt savu reputāciju, jo tagad Kristus taisnība ir kļuvusi par kristieša dzīves pamatu.

Galvenie punkti.

- Taisnošana ir mūs dabas nomainīšana ar Kristus dabu;
- Taisnošana ir pamats mūsu attiecībām ar Dievu.

Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- zināt, ko nozīmē taisnošana ticībā;
- dziļi izprast un būt drošam par Dieva žēlastību, kas sakņojas Jēzus Kristus taisnībā.

IEVADS

Kā ticīgajiem, mūsu attiecībām ar Dievu ir jābūt mūsu dzīves centrālajam punktam. Nekas nav svarīgāks par to, kā mēs attiecamies pret Dievu, un kā Viņš attiecas pret mums. Taču šajās attiecībās mums ir daudz jautājumu.

- Kā mēs varam iepazīt Dievu personīgi?
- Vai Dievs patiešām mūs pieņem?
- Kas mūs dara pieņemamus Dieva priekšā?
- Kā mēs varam dzīvot Viņam patīkamu dzīvi?
- Kas notiek tad, kad mēs grēkojam?

Lai atbildētu uz šādiem jautājumiem, mēs atgriezīsimies pie pašiem sākumiem - pie Evaņģēlija, kas ir pamats mūsu attiecībām ar Dievu. Jaunā Derība glābšanu apraksta kā "taisnošanu ticībā". Šajā nodarbībā mēs izanalizēsim, ko taisnošana ticībā nozīmē, un kā šis pamats, balstīts uz Jēzus Kristus taisnību, ir vienīgais drošais pamats mūsu attiecībām ar Dievu.

I. TAISNOŠANA NAV...

Vienkārši sakot, taisnošana nozīmē to, ka cilvēks tiek pasludināts par attaisnotu un nevainīgu. Un ir vismaz divas lielas kļūdas, ko cilvēki izdara, pret šo lielo patiesību.

A. Taisnošana nav nopelnāma ar darbiem

Lielais filozofs Aristotelis ticēja, ka **cilvēki var kļūt labi (taisnoti) ar darbiem**. Daudzi ir pievienojušies viņa uzskatam. Liekas, ka Jēzus laikā farizeji būtu bijuši vienisprātis ar Aristoteli. Viņi uzskatīja, ka ceļš, kā kļūt labam un pieņemamam Dieva priekšā, ir ejams caur darbiem, it īpaši, dzīvojot pēc Dieva baušļiem. Ievērojamais teologs Akvīnas Toms piekrita Aristotelim, un līdz ar to glābšana caur darbiem vēl joprojām ir palikusi kā daudzu Akvīnas ticīgo stūrakmens.

Tos, kas seko Aristoteļa uzskatam, varētu klasificēt kā sekojošus reliģijai. Tas ir, mēs definējam reliģiju kā *cenšanos aizsniegt Dievu*. Turpretī evaņģēlijs māca kaut ko pilnīgi atšķirīgu par to, kā mēs varam kļūt labi. Saskaņā ar Bībeli, vienīgais ceļš, kā kļūt taisnotam, ir ticībā pieņemt to glābšanu, ko mums sagādājusi Jēzus nāve un augšāmcelšanās. evaņģēlijs, taisnošanu ticībā ieskaitot, ir pilnīgā pretstatā visām citām reliģiskajām sistēmām, kas māca, kā kļūt Dievam pieņemamiem.

Tabula 1.1 Evaņģēlijs un reliģija (82. lpp).

Evaņģēlijs	Reliģija
<i>(Dieva pārdabīgais ceļš, kā aizsniegt cilvēku)</i> Žēlastība. Ticība. Beznosacījuma mīlestība. Pārveidojošais Svētais Gars. Žēlastība vada uz paklausību.	<i>(Cilvēka dabīgie centieni aizsniegt Dievu)</i> Darbi. Paklausība. Tiesāšana. Personīgie pūliņi. Paklausība ved pie žēlastības.

Kristieši, kas tic Bībelei, ātri sapratīs, ka evaņģēlijs ir patiess, bet reliģija melīga. Mēs negribam Evaņģēliju aizstāt ar reliģiju, bet mēs parasti mēdzam tos abus sajaukt kopā. Taču ja mēs Evaņģēliju ar kaut ko sajaucam, mēs to iznīcinām (Gal. 1:6-7).

Kāds varētu ātri iebilst "Mēs darām labus darbus!" Jā, taču mēs ar tiem nenopelnām Dieva labvēlību. Patiesībā, mēs vispirms saņemam Dieva labvēlību, un tādēļ mēs darām labus darbus.

B. Taisnošana nav vienkārši piedošana.

Daudzi ticīgie pareizi saprot, ka taisnošana Dieva priekšā ir caur ticību, nevis caur darbiem, taču viņi nepareizi izsecina, ka taisnošana ir vienkārši piedošana, kurā Dievs izvēlas "pievērt acis" uz mūsu grēku. Tā ir milzīga kļūda! Dievs neizvēlas tā vienkārši ignorēt mūsu grēkus. Viņa svētums šādu iespēju absolūti izslēdz. Par grēku ir jāmaksā. Taisnošana ir akts, kurā kāds tiek pasludināts par attaisnotu. Mēs tiekam pasludināti par attaisnotiem uz tā fakta pamata, ka Jēzus ir samaksājis par mūsu grēku.

Tie, kas taisnošanu redz tikai kā vienkāršu piedošānu, savās sirdīs tā pa īstam pat neatzīst to lielo cenu, kas tika samaksāta mūsu labā, un līdz ar to savu glābšanu uzskata kā pašu par sevi saprotamu. Tomēr mūsu taisnošana ir maksājusi lielu cenu, un tam vajadzētu mūs iedvesmot dzīvot pateicībā par to, ko Dievs ir izdarījis.

II. TAISNOŠANA IR...

A. Dieva taisnība: Rom. 3:21-24.

Romiešiem 3:21-24 ir viena no skaidrākajām Rakstu vietām, kas runā par taisnošanu ticībā. Studējot šo Rakstu vietu frāzi pēc frāzes, atklājas daudzi no dažādajiem taisnošanas ticībā aspektiem un tas, kā Kristus taisnība veido pamatu mūsu attiecībām ar Dievu.

1. "Neatkarīgi no bauslības".

Dieva taisnība nav iegūstama, pamatojoties uz mūsu paklausību Dieva bauslībai. Kāpēc ne? Tāpēc, ka neviens no mums nepilda Dieva bauslību pilnībā, bet tieši tas ir tas, ko Dievs prasa, ja mums jātieks taisnotiem pēc mūsu paklausības bauslībai (Gal. 3:10).

2. "Atklājusies Dieva taisnība".

Dieva taisnība parāda Viņa "pilnīgo šķīstumu". Taisnošana mums nozīmē pilnīgu saskaņu ar Dieva šķīstumu. Ja mēs ņemam vērā šo kontekstu un faktu, ka šeit ir izskaidrota taisnošana ticībā, tad "Dieva taisnība" nozīmē pilnīgu šķīstumu, kas nāk no Dieva un ir Dieva dota.

3. *"Par ko liecina bauslība un pravieši".*

Pēc ebreju izpratnes, Vecā Derība iedalās bauslībā un praviešos. Gan vienā, gan otrā mēs atrodam Dieva atklāsmi, kas runā par Viņa taisnību, iegūstamu neatkarīgi no mūsu paklausības. Citiem vārdiem, visa Bībele liecina par šo dziļo patiesību.

4. *"Šī taisnība nāk no Dieva caur ticību Jēzum Kristum visiem, kas tic"*

Ticība ir līdzeklis, ar kuru mēs iegūstam šo taisnošanu. Mūsu ticības objektam ir jābūt Jēzum Kristum, tāpēc ka Viņš ir Tas, kurš nomira mūsu vietā, uzņemdamies mūsu sodu par grēkiem. Viņš vienīgais bija spējīgs pilnībā samaksāt par mūsu grēkiem, tāpēc ka Viņš ir pilnīgais un bezvainīgais Dieva Dēls. Tāpēc ir tik būtiski savu ticību balstīt uz Viņu.

5. *"Jo tur nav nekādas starpības; jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst Dieva godības".*

Mums visiem ir vajadzīga šī taisnība caur ticību uz Jēzu Kristu. Nav nekādu izņēmumu, tāpēc ka mēs visi esam grēkojuši, un mūsu grēks ir atšķīris mūs no Dieva pilnības, kas atspoguļo Viņa patieso godību.

6. *"Dieva žēlastībā taisnoti bez nopelna".*

Šī pilnīgā taisnība, kas vajadzīga, lai būtu pareizās attiecībās ar Dievu, tiek mums piešķirta jeb piedēvēta tad, kad mēs ticam. Tā ir dāvana, kas tiek dota Dieva augstsirdības un žēlastības dēļ, ne tāpēc, ka mēs to būtu pelnījuši. Tā ir dāvana šī vārda visīstākajā nozīmē; nepelnīta, negaidīta, bet - pieņemta.

7. *"Caur pestīšanu, kas nākusi ar Jēzu Kristu".*

Savā mīlestībā Dievs gribēja mums sniegt šo piedošanas un taisnošanas dāvanu, taču Viņa svētums prasīja, lai tiktu samaksāts sods par grēku, un tā ir - nāve. Tādēļ Jēzus Kristus nāca un nomira mūsu vietā, samaksādams mūsu sodu. Līdz ar to Viņš piepildīja taisnības prasību, lai Dievs varētu mums piedot un pasludināt Viņa priekšā kā attaisnotus. Atpirkšana no soda bija tā cena, ko vajadzēja samaksāt par mūsu taisnošanu.

B. Brīnišķīgā apmaiņa.

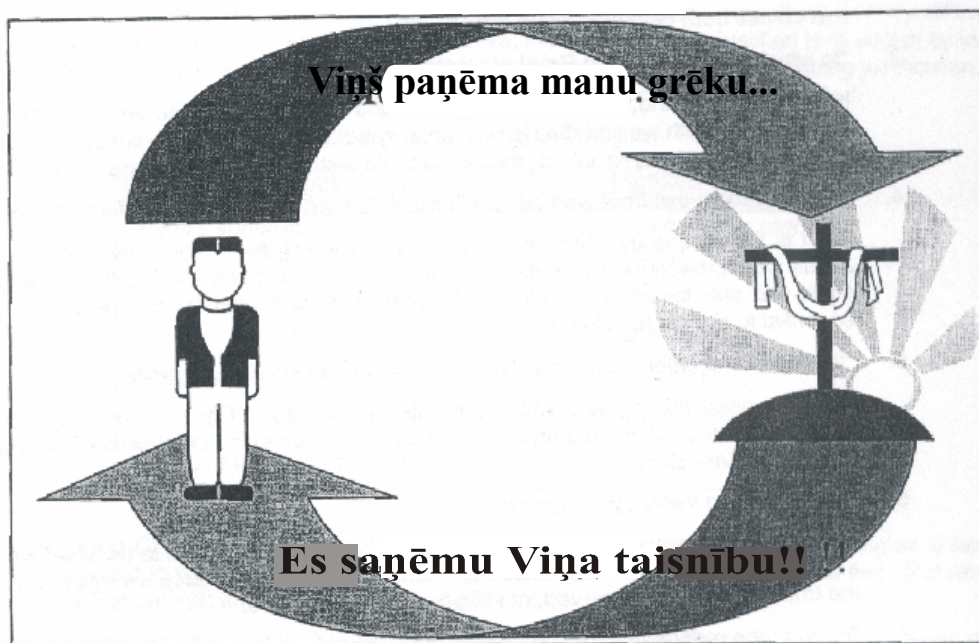
Rezumējot varam teikt, ka taisnošana ir **Dieva žēlastības akts, kurā Viņš liek notikt brīnišķīgai apmaiņai**. Kad grēcinieks atnāk pie Dieva grēku nožēlā un ticībā, Dievs paņem prom viņa, vai viņas grēka vainu un atdod to Kristum. Tad Viņš paņem Kristus taisnību un bezvainību un dod to jaunajam ticīgajam. Iznākums ir tāds, ka jaunā ticīgā grēks ir pilnībā piedots, un viņš, vai viņa saņem no Kristus to pilnīgo taisnību, kas vajadzīga, lai nostātos Dieva priekšā pilnīgi attaisnoti (2. Kor. 5:21, Jes. 61:10, Rom. 4:3-5. 8:1, Ef. 4:22-24).

Atklāsmes gr. 20:12 stāsta par dienu, kad Dievs atvērs grāmatas, kurās aprakstīta mūsu dzīve, un Viņš tiesās mūs saskaņā ar mūsu darbiem. Kā jūs domājat, ko mēs ieraudzīsim savās grāmatās? Pravielis Jesaja paskaidro, ka svētā Dieva tiesas priekšā "mēs visi esam kļuvuši kā nešķīsti, un visa mūsu taisnība ir kā sārņains tērps" (Jes. 64:6). Lielākā daļa cilvēku ar pārsteigumu atklās, ka viņu grāmatās ir gari grēku saraksti. Taču, kad raugāties uz Jēzus dzīvi, mēs redzam, ka Viņš bija pilnīgi paklausīgs Dievam, jo Viņš dzīvoja taisnīgu dzīvi un neizdarīja nevienu grēku (Ebr. 4:15).

Kad mēs nožēlojam savus grēkus un ticībā pieņemām Jēzu Kristu par savu Kungu un Pestītāju, Dievs paņēma prom mūsu grēkus un atdeva Kristum. Tad Viņš paņēma Kristus taisnību un atdeva to mums. Rezultātā mūsu grēku saraksts tika nodots Kristum, un Kristus taisnības darbu saraksts tika nodots mums. **Taisnošanu var attēlot kā mūsu "grēka saraksta" apmaiņu pret Kristus "taisnības darbu sarakstu**.

Brīnišķīgās apmaiņas ilustrācija (att. 1.2) palīdz mums saprast taisnošanu ticībā.

Attēls 1.2 Lielās izmaiņas

III. IZŠĶIROŠIE ASPEKTI JAUTĀJUMĀ PAR TAISNOŠANU TICĪBĀ

A. Mēs nevaram paši sevi attaisnot.

Aplūkojot šos izšķirošos taisnošanas aspektus kopumā, redzam, ka ir kāda svarīga patiesība, kas vijas tiem visiem cauri. Kad mums tiek teikts, ka attaisnošana ir taisnība, kas tiek mums dota, neatkarīgi no paklausības bauslībai; ka tā tiek dota caur ticību Jēzum Kristum; ka tā tiek dota grēciniekiem caur Dieva žēlastību, un ka par to ir samaksāts ar Kristus upuri... Visi šie fakti mums nepārprotami liek saprast, ka cilvēkam pie savas taisnošanas nav nekāda nopelna.

Izskaidrojot patieso taisnošanas būtību, Mārtiņš Lutērs to pareizi ir apzīmējis kā "**pasīvo taisnību**", jo mums nav nekāda nopelna pie tās sagādāšanas. Jēzus Kristus šo taisnību ir nopelnījis priekš mums, un mēs to varam vienīgi saņemt ticībā. Šī patiesība ir pamats cilvēka **taisnībai Dieva priekšā, un tieši tajā paties kristietis atrod lielo atšķirību no visām citām reliģijām un arī no sagrozītajām kristietības formām**. Šī patiesība, īstenība, ir arī tas punkts, kurā mēs paši nonākam vislielākajās grūtībās, tāpēc ka taisnošana ticībā parāda mūsu patieso grēcīguma pakāpi un mūsu neizmērojamo vajadzību pēc žēlastības. Tā mums liek saprast, ka lai būtu taisni Dieva priekšā, mums ir jāmeklē ārpus sevis, tāpēc ka mums nav šīs taisnības un mums pazemīgi jāpieņem tā vienīgā iespēja, kā varam kļūt attaisnoti - ticībā Jēzum Kristum.

Tas ir izšķirošais taisnošanas aspekts. Ja mēs domājam, ka varam būt taisni Dieva priekšā ar jel ko citu, nevis Kristus nopelnu, tad mēs rupji pārrēķināties Dieva patiesā svētuma un mūsu pašu patiesā grēcīguma izpratnē. Kā mēs varam iedomāties, ka esam cienīgi paši no sevis atjaunot mieru ar absolūti svēto Dievu? Tā ir vislielākā augstprātība, tāpēc ka tā "novelk" Dievu vienā līmenī ar grēcīgo cilvēku un grēka samaitāto cilvēku paaugstina līdz pilnīgā Dieva līmenim.

B. Mēs nevaram sev piedēvēt to, ko izdarījis Dievs.

Atdodams savu dzīvību, Jēzus samaksāja sodu par visiem likumpārkāpējiem. Tā dēļ, kas Jēzus ir, mēs varam uzticēties Dieva taisnošanas plānam. Pilnībā neuzticēties Jēzum Kristus nāvei pie krusta kā pamatam mūsu piedošanai un attiecībām ar Dievu, maigi izsakoties, nozīmē aizvainot Dievu!

Piemērs.

Iedomājies cilvēku, kurš ir izdarījis briesmīgu noziegumu un gaida nāves sodu. Kamēr viņš gaida, kāds no viņa draugiem iet pie tiesneša un lūdz notiesāto apžēlot. Tiesnesis atbild: "Es viņu atbrīvošu, ja tu atdosi savu dēlu, lai tas mirst viņa vietā." Draugs saka: "Tas ir smieklīgi! Kā gan es kaut ko tādu varētu darīt?!" Taču tiesnesis saka: "Tā ir vienīgā iespēja, kā es varētu viņu atbrīvot." Pēc ilgām un mokošām dvēseles cīņām tēvs izšķiras upurēt savu dēlu par draugu...zinot, ka tas ir vienīgais ceļš. Paklausot tēvam, dēls iet pie tiesneša un piekrīt mirt sava tēva drauga vietā. Nākamajā dienā dēlam tiek izpildīts nāves sods, bet notiesātais vīrs atbrīvots.

Drīz pēc tam tēvam gadās dzirdēt sarunu starp atbrīvoto cietumnieku un kādu draugu. Kad viņam jautāja "Kā tu tiki atbrīvots no nāves soda?" atbrīvotais vīrs atbildēja: "Kamēr atrados cietumā, es rūpējos par savu tīrību, labi uzvedos un darīju visu, ko uzraugi man lika. Tad viņi mani atbrīvoja manas labās uzvedības dēļ."

Kā jums liekas, kā šis vīrs jutās pēc sava drauga sacītā? Kā gan šis cilvēks varēja iedomāties, ka viņa uzvedībai ir kāds nopelns pie viņa atbrīvošanas, kad viņa drauga dēls par viņu bija atdevis savu dzīvību?

Ne mūsu uzvedības un pat ne mūsu dziļās nožēlas dēļ Dievs mums piedod mūsu grēkus. Kaut arī Dieva Vārds māca, ka patiesu ticību raksturo mūsu mīlestība uz Dievu un paklausība Viņam, mēs nedrīkstam to sajaukt ar patiesību, ka Dievs mūsu grēkus ir piedēvis tikai un vienīgi tāpēc, ka Viņš ir mīlošs un žēlsirdīgs, sūtīdams savu Dēlu nomirt mūsu vietā pie krusta. Jēzus Kristus samaksāja mūsu grēka sodu, un tas ir viņa upuris, kas atpirka mūsu brīvību no Dieva taisnīgajām dusmām.

C. Mums jāuzticas Dievam pilnīgi.

Tie, kas tic reliģijai un līdz ar to taisnošanai pēc darbiem, savas attiecības ar Dievu ceļ un balsta uz savā paklausībā Viņam. Un problēma šai gadījumā ir tāda, ka sirdsapziņa viņiem nemitīgi pārmet, ka viņu paklausība Dievam nav pietiekama, līdz ar to tā viņus apsūdz, ka viņiem nav nekādu tiesību ticēt, ka Dievs neuzlūko viņu grēkus, vai piedos viņiem bez tiesas. Tas rada krīzi, kurā viņi vai nu izspriež, ka nav nemaz tik slikti cilvēki (sirdsapziņas nocietināšana), vai arī, ka ja viņi darīs kaut ko, kas Dievam patīkams, Dievs neievēros viņu grēkus (Dieva pilnīgā taisnīguma kompromitēšana).

Pat kristieši sastopas ar šo problēmu. Mūsu sirdsapziņa mums saka, ka mūsu pūliņi patikt Dievam ir gaužām neveiksmīgi. **Šādā situācijā mēs kīrtam kārdinājumā pievērsties kādiem maldīgiem risinājumiem, lai klusinātu sirdsapziņu un atrisinātu grēka problēmu.** Reizēm mēs cenšamies to nomierināt ar domām, ka neesam tik slikti kā tur kāds cits; tāpat mums nevajadzētu būt ļoti sliktiem cilvēkiem. Vai arī mēs cenšamies visu izdarīt daudz labāk, cenšoties izlīdzināt vai kompensēt savas neveiksmes. Tā ir ļoti viltīga kļūda, tāpēc ka pati par sevi vēlēšanās vairāk paklausīt Dievam nav slihta. Taču ar to mēs sliecamies savas attiecības ar Dievu balstīt uz saviem sasniegumiem, uz reliģiju, nevis uz Evaņģēliju. Mēs darām kritisku kļūdu, ja savu ticību pestīšanai sākam pamatot nevis Jēzus Kristus krusta nopelnā, bet mūsu pašu centienos un paklausībā. Šāda nepareiza domāšana var novest pie tā, ka mēs noslēpjamies no patiesības par savu grēcīgumu, vai kļūstam nedroši un pat nospiesti.

KOPSAVILKUMS

Dzīvojot kristieša dzīvi, mēs nevaram aizvirzīt savu ticību prom no tās piedošanas un taisnības, ko Jēzus Kristus nopelnīja mums. Jēzus nāve pie krusta bija maksa par grēku, un tā ļauj mums stāvēt taisnotiem Dieva priekšā. Taisnošanai ticībā ir jāpaliek par pamatu mūsu attiecībām ar Dievu. Krusts ir mūsu vienīgā cerība būt mierā ar Viņu. Nav citas vietas, izņemot krustu, kur grēcinieki - pat taisnoti grēcinieki - varētu sastapt Dievu.

Mūsu dzīves veidošanai, kas balstīta uz taisnošanu ticībā Jēzum Kristum, vajadzētu darīt mūs brīvus drosmīgi kalpot Dievam. Ne tāpēc, ka mēs vienmēr esam pilnīgi paklausībā Viņam, bet tāpēc, ka mums ir pārliecība, ka mūsu attiecības ar Dievu ir celtas uz Jēzus nopelna mūsu labā. Taisnošanai nav nekā kopēja ar mūsu personīgajiem pūliņiem, - tā ir no žēlastības caur ticību. Taisnošana ticībā paceļ žēlastību augstāk par mūsu paklausību, un tas ir tas ceļš, kā Dievs savienojas ar mums Kristū. Atzīstot, ka mūsu attiecības ar Dievu vienmēr ir bijušas un vienmēr būs balstītas uz Viņa žēlastību, un uzticoties Viņa Dēla pabeigtajam darbam, mēs saprotam, cik patiešām neizmērojami liela ir Viņa mīlestība! Mēs esam izglābti žēlastībā, un arī dzīvot mēs varam tikai žēlastībā.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Vai jūs varat vienkārši, bet skaidri definēt, ko nozīmē taisnošana ticībā?
- Ko nozīmē tas, ka mēs taisnošanu ticībā saucam par "pasīvo taisnību"?
- Kāpēc mūsu ikdienas dzīvē ar to Kungu ir tik grūti mums, žēlastībā iesākušiem, žēlastībā arī turpināt, uzticoties Jēzus pabeigtajam glābšanas darbam pie krusta?
- Kā taisnošana ticībā ietekmē to, kā jūs attiecaties pret Dievu, un to, kā, pēc jūsu domām, Viņš attiecas pret jums?

UZDEVUMS

Izskaidrojiet nozīmi taisnošanai ticībā vēl kādiem cilvēkiem un tad lieciet šo definējumu uzrakstīt viņiem pašiem. Atnesiet viņu uzrakstīto uz nākamo nodarbību.

GARĪGAIS
RAKSTURS

2. NODARBĪBA

Dzīvojot pēc Evaņģēlija NORAIDOT PAĻAUŠANOS UZ SEVI

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir palīdzēt draudžu veidotājiem ieraudzīt, cik nozīmīga loma garīgajā izaugsmē ir Kristū sakņotai ticībai.

☞ Galvenie punkti.

- Evaņģēlijam ir centrālā vieta indivīda garīgajā izaugsmē.
- Mums jānoraida paļaušanās uz sevi, cenšoties pieaugt Kristū un gūt sekmes kalpošanā.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- zināt, kā Evaņģēlija izpratne sekmē pastāvīgu kristieša izaugsmi;
- vairāk apzināties savu nepieciešamību pēc Kristus un augt pazemīgā atkarībā no Viņa;
- izprast atšķirību starp dzīvošanu savā paša spēkā un dzīvošanu ticībā Kristum un Viņa paveiktajam pie krusta.

IEVADS

Lielākā daļa kristiešu labi saprot, ka mēs esam taisnoti Dieva priekšā tikai no ticības. Bet ko šī patiesība nozīmē mūsu dzīvēs? Ko Evaņģēlijam vajadzētu nozīmēt to dzīvēs, kas to pieņēmuši jau pirms daudziem gadiem? Daudziem kristiešiem ir liela neizpratne par šiem jautājumiem. Daudzi uzskata, ka, ja tu esi bijis kristietis jau daudzus gadus, tad jautājumiem par glābšanu - tādiem, kā taisnošana ticībā - nav nekādas lielās nozīmes. Viņi pat var tikt kārdināti aizstāt šo ļoti svarīgo mācību ar teorijām, kas cildina baušļu turēšanu un paša spēkus un spējas. Šajā nodarbībā mēs izpētīsim, kā evaņģēlijs ietekmē pat briedušu kristieti, pievēršot uzmanību Bībeles brīdinājumiem no Evaņģēlija aizvietošanas ar kaut ko citu.

I. NOVIRZĪŠANĀS NO EVAŅĢĒLIJA

Viena no pirmajām vēstulēm, ko Pāvils uzrakstīja, bija adresēta draudzēm, ko viņš bija dibinājis savā pirmajā misijas ceļojumā Galatijas reģionā. Šiem kristiešiem nebija izprotams, kā viņi tiek taisnoti Dieva priekšā, tāpat arī par viņu kristīgo augšanu, tas ir, svēttapšanu. Bez tam viņi vēl bija pazaudējuši savu prieku Kristū (Gal. 4:15) un uzbruka cits citam (Gal. 5:15).

Skaidrs, ka Pāvils bija noskumis par tādu situāciju jaunizveidotajās draudzēs. Savu vēstuli viņiem apustulis iesāk ar stingru rājienu par to, kas bija noticis. Viņš saka: "Esmu pārsteigts, cik drīz jūs esat...piegriezušies citam Evaņģēlijam" (Gal. 1:6-7). Citur savā vēstulē viņš izsaka jautājumu, vai tikai nav par velti izšķiedis savu laiku pie viņiem (Gal. 4:11). Savā sašutumā Pāvils pat nosauc galatiešus par muļķiem jeb negudriem (Gal. 3:1,3).

Pāvils saprata, ka galatieši ir pārstājuši dzīvot atkarībā no Kristus. Viņš saka, ka tie ir kļuvuši "apmāti" (Gal. 3:1). Šis vārds nozīmē "būt fascinētam", ar kaut ko pilnīgi pārņemtam. Viņiem bija iedvesta pārliecība, ka viņi ir taisnoti caur bauslības likumu ievērošanu. Viņu kristīgā dzīve vairāk līdzinājās teātra iestudējumam nekā dzīvošanai atkarībā no Kristus (Gal. 4:10-11). Viņi bija sākuši Dieva labvēlību meklēt caur paklausību likumam, un nevis caur Evaņģēliju (Gal. 3:1-5). Tā rīkodamies, viņi bija sevi aizgriezuši no sava spēka avota. Viņi bija aizgājuši prom no Kristus.

Tas ir tas iemesls, kāpēc Pāvils norāja Galatijas kristiešus. Viņiem nebija saprašanas par to, kā viņu dzīvēs vajadzēja notikt izaugsmei. Viņi nonāca kādas reliģiskas dzīves likumu un rituālu apmātībā, un viņu uzmanība no Kristus novirzījās pašiem uz sevi. Viņi centās iegūt taisnošanu ar labiem darbiem, kas patiesībā ir pašpaļāvība, un tā viņiem palika neizprasta viņu pastāvīgā vajadzība pēc Kristus.

II. PAŠPAĻĀVĪBAS BĪSTAMĪBA

Tāpat kā galatieši, arī mēs varam novirzīties no Kristus un krusta. Mūsu dzīvēs bieži redzams, ka trūkst paļaušanās uz Kristu, un tai pašā laikā netiek pienācīgi novērtēts grēka spēks. Piemēram, mēs varam pārvērst kristieša dzīvi par izrādi. Mēs apmeklējam visus obligāti noteiktos iknedēļas dievkalpojumus, un ārēji viss izskatās pilnīgā kārtībā, vismaz citu acīs. Taču, pat piedaloties šais aktivitātēs, mūs var sākt garlaikot Dieva Vārda sludināšana, un mūsu pielūgsmē var izvērsties par vienkāršu lūpu kustināšanu. Mūsu sirdī ir palicis maz ticības un mīlestības pret Dievu, taču pats pārsteidzošākais ir tas, ka mēs šīs pārmaiņas sevī pat nepamanām!

Tā ir tā viltīgā un fatālā bīstamība, par kuru Pāvils ļoti tieši runā Galatiešu vēstules 3. nodaļā. Tā ir nāvējoša, tāpēc ka mūsu dzīve pārvēršas virspusējā kristietībā, kurā mēs raizējamies tikai par ārējo izskatu, iekšēji mirdami. Tas ir kā ar cilvēku, kuram ir vēzis, bet viņš to nezina, un vēža šūnas izplatās un nogalina visu, ar ko tās saskaras. Vienu dienu viņš sāk justies slikti un aiziet pie ārsta, vienīgi lai uzzinātu, ka ir jau par vēlu...

Vēl cits piemērs ir nepareizs uzskats, ka mēs varam tikt galā ar grēku paši saviem spēkiem. Piemēram, kāds vīrs iedomājas, ka viņš var savā sirdī lolot miesas iekāri. "Galu galā," viņš sev saka "vēlmes vēl nenosaka rīcību." Viņš pārliecina sevi, ka iekāre ir mazs grēciņš, ko viņš drīkst atļauties... Tas jau nav laulības pārkāpšana, grēks, ko viņš nekad nedarīs! Viņš tic, ka spēj valdīt pār šo grēku sevī, taču patiesība ir tā, ka grēka - jebkura grēka - lološana šķir viņu no Dieva tuvuma. Mateja 5:28 Jēzus skaidri pasaka: "Bet es jums saku, ja kāds ar iekāri uzlūko sievieti, viņš ar to jau ir pārkāpis laulību savā sirdī."

Grēks, līdzīgi vēzim, ir nāvējoša slimība. Mums nevajadzētu būt tik negudriem un domāt, ka varam šo slimību ignorēt, uzveikt to ar pašu pūliņiem vai ar ārēju pakļaušanos Bībelē rakstītajiem likumiem. Ja mēs turpinām cerēt, ka ar šiem vājiem līdzekļiem mums izdosies uzvarēt grēku, tas mūs nogalinās.

III. EVAŅĢĒLIJA NOTEICOŠĀ LOMA CILVĒKA GARĪGAJĀ IZAUGSMĒ

Piedzīvojuši neveiksmi centienos dzīvot kristīgu dzīvi savā pašu spēkā, mēs saprotam, cik vāji esam un cik svarīgi ir dzīvot ticībā uz Kristu. Vairākas reizes Galatiešiem 3:2-5 Pāvils izmanto veida apstākļa formu, lai uzsvērtu veidu, kādā kaut kas tiek iegūts. Vīspirms viņš norāda uz kristīgās dzīves sākumu un Svētā Gara apsolījumu, un jautā: "Vai jūs Garu esat saņēmuši ar bauslības darbiem, vai ar ticību tam, ko dzirdējāt?" (Gal. 3:2). Citiem vārdiem sakot, kā mēs saņemam Svēto Garu? Kā sākās mūsu kristīgā dzīve? Saskaņā ar Pāvila teikto, tas notika "ar ticību" Evaņģēlijam (Gal. 3:8). Tālāk viņš pievēršas kristieša izaugsmei, ko sauc arī par "svēttapšanas doktrīnu". Viņš jautā: "Vai, Garā iesākuši, jūs tagad cenšaties sasniegt mērķi ar cilvēcīgiem pūliņiem?" (Gal. 3:3). Citiem vārdiem, ja mēs šo darbu paši nevarējām iesākt, bet mums vajadzēja ticēt Dievam un uzticēties Viņa Gara darbam, kāpēc mēs domājam, ka tagad varam šo darbu novest līdz pilnībai paši savā spēkā? Un tad viņš uzdod pēdējo, ļoti asu jautājumu: "Vai Dievs dod jums savu Garu un dara brīnumus jūsu vidū tāpēc, ka jūs ievērojat bauslību, vai tāpēc, ka jūs ticat tam, kas jums tika sludināts?" (Gal. 3:5). Mums vajadzētu nopietni padomāt par šo beidzamo jautājumu, tāpēc ka Bībele skaidri māca, ka savā paklausībā mēs piedzīvojam Dieva svētības.

Ievērojiet šo Pāvila radīto kontrastu. Viņš salīdzina paklausību un ticību kā līdzekļus, caur kuriem Dievs strādā. Mēs netikām izglābti caur paklausību, bet caur žēlastību ticībā. Turklāt, ar ticību mēs ne tikai tiekam taisnoti; mēs ar to tiekam arī svētdarīti. Mēs augam, ticēdami Evaņģēlijam un ticībā pieņemdami to, ko Jēzus ir paveicis mūsu dēļ un mūsos. Kā taisnošanā, tā svēttapšanā mēs dzīvojam ticībā.

Uzticēšanās mūsu pašu spēkiem, iespējams, ir vislabākais praktiskais apzīmējums neticībai, taču mēs tiekam aicināti pārstāt paļauties uz savām spējām un līdzekļiem un dzīvot ticībā. Dievs mūs aicina atmett dzīšanos pēc paštaisnības. Mums nav nevienas citas taisnības, kā vienīgi tā, kas mums dota caur vienību ar Kristu. Ticība pazemīgi atzīst mūsu vajadzību un raugās ārpus sevis uz Kristu, un pieņem to piedošanu un pilnīgo taisnību, ko Viņš piedāvā.

Piemērs:

Protestantiskās reformācijas laikā Luters un Erasmus debatēja par to, kas vislabāk attēlo mūsu pestīšanu un mūsu vajadzību pēc žēlastības. Erasmus atzina, ka grēks ir padarījis cilvēku slimu, bet tālāk viņš teica, ka mūsu vajadzība pēc žēlastības vairāk līdzinās mazam bērnam, kas mācās staigāt. Cilvēks ir spējīgs spert dažus soļus pretī Dievam, bet reizēm viņam vajag arī, lai Debesu Tēvs viņu satvertu un palīdzētu noturēties uz kājām. Luters noraidīja šādu maziņu žēlastības nepieciešamību un sacīja Erasmusam, ka viņš absolūti maldās. Viņš teica, ka mūsu glābšana vairāk līdzinās kāpuram, kuru ielenc liesmu mēles. Ja vien kāds nenolieksies un kāpuru neizglābs, viņš noteikti aizies bojā.

Mūsu vajadzība pēc žēlastības ir absolūta un neapstrīdama. Dieva pilnīgais svētums prasa taisnīgu tiesu cilvēkam, kurš ir pilns grēka. Mums ir pilnīgi jāatmet jebkura cerība uz savu pašu taisnību un jāpieķeras Jēzum, citādi mēs droši aiziesim bojā. Dievam mūs jāizglābj kā kāpuru no uguns. Taču Dievs mūs aicina atmett savu pašpaļāvību arī attiecībā uz svētāpšanu. Mums jāturpina turēties pie Evaņģēlija patiesības un atrast savu taisnību Kristū, ja gribam nākt Dievam tuvāk. Viņa svētums pastāvīgi izgaismos mūsu grēkus līdz pašai to saknei, un ja mēs neticēsim, ka stāvam Viņa priekšā taisnoti vienīgi ticībā tai taisnībai, ko mums devis Kristus, Dieva svētums mūs iznīcinās! Un ja mēs domāsim, ka šo grēka slimību sevī varam izārstēt paši saviem spēkiem, mums ir ļoti kļūdaina izpratne par to, cik liels ir grēka spēks. Ticība nozīmē pilnīgu savu iespēju atmešanu, tāpēc ka mēs redzam savu absolūto un nožēlojamo bezspēcību. Kad apzināties savu lielo vajadzību, ticība pieķeras Kristum un visām tām svētībām, ko vienīgi Viņš var mums dot. Jo vairāk mēs augam ticībā, jo vairāk mēs centīsimies turēties pie Jēzus un dzīties pēc tās dzīves un spēka, ko var atrast vienīgi Viņā.

IV. EVAŅĢĒLIJA NOTEICOŠĀ LOMA DRAUDZES DARBĀ

Kā tas attiecas uz veidu, kādā Dievs skatās uz tevi kalpošanā citiem? Daudzi ticīgie dzīvo ar domu, ka viņu kalpošanas rezultāts ir atkarīgs no tā, cik labi viņi visu izdarīs, vai arī no tā, cik daudz Dieva žēlastības būs pār viņiem dotajā momentā. Iemeslu kalpošanas veiksmei, vai neveiksmei var būt daudz. Bet Dieva mīlestības dēļ uz mums un Evaņģēlija rakstura dēļ, veiksmē kalpošanā vairāk ir atkarīga no Dieva spēka nekā no mūsu sasniegumiem.

Piemēram, salīdziniet divas dienas savā dzīvē. Vienu svētdienu jūs pamostaties un, kā paraduši, ejat uz lūgšanu sapulci. Pa ceļam jums iznāk īsa, bet patīkama saruna ar jūsu kaimiņu. Jūs dodaties tālāk un piedzīvojat brīnišķīgu dienu, kurā daudzos veidos acīmredzami piedzīvojat Dieva klātbūtni. Pa ceļam uz mājām jums rodas izdevība kādam pasludināt Evaņģēliju, un tā jūs viņam pastāstāt par Kristu un Viņa glābšanu. Nākošā svētdienā ir gluži citādāka. Jūs pamostaties aizgulējušies, nespējot uz lūgšanu sapulci un pasakāt ko nelaipnu savam kaimiņam. Rezultātā visa diena sanāk tāda kā sajukusi, un liekas, ka Dievs ir kaut kur tālu. Jūs sākat justies nelāgi par to, ko esat izdarījis, taču, jums par pārsteigumu, atkal rodas izdevība kādam pasludināt Evaņģēliju. Jautājums, vai jūs palaidīsiet garām šo izdevību, tāpēc ka jūtaties necienīgi šim cilvēkam pastāstīt par Jēzu Kristu? Vai jūs domājat, ka Dievs jūs var svētīt tādā sliktā dienā? Ja nē, tad kāpēc nē?

Pat mūsu visjaunākās dienas nevar būt tik sliktas, lai mēs nonāktu ārpus Dieva žēlastības, un arī mūsu vislabākās dienas nekad nevar būt tik labas, ka Dieva žēlastība mums nebūtu vajadzīga.

Mēs bieži domājam, ka tā kā mēs esam glābti caur žēlastību, mēs vai nu saņemam, vai pazaudējam Dieva svētības, kas balstītas uz mūsu pašu veikumu. Taču mums jāsaprot, ka ja

taisnošana ticībā uz Jēzu Kristu ir pamats mūsu attiecībām ar Dievu, tad pat mūsu visļauņākāsdienas nevar būt tik sliktas, lai mēs nonāktu ārpus Dieva žēlastības, un arī mūsu vislabākās dienas nekad nevar būt tik labas, ka Dieva žēlastība mums nebūtu vajadzīga. Mums vienmēr ir vajadzīga žēlastība.

V. MĀCĪTIES MŪSU TICĪBU IESAKŅOT JĒZŪ

Mūsu nespēju patikt Dievam ar mūsu pašu spēkiem Viņš neatrisina tādejādi, ka liktu mums strādāt vēl cītīgāk. Viņa risinājums ir tāds, ka mēs vēl stiprāk ticam Evaņģēlija patiesībai. Ticot šīm patiesībām, mēs savas dzīves sākam iesakņot Kristū.

Bieži vien, kad mēs dzīvē saduramies ar kādu barjeru vai grūtu atbildību, mēs sākam prātot un izdomāt veidus, kā lai šo uzdevumu paveicam. Mēs bieži izvairāmies no grūtām situācijām, jo nespējam iedomāties, kā mēs kaut ko varētu iesākt. Mēs rēķināmies tikai ar savām pašu spējām.

Kas ar mums notiek, kad vienu dienu atklājam savas sirds patieso grēcīgumu? Kaut arī mums labāk patiktu šo grēku noklusēt, Dievs dara visu, lai to "celtu gaismā". Laiku pa laikam mēs saduramies ar šokējošo patiesību par to, cik mūsu grēks ir liels. Ko mēs darām, kad tas notiek? Mēs varētu vēlēties pāris nedēļas pavadīt, nožēlojot grēkus. Vai arī mēs varētu sākt sevi ienīst mūsu grēcīguma dēļ. Mēs parasti liekam sev kādu laiciņu pamocīties, un tikai tad nākam pie Dieva izsūdzēt un nožēlot savu grēku.

Vai jūs redzat, kas notiek? Mēs cenšamies savus grēkus izpirkt ar ciešanām. Tāds ir mūsu grēknožēlas princips. Mēs cenšamies sevi padarīt Dieva piedošanas cienīgus. Tā rīkodamies, mēs ķeramies paši pie saviem spēkiem.

Piemērs.

1544. gada 21. augustā Mārtiņš Luters rakstīja vienam no saviem uzticamajiem draugiem Džordžam Spalatinam. Spalatin bija devis kādu padomu, par ko viņš vēlāk sapratis, ka tas bijis grēcīgs. Nonācis pie šīs atklāsmes, viņš ieģrima skumjās un mokošā vainas apziņā. Viņš mocījās ar domu, ka viņam vajadzēja zināt labāk, un ka, lai nu kam, bet viņam tādu kļūdu nevajadzēja izdarīt! Viņš nebija nomierināms. Kad Luters uzzināja par viņa situāciju, viņš, vēlēdamies sniegt mierinājumu, rakstīja: "...visā drauga uzticībā es prasu, lai tu pievienotos mūsu pulkam un būtu kopā ar mums, kas esam īsti, lieli un rūdīti grēcinieki. Tu nekādā ziņā nedrīksti likt Kristum izskatīties nenožīmīgam un sīkam, it kā Viņš varētu būt mūsu Glābējs vienīgi tad, kad mēs gribam tikt vaļā no iedomātiem, sīkiem un bērnišķīgiem grēkiem. Nē, nē! Mums no tā nebūtu nekāda labuma! Drīzāk - Viņam ir jābūt mūsu Glābējam un Atbrīvotājam no īstiem, lieliem, smagiem un riebīgiem pārkāpumiem un noziegumiem, jā, un no vislielākajiem un vissatriecošākajiem grēkiem, īsāk sakot, no visiem milzīgā apjomā kopā ņemtiem grēkiem..." Draugs un biedrs Mārtiņš Luters savam laikabiedram kristietim.

Vai mēs esam kļuvuši par maziem grēciniekiem, kam vajadzīgs tikai maziņš Pestītājs, vai arī mēs esam īsti grēcinieki, kam vajadzīgs īsts Glābējs? Ticība savieno mūs ar Jēzu, un būt savienotam ar Jēzu nozīmē būt "atvienotiem" no visa cita. Mēs neko nevaram pievienot tam, ko Jēzus ir izdarījis mūsu labā. Kā teicis kāds vīrs - "Jebkas, ko mēs pievienojam Kristus darbam, to samaitā. Tas kļūst kā seska smirdoņa skaistā saulrietā. Ainava ir skaista, taču jūs negribat tajā atrasties."

Īpaši labi to redz tie, ar ko kopā mēs dzīvojam un kas ir liecinieki tam, kādi mēs esam patiesībā. Ja mēs Kristus taisnībai cenšamies pievienot savējo, mēs kļūstam paštaisni un neiecietīgi pret citiem. Ja mēs dzīvojam paši savā spēkā, mūsu attiecības iegūst ļoti savtīgu nokrāsu. Mēs nekad tā pa īstam neizmaināmies.

KOPSAVILKUMS

Evaņģēlijam ir jāpaliek kā noteicošajam punktam mūsu dzīvošanā kopā ar Kristu. Evaņģēlija aizstāšana ar kādu citu taisnošanas sistēmu izposta mūsu glābšanas vērtību. Jēzus Kristus veikums pie krusta efektīvi var palīdzēt vienīgi tiem, kas atmet visas citas taisnošanas sistēmas un kļūst par

Kristū iesakņotas ticības vīriem un sievietēm. Pārslēdzot mūsu pārliecību no Kristus nopelna uz mūsu pašu nopelniem un baušļu turēšanas, vai uz vēl kaut ko citu, mēs radām vienīgi nepatiesu un maldinošu taisnību.

Problēma ir tā, ka mēs pārāk bieži neizjūtam savu vajadzību. Kur nav vajadzības apziņas, tur arī nav ticības. Un kur nav ticības, tur nav dinamiskas savienošanās ar Kristu, un Viņa dzīve mūsos sāk gaist. Mēs augam tad, kad iemācāmies atmet savus pašu spēkus un sākam staigāt ticībā, kas sakņojas Kristū. Tieši tad mēs atklājam to, ko Dievs tā vēlas, lai mēs ieraudzītu: ka Kristus mums ir vajadzīgs daudz vairāk nekā mēs to domājam! Caur mūsu nepieciešamību pēc Kristus Dievs stimulē mūsu ticību.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kā Galatijas ticīgie bija atkāpušies no Evaņģēlija?
- Vai jūs sākat zaudēt savu prieku Kristū? Ja tā, tad kāpēc?
- Kāda nozīme ir Evaņģēlijam mums kā ticīgajiem?
- Kāda ir atšķirība starp paša centieniem un ticību?
- Kā dzīvošana ticībā ietekmē mūsu ikdienas domas un rīcību?

GARĪGAIS
RAKSTURS

3. NODARBĪBA

Kristieša izaugsme

KRISTUS KĀ KRISTIEŠA DZĪVES CENTRS

☛ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir ieraudzīt, ka krustam ir jāklūst centram mūsu dzīvē, ja mēs patiešām gribam augt.

☛ Galvenie punkti.

- Ir daudz pārpratumu attiecībā uz garīgo izaugsmi.
- Krusts ir izšķirošais garīgajā izaugsmē.
- Nepareizi priekšstati kavē mūsu izaugsmi.

☛ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- būt kristietim, kas lepojas ar Kristu;
- zināt, ka, lai augtu, viņam ir jākoncentrējas uz krustu, visu savu dzīvi saistot ar Kristus darbu;
- nolikt savu pašpaļāvību pie Kristus kājām un ticībā paļauties uz to spēku, ko nodrošināt var vienīgi viņa augšāmcelties Pestītājs.

IEVADS

Šai ceļā uz garīgo izaugsmi mēs meklējam veidu, kā likt pamatu pastāvīgi augošai kristieša dzīvei. Šī izšķirošā joma prasa mūsu uzmanības, jo mēs redzam, kā mūsu draudžu vadītāji, viena, vai cita grēka dēļ, piedzīvo garīgu katastrofu. Kā mēs varam sevi pasargāt, lai netiktu "izmesti uz sēkļa"? Kā mūsu mīlestība uz Dievu var kļūt stiprāka un neatdzist? Kā mēs varam pieaugt savā ticībā, tā lai mums būtu dzīvas un pilnskanīgas attiecības ar Jēzu Kristu?

Mēs vēlamies jums sniegt kādu ilustrāciju tam, kā kristietis pieaug, iegūstot lielāku mīlestību pret Dievu un dzīvu ticību, kas dara viņu spējīgu garīgi vadīt Jēzus Kristus Draudzi. Un īpaši mēs mācīsimies par to, kā padarīt Jēzus Kristus krustu par garīgās dzīves centru.

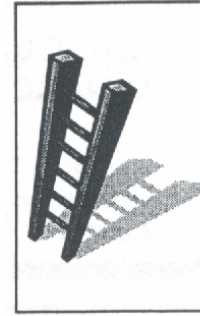
I. KAS IR GARĪGĀ IZAUGSME?

Garīgā izaugsme ir nepārtraukts Dieva darbs kristieša dzīvē, kas padara viņu tiešām svētu. Vārds "svēts" šeit nozīmē "būt patiesi līdzīgam Dievam". Pieaugot kā kristiešiem, mūsu morālais stāvoklis tiek izveidots atbilstoši mūsu juridiskajam statusam Dieva priekšā (kā ticīgiem, mēs esam pasludināti par taisnotiem). Garīgā izaugsme ir turpinājums tam, kas tika izdarīts glābšanā, kad ticīgajam tika dota un viņā tika iedvesta jauna dzīve.

Pievērsiet uzmanību dažiem mūsu izaugsmes aspektiem. Svētais Gars mūs atjaunoja, lai mūs varētu pārveidot Dieva līdzībā. Taču šī pārveidošana ir process, kas turpinās, un šis process virzās uz priekšu, pateicoties Dieva un kristieša kopīgām darbām. Filipiešiem 2:12-13 ir teikts: "...gādājiet ar bailēm un drebēšanu, ka topat svēti, jo tas ir Dievs, kas strādā jūsos, piešķirdams gribu un veiksmi saskaņā ar savu labo nodomu." Šeit mēs redzam, ka mums ar Dievu ir jāsadarbojas. Mēs nevaram būt pasīvi un domāt, ka Dievs viens pats izveidos mūsos savu līdzību. Arī mums ir jābūt aktīviem. Mums ir jāstrādā! Taču jāstrādā ne tāpēc, lai Dievs mūs pieņemtu:

drīzāk tas parāda mūsu sapratni un pateicību par mūsu grēku piedošanu caur Jēzus Kristus asinīm, un par to, ka esam pieņēmti par Dieva bērniem.

Daudz ilustrāciju un diagrammu ir izmantots, lai izskaidrotu garīgās izaugsmes procesu.

A. Trepes jeb kāpnes.

Daudzi kristieši garīgo izaugsmi redz kā trepes vai virkni pakāpienu, pa kuriem mēs kāpjām augšā. Kad esam patiesi garīgi, mēs uzskatām, ka esam kāpņu augšgalā. Taču, kad neesam garīgi, tad atrodamies uz zemākā pakāpiena.

B. Vecā "es" nomiršana.

Citi garīgo izaugsmi redz kā procesu, kurā vecā, grēcīgā daba tiek pārvērsta par jaunu cilvēku, kas radīts Kristū. Kad vecais cilvēks nomirst, piedzimst jaunais cilvēks. Kad tas tā notiek, šis cilvēks garīgi pieaug.

Šāda veida diagrammas nevar saukt par nepareizām, taču, kā mēs redzēsim, ir arī labāks veids, kā izprast garīgo izaugsmi.

II. KRUSTA LOMA GARĪGAJĀ IZAUGSMĒ

A. Pieaugšana Dieva svētuma atziņā.

Pirmā šī izaugsmes procesa daļa ietver pieaugšanu Dieva atziņā, labāk izprotot, kas Viņš ir un kāds Viņš ir. Caur pravieti Jeremiju Tas Kungs saka: "Lai gudrais nelielās ar savu gudrību, stiprais ar savu stiprumu vai bagātais ar savu bagātību, bet tas, kurš lielās, lai lielās ar to, ka viņš saprot un pazīst Mani, zinot, ka Es esmu Tas Kungs, kas uztur virs zemes žēlastību patiesību un taisnību, jo uz tādiem Man ir labs prāts, saka Tas Kungs" (Jer. 9:23,24). Jāņa 17:3 Jēzus saka: "Šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi pazīst Tevi, vienīgo patieso Dievu un Jēzu Kristu, ko Tu esi sūtījis."

Dieva pazīšanai ir mūžīgās dzīvības mērķis un jēga. Galvenajam kristieša dzīves mērķim vajadzētu būt - patiesi iepazīt Dievu. Tādēļ, kad mēs pastāvīgi turpinām iepazīt Dievu visā Viņa lielumā un diženumā, mēs kļūstam aizvien līdzīgāki Viņam. Atslēga uz Dieva iepazīšanu ir Viņa svētā rakstura izpratne. Mēs mācāmies justies tāpat kā apustulis Pāvils, kad viņš sacīja: "Es visu uzskatu par zaudējumu, salīdzinot ar mana Kunga Kristus Jēzus atziņas visai augsto cildenumu" (Fil. 3:8a). Tā ir daļa no svēttapšanas procesa.

B. Mācoties apzināties savu grēku.

Pieaugot izpratnē par Dievu visā Viņa pilnībā, pieaug arī sevis pazīšana. Īpaši mēs savu grēcīgumu apzināties, ieraugot to kontrastā Dieva pilnīgajam raksturam. Jo vairāk mēs Dievam tuvojamies, jo vairāk ieraugām, cik tālu no Viņa esam. Jo vairāk mēs aptveram, cik godības pilns Viņš ir, jo briesmīgāks mums sāk izskatīties mūsu grēks.

Pieaugošā sava grēcīguma apziņa ir redzama apustuļa Pāvila dzīvē. Mūsu ēras 55. gadā Pāvils sevi nosauc kā "pēdējo no apustuļiem" (1. Kor. 15:9). Vēlāk m. ē. 60. gadā Pāvils sevi dēvē par "mazāko no visiem svētajiem" (Ef. 3:8). Vēl vēlāk, savas dzīves noslēgumā m. ē. 64. gadā viņš par sevi saka "esmu lielākais no visiem grēciniekiem" (1. Tim. 1:15). Vai Pāvils ar gadiem kļuva lielāks grēcinieks? Noteikti tā tas nebija. Taču liekas, ka viņā izveidojās aizvien lielāka pazemība un jūtīgums attiecībā uz grēku savā dzīvē. Pieaugot kā kristietis, viņš saprata, ka atsevišķas rakstura īpašības vai attieksmes, kas agrāk nebija viņu uztraukušas, patiesībā bija grēcīgas. Tā ir daļa no garīgās izaugsmes procesa.

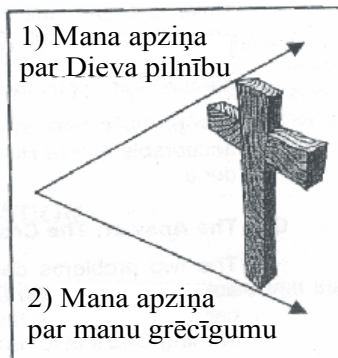
C. Plaisa

Atziņa par to plaisu, kas šķir grēcīgo cilvēku no svētā Dieva, protams, bija pirmā, kas atveda mūs pie ticības Jēzum. Ik reizes, kad kāds tiek izglābts, šo plaisu aizpilda krusts (Att. 3.1).

Bet pat tad, kad mēs esam iepazinuši Kristu kā savu Pestītāju, mums jāturpina pieaugt Dieva svētuma atziņā un sava paša grēcīguma apziņā. Tas var likties ļoti biedējoši. Iepazīt Dievu un Viņa svētumu nozīmē atklāt pašam savu iekšējo būtību, un tas ir biedējošs piedzīvojums tiem, kas gribētu apslēpt savas kļūdas un vainas. Taču augošam kristietim šī plaša parāda viņa pastāvīgo vajadzību pēc Kristus un to, cik liels un nozīmīgs ir tas, ko Viņš izdarīja pie krusta.

Tātad, jo vairāk mēs pieaugam Dieva un Viņa lieluma atziņā, jo lielāka mums kļūst krusta nozīme. Jo labāk mēs iepazīstam Dievu, jo nevērtīgāki Viņa priekšā jūtamies. Pieaugot šai atziņai, mēs ieraugām, cik milzīga nozīme ir piedošanai un sadraudzības atjaunošanai, kas mums ir caur Jēzu Kristu. Kad mēs atklājam Dieva lielumu (kā tas notika ar Jesaju, kad viņš templī ieraudzīja tā Kunga godību, vai ar Izraēla tautu, kad tā sastapa Dievu pie Sinaja kalna), mēs atklājam mūsu Pestītāja patieso godību. Viņa asinis nomazgā grēcinieku tīru un apģērbj mūs baltās drānās, lai mēs aizvien ciešāk varētu tuvoties šim godības Dievam.

Attēls 3.1

III. ŠĶĒRŠĻI CEĻĀ UZ KRISTIEŠA IZAUGSMI

Pieņēmuši faktu, ka Jēzus ir samaksājis cenu, lai kļūtu par tiltu pār šo plaisu, mēs pieliekam pūles, lai ietu tālāk savā kristīgajā izaugsme. Daudziem kristiešiem, pieaugot viņu ticībā, pastāv viena no divām galvenajām problēmām.

A. Farizejisms - lepnības problēma.

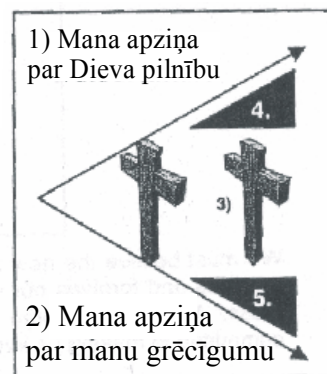
Daudzi ticīgie tiek tā ierauti dažādās aktivitātēs, ka viņi sāk censties Dieva un apkārtējo cilvēku atzinību iegūt ar saviem darba pūliņiem. Tādā kārtā bieži vien uzsvars no Kristus veikuma pie krusta pārslēdzas uz viņu kalpošanu Dievam. Tāpat kā farizeji Jaunās Derības laikos, arī viņi dzīvo tā, it kā kristieša dzīve sastāvētu vienīgi no tā, ko mēs izdarām Dievam.

Problēma šeit ir tāda, ka viņi neapzinās, ka ir vēl kādi par kalpošanu svarīgāki kristieša dzīves aspekti, tādi kā Dieva pazīšana un atrašanās tuvās attiecībās ar Viņu (Lk. 10:38-42). Mūsdienu farizeji maldīgi tic, ka to plaisu, kas ir starp viņiem un Dievu, viņi var aizpildīt paši ar saviem labajiem darbiem. Tādas attieksmes pamatā var būt lepnība, vai vēlēšanās labi izskatīties citu acīs. Pašu pūliņi un sasniegumi kļūst par pamatu, uz kā šie cilvēki ceļ savu reputāciju.

Grēks šos mūsdienu farizejus ietekmē arī citos veidos. Viņš / viņa iedomājas, ka viņu grēks Dievam neko nenozīmē (*ievērojiet ķīli Nr. 4 attēlā 3.2*). Tādā gadījumā krusta nozīme tiek nonivelēta. Patiesībā šis cilvēks ar tādu domāšanu padara Dievu mazāku nekā Viņš ir patiesībā. Citi varbūt domā "Es jau nemaz neesmu *tik* liels grēcinieks!" Šie cilvēki noliek ķīli (*Nr. 5, attēls 3.2*) lejas daļā zem krusta. Vai tad nav daudz vieglāk redzēt kāda cita grēkus, nekā pašam savus? Kāpēc tā? Vai tā varētu būt taisnība, ka mūsu grēka problēma ir mazāka nekā citiem? Ja mēs tā domājam, tad mānām paši sevi. Un tādēļ, ka esam pārāk augstās domās par sevi, krusta nozīmīgums atkal tiek nonivelēts.

Lai izvairītos no farizejisma, ir jāpieaug un jātop dziļākai mūsu apziņai par to, cik svēts ir Dievs, un cik grēcīgas ir mūsu pašu sirdis. Atziņa par to darīs mūs pazemīgus un atklās, cik ļoti mums vajadzīga Dieva žēlastība.

Attēls 3.2

B. Izmisums - ticības trūkums.

Citiem ir dažādas cīņas. Viņi apzinās Dieva svētumu un savu grēcīgumu, un viņi ir izmisuši, tāpēc ka nezina, ko ar to darīt! Viņi cenšas šo plaisu aizpildīt ar labiem darbiem, taču jūt, ka nekad nevarēs izdarīt pietiekoši daudz labu darbu, lai patiesi patiktu Dievam. Viņi var censties katru dienu veltīt laiku Dieva Vārda lasīšanai, taču dienās, kad tas nesanāk, viņi jūtās briesmīgi sakauti un cietuši neveiksmi savā dzīvē ar Dievu. Viņi cenšas valdīt pār savu mēli, bet kad no tās pasprūk kāds nevajadzīgs vārds, viņi domā – kā gan Dievs viņus tādus var mīlēt? Visu savu kļūdu un neveiksmju dēļ viņi beidzot izsecina, ka nekad nevarēs patikt Dievam. Tā viņi padodas izmisumam.

Problēma šeit ir tā, ka trūkst ticības tam, ko Dievs ir izdarījis. Jēzus Kristus upurī Dievs ir nodrošinājis visu, kas vajadzīgs, lai mēs kļūtu Viņam pieņemami (Ebr. 10:14). Mēs neko nevaram pievienot tam, ko Viņš ir izdarījis.

C. Atbilde: krustam ir jāaug.

Abas iepriekš aprakstītās problēmas patiesībā ir līdzīgas viena otrai. Farizejs maldīgi tic, ka Dieva labvēlību viņš var nopelnīt pats ar saviem darbiem, kamēr izmisušais pareizi zina, ka Dieva labvēlību pats ar saviem darbiem viņš nopelnīt nevar. Taču abos gadījumos standarti ir nepareizi. Galvenā problēma ir uzskatā par to, ka Dieva atzinību un labvēlību vajag nopelnīt.

Tā kā problēmas ir līdzīgas, arī risinājums ir viens un tas pats. Patiesībā, lai šī plaista tiktu aizpildīta, krustam ir jāaug. Nekas no tā, ko mēs darām, nevar kļūt par tiltu pāri plaisai. Kā sacīja Pāvils, "Bet es no savas puses negribu lielīties ne ar ko citu, kā tikai ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu" (Gal. 6:14a). Jēzus Kristus un Viņa veikums pie krusta iegūst aizvien lielāku un lielāku nozīmi mūsu dzīvēs.

Mums ir jātic jaunajām mūsu dzīves patiesībām Jēzū Kristū. Kaut gan mūsos vēl ir tieksme grēkot, Dievs ir žēlsirdīgs un piedod mūsu grēku. Mēs stāvam pilnīgi taisnoti Kristū vienīgi Viņa krusta upura dēļ. Mēs esam kļuvuši par dzīvā Dieva bērniem, un esam Viņa mīļi. Viņš priecājas par mums un ir apņēmies mūs padarīt līdzīgus Kristum.

KOPSAVILKUMS

Krusts ir mūsu vienīgā cerība iegūt mieru ar Viņu. Nav citas vietas, kur grēcinieks - pat taisnots grēcinieks - var sastapt Dievu, kā vienīgi krusts.

Lai garīgi pieaugtu, mums vairāk jādomā par to, ko Kristus paveica pie krusta, nevis par mūsu pašu pūliņiem. Dienu pēc dienas un minūti pēc minūtes mums ir jāatceras, ko Kristus ir izdarījis mūsu dēļ, paņemdams mūsu grēkus un dodams mums jaunu dzīvi. Šādā svēttapšanas skatījumā mēs saprotam, ka mūsu miesa paliks ļauna līdz mūsu miršanas dienai. Taču mēs arī apzināties to, ka Kristus mūsos dzīvo Savu dzīvi.

Kad pieaugam Dieva atziņā, mēs arī aizvien vairāk un vairāk tiekam pārvērsti Viņa līdzībā. Kļūst skaidra mūsu nespēja izdarīt to pašiem saviem spēkiem, un mēs izvēlamies pilnīgi paļauties uz Kristu. Mums vēl skaidrāk atklājas Evaņģēlija būtība, un vēl lielāka kļūst mūsu vajadzība pēc Kristus. Mēs sākam dziļāk izprast to, kam sākumā ticējām. Mēs atgādinām sev Evaņģēlija patiesības. Ticībā mums Kristus nāves un augšāmcelšanās nopelns iegūst aizvien lielāku realitātes spēku mūsu dzīvē.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kas ir garīgā izaugsme? Kā tā ir saistīta ar glābšanu?
- Kā jūs varat pieaugt svētumā? Aprakstiet šo procesu ikdienas kontekstā, un to, kā esat mācījušies, ka Kristus nopelni ir ciešā saistībā ar šo procesu!
- Kas ir jūsu lielākās grūtības attiecībā uz garīgo izaugsmi?

- Uzskaitiet Kristus krusta nāves un augšāmcelšanās sasniegumus. Aprakstiet, kā jūs šos sasniegumus varētu darīt savā dzīvē vēl reālākus!

UZDEVUMS

Aprakstiet kādam citam, ko esat mācījušies par pieaugšanu svētumā, un paskaidrojiet, kā jūs Kristus sasniegumus piemērojat savā ikdienas dzīvē. Dodiet kādu konkrētu piemēru par izmaiņām savā kristieša dzīvē, kas būtu nākušas kā rezultāts jūsu izpratnei par to, kas ir svēttapšana.

GARĪGAIS
RAKSTURS

4 ■ NODARBĪBA

Evaņģēlija pārveidojošais spēks

BRĪVĪBA NO GRĒKA KUNDZĪBAS

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir izskaidrot, kā mēs tikām atbrīvoti no grēka kundzības, kad savienojāmies ar Kristu Viņa nāvē un augšāmcelšanās notikumā, lai mēs, ticībā staigājot šai jaunajā realitātē, varētu piedzīvot Evaņģēlija spēku savā dzīvē.

☞ Galvenie punkti.

- Mūsu glābšana nozīmē to, ka mēs tikām iekšēji pārveidoti.
- Tādēļ, ka mums Kristū ir jauna daba, mums ir spēks uzvarēt grēku.
- Dievs grib, lai mēs staigājam garā un nepiepildām miesas iegribas.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad šīs nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- saprast, cik liela nozīme ir vienībai ar Kristu un spēkam, kas dara mūs spējīgus pakļaut miesu nāvei, neļaujot vairs grēkam pār to valdīt.
- staigāt ticībā personīgajā, garīgajā nāvē un augšāmceltajā dzīvē, kas piedzīvota Kristū, un glābšanā no grēka varas.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Šajā nodarbībā ir daudz atsauču uz Romiešiem 6:3-10. Rūpīga šīs Rakstu vietas iepriekšēja izpēte palīdzēs jums efektīvi iemācīt šīs nodarbības tēmu.

IEVADS

Evaņģēlijs ir pamats mūsu attiecībām ar Dievu. Dieva skatījumā, mūsu attiecības ir celtas tikai un vienīgi uz Kristus piedošanu un pilnīgu taisnošanu, kas mums dota ticībā. Šai patiesībai vajadzētu iedvest spēku uzveikt grēku mūsu dzīvēs un atnest dziļu un pamatīgu personīgu izmaiņšanos. Taču lielākā daļa no mums joprojām cīnās ar grēku un reizēm brīnās, kā gan mēs šodien varam tikt pārveidoti? Kāpēc ticīgie grēko? Un ko lai šeit iesāk? Kā mēs varam patiesi pārmainīties tā, kā to prasa evaņģēlijs?

I. DIEVA ŽĒLASTĪBA UN GRĒKA REALITĀTE

A. Vai mēs varam turpināt grēkot?

Ja Dieva žēlastība patiešām ir lielāka par visiem mūsu grēkiem, un ja mēs esam taisnoti ticībā, neatkarīgi no savas paklausības, vai mēs varam turpināt grēkot? Ja Dieva žēlastība tiek dota tiem, kas to nav pelnījuši, bet saņem to savas ticības dēļ Jēzum Kristum, ir gluži dabiski uzdot šādu jautājumu. Vai mēs varam turpināt grēkot un gaidīt, ka Dieva žēlastība to visu aplās?

Apustulis Pāvils atbild uz šo jautājumu Vēstulē galatiešiem, rakstīdams "Neizmantojiet savu brīvību tam, lai dotu vaļu grēcīgajai dabai" (Gal. 5:13). Un šis ir tas pats jautājums, par kuru Pāvils runā Romiešiem 6. nod., vaicādams: "Vai mēs turpināsim grēkot, lai žēlastība vairotos? Nekādā ziņā! Mēs esam grēkiem miruši; kā gan mēs vēl varam turpināt tajā dzīvot?" (Rom. 6:1b, 2).

B. Bībeles atbilde.

Atbilde uz šo jautājumu pavisam neapšaubāmi ir "nē", mēs neturpināsim grēkot. Mēs to saprotam un ļoti cenšamies negrēkot. Pašdisciplīna un noteikumi kļūst par normu nopietnam kristietim, kurš grib izvairīties no grēka. Taču īstais grēku iznīcinošais līdzeklis ir kristieša iekšējā pārveidošanās.

Rūpīgi iepazīstoties ar Pāvila atbildi Rom. 6, mēs saprotam ne vien to, kāpēc nevaram turpināt grēkot, bet atklājam arī jauno brīvību, kāda mums ir no grēka varas. Tā ir būtiska daļa uzvarošā kristieša dzīvē. Glābšanā Dievs ir nodrošinājis risinājumu divām mūsu galvenajām vajadzībām: Viņš ir atbrīvojis mūs no soda par grēku, samierinot mūs ar sevi, un Viņš ir atbrīvojis mūs no grēka varas, lai mēs varētu dzīvot patiesi brīvi un Viņu mīlēt. Rom. 6:1-2 mums māca, ka mēs nevaram turpināt grēkot, kā mēs to darījām, pirms kļuvām kristieši, tāpēc ka mēs esam "miruši grēkam".

Pestišanā Dievs ir nodrošinājis risinājumu divām mūsu galvenajām vajadzībām: Viņš ir atbrīvojis mūs no soda par grēku, samierinot mūs ar sevi, un Viņš ir atbrīvojis mūs no grēka varas.

II. KRISTĪTI VIŅA NĀVĒ - UZCELTĪ VIŅA AR AUGŠĀMCELŠANOS (ROM. 6:3-10)

Savā vēstulē Romiešiem, atbildēdams uz jautājumu par grēku, Pāvils izmanto kristību, lai ilustrētu to izmaiņu, kas notiek, kad kāds cilvēks kļūst par Dieva bērnu. Uzmaniģi izlasiet Romiešiem 6:3-10.

A. Mūsu nāve kopā ar Kristu.

1. Kā mēs nomirām?

Romiešiem 6:2-5 Pāvils izskaidro, kā mēs nomirām grēkam. Mēs bijām savienoti ar Kristu un tikām kristīti (iegremdēti) Viņa nāvē. Pirms mēs iztīrījām mūsu iegremdēšanu Kristus nāvē, mums vajadzētu pievērsties īstajam iemeslam, kas izraisīja mūsu nomiršanu grēkam. Tas notika caur mūsu savienošanos ar Kristu. Šai Rakstu vietā ir vairākas frāzes, kas uzsver šo vienību starp Kristu un mums. 3. pantā mēs redzam, ka "mēs visi, kas esam kristīti Jēzū Kristū, esam *iegremdēti* Viņa nāvē." 4. pantā: "mēs *līdz ar Viņu*...esam aprakti." 5. pantā: "mēs bijām savienoti *ar Viņu*," un 8. pantā - mēs esam "miruši *ar Kristu*".

Visi šie teikumi skaidri parāda, ka caur mūsu savienošanos *ar Kristu Viņa nāvē*, mēs arī paši esam miruši. Ja mēs gribam būt brīvi no grēka dabas mūsos, mums savā iekšējā cilvēkā ir jāpiedzīvo nāve. Kad Dievs mūs pārdabīgi savienoja ar Kristu, Viņš nonāvēja šo iekšējo cilvēku, kaut arī ārējais cilvēks turpina dzīvot.

Vārds "savienoti" (Grieķu *sumfutoi*⁶) 5. pantā "...*mēs esam savienoti ar Viņu*) ir termins, kuru lietoja, lai aprakstītu viena auga uzpotēšanu otram. Kad kāds svešs zars tika uzpotēts kokam, tajā pašā brīdī tas sāka ņemt savu dzīvību no koka, ar kuru tas ir *simfutoi*, savienots. Tā bija dzīva un organiska savienošana. Tā ir tā dzīvā savienošana, kas notiek, kad mēs ticam Kristum. Mēs tiekam pārdabīgi savienoti ar Jēzu Kristu, un Viņa dzīvība dod dzīvību mūsu iekšējam cilvēkam. Bet pirms mēs varam dzīvot brīvībā, mums vispirms ir jānomirst, lai mūsu iekšējais cilvēks tiktu atšķirts no grēcīgās dabas. Tā mēs savienojamies ar Kristu Viņa nāvē.

Tātad, mūsu nāve kopā ar Kristu atšķīra mūsu iekšējo cilvēku no grēcīgās dabas, tādejādi mums atnesot brīvību no grēka varas. Kaut arī grēka daba joprojām pastāv kā ļoti ļauns spēks mūsos, tās kundzība pār mums ir tikusi salauzta, un mēs vairs neesam saistīti ar tās važām. Tā ir mūsu drošā, jaunā realitāte, un mums ir jātic tās patiesībai, ja mēs gribam būt veiksmīgi savā kristiešu dzīvē.

⁶ συμφοτος

2. Kas notika, kad mēs nomirām ar Kristu?

Romiešiem 6:6 mums parāda, kāds iznākums bija tam, ka mēs nomirām kopā ar Kristu: mūsu "vecais es" tika sists krustā. Šis vecais es ir vienkārši mūsu iekšējais cilvēks, kas dzīvoja, pirms mēs sākam ticēt Jēzum Kristum un saņēmām no Viņa jaunu dzīvi. Tas bija vecais cilvēks, kas atradās grēka verdzībā. Taču kad mēs tikām savienoti ar Kristu Viņa nāvē, šis iekšējais cilvēks tika sists krustā, un tādejādi mūsu grēcīgā miesa tika iznīcināta. Grieķu vārda *katargeo*⁷, "iznīcināts" nenozīmē pilnīgu iznīcināšanu, it kā grēks no mums būtu galīgi likvidēts. Taču tas nozīmē "padarīt spēkā neesošu vai nederīgu", tajā nozīmē, ka kaut kas tiek padarīts neefektīvs, atņemot tam kontroles spējas. Šo pašu vārdu Pāvils lieto Rom. 3:3, kur viņš saka, ka cilvēku neuzticība neatceļ (nepadara spēkā neesošu) Dieva uzticību. Rom. 7:2 viņš raksta, ka sieviete ir "atbrīvota" no sava vīra, ja viņš nomirst. To pašu tas nozīmē mūsu kontekstā. Mēs esam atbrīvoti no grēka kundzības, tāpēc ka tā spēks valdīt pār mums ir iznīcināts. Grēka važas ir salauztas, un mēs vairs neesam tā vergi.

B. Gala rezultāts: jauna dzīve ar Kristū.

Šī Rakstu vieta mums atklāj vēl vienu domu, kas izskaidro pārveidošanu, kurai mūsu iekšējais cilvēks ir izgājis cauri. Mums tiek pateikts, ka mēs ne tikai esam savienoti ar Kristu Viņa nāvē, bet arī Viņa augšāmcelšanās notikumā. Mēs ne tikai esam miruši, bet arī augšāmcelti jaunai dzīvei. Caur savienošanos ar Kristu un tāpēc, ka Kristus dzīvo, tagad dzīvo arī mūsu iekšējais cilvēks. Rom. 6:4 teikts, ka tāpat kā Tēva varenais spēks atklājas, uzceļot Kristu no miroņiem, tā arī mēs esam radīti, lai staigātu šai jaunajā dzīvē kā tā paša varenā spēka pierādījumā. Tas pats spēks, kas uzcēla Kristu no miroņiem, tagad arī mūs ir uzcēlis no mirušiem.

Tā visa rezultāts ir tāds, ka ar mums ir noticis kaut kas ļoti varens un pārdabīgs, un mūsu iekšējais cilvēks vairs nav tāds, kāds bija. Vecais cilvēks ir miris, un tagad dzīvo jaunais cilvēks. Kāds ir šis jaunais cilvēks, kāda ir viņa būtība? Rom. 6:6,7 mēs lasām, ka šis jaunais cilvēks ir brīvs no grēka un vairs nav tā vergs. Tādi mēs tagad esam Kristū.

C. Ticībā īstenot mūsu jauno dzīvi Kristū.

Kristiešu atbildība ir savu ikdienas dzīvi veidot saskaņā ar šīm patiesībām. Mēs visi zinām, ka grēks vēl joprojām mūsos eksistē, un atrodoties pastāvīgās cīņās ar grēku, mēs varam pazaudēt no redzes loka mūsu jauno dzīvi, kas patiesībā ir Kristū. Ir brīži, kad mēs nemaz nejutamies tik brīvi no grēka, un mēs sākam domāt, vai ar mums kaut kas pārdabīgs vispār ir noticis? Mēs varam piekrist apustulim Pāvilam, kurš teica: "Labo, ko gribu, es nedaru, bet ļauno, ko negribu, to es daru" (Ro. 7:19).

Tas ir iemesls, kāpēc Pēvila noslēguma vārdiem Rom. 6. nod. ir tik liela nozīme mūsu dzīvēs. Trīs reizes šai Rakstu vietā Pāvils ir pavēlējis mums "zināt" šo patiesību (3., 6., 9. pp.). Viņš grib, lai mēs saprastu, kas patiesībā ar mums Kristū ir noticis. Tad 11. pantā Pāvils izsaka slēdzienu: "*Tāpat skaitiet sevi par mirušiem grēkam, bet Jēzū Kristū dzīvojiet Dievam.*" Šajā pantā grieķu vārds *logizomai*⁸, "skaitiet" bija matemātisks termins, kuru lietoja, kad kāds centās atrisināt grūtu jautājumu, vai skaitīja ciparus. Šeit tas ir lietots pārnestā nozīmē, lai pilnīgi apstiprinātu iepriekš mācīto patiesību. Pāvils mūs pārliecina pilnīgi un nešaubīgi ticēt šai būtiskajai pamatpatiesībai. Šis vecais vīrs vairs nedzīvo mūsu vidū. Viņš bija grēka vergs, taču viņš tika krustā sists, jo mēs tiekam savienoti ar Kristu Viņa nāvē un augšāmcelšanās notikumā, un tagad esam pārvērsti par jauniem vīriešiem un sievietēm. Mums tagad ir jāapstiprina un jātic, ka esam darīti dzīvi Kristū, ka savā iekšienē mēs esam jauni radījumi.

Mūsu kristiešu dzīve ir dzīve, kurā mēs staigājam ticībā šai patiesībai. Kaut arī mēs to nepiedzīvojam visu laiku, tas nemaina notikušā fakta patiesumu. Mums jāturpina katru dienu nožēlot savus grēkus un ticēt, ka esam viens ar Kristu, un ka tagad dzīvojam vienībā ar Viņu.

⁷ καταργεω

⁸ λογίζομαι

III. SPĒKS NEGRĒKOT

Saskaņā ar Rom. 6. nod., tāpēc, ka esam savienoti ar Kristu, mēs nomirām un augšāmcēlāmies kopā ar Viņu. Viņa uzvara pār grēku bija mūsu uzvara pār grēku. Grēks vairs nav mūsu kungs. Taču šī lielā kristiešu patiesība nenozīmē to, ka grēks vairs necenstos mūs paverdzināt. Grēks nav mūsu kungs, kaut arī tas vienmēr cenšas atgūt savu varu un spēku pār mums.

Jūs varbūt domāsi - "Bet es nepārtraukti cīnos ar grēku! Kā es varu to sakaut?" Varat būt droši, ka nekādi likumu saraksti vai pašdisciplīna viena pati nevar vest pie uzvarošas kristieša dzīves. Mēs varam mēģināt un mēģināt miesas spēkā, un mēs piedzīvosim neveiksmi, jo mūsu miesai ir tieksme grēkot. Īstā uzvara pār grēku ir saistīta ar ticīgā iekšējo pārveidošanos. Mēs uzveicam grēku, stiprinot savu apziņu par to, kas mēs esam Kristū.

A. Izproti jauno dabu.

Kad tu kļuvi par kristieti, tu nepievienoji savai vecajai, grēcīgajai dabai dievišķu dabu. Tu nomainīji dabas - tu kļuvi par jaunu radījumu (2. Kor. 5:17). Kad kļuvi par Dieva bērnu, tu tiki pārcelts no tumsas valstības gaismas valstībā. "Mūsu vecais es (vecā daba) tika krustā sista kopā ar Viņu" (Rom. 6:6). Vecā daba ir bezspēcīga!

Ja mums ir jauna daba, kāpēc tad mēs grēkojam? Ir kāds grieķu vārds, kas daudzkārt atkārtojas visā Jaunajā Derībā, apzīmējot grēka avotu ticīga cilvēka dzīvē. Šis vārds ir miesa. Kas ir šī miesa? Tā ir daļa no mūsu prāta, emocijām un gribas, kas atradusies grēka pakļautībā un ietekmē. Bezdievīgi skolotāji, Sātana tiešie uzbrukumi un pasaule atstāj mūsos savus ieradumus un domāšanas veidu. Mūsu pasaulīgā pieredze ir ieprogrammējusi mūsu smadzenes dzīvot neatkarīgi no Dieva un saskaņā ar pasaules diktātu.

B. Dzīvo Garā!

Rom. 8:5-7 pretstata tos, kas dzīvo pēc miesas, tiem, kas dzīvo saskaņā ar garu. Te tu atklāj, ka tas ir prāts, kas koncentrējas vai nu uz miesu, vai Garu. Tava miesa, kas atradusies pasaules ietekmē, rada pasaulīgas domas un idejas, kas noved tevi pie grēka. Kā kristiešiem, mums vairs nav jādzīvo pēc miesas, bet pēc Gara (Rom. 8:9, Gal. 5:16). Taču vēl joprojām mums pastāv iespēja staigāt miesā (Rom. 8:12, 13). Neticīgajiem nav izvēles - viņi staigā miesā, tāpēc ka viņi dzīvo miesā. Bet mēs neesam pakļauti miesai, mums ir izvēle. Mums ir jāmacās un jāizvēlas staigāt Garā, nevis miesā. Kā scīja Pāvils, "dzīvojiet Garā, tad jūs savaldīsiet grēcīgās dabas iekāres" (Gal. 5:16).

C. Apzinies sevi kā Dieva bērnu.

Pirms iepazīt Kristu, mēs bijām grēcinieki, bet kad kļuvām Dieva bērni, mēs tapām svēti. Vai mēs esam svētie, vai grēcinieki? Atbildēt uz to nav viegli. Bet ja tu domāsi par sevi kā par daļēju svēto un daļēju grēcinieku, daļēju gaismu un daļēju tumsu, tu turpināsi cīnīties ar grēkiem un dzīvot sakāvēm pilnu dzīvi. Nonākot pie izpratnes, pie notikušā pārveidošanas, kristiešiem vajadzētu nemitīgi paturēt prātā to, kas viņi ir augšāmceltajā Kristū. Sastopoties ar grēku, mums vajadzētu domāt par sevi kā par Dieva bērniem. Ja mēs domāsim par sevi kā par grēciniekiem, mēs arī sliksimies dzīvot, kā grēcinieki. Mums jāredz sevi kā svētos, kā Dieva bērnus, lai mēs varētu dzīvot kā Dieva bērni.

D. Atjauno savu prātu!

Daudzi grēcīgi ieradumi sākas ar nepareizu domu dzīvi. Grēcīgajai domu ievirzei jātiek "pārveidotai, atjaunojot prātu" (Rom. 12:2). Prāts ir tā vieta, kur notiek izšķirošā kauja pret grēku. 2. Kor. 11:3 parāda, ka tieši tāpat, kā Sātans piekrāpa Ievu, arī mūsu prāti var tikt novirzīti no patiesas un šķīstas nodošanās Kristum. Sātans ietekmēja Dāvida, Sālamana, Ananijas un Korintas kristiešu prātus, un viņš var ietekmēt arī tavu prātu. Viņš var atnest tavā prātā savas domas un iedvest tevī maldīgu uzskatu, ka tās ir tavas domas, vai pat Dieva domas. Bet mēs "ņemam gūstā katru domu, lai darītu to paklausīgu Kristum" (Kor. 10:5).

E. Iepazīsti patiesību!

Kur ir grēka spēks? Sātans, kā teikts Jņ. 8:44, "ir melis un melu tēvs". Kad mēs tiekam kārdināti grēkot, aiz tā vienmēr ir kādi meli. Taču Jēzus tai pašā nodaļā saka: "un jūs atzīsiat patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus" (Jņ. 8:32). Mūsu aizsardzība pret grēku ir patiesība. Zinot savu patieso, uzvarošo piederību ticībā Kristum, mēs iegūstam brīvību no grēka.

KOPSAVILKUMS

Evaņģēlijs ir pamats mūsu attiecībām ar Dievu. Dieva skatījumā mūsu attiecības ir balstītas vienīgi uz Kristus piedošanu un pilnīgu taisnošanu, kas mums dota ticībā. Šai patiesībai vajadzētu radīt mūsos spēju būt godīgiem Dieva priekšā attiecībā uz savu grēku, un pārliecību par Viņa neizmērojamo žēlastību pret mums. Tai vajadzētu mūs iedvesmot dzīvot kā taisnajiem, ne tāpēc, ka mēs paši būtu panākuši savu taisnību, bet tāpēc ka Dievs savā žēlastībā ir pasludinājis mūs par taisniem.

Kas ir patiesi svarīgs jautājumā par uzvaru pār grēku, tā ir augoša, ticība Kristum, ticība, kas pamatota Kristus krusta nopelnā, tā ka Viņa spēks vareni darbojas mūsos, daudz skaidrāk parādot grēkus un vājības. Šī ticība daudz dziļāk izprot un novērtē Dieva žēlastību un vada mūs pie tuvākas Dieva iepazīšanas.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kā jūs savām jūtām, nevis ticībai Dieva Vārdam atļaujat ietekmēt to, kā redzat savu dzīvi Kristū?
- Kad jūs cīnāties pret grēku, - kas jūsu dzīvē atnes vairāk spēka, – lielāka cenšanās, vai lielāka ticība?
- Kā "skaitiet" Rom. 6:11 attiecas uz ticību?
- Kas, saskaņā ar Pāvila vēstuli romiešiem, ir noticis ar jūsu grēcīgo dabu?
- Kā jūs varat dzīvot Garā?

GARĪGAIS
RAKSTURS

5. NODARBĪBA

Garīgās pieredzes dienasgrāmata

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir ieviest dienasgrāmatu kā praktisku līdzekli, kas var palīdzēt kristietim pievērsties personīgajai garīgajai izaugsmei un kalpošanas pilnveidošanai.

☞ Galvenie punkti.

- Kāpēc vajadzīga garīgā dienasgrāmata?
- Laiks kopā ar Dievu.
- Ikdienas pieraksti dienasgrāmatā.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- prast lietot dienasgrāmatu kā efektīvu līdzekli, lai pierakstītu savas Bībeles lasīšanas laikā gūtās atziņas, lūgšanu vajadzības un atbildes, kalpošanas darba aktivitātes, cilvēkus, kam liecināts par Jēzu, piezīmes par māju grupām un dienā gūtos iespaidus.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Varbūt jūs vēlaties izgatavot vai pasūtīt dienasgrāmatu, ko izsniegt dalībniekiem lietošanai apmācības semināra laikā. Draudžu veidotāju dienasgrāmata no Bībeles Līgas ir ļoti vienkārša un ērti pielietojama (skat. Informācijas avotus).

IEVADS

Dzīves straujajā ritmā maz ir cilvēku, kas atrod laiku un vietu, lai pārdomātu Dieva Vārdu un to personīgi lietotu savā ikdienas dzīvē. Tā kā māceklim ir vēlēšanās augt un mainīties, viņš pastāvīgi izvērtē savu dzīvi. Tāpat kā ķēniņš Dāvids viņš lūdz Dievu pārbaudīt viņa sirdi un dzīvi, lai atklātu visus viņa grēkus un kļūdas, ka viņš varētu mainīties un pieaugt (Ps. 139:23-24). Mums ir ļoti svarīgi katru dienu veltīt laiku, kurā norimties Dieva priekšā un saraut aizņemības važas (Ps. 46:11; 37:7).

Regulāra dienasgrāmatas rakstīšana tev ļoti palīdzēs visā draudzes veidošanas procesā. Sekojošā nodarbība apraksta draudzes veidotāja dienasgrāmatas elementus, kurus tu vari izmantot, veicot pats savus dienasgrāmatas pierakstus.

I. KĀPĒC VAJADZĪGA GARĪGĀ DIENASGRĀMATA?

Kad izraēlieši šķērsoja Jardānas upi, lai ieietu Apsolītajā zemē, Dievs viņiem lika no upes gultnes izcelt divpadsmit akmeņus un uzcelt no tiem piemiņas zīmi. Šīs piemiņas zīmes uzdevums bija kalpot kā atgādinājumam tagadējai un nākamajām paaudzēm par Dieva uzticību un varenajiem darbiem viņu vidū (Joz. 4:1-9).

Līdzīgā veidā, kad mēs pierakstām atziņas, ko Dievs mums ir mācījis, vai piedzīvoto, vai lūgšanu vajadzības un atbildes, arī tas mums var kalpot kā atgādinājums par Dieva mīlestību un uzticību mūsu dzīvē brīžos, kad sastapāties ar cīņām vai garīgu nogurumu. Regulāra dienasgrāmatas rakstīšana ir viens no visefektīvākajiem veidiem, kā izveidot atskaites sistēmu savā garīgās izaugsmes un kalpošanas dzīvē. Dienasgrāmata liek mums izvērtēt savu dzīvi un pareizi sakārtot

prioritātes. Tas mums palīdz arī pieaugt ticībā, redzot, kā ar laiku ir augušas mūsu zināšanas un izpratne par Dievu, un redzot, kā Dievs ir atbildējis uz mūsu lūgšanām.

Gadsimtu garumā kristieši ir mācījušies no slavenu kristiešu dienasgrāmatām, tādu kā Džonatans Edvards, Hadsons Teilors un Emija Kārmaikla (Amy Carmichael). Viņi ir bijuši rakstiskas liecības tam, kā Dievs ir dzīvojis ciešā draudzībā ar kādu konkrētu personu, un iedrošinājums tuvām attiecībām, kas ar Dievu var būt arī mums.

Papildus tam, ka dienasgrāmata atspoguļo mūsu personīgo garīgo izaugsmi, tā var būt arī efektīvs līdzeklis mūsu kalpošanas darba attīstībā un pilnveidošanā. Ja Dievs tevi aicina veidot draudzi vai būt daļai no draudzes veidošanas komandas, tu tiks iesaistīts konkrētos pienākumos un aktivitātēs - evaņģelizācijā, mācekļībā, mājas grupu veidošanā u. c. Dienasgrāmata ir noderīga, lai tajā ierakstītu, ar kādiem cilvēkiem ir nodibināti kontakti, mājas grupu sapulču aktualitātes un mērķus, jautājumus un problēmas, ko tu gribētu apspriest ar savu padomdevēju, u. c. Tā kalpo kā redzams atgādinājums par tavu kalpošanu un ļauj arī ieraudzīt, kā Dievs tevi dažādos veidos lieto, lai vestu pie Sevis cilvēkus un nodibinātu draudzi. Dienasgrāmata arī saglabā pierakstus, kurus tu vari pārlasīt kopā ar savu skolotāju vai padomdevēju.

II. LAIKS AR DIEVU (ATT. 5.1)

Attēlā 5.1 redzams paraugs tam, kā pierakstīt savas atziņas, kas gūtas, lasot Dieva Vārdu, un tad lūgšanas un atbildes uz lūgšanām. Attiecībā uz šo formu, ievēro sekojošo.

- **šodienas Rakstu vieta:** atzīmē, kuru Bībeles rakstu vietu esi lasījis savā klusajā laikā;
- **personīgās atziņas:** Izlasi Bībeles rakstu vietu, kādu laiku to pārdomā un lūdz par to; pieraksti katru atziņu, kādu Svētais Gars tev dod par šo Rakstu vietu, ko šis pants, vai panti vēsta, kam esi pievērsis uzmanību, kā tu vari šo Rakstu vietu šodien lietot savā dzīvē?
- **apsolījumi, pie kuriem turēties:** vai šai Rakstu vietā ir kādi apsolījumi, pieraksti tos un pateicies Dievam par šo patiesību;
- **pavēles, kurām paklausīt:** vai šai Rakstu vietā ir kādas pavēles, kurām tev jāpaklausa;
- **lūgšana:** atzīmē katru lūgšanu vajadzību, kas īpaši ir tavā sirdī, un arī uz šiem lūgumiem saņemtās atbildes; esi, cik vien iespējams, konkrēts un precīzs; tas palīdzēs tev ieraudzīt, kā Dievs darbojas, atbildot uz tavām lūgšanām.

III. PIERAKSTI DIENASGRĀMATĀ

Attēlā 5.1 redzams paraugs ikdienas ierakstiem dienasgrāmatā. Šī dienasgrāmata palīdz tev novērtēt tava draudzes veidošanas darba attīstību un progresu. Pievērs uzmanību sekojošiem tematiem, kurus tu vari reģistrēt savā dienasgrāmatā.

- **Darbības plāns:** atzīmē katru darbu, kas paveikts, tavā darba plānā. Sastādi pilnu darba sarakstu, ko nepieciešams veikt, lai īstenotu iesākto.
- **Tikšanās:** atzīmē savus evaņģelizējošas satikšanās, kādas bijušas tai dienā. Pieraksti, kādi bijuši kopā pavadītā laika rezultāti. Vai tu dalījies savā liecībā? Kā cilvēki to uzņēma? Vai viņi ir atvērti Evaņģēlijam, vai to noraida?
- **Sapulces:** veic piezīmes par katru šūniņu, mājas grupu sapulci vai īpašām darbībām. Kad un kur notika šī sapulce? Kas to vadīja? Ko jūs darījāt (studējāt Bībeli, lūdzāt, parādījāt draugiem filmu "Jēzus")? Cik daudz cilvēku uz to ieradās? Cik daudz ir pastāvīgo apmeklētāju? Viesi? Vai kāds pieņēma Kristu par Kungu? Atzīmē katru problēmu vai specifisku jomu, kurai turpmāk jāpievērš īpaša uzmanība.
- **Pārdomas:** atlicini laiku tam, lai pārdomātu aizvadīto dienu. Vai ir bijis kaut kas, kas tev īpaši palicis prātā? Vai esi iemācījies vai ievērojis kaut ko par savu personīgo dzīvi vai kalpošanu, ko tu vēlētos pierakstīt? Šīs pārdomas ir personīgi pieraksti par tavu paša

dzīvi. Tās nav obligāti jāstāsta kādam citam. Tās palīdz tev labāk izvērtēt savu dienu un atzīmēt visu, ko Svētais Gars tev māca.

Attēls 5.1 Laiks ar Dievu un pieraksti dienasgrāmatā

<p>LAIKS AR DIEVU</p> <p>Šodienas Rakstu vieta: <u>1. Korintiešiem 13</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Personīgās atziņas. Ikvienai manai rīcībai jābūt motivētai ar mīlestību. Savu mīlestību es parādu darbos. Mīlestība paliek vienmēr. Man ir jāpastāv savā mīlestībā pret citiem. Manai uzmanībai jābūt vērstai uz citiem, nevis uz sevi. • Apsolījumi, pie kuriem turēties. Tagad mēs esam nepilnīgi, bet debesīs mēs būsim pilnīgi un redzēsīm Dievu, kāds Viņš īstenībā ir. Tagad mēs saprotam tikai daļēji. • Pavēles, kurām jāpaklausa. Parādīt mīlestību tā, kā tā ir aprakstīta šai nodaļā. Pārliecināties, vai mana rīcība ir mīlestības motivēta, citādi tam, ko daru, nav nekādas nozīmes. <p>LŪGŠANA</p> <p>Lūgšanu vajadzības un atbildes uz lūgšanām.</p> <p>L: Izdevība dalīties manā ticībā ar M.</p> <p>L: Iespēja izveidot kalpošanas komandu.</p> <p>A: Manai mātei ar veselību ir daudz labāk.</p>		<p>LAIKS AR DIEVU DATUMS: _____</p> <p>Darbības plāns.</p> <ul style="list-style-type: none"> • * <u>Izveidota lūgšanu grupa trijātā.</u> • * <u>Noskaidrota mērķa zona.</u> • * <u>Iesāktas inductīvās Bībeles studijas par Jāņa 17.</u> <hr/> <p>Tikšanās.</p> <table border="0"> <tr> <td>Vārds</td> <td>Komentārs</td> </tr> <tr> <td><u>Millers</u></td> <td><u>Liecināts</u></td> </tr> <tr> <td><u>Sallijas tante</u></td> <td><u>Parādīta filma "Jēzus"</u></td> </tr> <tr> <td><u>Džounsa</u></td> <td><u>Liecināju. Atgriezās!</u></td> </tr> </table> <p>Sapulces. (šūniņas, māju sapulces, īpaši pasākumi)</p> <p><i>Džeinas mājā pulkst 19.00. Satiekas lūgšanu grupa (Džeina, Marija un es). Lūdzām divas stundas. Vienojāties katru nedēļu satikties Džeinas mājās.</i></p> <p>Pārdomas.</p> <p><i>Esmu tik priecīgs par šo lūgšanu grupu. Es nekad agrāk neesmu pastāvīgi un neatlaidīgi lūdzis kopā ar citiem kristiešiem. Degu nepacietībā redzēt, kā Dievs lietos mūsu lūgšanas!</i></p>	Vārds	Komentārs	<u>Millers</u>	<u>Liecināts</u>	<u>Sallijas tante</u>	<u>Parādīta filma "Jēzus"</u>	<u>Džounsa</u>	<u>Liecināju. Atgriezās!</u>
Vārds	Komentārs									
<u>Millers</u>	<u>Liecināts</u>									
<u>Sallijas tante</u>	<u>Parādīta filma "Jēzus"</u>									
<u>Džounsa</u>	<u>Liecināju. Atgriezās!</u>									

KOPSAVILKUMS

Ja tavam skolotājam vai padomdevējam nav dienasgrāmatas, ko tev iedot, piemēro savām vajadzībām vienkāršu tīru burtnīcu. Galvenais ir tas, ka dienasgrāmata tev palīdz pastāvīgi pārdomāt to, ko Dievs tev māca caur savu Vārdu un lūgšanām, un atzīmēt to progresu un atziņas, kas gūtas tavā draudžu veidošanas kalpošanā.

UZDEVUMS

Visā draudžu veidošanas apmācības ciklā turpini pierakstīt gūtās atziņas un kalpošanas attīstību, vadoties pēc attēlā 5.1 sniegtā parauga. Varbūt tu vēlēsies šo paraugu pārkopēt burtnīcā, kuru izmantosi kā dienasgrāmatu. Esi gatavs parādīt šo dienasgrāmatu savam padomdevējam vai skolotājam.

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

The Church Planter's Daily Journal. The Bible League, 16801 Van Dam Rd., South Holland, IL 60473 USA. E-mail: bibleleague@xc.org

LŪGŠANA

Lūgšanu koncerts

LŪGŠANA PĒC ATMODAS

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir izskaidrot lūgšanu koncerta koncepciju un parādīt, kā to lietot, lūdzot pēc atmodas.

☞ Galvenie punkti.

- Draudžu veidošana sākas ar atmodu ticīgo vidū.
- Lūgšana ir atmodas galvenais elements.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- izprast lūgšanu koncerta formu;
- būt pārliecinātam par personīgās atmodas lomu draudžu veidošanā.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Šī ir divu stundu nodarbība. Izmantojiet to kā uzmetumu pirmajam lūgšanu koncertam. Lielāko šīs nodarbības daļu vajadzētu pavadīt patiesā lūgšanā, par vadlīniju izmantojot nodarbības sekciju II.

IEVADS

Lūgšana ir būtiski svarīga draudžu veidošanas sastāvdaļa. Bez Dieva svētības un vadības neveiksmei ir nolēmti visi pat mūsu vislabākie centieni. Šī iemesla dēļ, katrā seminārā ir iekļauts lūgšanu koncerts. Vārds "koncerts" mūsu prātos asociējas ar organizētu muzikālu uzstāšanos, vai nu instrumentālu, vai vokālu, vai abus kopā. Koncertā vienmēr ir vairāk kā viena dziesma, bet repertuārs parasti tiek sakārtots atbilstoši konkrētai tēmai - vai nu saskaņā ar komponistu, mūzikas žanru, instrumentiem, svētku nozīmi, vai arī saskaņā ar bezgalīgi daudz citām variācijām.

Arī lūgšanu koncerts tiek organizēts, fokusējoties uz īpašu tēmu. Tas var ietvert daudz lūgšanu un daudz cilvēku, taču visiem ir kopīgs virziens. Lūgšanu koncerta "klausītāju auditorija" ir pats Dievs, tāpēc tam ir jābūt balstītam uz bībeliskām tēmām, kas Dievam sagādātu patiku un prieku.

I. LŪGŠANU KONCERTA PLĀNOŠANA UN VADĪŠANA

Bieži kristieši ar aizrautību piedalās kādā dinamiskā lūgšanu pasākumā, kas ved viņus tālāk par viņu iepriekšējo pieredzi. Lūdzot kopā ar lielu skaitu citu kristiešu, kas nāk no dažādām draudzēm, un kam ir dažādi dzīvesstāsti, ticīgie saprot, ka viņi nav vieni un izolēti, bet gan daļa no kāda liela Dieva darba. Viņi ierauga, ka lūgšana nav garlaicīgs pienākums, bet kaut kas aizraujošs, ticību stiprinošs un spēku atraisošs. Visos piecos lielajos pasaules kontinentos lūgšanu koncerti ir stimulējuši lūgšanas plašā mērogā, radījuši vienotību starp kristiešiem un iedvesuši jaunu degsmi evaņģelizācijas un draudžu veidošanas darbā.

Lūgšanu koncerti ir vērsti uz diviem galvenajiem bībeliskajiem jēdzieniem:

- Lūgšana, kas virzīta uz *iekšieni* - lūdzot Dievu atklāt savai draudzei Kristus kā Kunga pilnību tās vidū. Tas ir galvenais motīvs draudzes atmodas un atjaunošanās procesam.

- Lūgšana, kas virzīta uz *ārpusi* - lūdzot Dievu caur savu draudzi piepildīt savus nodomus visās tautās. Tas ir Lielā uzdevuma piepildījums - pasaules Evaņģelizācija, vietējo draudžu Evaņģelizācija un visaptverošā draudžu veidošana.

Lūgšanu koncertus var rīkot vietējā draudzē, vai arī plašākā mērogā, iesaistot daudzas vietējās draudzes, ar uzsvaru uz vienotību un kopīgu darbu. Šeit ir redzams ieteicamais modelis tādam lūgšanu koncertam, ko var pielāgot jūsu konkrētajiem apstākļiem. Galvenais ir lūgt regulāri un vienoti.

Turpinājumā varat iepazīties ar elementiem, kam vajadzētu būt ietvertiem lūgšanu koncertā. Paredziet šim lūgšanu koncertam 2-3 stundas piemērotā laikā, kas varētu būt vakarā vai pēcpusdienā. Katram elementam veltītā laika ilgums atkarīgs no katra lūgšanu koncerta galvenajiem mērķiem. Tomēr svarīgi, lai lūgšanu koncertā būtu visi šie elementi; tas palīdzēs koncertam ieturēt nosprausto virzienu, līdzsvaru un intensitāti.

A. Tēma.

Noderīgi būs jūsu lūgšanu koncertu veidot, koncentrējoties uz kādu noteiktu tēmu. Tas palīdzēs lūgšanu koncertu noturēt vienā virzienā un liks lūgšanām būt konkrētām un specifiskām. Piemēram, Kazahstānas galvaspilsētā tika noturēts lūgšanu koncerts, kā tēma bija samierināšanās. Pielūgsme un godināšana tiek vērsta uz Dievu kā uz cilvēku samierinātāju un uz kristiešiem kā uz samierināšanas nesējiem. Šo lūgšanu laikā krievi un kazahi lūdza piedošanu par ļauno, ko pagātnē nodarījuši cits citam. Šis lūgšanu koncerts palīdzēja radīt vienotības garu un kopēju mērķi krievu un kazahu draudzēm šai pilsētā.

B. Kārtība.

Uzņemiet ikvienu, un izmantojiet Svētos Rakstus, lai iepazīstinātu ar lūgšanu koncerta tēmu. Ko par to saka Dieva Vārds? Iepazīstiniet ar lūgšanu koncerta pamatkomponentiem. Izskaidrojiet koncerta gaitu, kāpēc katrs komponents ir svarīgs un kā katrs atbilst. Atgādiniet būt uzmanīgiem citam pret citu - cik ilgi var lūgt, cik skaļi, u.c.

C. Godināšana.

Slavējiet Dievu par Viņa uzticību, Viņa Valstību, Viņa Dēlu Jēzu Kristu, u. c. Neaizmirstiet, ka slavēšanai jābūt koncentrētai uz to, kas ir Dievs, un kāds Viņš ir. Izmantojiet šo laiku, lai izceltu būtisko garīgajā atmodā un pasaules evaņģelizēšanā. Pievienojiet savām lūgšanām arī dziesmas, ar domu, ka katra dziesma pēc sava satura ir saskaņā ar lūgšanu koncerta galveno tēmu. To var darīt, pievienojot tikai dažus īsus teikumus, iepazīstinot ar katru jaunu punktu, paturot prātā, ka nav jāsludina, bet tikai jāvada citus slavā un pielūgsmē.

D. Grēksūdze un sagatavošanās.

Lieciet dalībniekiem no jauna apstiprināt savu gatavību dzirdēt Dieva balsi un savu vēlēšanos kalpot Draudzei un pasaulei caur šo aizlūgšanas kalpošanu. Vadiet viņus lūgšanā, izsūdzot katru zināmu grēku, lai viņi varētu kļūt tīri un gatavi lūgt. Tas nenozīmē, ka grēksūdzei jātieks izteiktai skaļi. Lūdz pēc Svētā Gara piepildījuma un Viņa vadību visā, kas tiks lūgts. Palieliet kādu brīdi klusumā, gaidot uz Dievu, lai dzirdētu, ko Viņš saka Rakstos un caur Svēto Garu.

E. Mazo grupu lūgšana.

Lieciet dalībniekiem izveidot nelielas grupas no 2-6 cilvēkiem un lūgt par tēmu vietējā, reģionālā, nacionālā un starptautiskā līmenī. Pēc mazo grupu lūgšanām paredzētā laika, vadiet lūgšanā par to, lai pieaugtu lūgšanu kustība. Lūdziet, lai Dievs ik dienas ikvienu no dalībniekiem uzturētu pastāvīgās un neatlaidīgās lūgšanās. Lūdziet par pieaugošu lūgšanu kustību jūsu pilsētā vai apkārtnē. Lūdziet, lai Dievs paceļ vienprātīgas lūgšanas draudzēs visā zemē.

F. Iepazīstināšana.

Visā lūgšanu laikā var izmantot informāciju un materiālus, tādejādi palīdzot lūgšanas koncentrēt un iedvesmot. Kartes, kurās redzamas vietas, kur nepieciešama palīdzība, var būt

lielisks vizuālais palīglīdzeklis. Vietējā reģiona kartēs var redzēt vietas, kur draudzes jau ir, un vietas, kur vēl nav nevienas draudzes. Tāpat arī kartes, kurās redzamas vietas, kur ir augsts bezdarbs, ģimenes, kurās ir tikai viens no vecākiem, u. c., var iedvesmot spēcīgām un mērķtiecīgi virzītām lūgšanām.

G. Slava un pielūgsme.

Noslēdziet ar pielūgsmi un slavu Dievam par Viņa brīnišķīgajiem ceļiem. Esiet gatavi paši būt atbildes uz savām lūgšanām un dzīvot saskaņā ar to.

II. LŪGŠANU KONCERTS

Šī lūgšanu koncerta tēma ir atmoda. Atmoda ir kristieša garīgās dzīves atjaunošanās. Atmoda ietver pārdabisku sava stāvokļa apzināšanos, riebumu pret grēku un grēku nožēlu. Tā rezultātā notiek atgriešanās pie Dieva, ar dziļāku mīlestību pret Viņu un lielāku paklausību Viņa pavēlēm.

Vienlaikus ar garīgo atmodu draudzē notiek arī garīga atmoda to vidū, kas nav piedzimuši no augšienes. Cilvēki un cilvēku grupas nāk pie dzīvas ticības Kristum, dzimst jaunas draudzes, un notiek izmaiņas sabiedrībā. Tas nozīmē, lai varētu veidot jaunas draudzes, ir jānotiek kristiešu atmodai.

Izmantojiet atlikušo nodarbības laiku, lai lūgtu par sekojošo atmodas materiālu. Italic šriftā ir dots dienas kārtības punkts, un parastajā šriftā ir norādīts, kas jā dara grupai. Atvēliet pietiekoši laika, lai pakavētos pie katra punkta, pirms ejat pie nākamā.

A. Atmodas nosacījumi.

Atmoda notiek tad, kad Dieva Gars darbojas Viņa bērnu dzīvēs, pārliecinot viņus par grēku un aicinot uz atgriešanos. Izlasiet sekojošos pantus, lai palīdzētu katram studentam atcerēties, ka: "Atmoda sākas sirdī, MANĀ SIRDĪ."

1. *Mīlēt Dievu ar visu sirdi un pilnīgi paklausīt Viņa pavēlēm.*

- Izlasiet 5. Mozus 30:1-10.
- Dziediet pielūgsmes un slavas dziesmas, kas apliecina jūsu mīlestību uz to Kungu.
- Atvēliet katram individuāli brīdi klusumā, lai lūgtu tam Kungam parādīt tās viņu dzīves jomas, kas vēl nav pilnīgā paklausībā Viņa pavēlēm.

2. *Pazemīgi meklēt to Kungu.*

"Ja Mani ļaudis, kas ir nosaukti pēc Mana vārda, pazemosies un lūgs, un melēs Manu vaigu, tad Es viņus uzklausišu no debesīm, piedošu viņu grēkus un dziedināšu viņu zemi" (2. Lk. 7:14).

- Kopā, kā Viņa ļaudis, pazemīgi meklējiet Viņa vaigu.

3. *Atzīt savu grēkus un vainu.*

"Atgriezies...saka Tas Kungs, tad Es vairs neuzlūkošu tevi dusmās, jo Es esmu žēlsirdīgs. Es negribu dusmoties mūžīgi. TIKAI ATZĪSTI SAVU NOZIEGUMU, ka tu esi sacēlies pret to Kungu, savu Dievu...un neklausīji man" (Jer. 3:12-13).

"Pārbaudi mani, ak Dievs, un izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini skaidri manas domas. Un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu" (Ps. 139:23,24).

- Atvēliet laiku katram individuāli klusi izsūdzēt tam Kungam katru savu zināmu grēku un lūgt Viņam pēc šķīstīšanas (1. Jņ. 1:9).

B. Līderu loma atmodas kustībā.

Dievs ir nolīcis vadītājus Draudzē, lai tie Viņa ļaudis vadītu pa taisnības ceļiem. Mācītājiem un draudžu veidotājiem ir jābūt par piemēru tiem cilvēkiem, kurus viņi vada.

1. *Vadītāji rāda piemēru ar personīgo grēku nožēlu.*

"Apvelciet sēru drēbes un skumstiet, priesteri; raudiet jūs, altāra kalpi! Nāciet un pavadiet nakti, ielīduši sēru maisos, jūs, kas kalpojat mana Dieva priekšā" (Joēla 1:13).

2. *Vadītāji aicina Dieva ļaudis uz atgriešanos no grēkiem.*

"Izsludiniet svēto gavēni, sasauciet kopā visu sapulci! Sapulciniet tautas vecākos un visus zemes iedzīvotājus tā Kunga jūsu Dieva namā un piesauciet to Kungu jo skaļā balsī" (Joēla 1:14).

- Sadalieties mazās lūgšanu grupās, lai lūgtu par visiem cilvēkiem, kas ir šai grupā. Lūdziet, lai viņi tiktu pasargāti no ļauna, tā ka viņi varētu kalpot tam Kungam visā svētumā. Mīlestības garā un bez kriticisma aizlūdziet par viņu konfesiju līderiem, mācītājiem, vecajiem un diakoniem, saucot viņus vārdā. Pateicieties Dievam par viņiem un lūdziet svētīt viņu personīgo dzīvi, viņu ģimenes dzīvi un viņu kalpošanu.
- Lūdziet Dievam atklāt vadītājiem, kādus soļus spert, aicinot savus ļaudis atgriezties no grēkiem.

C. Ko jūs varat darīt, lai atnestu savā zemē atmodu?

- Tāpat vēl paliekot mazajās grupās, lūdziet, lai Dievs jums atklāj, ko jūs varētu, un ko jums vajadzētu darīt, lai sāktu atmodas procesu jūsu draudzē, pilsētā un tautā.
- Lūdziet Dievu, lai, strādājot pie savas draudzes atmodināšanas, viņš veiktu darbu arī neticīgo sirdīs, lai daudzi nāktu pie nožēlas un ticības.

D. Slavējiet Dievu par Viņa uzticamību!

- Apvienojieties atkal vienā lielā grupā un atlikušo laiku pavadiet, slavējot Dievu par Viņa uzticību apņēmībā īstenot caur Draudzi Lielo Uzdevumu, un pateicieties Viņam par iespēju kalpot Viņam šai uzdevumā.
- Noslēdziet šo lūgšanu koncertu ar kādu dziesmu, kas jums atgādina par Dieva uzticību.

UZDEVUMS

Veiciet induktīvās Ezras 9:1-10:17 studijas! Atbildiet uz sekojošiem jautājumiem!

- Kas bija šo ļaužu galvenais grēks? (Ezr. 9:1-2)
- Kā uz šo grēku reaģēja Ezra un citi vadītāji? (Ezr. 9:3, 5; 10:1)
- Kas bija tā Dieva īpašība, uz kuru Ezra balstīja savu cerību? (Ezr. 9:15)
- Kā reaģēja cilvēki, kas redzēja Ezras grēku nožēlu? (Ezr. 10:1-4)
- Kā atmoda izplatījās šai sabiedrībā? (Ezr. 10:9-17)
- Neaizmirstiet iekļaut šo principu jūsu pašu dzīvē, draudzē un sabiedrībā!
- Noorganizējiet lūgšanu koncertu jūsu draudzē vai mazajā grupā, izmantojot šai nodarbībā apgūto paraugu!

LŪGŠANA

3. NODARBĪBA

Lūgšanu sekmēšana AKTĪVU LŪGŠANU ORGANIZĒŠANA PAR DRAUDZES VEIDOŠANU

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir palīdzēt draudžu veidotājiem saprast lūgšanas stratēģisko nozīmi draudzes veidošanas procesā un sniegt viņiem praktiskas ierosmes par to, kā aktivizēt lūgšanas par kalpošanām, kas skar viņu draudzes veidošanu.

☞ Galvenie punkti.

- Lūgšana spēlē stratēģiski svarīgu lomu draudzes veidošanas procesā.
- Ir daudz veidu, kā sekmēt lūgšanu atbalstu draudzes veidošanai.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- saprast, kā mobilizēt lūgšanas par draudzes veidošanu.
- zināt lūgšanas stratēģiskās lomas principu draudzes veidošanā.
- piedalīties lūgšanās un lūgšanu mobilizēšanā par konkrētām lietām viņa/viņas draudzes veidošanas darbā.

☞ Pielikums

3A Lūgšanu grupas trijātā.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Šī ir semināra nodarbība. Pārskatiet vadošās Rakstu vietas sekcijā I un tad apspriediet ar studentiem idejas, kā mobilizēt lūgšanu par draudzes veidošanu. Kādas pieejas viņi ir izmēģinājuši, aktivizējot lūgšanas par viņu pašu kalpošanām? Dalieties ar pieredzi no jūsu personīgās kalpošanas, parādot, kā lūgšana caurauz un balsta draudzes veidošanu.

I. LŪGŠANA - BŪTISKS EVNĢELIZĀCIJAS UN DRAUDŽU VEIDOŠANAS ASPEKTS

Apustulis Pāvils ticēja, ka lūgšana ir būtisks evaņģelizācijas un draudžu veidošanas aspekts. Viņš lūdza un mudināja pirmos kristiešus lūgt par Evaņģēlija sekmīgu izplatīšanos. Piemērus tam mēs redzam viscaur Jaunajā Derībā.

- Runājot par savu karsto vēlēšanos, lai jūdi pieņemtu Evaņģēliju, Pāvils Romas kristiešiem raksta: "Brāļi, mana sirdsvēlēšanās un mana lūgšana Dievam par Izraēlu ir, lai viņi tiktu izglābti" (Rom. 10:1).
- Kad Pāvils brīdināja Efezas kristiešus par garīgo cīņu, kurā viņi ir iesaistīti, viņš tiem lika ņemt visus Dieva ieročus un stāties pretī velna plāniem un intrigām. Stāvēšana pretī velna plāniem sevī ietvēra Dieva patiesības izpratni par glābšanu, kā zobenu izmantojot Dieva Vārdu un pastāvīgas lūgšanas. Pāvils skubināja Efezas kristiešus "Garā lūgt Dievu ik brīdī, visādi Viņu piesaucot un pielūdzot un, turot to prātā, palikt nomodā un pastāvēt savās aizlūgšanās par visiem svētajiem" (Ef. 6:18).
- Domājot par Evaņģēlija sekmēšanu, Pāvils vēl īpaši lūdz ticīgos: "Lūdziet arī par mani, lai, kad atveru muti, man tiktu doti vārdi un es bezbailīgi varētu darīt zināmu Evaņģēlija

noslēpumu... Lūdziet, lai es varu to pasludināt bez bailēm, kā man tas pienākas" (Ef. 6:19-20).

- Līdzīgu vēsti Pāvils rakstīja kristiešiem Kolosās: "Esiet pastāvīgi lūgšanās, esiet ar tām nomodā ar pateicību. Un lūdziet arī par mums, lai Dievs mūsu sludināšanai atvērtu durvis, ka es varētu sludināt Kristus noslēpumu, kura dēļ esmu vazās, un lai es to varu darīt zināmu, kā man tas pienākas" (Kol. 4:2-4).
- Arī draudzei Tesalonikā Pāvils raksta: "...lūdziet par mums, lai mūsu Kunga vēsts var strauji izplatīties un mantot godu tāpat kā pie jums. Un lūdziet, lai mēs tiekam paglābti no nekrietniem un ļauniem cilvēkiem, jo ne jau visi ir ticīgi. Bet Tas Kungs ir uzticīgs, un Viņš stiprinās un pasargās jūs no ļaunā" (2. Tes. 3:1-3).

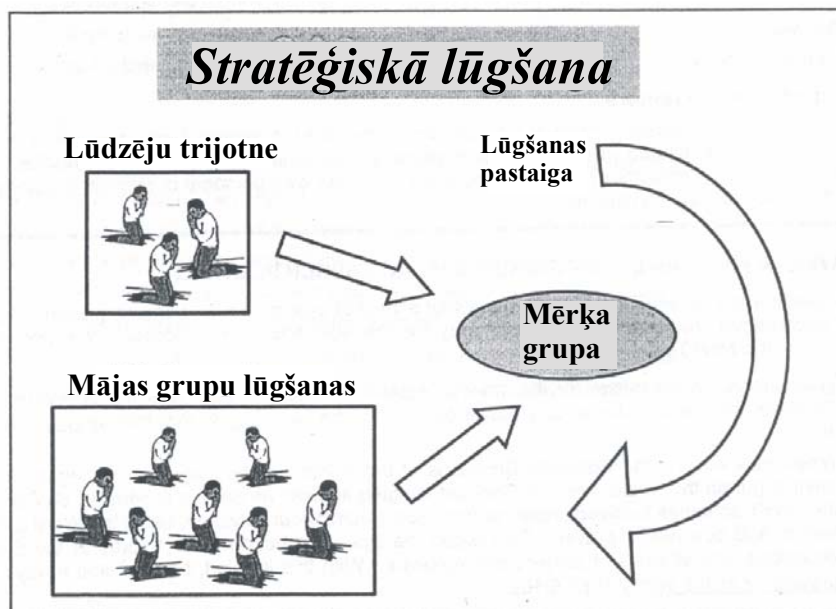
No šīm Rakstu vietām skaidri redzams, ka pirmie kristieši ir organizēti un pastāvīgi lūguši par Evaņģēlija izplatīšanos un stāvējuši pretī ļaunā ietekmei, kas kavē Evaņģēlija sekmēšanos. Tā pati nepieciešamība pēc lūgšanām pastāv arī šodien. Izstrādājot un īstenojot draudzes veidošanas stratēģiju, **piešķiriet nopietnu vērību lūgšanai**. Neko nedariet bez lūgšanas. Jūsu draudžu veidošanas kalpošanai ir jāpiedzimst lūgšanās un tad no sākuma līdz pat beigām pastāvīgi jātiek apņemtai ar lūgšanām.

II. KĀ APVIENOT LŪGŠANAS AR EVAŅĢELIZĀCIJU UN DRAUDŽU VEIDOŠANU?

Iepriekšējā daļā mēs redzējām, ka apustulis Pāvils lūgšanu uztvēra kā vitālu evaņģelizācijas un draudžu veidošanas aspektu. Kādi ir praktiski veidi, kā iesaistīt ticīgos lūgšanās par jūsu draudzes veidošanas darbu? Šajā daļā mēs pārrunāsim dažas iespējas. Galvenie punkti, aktivizējot lūgšanas par draudžu veidošanu, ir sekojoši:

- lūgt Dievu, lai saved jūs kopā ar cilvēkiem, kam sirdī ir rūpes par jūsu mērķa zonu;
- rūpējieties par to, lai jūsu lūgšanu komanda vienmēr būtu labi informēta par draudzes veidošanas darba norisi;
- uzturiet pastāvīgas, konkrētas un svaigas lūgšanas *par* to, lai evaņģēlijs iespiestos jūsu mērķa zonā dzīvojošo cilvēku sirdīs, un *pret* ļaunā ietekmi, kas tur cilvēkus Sātana gūstā un traucē Evaņģēlija sekmēšanos jūsu mērķa zonā.

Attēls 3.1 Stratēģisku lūgšana formas

A. Mājas grupu lūgšanas.

Kā tas tiks apspriests mājas grupu nodarbībās, mājas grupas ir vieta, kur cilvēki var iepazīt Jēzu Viņa Vārdā un mājas grupas kristiešu dzīvēs. Mājas grupām ir paredzēts pieaugt un vairoties, un katrā mājas grupas sapulcē jābūt laikam, kad lūdz par neticīgajiem draugiem, tuviniekiem un grupas locekļu darbabiedriem. Mājas grupas var veikt arī lūgšanu pastaigas savā apkārtnē un lūgt par īpašiem evaņģelizācijas pasākumiem. Mājas grupu vadītājiem ir jāinformē cilvēkus par īpašiem pasākumiem, par kuriem jālūdz (Attiecas uz Rokasgrāmatu Nr. 2, Mājas grupu 4. nodarbību "Mājas grupu evaņģelizācija").

B. Lūgšanu grupas trijotnē.

Lūgšanu trijotne sastāv no trim personām vai trim pāriem, kas vienojušies regulāri (reizi nedēļā, vai ik pēc divām nedēļām) sanākt kopā, lai lūgtu par trim neglābtiem draugiem, darbabiedriem vai kaimiņiem, par kuriem viņi vēlas, ka tie kļūtu kristieši. Vislabāk, ja cilvēki, par kuriem lūdz, būtu tādi, ar kuriem lūdzēji bieži satiekas un runājas. Sīkāk par šādām lūgšanu grupām ir runāts Pielikumā 3A.

Šādas lūgšanu grupas ir ideāls variants, kad draudzes veidotājam viņa mērķa zonā ir ticīgo kodols, kas vēlas viņam palīdzēt draudzes veidošanā. Viņi ir lielisks veids, kā piesaistīt jaunus ticīgos lūgt par viņu neglābtajiem tuviniekiem un draugiem. Turklāt, šādas lūgšanu grupas ir ļoti efektīvas, lai iesaistītu pastāvošās draudzes apkārt dzīvojošo cilvēku evaņģelizācijā.

C. Lūgšanu pastaigas.

Lūgšanu pastaigas nav nekas jauns. Eiropā daudzus slavenus gājienus rīkoja mūki, kas mēdza staigāt un lūgt par svētceļniekiem, pavadot viņus no vienas pilsētas katedrāles līdz nākamajai. Lūgšanu pastaigas dod iespēju dalībniekiem iziet laukā, lai redzētu un būtu tur, kur ir visas tās vajadzības, par kurām viņi lūdz. Ieslēdzoties savās istabās, mēs negūstam tik skaidru izpratni, kā tad, kad nokļūstam aci pret aci ar patiesajām dzīves situācijām un vajadzībām. Apstāigājot savu apkārtni ar aizlūgšanu, tiek iegūta pilnīgi cita perspektīva par šo apkārtni un tās vajadzībām, nekā tad, ja šīm pašām vietām iziet cauri vienkāršā atpūtas pastaigā.

Pie draudzes veidošanas lūgšanu pastaigas ir instruments, kas var palīdzēt uzplēst atmatu un sagatavot cilvēku siržu augsni uzņemt Evaņģēliju. Lūgšanu pastaigas vajadzētu veikt draudzes veidošanas komandai, vai citiem, kam sirdī ir vēlēšanās, lai šai apkārtnē tiktu izveidota draudze. Lūgšanu pastaigu dalībniekiem caur šo apkārtni vajadzēs iet un lūgt vairākkārt. Viņiem to vajadzētu darīt, esot jūtīgiem pret Svēto Garu.

Lūgšanu pastaigām vajadzētu sekot stratēģiskai evaņģelizācijai. Gan pirms, gan pēc evaņģelizācijas vajadzētu būt lūgšanām. Ja jūs un jūsu draudzes veidošanas komanda gatavojas izplatīt literatūru, parādīt filmu par Jēzu, ēdināt trūcīgos vai izmantot jebkuru citu evaņģelizācijas veidu, galvenajam visā šai pasākumā - pirms tā un tā gaitā - ir jābūt lūgšanai. Lūgšanu pastaigām ir spēks uzplēst atmatu un sagatavot sirdis un namus, lai tur varētu sēt Dieva Vārda sēklu. Ielas, par kurām ir lūgts šādā veidā, ir daudz auglīgākas, nekā tās ielas, par kurām nav lūgts.

Lūgšanu pastaigas var notikt dažādos veidos: individuāli, lielās grupās, vai mazās grupās. Sekojošās divas situāciju studijas sniedz reālus piemērus no dzīves par to, kā lūgšanu pastaigas tika izmantotas draudzes veidošanas darbā.

Situācija Nr.1.

Kāda apdzīvota vieta, kurā bija liels skaits nelabvēlīgu ģimeņu, tika izraudzīta par mērķa zonu draudzes veidošanai. Tādas sociālās problēmas kā bezdarbs, ģimeņu iziršana, narkomānija un noziedzība tur bija ļoti izplatītas. Draudzes veidošanas procesa sākumā tika ieplānotas lūgšanu pastaigas pa visām šīs apkārtnes ielām. Ejot un lūdzot viņi atzīmēja visu to, uz ko Svētais Gars vērsa viņu uzmanību. Šai pirmajai pastaigai sekoja daudzas citas. Dažas lūgšanu pastaigas notika ap vietējo skolu, citas notika tirdzniecības vietās, un vēl citas ap visu šo apdzīvoto vietu. Viena lūgšanu pastaiga notika mežā, kas

pacēlās virs šīs apdzīvotās vietas. Šai mežā, cik bija zināms, notika slepena narkotiku piegāde, un uz kokiem tika atrasti burvību un pesteļu simboli. Lūgšanu pastaigas komanda pavadīja ilgu laiku, nostājoties pret šīm jaunā izpausmēm un darbību. Trīs gadu laikā, kopš šī vieta tika izraudzīta par mērķa zonu draudzes veidošanai, sociālās problēmas tajā samazinājās, noziedzība kritās līdz 40%, un tika izveidota 70 - 80 cilvēku liela draudze. Tagad tur ir liela garīga ietekme, kas nostājas pret ļaunuma izplatīšanos, un Dievs darbojas daudzās dzīvēs (DAWN Europa Prayer Manual, August 1994, pg. 13).

Situācija Nr. 2.

Kāds draudžu veidotājs kopā ar savu ģimeni pārcēlās uz daudzdzīvokļu namu pilsētā, kurā viņš vēlējās uzsākt draudzi. Vēlu kādā vakarā šī ģimene kopīgi izstaigāja šo daudzdzīvokļu namu. Viņi apstājās pie katra dzīvokļa durvīm un katrs ģimenes loceklis lūdza par šī dzīvokļa iemītniekiem. Jaunākais dēls lūdza, lai ikviens šai dzīvoklī pieņemtu Jēzu savā sirdī. Viena no meitām lūdza, lai tiktu atrisinātas šīs ģimenes finansiālās vajadzības, un otra meita lūdza par labām attiecībām ģimenes locekļu starpā. Māte lūdza par visu ģimenes locekļu veselību, un tēvs lūdza, lai pār šo namu būtu Dieva svētība. Pēc šīs lūgšanu pastaigas draudzes veidotājs un viņa ģimene pieredzēja, ka 14 cilvēki no šīs daudzdzīvokļu mājas nāca pie Kristus, un izveidojās maza draudze.

Praktiski ieteikumi lūgšanu pastaigām.

- Izlemiet par vietu, kurā rīkosiet lūgšanu pastaigu. Jums būs jāizlemj, vai ņemt tikai nelielu apkārtnes daļiņu regulārām lūgšanu pastaigām (teiksim, reizi nedēļā), vai arī lielu apkārtnes daļu, kuru izstaigājat maz pamazām. Tas jāizlemj kopā ar draudzes veidotāju vai komandu, tā lai lūgšanu pastaigas varētu savienot ar evaņģelizācijas aktivitātēm.
- **Izvēlieties lūgšanu pastaigām konkrētu laiku.** Izejiet pastaigā nelielās divu, vai triju cilvēku grupās. Apkārtējiem mazāk draudīgi liksies redzēt pastaigājamies divus trīs cilvēkus, kas, acīmredzot, sarunājas savā starpā, nekā lielu grupu, vai vienu pašu cilvēku. Vienojieties par jūsu pastaigas ilgumu.
- **Vienojieties par konkrētu lūgšanu tēmu,** tādām kā bērnu aizsardzība, aizlūgšana par trūcīgajiem, atgriešanās pie Kristus, rasu saskaņa u. c. (E paragrāfā zemāk ir ieteicamo tēmu saraksts). Vienojieties par konkrētu Rakstu vietu, ap kuru koncentrēt jūsu lūgšanas. Piemēram, varbūt jūs vēlēsities izmantot atsevišķas frāzes no Tēvreizes, lai vadītu jūsu lūgšanas. Vai arī jūs varat izvēlēties lūgt ar kāda psalma vārdiem.
- **Ejiet nesteidzīgā, bet vienmērīgā solī, uzņemot cik vien iespējams daudz apkārtējās informācijas, bez tiešas un uzkrītošas skatīšanās.** Lūdziet ar atvērtām acīm, sarunas manierē, stāstot tam Kungam par jums apkārt esošo cilvēku vajadzībām, par mājām, kam ejat garām, skolām, veikaliem, rūpnīcām u. c. Kādu laiku lūdziet klusām, īpaši, kad ejat garām cilvēkiem.
- **Lūgšanu pastaigas beigās īsi dalieties savos iespaidos.** Ierakstiet šīs atziņas un iespaidus savā garīgajā dienasgrāmatā. Norunājiet dienu un laiku nākamajai lūgšanu pastaigai.

D. ūgšanu atbalsta grupa.

Katram draudzes veidotājam, vai draudzes veidotāju komandai vajadzētu izveidot lūgšanu atbalsta grupu. Tie ir cilvēki no jūsu pašu draudzes, vai arī citi kristīgi draugi vai ģimenes, kam sirdī ir lūgt par jums, jūsu komandu, jūsu ģimenēm un jūsu draudžu veidošanas darbu. Aiciniet, lai cilvēki par jums lūdz regulāri, vai nu reizi nedēļā, vai katru dienu, vai reizi mēnesī. Ierakstiet kalendārā savu lūgšanu atbalstītāju vārdus un dienas, kad viņi apņemušies par jums lūgt. Tas palīdzēs jums atcerēties, kas par jums lūdz, un kad lūdz, lai jūs zinātu, pie kā griezties ar kādu svarīgu lūgšanu vajadzību.

Jūsu lūgšanu atbalsta grupa var izvēlēties satikties un kopā lūgt par jums un jūsu kalpošanu - reizi mēnesī, vai arī biežāk. Vienam cilvēkam no lūgšanas atbalsta grupas vajadzētu uzņemties atbildību par sazināšanos ar draudzes veidotāju vai veidotāju komandu, lai zinātu, par ko jādūdz, un uz kādām lūgšanām atbildes jau ir saņemtas. Lūgšanu atbalsta grupai vajadzētu būt informētai par atbildēm uz lūgšanām un jaunām lūgšanu vajadzībām, lai viņi varētu priecāties par to, ko Dievs dara, un tiktu iedrošināti lūgšanas turpināt.

E. lūgšanu tēmas.

Māju grupām, lūgšanu pastaigām un lūgšanu atbalsta grupām visām ir vajadzīgas konkrētas tēmas, uz kurām koncentrēt savas lūgšanas. Šeit ir sniegts paraugs par lūgšanu tēmām, ko var izmantot lūgšanu pastaigās vai lūgšanu komandās. Izpētes gaitā jūs būsiet uzzinājuši arī par citām specifiskām vajadzībām, par kurām lūgt tāpat kā par šeit uzskaitītajām.

- Par ģimenēm - lai tās tiktu stiprinātas un svētītas, un atzītu to Kungu.
- Par bezdarbniekiem, lai viņi varētu dabūt darbu.
- Par draudzēm un cilvēkiem, lai viņiem būt slāpes pēc Dieva.
- Par skolām - lai skolotāji un skolēni iepazītu mieru, harmoniju un Jēzus mīlestību.
- Par veikaliem un bankām - lai finansu lietās valdītu kārtība un godīgums.
- Par vietējās pašvaldības iestādēm - lai tās kļūtu par vietām, kur tiek pieņemti pareizi lēmumi un taisnīgi izmantota vara.
- Lūdziet, lai Dievs parāda "vārtu sargus" - cilvēkus, kuriem ir ietekme sabiedrībā, un kuri, mantoti Kristum, varētu atvērt durvis sekmīgākai Evaņģēlija izplatīšanai.

III. IZPĒTE - INFORMĀCIJAS IEVĀKŠANA AIZLŪGŠANĀM.

Viens no pirmajiem uzdevumiem, ko jūs veicāt kā draudžu veidotāji, bija jūsu mērķa zonas izpēte (Rokasgrāmata Nr.1, VDV Redzējums, 4. nodarbība "Izpētes principi"). Izmantojiet šo izpēti tagad kā vadlīniju jūsu lūgšanām.

Jūs uzsākat savu izpēti, konstatējot tās draudzes un misiju grupas, kas darbojas jūsu mērķa zonā. Lūdziet par katru, nosaucot vārdā; par viņu garīgo izaugsmi; par viņu centieniem aizsniegt apkārtējo sabiedrību; par katru jums varbūt zināmo problēmu, kāda viņiem ir. Vai šī draudze uz apkārtni atstāj pozitīvu, vai negatīvu ietekmi? Vai ir kādreiz notikusi kāda šķelšanās, vai apvienošanās? Vai tā ir augoša draudze? Kur tā atrodas? Lūdziet, kā Jēzus lūdza Jņ. 17:23, "Lai viņi ir pilnīgi viens, lai pasaule atzīst, ka Tu mani esi sūtījis un viņus esi mīlējis tāpat kā Tu mani esi mīlējis."

Turpinot lūgšanu, atcerieties tās dažādās sabiedrības grupas, ko jūs atklājat izpētes gaitā. Vai ir vietas, kas vienmēr bijušas pazīstamas ar savu nabadzību, pārticību, prostitūciju, vajāšanām u. c.? Lūdziet Dievu parādīt jums, kā aizsniegt cilvēkus šais dažādajās grupās. Vai ir kādas fiziskas vajadzības, ko jums vajadzētu palīdzēt apmierināt Kristus vārdā? Vai tur ir kādi "jaunā laikmeta", okultisma vai sātāniska grupējumi vai centri? Lūdziet Dievu atbrīvot Viņa ļaudis no ļaunā ietekmes, kas nāk no šiem grupējumiem (Mat. 6:13). Lūdziet, saucot vārdos, par valdības vadītājiem un cilvēkiem, kam ir ietekme vietējā sabiedrībā. Lūdziet Dievu, lai dod jums iespēju personīgi tikties ar cilvēkiem, kas var atvērt durvis Evaņģēlijam.

Informācijai, ko esat ieguvuši izpētes gaitā, ir jābūt daļai no jūsu ikdienas lūgšanām par jūsu mērķa sabiedrību. Turpiniet to lietot, lai noteiktu vietas, kurās veikt lūgšanu pastaigas, un lai iegūtu idejas par iespējamām Evaņģelizācijas kalpošanām. Dalieties šai informācijā ar jūsu lūgšanu komandu un citiem, kam sirdī ir jūsu mērķa zona.

KOPSAVILKUMS

Kristiešu starpā ir teiciens, ka "Dieva armija savas uzvaras iegūst uz lūgšanu ceļiem". Šī vārdu aina atklāj lūgšanas stratēģisko nozīmi Dieva Valstības izplatīšanā virs zemes. Draudžu veidošana ir garīgs process, kas ietver garīgo cīņu pret tumsības varām (Ef. 6). Mūsu draudžu veidošanas darbam ir jāpiedzimst lūgšanās, tas jāsāk ar lūgšanām un jāpavada ar lūgšanām. Tikai tad tas nesīs tos augļus, ko ir paredzējis Dievs.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kā jūs nododaties lūgšanai (Kol. 4:2-4), vai arī lūdzat vienmēr (Ef. 6:18), kā darīt Pāvils skubināja pirmos kristiešus?
- Vai esat kādreiz piedalījušies lūgšanu pastaigās? Aprakstiet savu pieredzi. Ko jūs darījāt? Kur jūs gājāt? Par ko jūs lūdzāt? Kā tas ietekmēja jūsu darbu šai apkārtnē?
- Kādas vēl citas idejas varētu sekmēt lūgšanas par jūsu draudžu veidošanas darbu?
- Kādos veidos jūs varat pastāvīgi informēt savu lūgšanu atbalsta grupu par lūgšanu vajadzībām un saņemtajām atbildēm?
- Kā jums liekas, kāda veida informācija ir piemērota, lai to līdzdalītu lūgšanu komandai, un kāda veida informācija nebūtu tam piemērota?
- Miniet kādus piemērus, kā esat redzējuši lūgšanu saistību ar evaņģelizāciju. Kādi bija rezultāti?

UZDEVUMS

- Ja neesat vēl to izdarījuši, izveidojiet savu lūgšanu atbalsta grupu. Uzaiciniet vismaz trīs kristiešus ik nedēļas lūgt par jūsu kalpošanu. Kā jūs viņus pastāvīgi informēsiet par lūgšanu vajadzībām un atbildētajām lūgšanām?
- Veiciet vismaz vienu lūgšanu pastaigu pa jūsu mērķa zonu kopā ar jūsu draudzes veidošanas komandu vai citiem, kam sirdī deg vēlēšanās, lai šīs apkārtnes ļaudis nāktu pie Kristus. Pārrunājiet gūtos iespaidus ar savu padomdevēju vai skolotāju.

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

- Livingston, Glenn. *Prayer that Strengthens and Expans the Church*. South Holland, IL: 1999. (This *Alliance for Saturation Church Planting* publication is available from The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL, 60473 USA. tel. 1-800-334-7017. Email: BibleLeague@xc.org)
- Mills, Brian. *DAWN Europa Prayer Manual*. Birkshire, England: DAWN Europe, 1994.

Lūgšanu trijotnes

I. KAS IR LŪGŠANU TRIJOTNE?

Tas ir vienkāršs un pieejams veids, kā iegūt cilvēkus Kristum. Tu tikai apvienojies vēl ar diviem citiem kristiešiem un regulāri lūdz par deviņiem draugiem vai tuviniekiem, kas vēl personīgi nepazīst Jēzu, lai viņi tiktu glābti. Tad tu priecājies, redzot, kā piepildās Mateja 18:19-20: *"Atkal es jums saku, ja divi vai trīs virs zemes vienosies par kādu lietu, ko viņi grib lūgt, tad mans debesu Tēvs to viņiem dos. Jo kur divi, vai trīs sanāk kopā manā vārdā, tur es esmu viņu vidū."*

II. KĀ DARBOJAS LŪGŠANU TRIJOTNE?

- Izvēlies divus kristīgus draugus vai tuviniekus, lai izveidotu savu "trijotni".
- Katrs no jums izvēlas trīs cilvēkus, kas vēl nepazīst Jēzu kā savu Glābēju un Kungu.
- Vienojieties par laiku, kurā jūs reizi nedēļā sanākat kopā, lai lūgtu par šiem deviņiem cilvēkiem. Jūs varat satikties jūsu mājās, darbavietās, skolā, vai pirms dievkalpojuma baznīcā.
- Lūdziet par šiem deviņiem, saucot viņus vārdā, lai viņi pieņemtu Kristu par savu Glābēju. Pieminiet arī viņu personīgās vajadzības un ģimenes locekļus.
- Cik vien tas iespējams un kā Dievs vada, parādiet saviem "trim" draudzību un palīdzību. Lūdziet Dievam dot jums izdevību dalīties ar šiem cilvēkiem Evaņģēlija vēstī. Meklējot šīs izdevības, aizlūdziet arī cits par citu.
- Kad cilvēki, par kuriem esat lūguši, kļūst par kristiešiem, turpiniet lūgt par viņiem tā, kā Dievs jūs vada, bet savā trijotnē izvēlieties citus draugus un tuviniekus, par kuriem lūgt, lai viņi iepazītu Jēzu. Trijotnes galvenajam mērķim ir jābūt tiem draugiem un tuviniekiem, kas vēl nepazīst Jēzu. *Piezīme: jūs varbūt vēlēsities lūgt kā ģimene, izmantojot šo "Lūgšanu trijotnes" principu.*

III. LŪGŠANU TRIJOTNES DARBALAPA

A. Mani lūgšanu trijotnes partneri ir:

- _____
- _____

B. Mēs lūdzam par:

Uzraksti to deviņu neglābto draugu vārdus, par kuriem jūsu lūgšanu trijotne regulāri lūgs.

Mans saraksts	2. saraksts	3. saraksts

BĪBELES STUDIJU METODES

BĪBELES STUDIJU
METODES

1

NODARBĪBA

Ievads induktīvajā Bībeles
studiju metodē
ĻAUT BĪBELEI MĀCĪT☛ **Nodarbības mērķis.**

Šīs nodarbības mērķis ir ievadīt induktīvajā Bībeles studiju metodē un izskaidrot, kāpēc tā ir labāka par citām Bībeles studiju metodēm.

☛ **Vēlamie rezultāti.**

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- izprast atšķirību starp dedukciju un indukciju;
- būt pārliecinātam, ka šī induktīvā metode ir labāka, nekā "vispārpieņemtās" Vārda studiju metodes;
- zināt trīs induktīvās metodes pakāpes.

☛ **Galvenie punkti.**

- Dedukcija un indukcija iet pretējos loģiskos virzienos.
- Induktīvā metode ir vislabākā, lai iemācītos kaut ko jaunu no Dieva Vārda.
- Induktīvās metodes soļi ir: novērošana, interpretācija, pielietojums.
- Ja vien induktīvā metode netiek sasteigta, tā dod stabilu pamatu Bībeles izpratnei.

☛ **Pielikums.**

1A Kā mēs tikām pie Bībeles.

IEVADS

Bībele ir vissvarīgākā grāmata, kāda jebkad uzrakstīta. Tajā ir apkopoti paša visuvarenā un bezgalīgā Dieva runātie vārdi, ar ko Viņš atklāj Sevi ierobežotajam cilvēkam. Bībele ir arī vissvarīgākais ierocis un instruments mūsdienu draudžu veidotāja vai mācītāja rokā. Šis "dzīvais un spēcīgais" Dieva Vārds ir spējīgs iespieties to cilvēku dvēselēs un sirdīs, kurus mēs cenšamies mantot tam Kungam. Tas dara mūs gatavus katram labam darbam, kas katrā ziņā raksturo mūsu kalpošanu, vairojot draudzes visā zemē. Tas kalpo kā standarts, pēc kura mēs mērām un izvērtējam katru doktrīnu, darbību, tradīciju un jebkuru citu grāmatu. Vēsture, tradīcijas un cilvēciskais intelekts var novirzīt no ceļa, bet Bībele pastāv stingri, kā Dieva patiesība. Tās mācība ir vienmēr pareiza. Tās pravietojumi vienmēr piepildās. Tās vārdi mums palīdz mantot pazudušos un atsist jaunā uzbrukumus. Bībele ir īpaši nepieciešama mūsu kristīgajai dzīvei un kalpošanai.

Tā kā mēs ticam, ka Bībeli mums ir devis Dievs, lai mūs mācītu, mums pret to jāattiecas ar rūpību, un tajā teiktais nopietni jāņem vērā (2. Tim. 2:15). Svēto Rakstu dievišķā izcelsme prasa, lai mēs to lasītu ar gatavību *no tiem mācīties*, nevis ar nolūku *panākt, lai tie pasaka to, ko mēs gribētu dzirdēt*. Kā mēs varam būt droši, ka esam Vārdu pareizi sapratuši? Induktīvās Bībeles studijas ir izstrādātas ar mērķi palīdzēt katram kristietim - vienalga, lajam, vai mācītājam - labāk saprast Dieva Vārda mācību. Šajā nodarbībā jūs iepazīsities ar šo vienkāršo un efektīvo metodi, un sekojošās nodarbības katru soli aprakstīs vēl detalizētāk.

Induktīvās Bībeles studijas ir izstrādātas ar mērķi palīdzēt katram kristietim - vienalga, lajam, vai mācītājam - labāk saprast Dieva Vārda mācību.

I. INDUKTĪVS, DEDUKTĪVS

Dedukcija un indukcija ir divu veidu loģikas jeb saprašanas sistēmas. Abas uztver gan vispārīgo, gan specifisko. Tās abas ir metodes, kā nonākt pie kopsavilkuma jeb kāda galīgā secinājuma. Taču tās abas to dara pilnīgi pretējā manierē. Deduktīvā saprašana virzās no vispārīgā uz atsevišķo, un induktīvā iet no atsevišķā uz vispārīgo. Bībeles studēšanai kristieši izmanto gan vienu, gan otru metodi, taču bieži vien viņiem nav priekšstata par to, kā katra no šīm metodēm ietekmē viņu studijas un secinājumus.

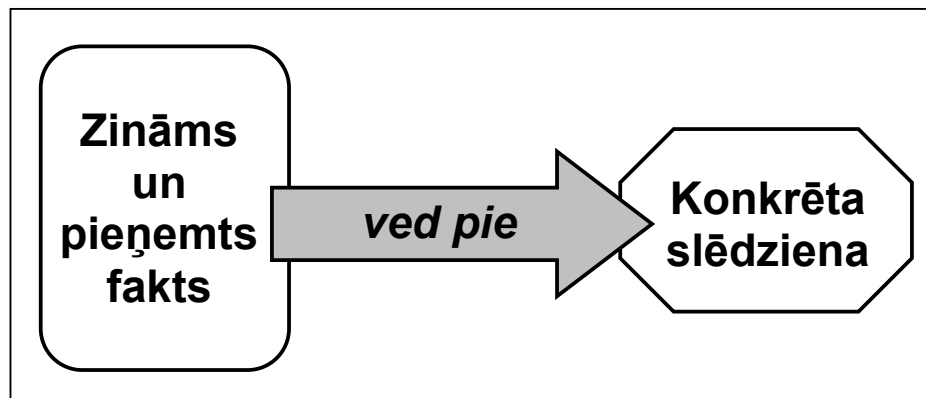
A. Deduktīvā pieeja.

Deduktīvo domāšanu izmanto cilvēki daudzās un dažādās profesijās. Dedukcija ir vērtīga prasme, un par šo tēmu ir sarakstītas daudzas grāmatas. Šīs nodarbības nolūks nav mazināt dedukcijas nozīmi, bet aizrādīt, ka tā nav labākā metode Bībeles studijām.

1. Deduktīvā domāšana.

Pamatā, deduktīvā domāšana virzās no vispārīgā uz atsevišķo, tas ir, tā sāk ar kādu zināmu un pieņemtu faktu vai premisi. Šī iepriekš pastāvošā izpratne tad tiek salīdzināta ar kādu konkrētu situāciju, un tiek izdarīts secinājums. Pamats šim secinājumam ir fakts, ka šī *vispārējā ideja* ir patiesa, un ka šī konkrētā situācija *pieskaņojas tai*. Citiem vārdiem, šī *vispārējā ideja* kontrolē vai vismaz spēcīgi ietekmē to, kā mēs ieraugām šo konkrēto situāciju. Piemēram, tā kā apsniguši pakāpieni parasti ir slideni, mēs uz visiem apsnigušiem pakāpieniem kāju liksim ar piesardzību, pat ja tieši uz šīm kāpnēm līdz šim nekad nebūtu paslīdējuši. Mūsu vispārīgā pieredze ar apsnigušiem pakāpieniem ved mūs pie loģiska un saprātīga secinājuma. Attēls 1.1 parāda šo deduktīvās domāšanas virzienu.

Attēls 1.1 Deduktīvā domāšana

Dedukcijai piemīt būtiskas vājās vietas. Ja mūsu vispārējā izpratne par kādu lietu ir nepareiza, tāpat tāds pats būs arī mūsu secinājums. Piemēram, iedomājieties, ka krievs dzird kādu runājam par kādu dakteri. Krievijā lielākā daļa ārstu ir sievietes. Tāpat, saskaņā ar dedukciju, šim cilvēkam loģiski būtu izsecināt, ka šis ārsts ir sieviete. Tomēr bieži vien viņam nebūs bijusi taisnība. Krievijā ir arī ārsti *vīrieši*, un dažās zemes *lielākā daļa* ārstu ir vīrieši. Šādā gadījumā mūsu agrākā pieredze bieži vien var mūs aizvest nepareizā virzienā. Mēs vienkārši *pieņemam*, ka jau zinām atbildi, tā vietā, lai meklētu citus pierādījumus un nonāktu pie pareizās atbildes.

2. Deduktīvās Bībeles studijas.

Deduktīvo metodi var lietot Bībeles studēšanai, taču tās vājās vietas mazina tās derīgumu. Kad studējam Bībeli, svarīgāk ir saprast, ko *Dievs saka*, nevis ierobežot tekstu ar savu izpratni par to. Ir gadījumi, kad mēs nevaram saprast kādu grūtu Rakstu vietu, un mēs tad paļaujamies uz savu vispārējo Rakstu izpratni, lai deduktīvi izsecinātu, ko šis pants "*varētu nozīmēt*". Taču tam vajadzētu būt pašam "*pēdējam glābiņam*". Mūsu pirmajam solim vajadzētu būt lūgšanai, domājot par šo pantu, vairākkārt to pārļausot, lai mēģinātu

saprast, ko tas grib pateikt. Ja mēs ātri padodamies un pieņemam, ka "tas ir tikai tāds pats, kā citi līdzīgi panti", mēs varam nopietni izkropļot Dieva Vārdu. Piemēram, desmit gadījumos no vienpadsmit, kad Jaunā Derība lieto vārdu "raugs", tas norāda uz grēku. Saprātīgi un loģiski tādā gadījumā būtu izsecināt, ka arī vienpadsmitajā reizē (Mat. 13:33) tas runā par grēku. Taču tas nebūtu pareizi. Mateja 13:33 konteksta analīze parāda, ka šai gadījumā raugs attiecas uz Dieva Valsību!

3. "Normālā" metode.

Diemžēl, dedukcija, iespējams, ir pati izplatītākā Bībeles studiju metode. Tā rezultātā maz ir cilvēku, kas daudz būtu no Bībeles ieguvuši. Tā kā viņi atver Bībeli jau ar *iepriekšpieņemtu uzskatu par to, ko tas nozīmē*, viņi nav spējīgi ieraudzīt un mācīties no konkrētā teksta specifiskajām niansēm.

Bībeles skolotāji bieži vien jau iepriekš zina, ko viņi grib pateikt, un Bībeli atver vienkārši tāpēc, lai atrastu tajā pantus, kas liekas atbilstoši viņu viedoklim.

Bībeles skolotāji bieži vien jau iepriekš zina, ko viņi grib pateikt, un Bībeli atver vienkārši tāpēc, lai atrastu tajā pantus, kas liekas atbilstoši viņu viedoklim. Tādā veidā Dieva Vārds vairāk tiek izmatots, lai atbalstītu *mūsu vēsti*, tā vietā, lai ļautu tam pārraidīt vēsti, ko *Tas Kungs* bija paredzējis pateikt.

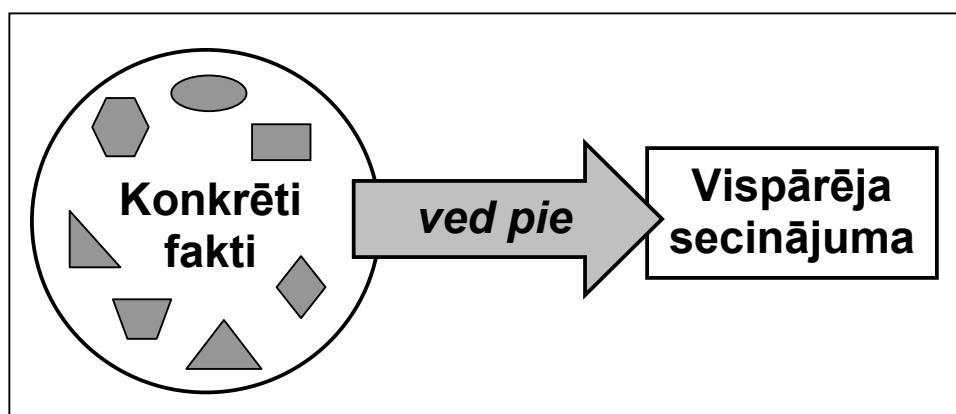
B. Induktīvā pieeja.

Induktīvā metode daudzējādā ziņā ir pretēja deduktīvajai. Tā pēta situācijas specifiskās iezīmes un nianses, un tad, izejot no tām cenšas veidot vispārējo principu. Tā dabīgi tiek pielietota tais situācijās, kurās mums nav kāda vispārēja principa, kas liktos piemērots, un līdz ar to nav iespējams izmantot dedukciju.

1. Induktīvā domāšana.

Dedukcija īstenībā ir process, kurā tiek izmantotas mūsu jau iepriekš iegūtās zināšanas. Indukcija, atšķirībā no tā, pati ir *mācīšanās*. Mēs atzīstam, ka vēl nezinām atbildes, un rūpīgāk iedziļināties faktos, lai censtos izprast, *ko tie nozīmē*. Šajā metodē uzsvars tiek likts uz situācijas specifiskajām niansēm un faktiem. Attēls 1. 2 parāda induktīvās metodes attīstību.

Attēls 1.2 Induktīvā metode

2. Induktīvās Bībeles studijas

Izmantojot induktīvo metodi Bībeles studijās, mēs nākam pie Svētajiem Rakstiem kā tādi, kas mācās. Mēs atzīstamies Dievam un paši sev, ka mēs vēl nezinām visas atbildes. Mūsu mērķis ir *iegūt izpratni*. Mēs nākam ar apņemšanos rūpīgi pētīt šo tekstu un ļaut tam Kungam caur to uz mums runāt. Deduktīvā metode parasti ved pie ātra sprediķa - induktīvā metode ved pie garīgās pieaugšanas.

3. Labāka metode.

Induktīvā metode ir labāka par deduktīvo tāpēc, ka tā kā galveno autoritāti izvirza *Rakstus*, nevis mūsu saprašānu. Tā ir labāka arī tāpēc, ka saskaņo mūsu saprašānas procesu ar bībelisko principu pielietošanu mūsu dzīvēs. Studējot Bībeli, mēs raugāties, kā Dievs rīkojās ar cilvēkiem konkrētās situācijās, konkrētā laikā un konkrētā kultūrvidē. Mūsu uzdevums ir ņemt šos faktus un veidot no tiem bībelisku principu. Tad mēs šo principu pārnesam mūsu ekvivalentajā situācijā, lai mēs to varētu pareizi pielietot savās dzīvēs. Tātad, induktīvās Bībeles studiju metodes process ir:

- faktu **izpēte** Rakstu kontekstā;
- **interpretācija**, lai atrastu principus, ko šī Rakstu vieta māca;
- šī principa **pielietošana** līdzīgās mūsu dzīves situācijās.

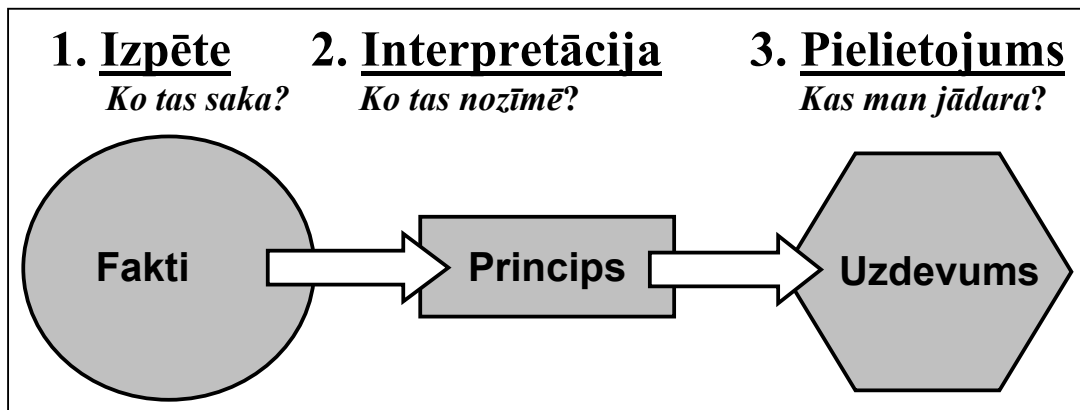
II. INDUKTĪVO BĪBELES STUDIJU SOĻI

Katrs no šiem trim soļiem induktīvajā Bībeles studiju metodē ir svarīgs un nozīmīgs. Tie balstās cits uz cita, lai vestu mūs no Bībeles teksta uz pareizu pielietojumu mūsu dzīvēs. Būtībā, šie trīs soļi attiecībā uz tekstu uzdod trīs atšķirīgus jautājumus.

- Ko tas saka? [Izpēte]
- Ko tas nozīmē? [Interpretācija]
- Kas man jā dara? [Pielietojums]

Saikne starp šiem soļiem ir parādīta attēlā 1. 3. Ievērojiet loģisko attīstību šais trīs soļos, sākot ar Bībeles tekstu, un beidzot ar pielietojumu mūsu kristiešu dzīvē. Ja šie soļi netiks sperti pareizajā kārtībā, nebūs arī vajadzīgā pozitīvā rezultāta.

Attēls 1.3 Trīs soļi

A. Izpēte - ko tas saka?

Pirmais induktīvās metodes solis ir izpēte. Tas ir arī vissvarīgākais solis - tāpat kā drošam pamatam ir izšķiroša nozīme ēkas celtniecībā. Šai pakāpē mēs pētām tekstu, atzīmējam katru detaļu, kādu varam atrast, un, rakstiski atzīmējot mūsu novērojumus, uzdevumu īstenot palīdzēs nebeidzama virkne jautājumu, tādu kā "Kas? Kāpēc? Kur? Kad? u. c." Šie jautājumi mums palīdzēs vairāk pievērsties tam, ko saka Bībele, tā vietā, lai radītu paši savas idejas par lasīto. Mēs rūpīgi iedziļināties arī šī panta, teikuma, nodaļas un grāmatas kontekstā, lai noskaidrotu un saprastu, kādā situācijā tā tika rakstīta. Šajā pakāpē ir ļoti svarīgi *neinterpretēt un nepielietot* tekstu. Mums vispirms ir jāatklāj visa informācija, un nākamajā (interpretācijas) solī mēs meklēsim, ko tas nozīmē.

B. Interpretācija - ko tas nozīmē?

Interpretācijas procesam ir divas daļas. Pirmajā daļā ir jānosaka, *ko ar šo Rakstu vietu bija domāts pateikt tās sākotnējam adresātam*. Otrajā daļā ir jānoformulē *Rakstu vietas vēsts kā bībelisks princips*, ko var pielietot citās līdzīgās situācijās.

Šī ir sarežģīta pakāpe, kas prasa nopietnu lūgšanu un domāšanu, un Svētā Gara vadību. Šajā vietā mums jāsalīdzina visas mūsu zināšanas un saprašanu par šo konkrēto vēsturisko, ģeogrāfisko, politisko, kulturālo un reliģisko situāciju ar tiem faktiem, ko esam atklājuši izpētes pakāpē. Katrs fakts, ko būsīm palaiduši garām izpētes pakāpē, var izrādīties par šķērslī mūsu darbam interpretācijas procesā. Tagad ir arī laiks salīdzināt šo tekstu ar citām līdzīgām Rakstu vietām, lai uzzinātu, vai tās var mums palīdzēt tā izpratnē, un uzmanoties, ka tās neizkropļo tā teksta faktus, ko mēs studējam. Ja teksta nozīme joprojām paliek neskaidra, iespējams, ka jāatgriežas pie izpētes pakāpes un jāturpina "izrakt" vairāk informācijas.

C. Pielietojums - kas man jādara?

Pēdējā induktīvās metodes pakāpe ir pielietojums. Šeit mēs ņemam interpretācijas pakāpes rezultātus un izlemjam, kā šo principu varētu pielietot savā situācijā. Tā kā mēs rūpīgi esam pētījuši sākotnējo kontekstu un zinām tā detaļas, mēs varam raudzīties pēc līdzīgiem kontekstiem savā dienā.

Grūtākais šajā pakāpē ir noteikt, kura situācija šodien būtu tiešām analoga tai oriģinālajai situācijai. Mēs varam teikt "tā saka Tas Kungs" vienīgi tad, ja varam parādīt, ka šī līdzība pastāv. Ja mūsu situācija tiešām ir tāda pati, kā Bībelē aprakstītā, tad varam pieņemt, ka Tas Kungs grib, lai mēs šo vēsti pielietojam pie sevis. Tādā gadījumā ir svarīgi *specifiski* un *skaidri* noteikt, "kas mums ir jādara".

III. STABILAS PIRAMĪDAS CELŠANA.

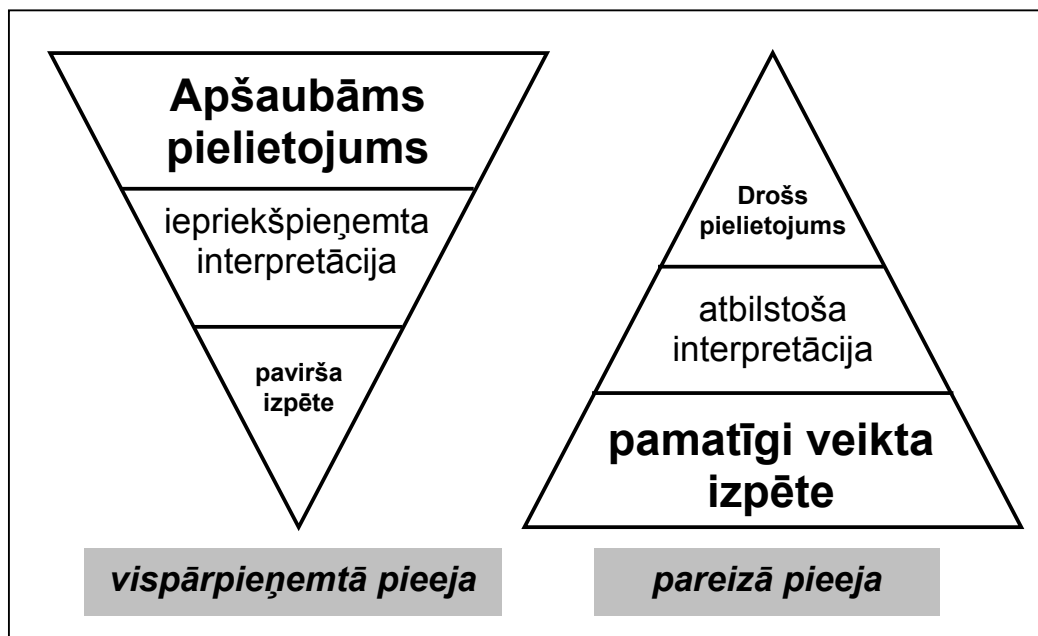
Ir ļoti svarīgi neizlaist nevienu soli un arī nesajaukt to secību. Neiespējami precīzi pateikt, ko kāda Rakstu vieta nozīmē, to iepriekš neizpētot, un veltīgi jautāt, kas mums jādara, ja nezinām, ko šis teksts nozīmē. Tādēļ ir izšķiroši svarīgi, lai mēs veltītu pietiekoši daudz laika un pareizi izmantotu šo induktīvo metodi pareizi.

A. Procesas sasteigšana.

Visizplatītākā kļūda, izmantojot induktīvo metodi, ir veltīt pārāk maz laika izpētes fāzei. Persona, kas studē Bībeli, tikai uzmet ašu skatu Rakstu vietai un nospriež, ka jau zina, kas tur ir teikts. Tas grauj mācīšanās procesu. Rezultāts ir tāda pati šīs vietas izpratne, kāda tā bija procesa sākumā. Svētajiem Rakstiem netiek dota iespēja uz mums runāt un mūs mācīt. Ja mēs tādā veidā pieejam Dieva Vārdam, mūsu bībeliskā izpratne vienkārši sastāvēsies. Bībele ir dzīva un aktīva. Mēs nekad pilnībā nesapratīsim tās mācības dziļumus. Vienmēr ir vēl un vēl kas vairāk, ko katram Vārda studētājam iemācīties, - ja vien mēs veltīsim laiku un pūles, lai to saprastu.

Vienmēr ir vēl un vēl kas vairāk, ko katram Vārda studētājam iemācīties, - ja vien mēs veltīsim laiku un pūles, lai to saprastu.
--

Attēls 1. 4 Labi un slikti pamati (Zīm. 128. lpp).

Kristīgie darbinieki bieži vien sasteidz šo procesu, jo viņi steidzas sagatavot vēsti citiem. Vai arī viņi ir par slinku. Šā, vai tā, bet tādas paviršas sagatavošanās rezultāts ir vārga sludināšana, kuru nepavada tā Kunga spēks. Laika un centības taupīšanu šī procesa gaitā varētu salīdzināt ar otrādi apgriezto piramīdu attēla 1. 4 kreisajā pusē. Pavirša izpēte pārtop ātri izdarītos secinājumos, vai arī jau kāda iepriekšpieņemta interpretācija tiek "piekabināta" tekstam, kas to varētu, vai nevarētu atbalstīt. Visbeidzot uz šī nestabilā pamata tiek uzcelts sprediķis un "vēsts no Dieva". Diemžēl, tāds šodien ir visizplatītākais mācīšanas veids draudzēs.

B. Drošs pamats.

Piramīda attēla 1. 4 labajā pusē parāda pareizu induktīvās metodes pielietojumu. Pievērsiet uzmanību, ka izpētei ir veltīta pati lielākā daļa, tai seko interpretācija, un pielietošana ir pati mazākā. Tomēr pielietošana ir stabila un droša, jo tā balstīta uz pamatīgu Dieva Vārda izpēti.

Induktīvo metodi varētu salīdzināt ar zelta meklēšanu. Vispirms, tonnām zeltu saturošu klintsbluķu tiek saskaldīti gabalos un skaloti (izpēte). Tālāk, sasmalcinātie ieži tiek sijāti, lai atrastu zelta tīrradņus (interpretācija). Un visbeidzot, šie zelta tīrradņi tiek izkausēti un pārvērsti rotaslietās vai citos derīgos priekšmetos (pielietošana). Šī procesa gaitā rodas tikai niecīgs daudzums zelta, salīdzinot ar sākotnējās klints svaru. Un tomēr - šim rezultātam ir liela vērtība. Tāpat arī rezultāts, kas iegūts, studējot Vārdu ar induktīvo metodi, ir šo pūļu vērts.

KOPSAVILKUMS

Induktīvā Bībeles studiju metode ir piemērotākā Vārda studēšanas metode. Tā ved pie labākas un pareizākas Bībeles izpratnes un sekmē patiesu garīgo izaugsmi un mācīšanos. Līdz ar to tā ir vispiemērotākā metode ne tikai mācītājiem un sludinātājiem, bet arī katram kristietim. Mums visiem ir jābūtu no Svētajiem Rakstiem. Katram draudžu veidotājam vajadzētu ne vien pašam pārvaldīt šo metodi, bet būtu pienākums mācīt to arī katram kristietim, kas ir viņa aizgādība.

Sekojošās nodarbības sīkāk aprakstīs, kā tieši izmantot katru no trim induktīvās metodes soļiem. Tiks arī dots laiks, lai strādātu praktiski un labi apgūtu katru šī procesa posmu. Pūles, ko tas prasīs, pilnīgi atmaksāsies, nesot jaunu dzīvā Dieva Vārda izpratni.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kas ir pamatatšķirība starp dedukciju un indukciju?
- Kādā ziņā induktīvā Bībeles studiju metode ir labāka par deduktīvo metodi?
- Kāda bīstamība pastāv "vispārpieņemtājā" pieejā Bībeles studēšanai un sludināšanai?

UZDEVUMS

- Kad nākamreiz lasīsiet Bībeli, atzīmējiet, cik daudz laika esat veltījis izpētei, interpretācijai un pielietošanai. Pamatojoties uz šo laiku, izvērtējiet, vai esat lietojis induktīvo metodi, deduktīvo, vai kaut ko pa vidu tām abām.
- Sagatavojoties nākamajai nodarbībai par izpēti, izvēlieties paraugam kādu īsu Rakstu vietu (ne vairāk, kā vienu rindkopu, vai apmēram tā). Pavadiet vismaz divas stundas, ar lūgšanu sirdī lasot šo Rakstu vietu un lūdzot Dievam atvērt jūsu acis uz to, ko līdz šim nebijāt pamanījis. Pierakstiet savus novērojumus. Ko jūs iemācījāties?

Kā mēs tikām pie Bībeles?

BĪBELEI VAR UZTICĒTIES

Bībele piedzīvojusi daudzu uzbrukumus, neskatoties uz tās skaidro mācību par tās dievišķo izcelsmi, brīnumiem un papildītajiem pravietojumiem, kas pierāda tās autoritāti. Ir saprotams, ka Sātans netaupīs nekādu pūļu, lai grautu mūsu visspēcīgāko ieroci. Viņš grib, lai tā Kunga strādnieki apšaubītu Bībeles vērtību, apšaubītu tās precizitāti, to ignorētu vai pat noliegtu. Bet izpratne par to, ka Bībeli mums ir devis un līdz mums nogādājis Dievs, palīdzēs mums novērtēt šo brīnišķīgo instrumentu un ieroci, un tā noteicošo lomu mūsu darba sekmīgā iznākumā.

Vairāk kā 40 autoru sarakstīta, trijās valodās, vairāk nekā 1400 gadu laikā, Bībele ir vislieliskākais literatūras šedevrs, kādu pazīst vēsture. Taču tās viengabalainība, konsekvence un saskaņa pierāda, ka tās galvenais autors ir pats Dievs, kas vadījis katru cilvēcisko autoru, lai panāktu, ka iznākums ir tieši tāds, kādu Viņš plānojis.

KĀ MĒS SAŅĒMĀM BĪBELI?

Tas Kungs ir darījis un joprojām dara visu, lai līdz mums nogādātu Bībeli, kurai var uzticēties. Šis process sākas ar sākotnējiem autoriem, un turpinās, kad mēs atveram Viņa Vārdu šodien. Šajā procesā ir vairāki posmi jeb pakāpes.

A. Inspirācija.

Vārds "inspirēts" burtiski nozīmē Dieva "iedvests", vai "izdvests", un apstiprina, ka Bībele ir nākusi no dzīvā Dieva (2. Tim. 3:16). Tāpēc ka Bībele ir dievišķa darba rezultāts, mums pret to kā pret tādu arī jāizturas.

Bībele nav vienkārši cilvēku domu produkts, bet Dieva Vārds, kas izrunāts caur cilvēka muti un uzrakstīts ar cilvēka rakstāmspalvu. Visi pravieši un apustuļi apliecina, ka viņi ir rakstījuši kāda cita - paša Dieva vārdus. Pat Jēzus, Dieva Dēls atklāti paziņoja, ka Viņš runāja vienīgi tos vārdus, ko Viņam bija devis Tēvs. Kā rakstīts 2. Pēt. 1:20-21, "Dieva cilvēki ir runājuši, kā viņus vadījis Svētais Gars". Svarīgi atzīmēt, ka inspirēta jeb iedvesmota ir pati Bībele, nevis Bībeles cilvēciskie autori. Turklāt, inspirācija neattiecas uz rakstītā literāro kvalitāti, bet uz tās dievišķo izcelsmi un raksturu.

B. Saglabāšana.

Jau no paša sākuma nebija nekādu šaubu par Bībeles vienreizējo raksturu. Uzticīgi cilvēki vienmēr parādījuši lielu rūpību, precīzi pārrakstot un veidojot Bībeles teksta kopijas. Viņi izdarīja ļoti maz kļūdu, un milzīgais atrasto manuskriptu skaits ir ļāvis mums šīs ielaistās kļūdas atklāt un fiksēt. To Bībeles daļu, par kurām mums nav pietiekoši pierādījumu, lai precīzi zinātu, kāds ir oriģinālteksts, ir ļoti maz, un neviena no šīm daļām nesatur kādus nozīmīgus vēstījumus vai doktrīnas.

Ņemot vērā neskaitāmos pārrakstītājus, gadu tūkstošus, kuros šīs kopijas tapa, neskaitāmās valodas, kurās Bībele ir tulkota, plašos ģeogrāfiskos mērogus un daudzkārtējos mēģinājumus Bībeli iznīcināt, tas ir pārsteidzoši, ka mūsu rīcībā vēl joprojām ir tāds ticams un precīzs teksts. Nav šaubu, ka Dievs ir strādājis, lai to saglabātu mūsu labā.

C. Kanonizācija.

Termins "kanons" ir aizņemts no grieķu vārda, kas nozīmē likumu vai standartu. Šo kanonu kristieši ir lietojuši kopš 4. gadsimta, lai noteiktu to autoritatīvo Vecās un Jaunās Derības grāmatu sarakstu, pēc kura tika mērītas visas citas grāmatas.

Daudzi agrīnās draudzes tēvi un draudžu padomes, ar Dieva palīdzību, veltīja laiku un uzmanību šim kanonizācijas uzdevumam. Viņi analizēja pašu grāmatu liecības, autoru pilnvaras un statusu, šo grāmatu saskaņu ar citām pieņemtām grāmatām, un to, kā šīs grāmatas pieņem draudze. Vecās un Jaunās Derības kanona formēšana bija vairāk process, nekā notikums, un tas notika Svētā Gara pārraudzībā.

Jēzus laikā Vecā Derība sastāvēja no bauslības, praviešiem un poētiskajiem rakstiem. Kristīgās ēras sākumā tika pieņemtas visas 39 Vecās Derības grāmatas kopumā, par ko liecina vissenākais kanoniskais saraksts no apmēram mūsu ēras 170. gada. Jaunās Derības kanona formācija, kurā ietilpst 27 grāmatas, tika pabeigta 4. gadsimtā. Draudzē notika kopēja vienošanās, ka Bībele sastāvēs no 66 grāmatām. Izņēmums šai vienprātībā ir attiecībā uz Apokrifem.

Apokrifus ir noraidījuši protestanti, bet pieņēmušas Ortodoksā un Romas Katoļu Baznīca. Tomēr, starp Apokrifem un pārējām 66 grāmatām ir ievērojama atšķirība. Apokrifī nepasudina sevi par piederīgiem Svētajiem Rakstiem, tajos ir acīmredzamas kļūdas, un jūdu sabiedrība atteicās tiem piešķirt kanonisko statusu. Taču Apokrifem piemīt dievbijīgs stils, kas iespaidojis Ortodoksās un Romas Katoļu Baznīcas liturģiskos dievkalpojumus. Apokrifī satur vairākus darbus, uz kuriem Romas Katoļu Baznīca balstījās Reformācijas laika cīņās pret protestantiem, kas var būt iespaidojis Trentas koncilu 1548. gadā iekļaut tos Romas Katoļu Baznīcas kanonā.

D. Tulkojums.

Dievbijīgi cilvēki ir strādājuši pie tā, lai ikviens cilvēks varētu lasīt Vārdu savā dzimtajā valodā. Šis darbs ir milzīgs un joprojām turpinās. Mūsdienu valodas un kultūra bieži vien ļoti atšķiras no Bībelē aprakstītajiem laikiem un pastāvīgi mainās. Tulkiem ir jāizvēlas vispiemērotākie vārdi un frāzes, lai izteiktu oriģinālvalodā rakstīto vēsti, un lai tai pašā laikā to viegli varētu saprast ikviens, neskatoties uz vecumu un izglītības līmeni. Nevienam tulkojums nav pilnīgs, bet mūsdienu izglītības iespējas, jaunu manuskriptu atradumi un augošā Bībeles izpratne palīdz šai bezgalīgajā darbā. Ir nepieciešama pastāvīga salīdzināšana ar oriģinālvalodas tekstiem, lai būtu drošs, ka katrs konkrēts tulkojums precīzi pārraida Dieva Vārda nozīmi. Dievs lieto talantīgus, izglītotus un spējīgus cilvēkus, kas ļauj uz Viņa gudrību un vadību šai nemitīgajai un būtiski svarīgajai procesā.

E. Apgaismošana.

Kad kristietis lasa, studē un domā par Dieva Vārdu, Svētais Gars viņam atklāj tā nozīmi. Arī apgaismošanas procesam nav beigu, vai arī - nevajadzētu būt. Tās ir apvienotas pūles. Cilvēks nevar mācīties bez Gara (1. Kor. 2:11-14; Ps. 119:18), un Gars nemāca, ja cilvēks arī pats necenšas (2. Tim. 2:15; Ps. 119:97-99; Pam. 2:1-5).

Mācīt Dieva Vārdu ir īpašs gods (2. Tim. 4:17), bet arī nopietna atbildība (Jēk. 3:1). To nekad nevajadzētu uzņemties bez nopietnas un lūgšanu pilnas sagatavošanās. Un tomēr - Dievs ir darījis visu nepieciešamo, lai mums būtu ticams teksts mūsu pašu valodā, un Viņš ir darījis mūs spējīgus ar Svētā Gara palīdzību Viņa Vārdu saprast. Ja vien vēl kas ir vajadzīgs, tad tas ir mūsu lēmums izmantot to pareizi un uzticīgi lietot, lai vispirmām kārtām pilnveidotu mūsu pašu kristieša dzīvi un tad mūsu kalpošanu citiem. Kāda tā ir privilēģija, būt daļai no šī procesa, kurā dzīvais Dieva Vārds tiek nests nelaimīgajai un mirstošajai pasaulei!

KOPSAVILKUMS

Dievs ir stāvējis nomodā par Viņa Vārda tālāk nodošanu, sākot no laika, kad tas tika uzrakstīts, līdz brīdim, kad mēs to atvērām, lai meklētu vadību savai dzīvei. Kopija, kuru mēs turam rokā, ir uzticama un derīga gan mūsu personīgajai izaugsmei, gan kalpošanai. Taču tā ir dzīva, garīga grāmata, un saprast to var vienīgi tad, kad mēs to atveram ar lūgšanu un godbijību, ļaujot Svētajam Garam atvērt mūsu acis tās patiesībām. Pateicība Dievam par šo brīnišķīgo Grāmatu, kas mūs vada!

BĪBELES STUDIJU
METODES

2. NODARBĪBA

Dieva Vārda izpēte KO TAS SAKA?

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir sniegt draudžu veidotājam paraugu, kā studēt Bībeli, izmantojot induktīvo Bībeles studiju "izpētes" principu.

☞ Galvenie punkti.

- Veiksmīgām Bībeles studijām ir jābūt apņemtām ar lūgšanu.
- Konteksts ir ļoti svarīgs.
- Ir seši "atslēgas" jautājumi, kas jāuzdod par katru Rakstu vietu.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- zināt, kā sagatavot induktīvās Bībeles studijas izpētes jautājumus;
- būt pilnam apņēmības cītīgi studēt Dieva Vārdu.

☞ Pielikums.

2A Bībeles valoda.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Šo nodarbību turpina stundu garš seminārs, kura tēma ir izpētes principu pielietojums. Šai nodarbībā ir iekļauti izpētes parauga jautājumi par Jeremijas 1. Jums vajadzētu uzsvērt, kādi ir uzdodamie jautājumi, jo semināra nodarbībā studentiem būs jāgatavo pašiem savi jautājumi.

IEVADS

Visiem kristiešiem ir jābūt spējīgiem studēt Bībeli, gan pašu garīgajai izaugsmei, gan to izaugsmei, kas atrodas viņu garīgajā aprūpē. Dievs katram kristietim ir devis Svēto Garu, lai Viņš būtu to skolotājs. Nekad neaizmirsīsim, cik svarīgi mums būt atkarīgiem no Dieva Gara, kas mūs māca un dara spējīgus paklausīt tam, ko mēs mācāmies. Ar Dieva palīdzību katram kristietim ir iespējams saprast Bībeli, pat ja tā būtu vienīgā grāmata, kas ir mūsu rīcībā. Turklāt, ir cilvēki, kuriem Dievs piešķīris īpašu uzdevumu palīdzēt Viņa ļaudīm atklāt Svēto Rakstu patiesības un tās pareizi pielietot savā dzīvē. Tas ir īpaši svarīgi, lai draudzes veidotājs zinātu, kā caur Bībeles studijām palīdzēt citiem atklāt Dieva patiesības.

Viens no vislabākajiem veidiem, kā sistemātiski atklāt, saprast un pielietot Dieva patiesības, ir induktīvā Bībeles studiju metode. Induktīvā Bībeles studiju metode šai atklājumu procesā ved caur trim pamatsoliem, ko sauc "izpēte", "interpretācija" un "pielietojums". Svētais Gars mūs māca, bet Dievs arī vēlas, lai mēs cītīgi studētu Viņa Vārdu, izmantojot visus līdzekļus, kādus Viņš devis mūsu rīcībā. Mēs nevaram izvēlēties vai nu tikai cītīgi studēt, vai arī paļauties uz Svēto Garu, jo svarīgi ir abi.

Dievs vēlas, lai mēs cītīgi studētu Viņa Vārdu, izmantojot visus līdzekļus, kādus Viņš devis mūsu rīcībā.

Šī nodarbība māca par pirmo induktīvo Bībeles studiju soli - izpēti. Kā jau teikts iepriekšējā nodarbībā, izpēte ir kā piramīdas pamatne. Ja mēs būsim veikuši pamatīgu un rūpīgu izpētes darbu, daudz sekmīgāki būs arī interpretācijas un pielietošanas rezultāti. Mums jānoliek sev par mērķi saprast, ko tieši Dievs grib, lai mēs zinātu un darītu, un tādēļ izpēte ir izšķirošs solis šai procesā.

I. IZPĒTE - KO VĒSTA TEKSTS?

Izpēte pievērš uzmanību detaļām un faktiem, kas redzami izvēlētajā Bībeles tekstā. Tā atbild uz jautājumu "Ko šis teksts vēsta"? Tā skaidri parāda cilvēkus, vietas, notikumus, apstākļus, objektus, laiku, attiecības, personīgos uzskatus, idejas u. c., kas bija rakstītāja prātā un kontekstā, kad šis teksts tika rakstīts.

Sekulārās klasiskās literatūras pētnieki ir pavadījuši neskaitāmas stundas, cenšoties izdibināt cilvēku rakstīto tekstu nozīmi. Daudzos gadījumos šis process ir turpinājies simtiem un pat tūkstošiem gadu pēc šo tekstu rašanās, nemitīgi atklājoties kaut kam jaunam. Padomājiet kādu minūti par kādu no jūsu zemes lielajiem klasikas dižgariem un par darbu, kāds tiek veltīts viņu sarakstīto darbu izpētei. Ja šie pūliņi attaisnojas, cik daudz vairāk mums vajadzētu censties izprast dzīvo, spēcīgo un bezgala dziļo Visuvarenā Dieva Vārdu! Ātri izlasīt kādu nodaļu un nospriest, ka to jau pilnīgi saprotam, ir augstākā mērā muļķīgi. Patiesībā - tur aizvien vēl paliek daudz, pie kā izpratnes pielikt pūliņus.

A. Gatavojoties izpētei.

Tā kā Bībele ir inspirētais Dieva Vārds, mēs nevaram tai pieiet kā jebkurai citai grāmatai. Ir vairāki faktori, no kā atkarīgs, vai mēs to sapratīsim, vai nē.

1. Ticība.

Bībele saka, ka "cilvēks bez Gara" nespēj saprast tās lietas, kas nāk no Dieva (1. Kor. 2:14). Tā kā Svētais Gars ir vienīgi tiem, kas nožēlojuši grēkus un pieņēmuši Kristus sagādāto glābšanu, neticīgais nespēj pilnībā saprast Bībeli. Tas *nenozīmē*, ka Bībeles studijās varētu piedalīties tikai ticīgie. Tas *nozīmē*, ka tad, kad tajās piedalās neticīgie, viņu spējas saprast Bībeles mācību būs ierobežotas. Svētais Gars ļoti vēlas caur Vārdu parādīt viņiem patiesību par grēku, taisnību un tiesu, lai varētu viņus vest pie glābšanas. Tāpēc Bībeles studijām, kas rīkotas neticīgajiem, vajadzētu pievērsties Evaņģēlija pamatpatiesībām.

2. Lūgšana.

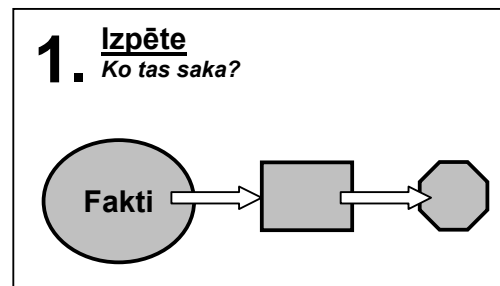
Pareizi nostādītas Bībeles studijas būs apņemtas ar lūgšanu. Pirms sākam studēt, mums ir jālūdz un jāizsūdz katrs grēks vai cits iemesls, kas kavē mums mācīties no Dieva Vārda. Mums jālūdz arī pēc apgaismošanas (Ps. 119:18; Ef. 1:18). Studiju laikā noderīgi ir lūgt pēc skaidrības ikreiz, kad sastopamies ar kaut ko, ko nesaprotam. Un visbeidzot, kad esam studijas beiguši, mums ir jālūdz par to, kā Dievs grib, lai mēs to, ko esam mācījušies, pielietojam gan savā pašu, gan citu dzīvēs.

Pareizi nostādītas
Bībeles studijas vienmēr
būs apņemtas ar lūgšanu.

3. Gatavība paklausīt.

Jēkabs savā vēstulē aizrāda, ka mums jābūt ne tikai Vārda klausītājiem, bet arī darītājiem (Jk. 1:22-25). Arī Jēzus sacīja, ka darīt saskaņā ar Viņa vārdiem nozīmē celt savu namu uz klints (Mat. 7:24). Bet nepaklausīt tiem ir tas pats, kas celt savu namu uz smiltīm (Mat. 7:26). Patiesībā, liekas, it kā Jēzus gribētu teikt, ka dot garīgās patiesības tiem, kas negrib tām paklausīt, ir tikpat muļķīgi, kā bērt pērles cūkām (Mat. 7:6). Dievs ļoti nopietni

Attēls 2. 1

attiecas pret to, kā mēs reaģējam uz Viņa Vārdu. Jo vairāk mēs zināsim, jo stingrām tiksīm tiesāti.

4. *Sevis izvērtēšana.*

Taisnība, ka mācītājam vai draudzes veidotājam ir atbildība mācīt Vārdu citiem. Mums ir sacīts "ganīt avis" (Jņ. 21:17). Taču tas neatbrīvo no pienākuma šo mācību vispirms piemērot savai paša dzīvei. Katrs labs pavārs, gatavojot ēdinu, to iepriekš pagaršo, lai noteiktu, vai tas ir, vai nav gatavs pasniegšanai citiem. Vispirmām kārtām mums vienmēr jācenšas Vārdu pielietot savās dzīvēs, pat tad ja mūsu mērķis ir sludināt citiem. Tomēr, vēl labāk ir, ja mēs ar visu sirdi piedalāmies maltītē, nevis to tikai vienkārši "nodegustējam".

Mums vienmēr jācenšas Vārdu pielietot savās dzīvēs, pat tad, kad mūsu mērķis ir sludināt citiem.

Svēto Rakstu studētājam nekad nevajadzētu iedomāties, ka viņš jau ir sasniedzis pilnīgu Vārda izpratni, jo tas, vienkārši, nav iespējams. Daudz labāk ir būt skolēnam, kas ik dienas pieaug, studējot Vārdu un lūdzot, nekā tēlot kādu "ekspertu". Mācīšanas kalpošana būs auglīgāka un rezultatīvāka, ja skolotājs dalīsies tajās patiesības bagātībās, ko viņš mācījies no tā Kunga savā ikdienas dzīvē.

5. *Gatavība mācīties.*

Pieej Rakstiem ar atvērtu prātu. Esī gatavs ļaut, lai Dievs tev māca to, ko Viņa Vārds saka patiesībā. Vienmēr esi gatavs ļaut, lai Dieva Vārda gaisma apspīd tavus līdzšinējos ticības principus. Nebaidies mainīt savus uzskatus, ja Dievs tev parāda patiesību par kādu lietu.

B. Veltiet pietiekoši daudz laika.

Ir daži pārbaudīti principi, lai izprastu vispārējo kādas Rakstu vietas ainu. Sasteidzot šo procesu, mēs iegūsim tikai seklu teksta izpratni. Svarīgi apbruņoties ar pacietību un apņēmību, lai turpinātu strādāt tik ilgi, līdz teksts ir kļuvis skaidrs.

Pirmais solis ir **vairākas reizes izlasīt tekstu**, lai iegūtu priekšstatu par tā saturu. Tas prasa laiku, taču nes daudz augļu. Ir daudz Rakstu vietu, kur viegli iestigt sīkumos, ja caur vairākkārtēju izlasīšanu neesat izšķīruši teksta galveno tēmu. Laba izpratne par teksta kopējo ainu palīdzēs jums saglabāt līdzsvaru un atbilstoši iedalīt laiku dažādajām studiju daļām.

C. Skatieties kontekstu.

Vārds "konteksts" attiecas uz pantiem, kas ir pirms un pēc studējamā panta. Konteksta izpratne ir viens no Bībeles studiju visvērtīgākajiem instrumentiem, un tomēr tas bieži tiek atstāts bez ievēribas. Skatieties kontekstu, mēs cenšamies saprast, kas mūsu studējamā panta, nodaļas un grāmatas tēma vai objekts. Ņemt vērā kontekstu nozīmē noskaidrot:

- par ko runā iepriekšējie un sekojošie panti;
- kas ir paragrāfa tēma;
- kas ir nodaļas tēma;
- kāds ir grāmatas mērķis un tēma;
- vai šī Rakstu vieta ir Vecajā, vai Jaunajā Derībā, un ko tā nozīmē?

Labs piemērs konteksta nozīmīgumam ir Filipiešiem 4:19, kur Pāvils apsola, ka Dievs "apmierinās visas mūsu vajadzības". Daudzi to uztver kā beznosacījuma apsolījumu ikvienam. Citi atkal spriež, ka tā kā Vēstule filipiešiem bija rakstīta ticīgajiem, tad šis apsolījums attiecas tikai uz kristiešiem. Taču dziļākas konteksta studijas atklāj, ka Vēstule filipiešiem ir pateicības vēstule Filipu draudzei par dāvanu, ko viņi caur Epafroditu bija sūtījuši Pāvilam. Ceturtās nodaļas konteksts specifiski runā par dāsno dāvanu, ko viņi Pāvilam bija sūtījuši, neskatoties paši uz savu trūkumu. 18. panta konteksts parāda, ka

Mēs atkāpjamiem un aplukojam šo Rakstu vietu no attāluma, pirms dodamies iekšā, lai apskatītu tuvāk.

Dievam viņu dāvana bija patīkama. Līdz ar to, konteksts liek mums saprast, ka 19. pants ir apsolījums tiem, kas bija ziedojuši draudžu veidotājam (Pāvilam), kurš sludināja Evaņģēliju pazudušajiem (Romā, tajā laikā).

Dažās Bībelēs pirms katras grāmatas ir piezīmes, kas paskaidro, par ko šai konkrētajā grāmatā ir rakstīts. Tas ir noderīgi. Ir pieejami arī citi komentāri un grāmatas, kas aplūko konkrētās Bībeles grāmatas vai nodaļas vidi un fonu. Taču, kamēr neesat nonākuši līdz interpretēšanas pakāpei, labāk būs ierobežot šo informācijas avotu izmantošanu. Nekas nevar aizstāt individuālu Svēto Rakstu lasīšanu, ļaujot tiem ar Svētā Gara vadību runāt uz jums. Izpētes pakāpes laikā koncentrējieties uz to, ko *jūs* redzat attiecīgajā Rakstu vietā un kontekstā. Veltījiet laiku tam, lai klausītos uz Dievu, pirms jūs pievērsaties cilvēku komentāriem, pat ja viņi būtu apdāvināti skolotāji vai rakstnieki.

Izpētīt kontekstu nozīmē izlasīt vairāk nekā tikai studējamo pantu; izpēte ietver arī apkārtējos pantus, nodaļu un grāmatu. Mēs atkāpjamiem un aplūkojam šo Rakstu vietu no attāluma, pirms dodamies iekšā, lai apskatītu tuvāk. Novērojumi un atziņas par kontekstu ir rūpīgi jāpieraksta. Interpretācijas pakāpē šiem pierakstiem būs galvenā nozīme.

Konteksta izpratne ir viens no vērtīgākajiem Bībeles studiju instrumentiem.

D. Izanalizējiet struktūru.

Esam aplūkojuši savu Rakstu vietu no attāluma, un tagad ir laiks tai pievērsties ciešāk. Izlasiet pantus vairākas reizes, meklējot un pierakstot katru no sekojošām struktūras detaļām.

- "Atslēgas" vārdi - atzīmējiet katru vārdu, vai vārdus, kas atkārtojas. Bieži pēc tiem var noteikt tēmu.
- Līdzības, vai kontrasti - vai kaut kas ir līdzīgs kaut kam citam, vai pretējs tam?
- Kādas idejas attīstīšanās - vai kāda lieta balstās uz kādu citu? Vai tās ir līdzīgi ķēdes posmiem saistītas ar citām idejām?
- Darbības vārdi - vai tur ir kādas darbības? Vai tur ir kāda pavēle, kurai mums jāpaklausa?
- Saikļi - vai kaut kas ir līdzīgs kaut kam? Bieži saiklis "bet" norāda uz kontrastu, un vārdi "kā" vai "tāds kā" norāda uz salīdzinājumu.
- Ilustrācijas - vizualizējiet savā prātā aprakstītās lietas vai darbības.
- Literārais stils - Rakstu vieta var būt vēsture, pravietojums, alegorija, didaktiska patiesība, līdzība, vai vēl kas no daudzām citām iespējamībām. Pielikumā 2A ir uzskaitītas vairākas no tām. Arī literatūras žanra noteikšanai konkrētajā Rakstu vietā būs nozīme interpretācijas pakāpē, tāpēc tagad tam jātiek rūpīgi atzīmētam.

E. Jautājiet: kas? ko? kur? kur? kā? kāpēc?

Labākā metode, kā atklāt Rakstu vietas saturu un nozīmi, ir uzdot par to "atslēgas" jautājumus un pierakstīt atbildes. Attēls 2. 2 parāda sešus atslēgas jautājumus, kurus vajadzētu uzdot un uz tiem atbildēt. Protams, ir arī vēl citi iespējami jautājumi, bet šie ir paši svarīgākie. Citi jautājumi parasti mēdz būt šo sešu variācijas.

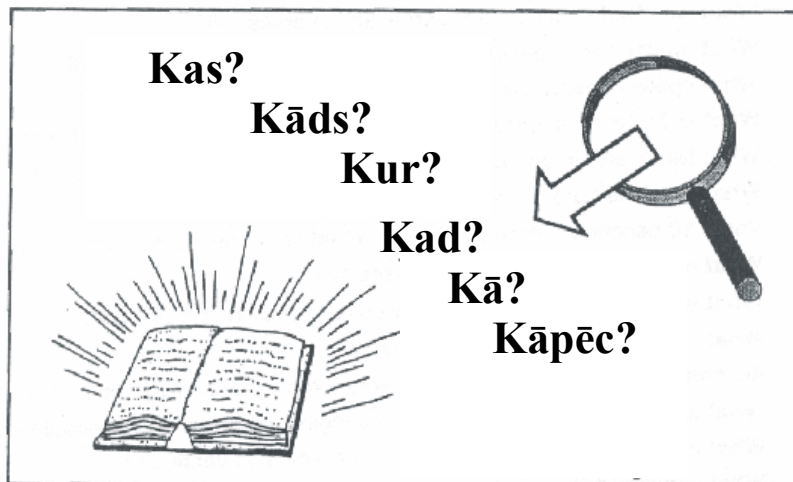
Vislabāk būs, ja jūs uzdosiet jebkuru jautājumu, kādu vien varat iedomāties (jo vairāk, jo labāk). Šo jautājumu paraugi ir parādīti nākamajā daļā. Uzdodot jautājumus, rūpīgi pierakstiet tos un atbildes uz papīra lapas. Jums vajadzēs pie tiem atgriezties interpretācijas pakāpē.

Ja jūs uzdodat jautājumu un nevarat atrast atbildi, atzīmējiet šo jautājumu un atgriezieties pie tā vēlāk. Neizturieties pret šiem jautājumiem nevērīgi, jo tie var izrādīties nozīmīgi. Tā vietā lūdziet par tiem, domājiet par tiem un lūdziet, lai Dievs parāda atbildes. Esiet gatavi veltīt tam laiku un pūles, bet tas

Ja jūs uzdodat jautājumu un nevarat atrast atbildi, atgriezieties pie tā vēlāk.

būs to vērts, kad nonāksiet pie skaidras izpratnes par šo Rakstu vietu. Tikai tad jūs spēsiet to ar pilnu pārliecību pielietot savā dzīvē un mācīt citiem "tā saka Tas Kungs..."

Attēls 2.2 Atslēgas jautājumi

II. IZPĒTES PARAUGS

Mēs izmantosim sešus jautājumus, lai redzētu, ko varam atklāt par Dieva patiesību Vecās Derības rakstu vietā par jaunu cilvēku, kas aicināts kalpot Dievam. Šīs Rakstu vietas studēšanas gaitā kļūs acīmredzami skaidrs, ka viņš bija aicināts ieņemt nostāju, kas pilnīgi atšķīrās no viņa laikabiedriem. Nav šaubu, ka arī dažiem no jums būs pazīstamas tās cīņas, ko šis jaunais cilvēks piedzīvoja, atsaukdami Dieva aicinājumam. Šī Rakstu vieta ir atrodama Jeremijas 1. nodaļā.

Atveriet savu Bībeli šai vietā, lūdziet pēc apgaismības un tad centieties atrast atbildes uz sekojošiem jautājumiem. Pievērsiet īpašu uzmanību tam, kāda veida jautājumi tiek uzdoti. Savās pašu studijās vēlāk jums vajadzēs uzstādīt līdzīgus jautājumus citām studējamām Rakstu vietām. Pierakstiet atbildes klāt katram jautājumam.

A. Kas? (Personas)

- **Kas** ir šīs Rakstu daļas autors? (1. p.)
- **Kas** ir šai vietā minētās personas? (1-2. p.)
- **Kas** ir 2-3. p. pieminētie ķēniņi?
- **Kas** ir cilvēki, kurus Dievs domā izmantot, lai atnestu postu zemei? (15. p.)
- 18-19. p. nosauc Jeremijas galvenos pretiniekus. **Kas** būs šie cilvēki?
- (Citi?)

B. Kāds? Kas? Ko?

- **Kāds** īpašs notikums ir atzīmēts 2. panta sākumā?
- Vai no 2. panta ir iespējams izsecināt, **kāda** bija Jeremijas loma?
- Ja tā, tad **kāda** bija viņa loma?
- Saskaņā ar 3. pantu, **kas** notika ķēniņa Cedekijas valdīšanas laika beigās?
- **Kas** notika ar Jeremiju 4. pantā?
- **Kāds** bija "vārds no tā Kunga", kas nāca pār viņu (5. p.)?
- **Kas** ir tās četras īpašās darbības, ko veicis pats Dievs 5. p.?
- **Kāds** bija Jeremijas uzdevums (5. p.)?

- **Kāds** bija Jeremijas uzdevuma apjoms? Vai tas aprobežojās tikai ar Izraēlu, vai sniedzās daudz tālāk?
- **Kāda** bija Jeremijas atbilde 6. p.?
- **Kāda** bija Dieva atbilde Jeremijam 7-8. p.?
- **Kādas** ir tās divas pavēles, ko Dievs dod Jeremijam 7-8. p.?
- **Kāds** ir Jeremijas aizbaidinājums, saskaņā ar 7. p.?
- Par **kādām** Jeremijas emocijām Dievs runā 8. panta pirmajā daļā?
- **Kādi** divi iedrošinājumi Jeremijam tiek doti, lai viņš nebaidītos (8. p.)?
- **Ko** Tas Kungs izdara Jeremijam 9. p.?
- 10. pants apraksta Jeremijas uzdevumu. **Kādi** bija šī uzdevuma elementi?
- **Kāda** ir 10. p. aprakstītā šo elementu attīstība?
- **Kādas** divas lietas Dievs parādīja Jeremijam 11-16. p.?
- **Kādu** Dieva darbību apraksta 12. p.?
- Saskaņā ar 14-16. p., **kādi** notikumi sagaida Dieva ļaudis?
- **Kādi** ir tie iemesli, kāpēc Dievs liek nākt sodam pār saviem ļaudīm?
- **Kādas** pavēles Dievs dod Jeremijam 17. p.?
- **Kādas** pavēles atkārtojas no sākuma?
- **Kāds** ir jaunais apsolījums (17. p.)?
- **Ko** 18. p. cilvēki darīs Jeremijam (19. p.)?
- **Kāds** ir apsolījums, ko Dievs dod Jeremijam par priekšā stāvošajām cīņām (19. p.)?
- (Citi?)

C. Kur?

- **Kur**, saskaņā ar 1. p., norisinās šai nodaļā aprakstītais? (Vide, reģions.)
- **No kurienes** nāks 15. p. aprakstītie ļaudis?

D. Kad?

- **Kad**, kādā laika periodā norisinās visā šai grāmatā aprakstītie notikumi?
- 5. p. **Kad** Dievs jau pazina un izredzēja Jeremiju?
- 5. p. **Kad** Dievs nošķīra Jeremiju kalpošanai?
- **Kad** notika 18. p. aprakstītais?
- (Citi?)

E. Kāpēc?

- **Kāpēc** Dievs ir "nomodā" 12. p.?
- **Kāpēc** Dievs pasludina sodu savai tautai (16. p.)?
- (Citi?)

F. Kā?

- **Kā** Jeremija ir aprakstīts 1. p.?
- **Kā** ir aprakstīts viņa tēvs Hilkijs?
- **Kā** Jeremija uzrunā Dievu 6. p.?
- **Kā** Jeremija 6. p. atbild uz Dieva sacīto?
- **Kā** Dievs raksturo Jeremiju 18. p.?

Šeit atstāto brīvo laukumu izmantojiet, lai pierakstītu vēl jebkuru citu jūsu izdarīto novērojumu par Jeremijas 1. nodaļu.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOJUMAM

- Ko nozīmē "konteksts"?
- Kas ir seši "atslēgas" jautājumi, ko uzdot par kādu Rakstu vietu?
- Kad, studējot Bībeli, mums ir jālūdz?

UZDEVUMS

Ja tev nepietika laika pabeigt Jeremijas 1. nod. izpēti, izdari to līdz nākamajai nodarbībai. Paskaties, vai tu par šo pašu Rakstu vietu nevari uzdot vēl kādus atbilstošus jautājumus. Saglabā šos jautājumus un atbildes izmantošanai 4. nodarbībā.

Bībeles valoda

Studējot Dieva Vārdu, mēs meklējam tā sākotnējo, burtisko nozīmi. Mēs gribam saprast to vēsti, ko Tas Kungs vēlas caur mums pateikt tālāk citiem. Taču ir svarīgi saprast, ka tāpat kā visi lielie literāti, arī Bībeles autori patiesības pasludināšanai bieži ir lietojuši retoriskas formas. Bez tam, viņi savā rakstīšanā vēl ir izmantojuši daudz dažāda veida literatūru. Bībeles rūpīga studēšana prasa, lai mēs ņemtu vērā šīs atšķirības un katrai Rakstu vietai pieietu saskaņā ar tajā izmantoto valodas un literāro stilu.

I. TĒLAINO IZTEIKSMES LĪDZEKĻU VEIDI BĪBELĒ

A. Salīdzinājums.

Salīdzinājums salīdzina divas atšķirīgas lietas, izmantojot vārdus "tāds kā", "kā", vai "nekā".

1. Psalmis taisnīgu cilvēku salīdzina ar koku, kas stādīts pie ūdens straumēm. Abi nes augļus un ir bagāti.

B. Līdzība.

Līdzība ir salīdzinājums garākā stāsta formā. Jēzus palīdzēja saviem mācekļiem izprast Viņa Valstības būtību, stāstot viņiem līdzību par strādniekiem, kas visi saņēma vienādu atalpojumu, kaut arī vieni bija strādājuši ilgāk, nekā otri. "Jo debesu valstība ir kā zemes īpašnieks, kas agri no rīta izgāja, lai nolīgtu strādniekus, kas strādātu viņa vīnakalnā..." (Mat. 20:1).

C. Metafora.

Metafora salīdzina divas atšķirīgas lietas, nelietojot tiešus salīdzinājuma vārdus. Jeremijas 1:18 Tas Kungs sacīja Jeremijam: "Šodien Es tevi esmu darījis par nocietinātu pilsētu, par dzelzs kolonnu un bronzas sienu..."

D. Alegorija.

Alegorija ir gara metafora. Soģu 9:7-15 Jotāms stāsta, kā nevērtīgs ērkšķu krūms valda pār auglīgiem kokiem, tādejādi aprakstot kādu korumpētu politisko vadītāju.

E. Hiperbola.

Hiperbola izpauž kaut ko galējās formās, lai uzsvērtu domas aktuālo būtību. Kad Jēzus saka, ka tiesājošam cilvēkam acī ir balķis, kuru viņš pat nepamana, Viņš apgalvo kaut ko fiziski neiespējamu. Taču galvenais, ko Viņš grib pateikt, ir tas, ka cilvēks, kas neapzinās pats savus grēkus, ir pilnīgi nespējīgs pareizi spriest par citu grēkiem.

F. Sarkasms.

Sarkasms kritizē, izmantojot nepelnītu vai izsmejošu slavinājumu. Pāvils kritizē korintiešu lepniību, rakstīdams: "Jums jau tagad ir viss, ko gribat! Jūs jau esat kļuvuši bagāti! Jūs nu esat kļuvuši par ķēniņiem, un tas viss - bez mūsu līdzdalības!" (1. Kor. 4:8)

Lai izšķirtu, kur autors runājis pārnēstā un kur - burtiskā nozīmē, tas prasa nopietnu darbu. Tā būtu bēdīga kļūda ignorēt kādu Dieva pavēli, apgalvojot, ka tā ir tikai tēlainis simbols. No otras puses, ja pieņemsim, ka katrs pants Bībelē ir jāsaprot burtiski, tas mūs novedīs pie lielām problēmām. Kad Dievs runā par Jeremiju kā par "nocietinātu pilsētu, dzelzs kolonu un bronzas sienu", Viņš to, pats par sevi saprotams, nebija domājis burtiskā nozīmē (Jer. 1:18). Un tas pats attiecas uz tā Kunga uzdevumu Jeremijam "izplēst ar saknēm, izraut, sagraut un izpostīt..." (Jer. 1:10).

Kā mēs varam pazīt šo atšķirību starp tiešo un pārnēsto nozīmi? Jūs varat uzdot dažus vienkāršus jautājumus.

- Vai šī Rakstu vieta ir apzīmēta kā literāra figūra? ("Klausieties vēl citu līdzību..." Mat. 21:33).
- Vai šī vieta, ja to skaidro burtiski, kļūst absurda vai neiespējama? ("Es redzu verdošu katlu, kas ar savu priekšpusi vērsts no ziemeļiem...No ziemeļu puses izplūdīs ļaunums, virdams pār visiem zemes iedzīvotājiem..." Jer. 1:13-14).
- Vai šī vieta apraksta Dievu, kas ir Gars, tā, it kā Viņam būtu fizisks ķermenis un citas izteikti cilvēciskas īpašības? ("Tad Tas Kungs izstiepa savu roku un aizskāra manu muti..." Jer. 1:9).

Ja šie jautājumi neapstiprinās, tad Rakstu vieta, visticamāk, ir interpretējama burtiskā nozīmē.

II. LITERĀRIE VEIDI BĪBELĒ

A. Vēsture.

Bībele ir pilna ar vēsturiskiem aprakstiem un biogrāfijām. Piemēram, Soģu grāmata vēsta par Izraēla vēsturi laikā starp Jozuas ieiešanu Apsolītajā zemē un ķēniņa Saula valdīšanu. Nehemijas grāmata ir Nehemijas dienasgrāmata, kurā aprakstīta Jeruzalemes mūru atjaunošana. Evaņģēliji ir Jēzus biogrāfija un tajos ir Viņa mācības. Apustuļu darbu grāmatā aprakstīti nozīmīgie notikumi Draudzes sākuma vēsturē.

B. Instrukcijas.

Viscaur Bībelē jūs atradīsiet norādījumus, pavēles, principus, sakāmvārdus, doktrīnas un praktiskus padomus. 3. Mozus grāmatas lielākā daļa sastāv no detalizētiem norādījumiem Izraēla priesteriem. Sakāmvārdi dod padomus par finansēm, attiecībām un darbu. Pāvila vēstules atsevišķām draudzēm ir pilnas gan ar doktrīnām, gan ar praktiskiem norādījumiem kristieša dzīvei.

C. Praviņojumi.

Lielākā daļa pravietiskās literatūras ir pierakstītie sprediķi, kas sākumā tika sludināti Dieva ļaudīm. Jesajas, Jeremijas un Ecehiela, lielākās pravietiskās grāmatas, ir Dieva vārdu pasludinājumu apkopojums, kas aptver šo praviešu darbības laiku. Šīs grāmatas nebija paredzēts lasīt kā vienu veselu no sākuma līdz beigām. Lai šīs grāmatas varētu saprast, ir jāatrod katra atsevišķa vēstījuma sākums un beigas, un jālasa no viena vēstījuma līdz nākamajam. Gandrīz katrs vēstījums attiecas uz pašu autoru vēsturisko laiku. Daži no vēstījumiem attiecas uz nākotni vēl pēc praviešu dzīves laika.

D. Dzeja.

Bībeles poētiskajā literatūrā ir izpaustas visas cilvēciskās emocijas. Dzeja ir sastopama daudzās Bībeles grāmatās. Psalmi un Augstā Dziesma ir visa viena dzeja, un daudzas praviešu grāmatas pārsvarā ir sarakstītas poētikas žanrā.

E. Apokalipse.

Daži pravietiskie vēstījumi ir uzrakstīti īpašā literatūras paveidā, kas pazīstams kā apokaliptiskais. Vārds "apokaliptisks" nozīmē "atklājošs", jo tas atklāj notikumus, kas norisināsies nākotnē. Daniela un Atklāsmes grāmatas ir labs piemērs šai literatūrai. Apokaliptiskās Rakstu vietas ir izteikti simboliskas, un, lai šo vēsti varētu izskaidrot, ir jāizprot šo simbolu nozīme. Apokaliptiskās literatūras galvenā vēsts ir Kristus otrā atnākšana un Viņa galīgā uzvara pār Sātanu. Parasti šais nākošajos notikumos ir iesaistīta visa radība. (Dati ņemti no Inch and Bullock, eds., 1981. *Literature and Meaning of Scripture*. Baker Book House.)

BĪBELES STUDIJU
METODES

3. NODARBĪBA

Izpētes seminārs

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir dot studentiem iespēju praktizēt induktīvo Bībeles studiju izpētes jautājumu veidošanu un atbildēšanu.

☞ Galvenie punkti.

- Vienmēr ir vēl daudz labu jautājumu, ko uzdot.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- būt spējīgam sagatavot induktīvo Bībeles studiju izpētes jautājumus;
- zināt, cik svarīgi ir kādu Rakstu vietu studēt grupā kopā ar citiem.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Ir svarīgi atkal sapulcināt grupas kopā, lai kādas 15 minūtes veltītu rezultātu salīdzināšanai. Tam vajadzētu atklāt, ka ir vēl daudz iespējamu jautājumu, kas var paslīdzēt garām vienam atsevišķam cilvēkam, vai pat mazai grupai. Tas arī parāda, cik daudz vērtīgāk ir studēt Rakstus kopīgi grupā, nekā ja tikai viens cilvēks "pasludina", ko viņš konkrētajā tekstā ieraudzījis un sapratis.

Sagatavojiet papildus papīru un rakstāmos grupas vajadzībām. Vēl jums vajadzēs tāfeli, plakātu dēli vai kaut ko līdzīgu, lai pierakstītu jautājumus un atbildes, kad grupas sanāks kopā nodarbības beigās.

SEMINĀRA FORMA

Rakstu vieta, kuru izmantosim mūsu seminārā, ir Apustuļu darbu 17:1-10a. Semināra kārtība ir sekojoša:

- sadalieties grupās pa 3-4 cilvēki katrā;
- veltiet 35 minūtes, lai izlasītu Rakstu vietu, izstrādātu **izpētes** jautājumus un pierakstītu atbildes. Pēdējās 15 semināra minūtes izmantojiet tam, lai atkal sanāktu kopā un salīdzinātu jautājumus un atbildes. Izveidojiet sarakstu, kurā apkopot katras grupas jautājumi un novērojumi. Tad izvēlieties *vislabāko* jautājumu katras no sešām daļām. Tie ir jautājumi, kas visvairāk palīdz atklāt teksta saturu, un ko jūs gribētu izmantot, ja vajadzētu šāda veida studijas vadīt arī citiem.

SOĻI

Izmantojiet sekojošos soļus, par kuriem bija runa 2. nodarbībā.

- Lūdziet pēc apgaismības!
- Izlasiet Rakstu vietu vairākas reizes!
- Iztalāzējiet tekstu un pierakstiet savus novērojumus!
- Iztalāzējiet struktūru un pierakstiet, ko redzat!

- Uzdodiet visas iespējamās sešu atslēgas jautājumu variācijas, kādas vien varat iedomāties, un pierakstiet atrastās atbildes! Ne katrs jautājums atbildīs šai Rakstu vietai, bet pierakstiet tos, kas atbilst!
- Izvēlieties *vienu vislabāko jautājumu* katrai daļai, ko izmantot, ja jums vajadzētu mācīt šo Rakstu vietu.

DARBS GRUPĀ (SKAT. TABULAS 144-147. LPP)

Izmantojiet šīs tabulas, lai sāktu pierakstīt jūsu jautājumus un atbildes. Ja vajadzīgs, izmantojiet papildus papīra lapas.

KONTEKSTS
<i>Studējamās Rakstu vietas apkārtējo pantu galvenā tēma.</i>
<ul style="list-style-type: none">• Panti pirms tam -• Panti pēc tam -• Paragrāfs / daļa -• Nodaļa (17) -• Grāmata (Ap. d.) -• Jaunā Derība

STRUKTŪRA
<i>Rakstu vietas struktūru nosaka pēc gramatikas un literārā stila.</i>
<ul style="list-style-type: none">• Atslēgas vārdi -• Salīdzinājumi, vai kontrasti -• Domu attīstība -• Darbības vārdi -• Saikļi -• Ilustrācijas -• Literārais žanrs -

ATSLĒGAS JAUTĀJUMI

Uzdodiet un atbildiet visus iespējamus sešu atslēgas jautājumu variantus

Tavi jautājumi:	Tavas atbildes:
<p>Kas? (Persona)</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[apvelc jautājumu, kas tev liekas visnoderīgākais]</i></p>	
<p>Kas? Kāds? Ko?</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[apvelc jautājumu, kas tev liekas visnoderīgākais]</i></p>	

Tavi jautājumi:	Tavas atbildes:
<p>Kur? (Persona)</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[apvelc jautājumu, kas tev liekas visnoderīgākais]</i></p>	
<p>Kad?</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[apvelc jautājumu, kas tev liekas visnoderīgākais]</i></p>	

Tavi jautājumi:	Tavas atbildes:
<p>Kā? (Persona)</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[apvelc jautājumu, kas tev liekas visnoderīgākais]</i></p>	
<p>Kāpēc?</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[apvelc jautājumu, kas tev liekas visnoderīgākais]</i></p>	

BĪBELES STUDIJU
METODES

4. NODARBĪBA

Ko tas nozīmē?

DIEVA VĀRDA INTERPRETĒŠANA

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis parādīt draudžu veidotājam, kā studēt Bībeli, lietojot induktīvo Bībeles studiju interpretācijas principus.

☞ Galvenie punkti.

- Cik svarīgi veikt rūpīgu interpretāciju!
- Parastās kļūdas interpretēšanas gaitā.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- zināt Rakstu interpretēšanas pamatprincipus;
- apņemties cītīgi studēt Dieva Vārdu.

☞ Pielikums.

4A Bībeles kartes.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Šai nodarbībai seko stundu garš seminārs, kura mērķis - pilnveidot Rakstu vietas interpretēšanas prasmi.

IEVADS

Vēl bez Svētā Gara un lūgšanas, Bībele ir vissvarīgākais instruments, kas mums ir kā draudžu veidotājiem. Dzīvais un darbīgais Dieva Vārds vienīgais ir spējīgs iespieties to sirdīs un dvēselēs, kurus mēs cenšamies iemantot Dieva Valstībai. Tas dara mūs gatavus katram labam darbam, kas noteikti izpaužas mūsu centienos vairot draudzes visā pasaulē. Tas - Dieva Vārds - ir vienīgais standarts, ar kuru mēs varam mērīt un novērtēt katru doktrīnu, darbību vai Draudzes tradīciju. Vēsture, tradīcijas un cilvēku intelekts var arī novest maldos, bet Bībele, būdama Dieva patiesība, stāv nesatricināma.

Tādēļ mums ir svarīgi zināt, kā "pareizi atšķirt Patiesības Vārdu". Mūsu ienaidnieks Sātans nav taupījis nekādu pūļu, lai grautu Bībeli un tās patiesību. Gadu simtiem nepareiza izpratne par to, ko Bībele saka, ir radījusi daudzus strīdus. Tu noteikti negribēsi būt vainīgs šai Dieva Vārda nepareizās izpratnes papildināšanā vai atbalstīšanā.

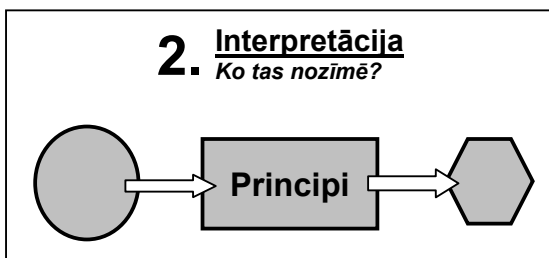
I. INTERPRETĀCIJA - OTRĀ INDUKTĪVĀS METODES PAKĀPE

Interpretācija atbild uz jautājumu "Ko šis teksts nozīmē?" Šī nodarbība piedāvās dažas vadlīnijas, pēc kurām izšķirt, ko Raksti patiesībā saka. Tā nav domāta kā pilnīga apmācība par šo tēmu, bet tikai ievads. Mēs vēlamies arī šoreiz izmantot to pašu Rakstu vietu no Jeremijas 1. nodaļas un pielietot šos principus, lai iegūtu par tajā sacīto skaidrāku priekšstatu un izpratni.

Interpretācijas pakāpe seko induktīvo Bībeles studiju izpētes pakāpei. Tas šķiet pats par sevi saprotams, taču pārāk bieži tie, kas studē Bībeli, steidzas ķerties pie šīs pakāpes, neveikuši kārtīgu

un pamatīgu izpētes darbu. Rezultātā viņu interpretācija bieži vien ir kļūdaina, jo viņi nav ieguvuši pietiekami daudz faktu, lai varētu precīzi interpretēt konkrēto Rakstu vietu.

Attēls 4.1 (Zīm. 150. lpp.)

Izpētes, interpretācijas un pielietošanas pakāpes varētu salīdzināt ar mājas celšanu. Izpēte varētu būt *materiālu sagāde*. Interpretācija ir pakāpe, kurā īpašnieks no šiem materiāliem jau *ceļ māju*. Pielietojums ir pakāpe, kurā īpašnieks ievācas savā mājā un *dzīvo tajā*. Katra pakāpe ir vienlīdz svarīga, un tās visas savā starpā ir neatkarīgas. Ja trūkst materiālu (izpēte), nebūs iespējams celt māju. Ja māja netiek celta uzmanīgi un rūpīgi (interpretācija), tad

dzīvot tajā būs bīstami. Ja neviens mājā nedzīvo (pielietošana), tad tās celšana bijusi tikai laika izšķiešana.

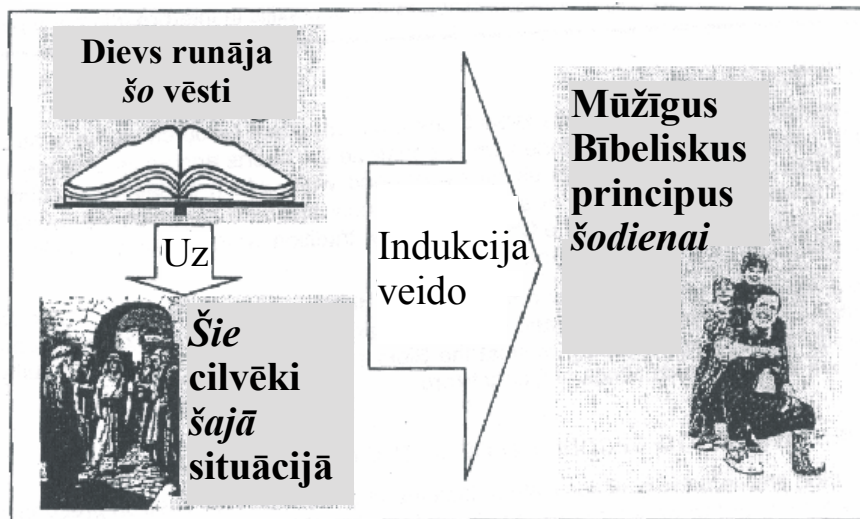
Paturot prātā šo līdzību, vajadzētu būt skaidram, ka interpretācijai jātiek veiktai rūpīgi, ar lūgšanu un pārdomājot. Ja kādā brīdī jūs konstatējat, ka jums nepietiek faktu, lai izprastu šīs Rakstu vietas nozīmi, jums jāatgriežas izpētes pakāpē un jāuzdod vēl kādi jautājumi. Patiesībā, tas ir normāli. Reti kad mēs atzīmēsim visu svarīgo kādā Rakstu vietā, līdzīgi celtniekam, kas celtniecības gaitā saprot, ka jāzagādā vēl papildus materiāli.

Interpretācijai jātiek veiktai rūpīgi, ar lūgšanu un pārdomājot.

II. INTERPRETĀCIJAS PROCESS

Kad mēs interpretējam kādu Rakstu vietu, mēs cenšamies skaidri aprakstīt šo Bībelē aprakstīto situāciju, un noformulēt vēsti, kādu Dievs ir ielicis šai situācijā. Tad mēs uzmanīgi un ar lūgšanām pieņemam, ka līdzīgā situācijā Dievs varētu runāt līdzīgā veidā, kas tādejādi kļūst par vispārēju bībelisku principu.

Attēls 4.2 Lietojot indukciju, lai atklātu Bībelisku principu

Tādēļ interpretācijā ietilpst:

- oriģinālās bībeliskās situācijas un cilvēku izpratne;
- tajā laikā cilvēkiem nodotās vēsts izprašana;
- noformulēti principi, kas rezumē šos faktus un kas būtu piemēroti līdzīgā situācijā jebkurā jomā, īpaši šodien.

Princips, kas rodas interpretācijas rezultātā, var būt brīdinājums, apsolījums, aicinājums, u. c. Svarīgi ir to sākotnējo situāciju izprast pietiekoši skaidri, lai mēs ar pārliecību varētu teikt "tā saka Tas Kungs", kad mēs to pielietojam mūsu pašu un citu cilvēku dzīvēs.

A. IZANALIZĒJIET IZPĒTES FAKTUS, LAI ATRASTU GALVENOS.

Interpretācija vairāk ir māksla, nekā zinātne. Tas nozīmē, tā ir kas vairāk par sekošanu zināmiem likumiem, - kaut arī likumi un vadlīnijas pastāv. Ir vajadzīga prakse, lūgšana un jūtīgums pret Svētā Gara vadību, lai izstrādātu spēju izanalizēt visus izpētes pakāpes procesā iegūtos faktus, atzīmētu svarīgākos un saprastu, kas ir konkrētās Rakstu vietas galvenā vēsts.

B. Noteikt autora galveno domu.

Runājot par kādas Rakstu vietas autoru, mēs ar to domājam gan cilvēku, kas rakstījis, gan arī Dievu, kas šo rakstīšanu vadījis. Izņemot dažus pravietojumus, ko rakstītājs nesaprata, rakstītāja domai un Dieva domai vajadzēja būt vienai un tai pašai.

Dažos gadījumos galvenā doma Rakstu vietā var būt skaidri pateikta. Lielākoties tomēr būs vajadzība veikt izpēti, meklējot "atslēgas" faktus, kas palīdzētu atklāt galveno vēsti. Parasti konteksts ir vissvarīgākais tēmas vai galvenās domas indikators. Vērtīgas norādes ir arī vārdi un frāzes, kas atkārtojas. Katra Rakstu vieta būs citādāka, bet jūs meklēsiet sekojošo informāciju:

- par kādu lietu autors raksta;
- ko viņš par to saka?

Ideālais variants būtu, ja abas šīs lietas tiktu rezumētas vienā īsā un kodolīgā teikumā. Var izrādīties, ka būs vajadzīgi vairāki mēģinājumi, līdz izdosies to izdarīt pareizi. Turpinot analogiju par mājas celšanu, tas ir kā pareiza pamata ielikšana. Jo pilnīgāks šīs Rakstu vietas vēstījuma apraksts tiks celts uz šī teikuma, jo pilnīgāka būs tās pielietošana.

Ideāli ir spēt Rakstu vietas vēsti rezumēt kodolīgā teikumā.
--

C. Noteikt domas plūdumu Rakstu vietā.

Kad autora galvenā doma ir konstatēta, nākošais solis ir aprakstīt, kā viņš šo domu atklāj. Kādu stilu viņš lieto? Kāpēc? Kādu metodi, vai kādu loģiku? Kāpēc viņš izvēlējies tādu savas domas pasniegšanas veidu? Vajadzētu spēt noteikt gan Rakstu vietas saturu, gan attieksmi un emocijas, ko tā pauž. Teksts var būt uzmundrinošs, sarkastisks, dusmīgs, konfrontējošs, mierinošs, lūdzošs, izaicinošs, u. c.

III. INTERPRETĀCIJAS PAMATNOTEIKUMI

Kaut arī interpretācija būtībā ir māksla, kas attīstās caur praksi, ir kādi pamatnoteikumi, pie kuriem vajadzētu turēties. Zemāk aprakstītie noteikumi atzīst, ka Bībele ir inspirētais Dieva Vārds, un ka Dievs grib, lai mēs to lasītu un saprastu. Ne katrs piekritīs šiem pieņēmumiem, un tas ir cēlonis daudzām reliģiskām nesaskaņām pasaulē, kā arī cēlonis daudziem kultiem.

A. Bībeles interpretēšanas galvenie principi.

1. Bībele ir autoritatīvs Dieva Vārds.
2. Bībele pati sevi vislabāk izskaidro, atspoguļojot Dieva raksturu.
3. Lai saprastu Rakstus, ir vajadzīga glābjoša ticība un Svētais Gars.
4. Jums vajadzēs izanalizēt vēsturi, darbības, savstarpējās attiecības, personīgo pieredzi u. c. Rakstu gaismā, nevis Rakstus visu šo lietu gaismā.
5. Bībeles primārais mērķis nav vairogt mūsu zināšanas, bet mainīt mūsu dzīves.
6. Katram kristietim ir tiesības, atbildība un privilēģija pētīt un analizēt Dieva Vārdu, ar Svētā Gara palīdzību.

B. Bībeles interpretēšanas gramatiskie, vēsturiskie un teoloģiskie principi.

1. Jums vajadzēs interpretēt vārdus saskaņā ar to nozīmi autora vēsturiskajā un kultūrvides kontekstā. Vienmēr domājiet par to, kā šo vēsti būtu sapratuši un uz to reaģējuši tie, kas to dzirdēja pašā sākumā.
2. Ir svarīgi izprast Rakstu vietas gramatiku, pirms censties saprast teoloģisko patiesību, ko tā māca.
3. Metaforiskajai valodai parasti ir viens galvenais punkts. Nemēģiniet šāda veida Rakstu vietā izlasīt "pārāk daudz". (Skat. Pielikumu 2A "Bībeles valoda", kur aprakstīti dažādi tēlainās valodas veidi.)
4. Jums nevajadzētu par kādu lietu saprast vairāk, nekā to atklāj Svētie Raksti. Nepievienojiet tam, ko saka Bībele, savu domāšanu vai draudzes tradīciju, citādi jūs, vai citi sāks ticēt, ka šīs idejas patiesi atbilst Svēto Rakstu sākotnējai vēstij.

C. Izplatītās interpretēšanas kļūdas, no kurām jāizvairās.

Trīs parastās kļūdas interpretēšanā tiek pieļautas tādēļ, ka tiek aizmirstas Rakstu galvenās iezīmes.

1. *Tramplīns.*

Šī veida kļūda savu nosaukumu ieguvusi no tramplīna, ko vingrotāji izmanto, lai ar tā līdzību augstāk uzlēktu. Šim tramplīnam nav centrālā loma viņu sasniegumā - tas tikai palīdz iesākt. Šī kļūda notiek tad, kad interpretētājs jau zina, ko viņš grib pateikt, un viņš nav īpaši ieinteresēts atklāt teksta nozīmi. Viņš pārļaiž acis Rakstu vietai un tad no tās "pārlec" uz kādu citu tēmu vai mācību, par kuru viņš patiesībā grib runāt. Tas sāpina to Kungu, kurš šo Vārdu ir rakstījis, lai darītu mums zināmu patiesību.

2. *Alegorija.*

Arī šī metode ir ļoti izplatīta, taču tikpat nepieņemama. Tai raksturīga Rakstu skaidrās vēsts ignorēšana un cenšanās atrast kādu apslēptu nozīmi. Ir kādas Rakstu vietas, kuras patiešām grūti saprast, tomēr lielākā daļa vietu iegūst jēgu, kad mēs rūpīgāk iedziļināmies vārdos un gramatikā. Mums nekad nevajadzētu meklēt "apslēpto nozīmi", kad īstā jau ir skaidri pateikta. Pat tad, ja sastopamies ar sarežģītu Rakstu vietu, labāk ir atzīt, ka to nesaprotam, nekā mēģināt izveidot kādu nozīmi, kuru grūti atbalstīt.

Mums nekad nevajadzētu meklēt "apslēpto nozīmi", kad īstā jau ir skaidri pateikta.
--

3. *Progresīvās atklāsmes ignorēšana.*

Ir neiespējami saprast kādu Rakstu vietu, ja mēs aizmirstam Bībeles progresīvo raksturu. Dievs reizēm maina veidu, kādā Viņš rīkojas ar cilvēkiem. Piemēram, Vecajā Derībā Dievs prasīja neskaitāmus un regulāri pienesamus dzīvnieku upurus. Taču šie upuri bija tikai uz laiku. Kad Dieva pilnīgais Jērs nomira Golgātā, Viņš piepildīja visas Vecās Derības prasības (Ebr. 9:12). Jaunajā Derībā vairs netiek prasīti tāda veida upuri. Ja kādam šodien liktu par savu dēlu upurēt jēru, tas būtu apvainojums Kristum. Tādēļ slēdzieni interpretācijas procesā būtu jāizdara ar lielu uzmanību un paturot prātā plašāku Vārda mācību.

D. Ietojiet palīgmateriālus, bet lietojiet tos uzmanīgi.

Ir daudz literatūras un informācijas, kas var palīdzēt interpretēšanas procesā. Tie būtu komentāri, Bībeles rokasgrāmatas, Bībeles piezīmes, Bībeles paralēlās Rakstu vietas, vārdnīcas, atlasī un daudzas citas grāmatas. Lai cik noderīgas tās nebūtu, tām nevajadzētu aizstāt paša centienus izprast konkrēto Rakstu vietu. Tās ir domātas, lai tev *palīdzētu*, bet nevis lai *strādātu tavā vietā*. Izmanto tās, kad vajadzīgs, lai izprastu lietas, kas tev nav skaidras. Īpaši uzmanīgs esi ar paralēlajām Rakstu vietām. Bieži tās norāda tikai uz kādu citu

pantu, kurā ir tas pats vārds vai frāze, bet pašam pantam var būt, un var arī nebūt *nekā* kopīga ar analizējamās Rakstu vietas tematu.

IV. INTERPRETĀCIJAS PARAUGS

Atgriezieties pie jūsu izpētes piezīmēm par Jeremijas 1 un, cik laiks atļauj, izejiet cauri interpretācijas procesam. Sekojiet zemāk parādītajam formātam.

A. zanalizējiet izpētes faktus, lai atrastu centrālos.

Skatoties uz maniem novērojumiem par Jeremijas 1, man liekas, ka vissvarīgākie fakti ir (*uzskaitiet*):

B. Nosakiet galveno punktu!

Nodaļas tēma ir:

Tas, ko Jeremija par šo lietu saka, ir:

Īss teikums par galveno tematu, kurā atspoguļotas abas augšminētās domas, ir:

C. Aprakstiet domas gaitu!

Rakstu vietas galveno domu Jeremija attīsta ar:

D. Jautājumi par nozīmi.

Strādājot pie iepriekšējiem punktiem, varētu būt noderīgi ņemt vērā sekojošos jautājumus par teksta nozīmi. Varbūt jūs izdomāsi citus labus, vai vēl labākus jautājumus. Šie jums tiek piedāvāti, lai ievadītu jūs šai procesā.

5. pants

- Ko tas nozīmē, ka Tas Kungs "pazina" Jeremiju?
- Ko nozīmē "būt izredzētam" jeb nošķirtam?
- Ar kādiem paziņojumiem Dieva iejaucas "...pirms tu piedzimi, Es tevi izredzēju...?"

6. pants

- Kāpēc Jeremija uzskatīja sevi par "pārāk jaunu" (bērnu)?
- Kāpēc, pēc tavām domām, Jeremija tā reaģēja?

7. pants

- Kā tu, pēc tā, ko redzi šai Rakstu vietā, raksturotu aicinājumu no Dieva?
- Ko tava atbilde uz iepriekšējo jautājumu pasaka par Dievu un Viņa raksturu?

8. pants

- Ko tā Kunga vārdi saka par cilvēku reakciju uz Jeremijas turpmāko kalpošanu?
- Kāds iedrošinājums Jeremijam tiek dots, lai sastaptos ar šo opozīciju?

9. pants

- Kā Tas Kungs "ielika" savus vārdus Jeremijā?

10. pants

- Ko, pēc tavām domām, nozīmē vārdi "izplēst ar saknēm, izraut un sagraut, tad uzcelt un dēstīt"?
- Ko tu vari spriest par Jeremijas raksturu, kas dara viņu spējīgu sekot un īstenot Dieva plānu?

12. pants

- Kādus principus tu atrodi šai pantā par Dieva iesaistīšanos to kalpošanā, kurus Viņš aicinājis?

16. pants

- Ko šis pants pasaka par Dieva raksturu, pat tad, kad runa ir par Viņa paša ļaunu sodīšanu?
- Vai Dievam bija attaisnojums par to, ko Viņš plānoja darīt šiem cilvēkiem? Kāpēc?

17. pants

- Kas varēja būt daļa no Jeremijas "sagatavošanās"?
- Kādēļ, pēc tavām domām, Tas Kungs atkal atkārtoja to, ko Viņš jau bija teicis iepriekš (8.p.)?

18. pants

- Kāda ir vārdu "nocietināta pilsēta, dzelzs kolonna un bronzas siena" nozīme un svarīgums?
- Kāpēc cilvēki 18. pantā tik ļoti pretojās Jeremijam un viņa vēstij?
- Kā Dievs šodien nocietina un sagatavo savus ļaudis, lai tie varētu par Viņu pastāvēt?

19. pants

- Ko šis pants atklāj par Dieva raksturu un nodošanos tiem, kurus Viņš aicinājis?

E. Bībeles princips.

Pēdējais solis interpretēšanas procesā ir mēģinājums konkrētās Rakstu vietas nozīmi izteikt kā īsu, koncentrētu Bībeles principu. Šim teikumam vajadzētu būt ļoti līdzīgam "Galvenajam punktam" daļā IV. B. augstāk. Tomēr, galvenais punkts jeb nozīme daļā IV. B. attiecās uz Jeremijas 1. nod. specifisko kontekstu pirms vairāk nekā 2500 gadiem. Principam, kuru tu tagad gribi formulēt, ir jābūt derīgam visos laikos, īpaši šodien.

Šī principa formai vajadzētu būt apmēram šādi: "Šāda veida situācijā mums vajadzētu..." vai "Kad tas notiek, Dievs..." Tiešais konkrētās Rakstu vietas formulējums, protams, variēsies. Un vēl, šim principam vajadzētu būt, cik vien iespējams, konkrētam. Šis process nav viegls, taču tas ir svarīgs. Un, ar Dieva palīdzību, tas ir iespējams.

Savās Jeremijas 1. nod. studijās es atrodu šādu vispārīgo principu (uzraksti):

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kādas ir trīs izplatītās kļūdas interpretēšanā?
- Uz kādu jautājumu atbild interpretēšana?

UZDEVUMS

- Atbildiet uz katru atlikušo jautājumu šai nodarbībā, kas vēl palicis neatbildēts.
- Sāciet strādāt pie interpretācijas procesa, izmantojot Apustuļu darbu 17:1-10.

Bībeles kartes

Sekojošās lappusēs ir divas kartes, kas var izrādīties jums noderīgas. Pirmā sniedz lielu ainu par Dieva plānu cauri Vecajai un Jaunajai Derībai.

Otra parāda Bībeles vēsturiskos periodus.

BĪBELES STUDIJU
METODES

5. NODARBĪBA

Interpretācijas seminārs

☞ Nodarbības mērķis.

Šis nodarbības mērķis ir dot studentiem iespēju praktizēt induktīvo Bībeles studiju interpretācijas pakāpi.

☞ Galvenie punkti.

- Interpretācijas mērķis ir saprast, ko autors ir gribējis pateikt.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- sākt pielietot interpretācijas principus;
- labāk saprast Ap. d. 17:1-10a nozīmi.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Seminārs: Sadaliet studentus mazās grupās pa 3-4. Uzdodiet visām grupām strādāt pie vienas un tās pašas Rakstu vietas, kas tika ieteikta pirmās stundas beigās. Pēdējās 15 semināra minūtes atvēliet, dodot grupām iespēju kopīgi apspriest, kā tās izpratušas studēto Rakstu vietu.

SEMINĀRA FORMA

Rakstu vieta, kuru izmantosim savam semināram, ir Apustuļu darbu 17:1-10a. Semināra kārtība ir sekojoša.

- Mēs sadalīsimies grupās pa 3-4 cilvēkiem.
- Mums būs 35 minūtes, kurās izlasīt Rakstu vietu un iziet cauri interpretēšanas pakāpei, kā tas parādīts 4. nodarbībā.
- Pēdējās 15 semināra minūtēs mēs atkal apvienosimies, lai padalītos savā izpratnē par šo Rakstu vietu, un lai izvēlētos interpretācijas "atslēgas" jautājumus.

DARBS GRUPĀ

Ņemot vērā to, ko mācījāties 3. nodarbībā, katram studentam jau vajadzētu būt pazīstamam ar Ap. d. 17:1-10a. Jums vajadzēs atgriezties pie tai nodarbībā iegūtajiem izpētes rezultātiem, lai varētu izpildīt šo nodarbību. Patiesībā, ja rastos jautājumi, uz kuriem jūs nevarat atbildēt, tad vajadzētu veikt vēl papildus izpēti.

Izmantojiet to pašu procesu, kuru lietojāt, interpretējot Jeremijas 1. nod. 4. nodarbībā.

A. Izanalizējiet izpētes faktus, lai atrastu galvenos.

Pārskatot manus novērojumus par Ap. d. 17:1-10a, man liekas, ka vissvarīgākie fakti ir (uzskaitiet):

Rakstu vietas konteksts:

Sākotnējais adresāts:

Sākotnējā situācija:

Citi fakti un novērojumi:

B. Nosakiet galveno punktu!

Rakstu vietas tēma ir:

Tas, ko Lūka par to saka, ir:

Īss teikums par galveno tematu, kurā atspoguļotas abas augšminētās domas, ir

C. Aprakstiet domas gaitu!

Rakstu vietas galveno domu Lūka attīsta ar:

D. Jautājumi par nozīmi.

Grupā strādājot pie šīs Rakstu vietas, atzīmējiet zemāk atslēgas jautājumus, kurus uzdevāt par Rakstu vietas nozīmi, un kas jums palīdzēja labāk saprast, *ko šie panti nozīmē*.

[Apvelciet tos divus visnoderīgākos jautājumus, ko jūs vēlētos izmantot, ja jums vajadzētu vadīt grupu studijas par šo Rakstu vietu.]

E. Bībeles princips.

Šīs Rakstu vietas vispārīgais princips ir:

KOPSAVILKUMS

Šeit atstāto brīvo vietu izmantojiet, lai izdarītu piezīmes, kad grupas sanāks kopā, lai apspriestu savus viedokļus par Rakstu vietu. Atzīmējiet, kā citu grupu izpratne saskan vai atšķiras no jūsējās. Mēģiniet nonākt pie šīs Rakstu vietas nozīmes kodolīga rezumējuma.

Izvēlieties divus vislabākos interpretēšanas jautājumus grupu studijām no tiem, ko visas grupas visvairāk "iecinājušas", un uzrakstiet šeit.

- 1.
- 2.

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

Hendricks, Howard G., and William Hendricks. *Living By the Book*. Chicago, IL: Moody Press, 1991.

BĪBELES STUDIJU
METODES

6. NODARBĪBA

Dieva Vārda pielietošana KAS MAN JĀDARA?

Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir parādīt draudžu veidotājam, kā studēt Bībeli, izmantojot induktīvo Bībeles studiju "pielietošanas" principu.

Galvenie punkti.

- Mums ir jāpaklausa Bībeles principiem, kurus mācāmies, pretējā gadījumā šīm studijām nav nekādas jēgas.
- Lai pielietojumam būtu gaidāmais rezultāts, mūsu situācijai ir jābūt atbilstoši Bībeles kontekstam.

Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- zināt, kā lietot principus, ko māca Svētie Raksti;
- zināt, kā sagatavot induktīvo Bībeles studiju pielietošanas jautājumus;
- sākt lietot pielietošanas principus, kas parādīti šai nodarbībā.

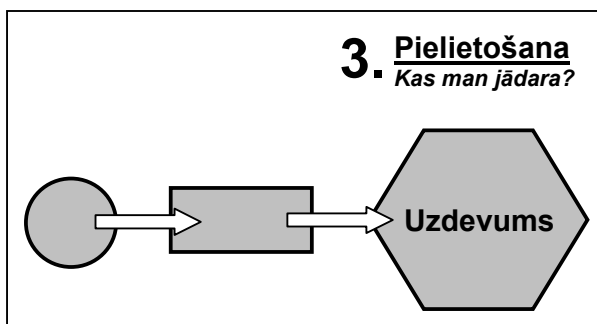
Ieteikumi skolotājiem.

Šajā nodarbībā uzmanībai vajadzētu būt vērstai uz praktisko pielietošanu, ko katrs cilvēks var īstenot savā dzīvē un kalpošanā. Studentus ir jāiedrošina un jāpamudina īstenot šo personīgo pielietošanu.

IEVADS

Ir kāds iemesls, kādēļ pati grūtākā lieta kristieša dzīvē ir Bībeles patiesību lietošana viņu ikdienā. Mēs varam iegūt daudz zināšanu, un arī mūsu ticība var pieaugt, kad studējam Bībeli. Tomēr, kamēr mēs nesaprotam, kā to, ko esam mācījušies, lietot praktiski, studijas mums nekādu lielu labumu nebūs devušas. Iepriekšējās nodarbībās mēs savācām savus materiālus (izpēte) un izveidojam no tiem bībelisku principu (interpretācija). Un tagad ir pienācis laiks dzīvot šai patiesībā (pielietojums). Pielietojums uzdod konkrētu jautājumu "Kas man jādara?"

Kad nosakām, ko mums vajadzētu darīt, mums ir arī jāpaklausa tam, ko Bībele māca. Jēzus sacīja, ka Viņa mācekļiem ir jāpakaļojas citiem "...paklausīt visam, ko es jums esmu pavēlējis" (Mat. 28:20). Apustulis Pāvils par mācītā pielietošanu runā tā: "Sekojiet manam paraugam, kā es sekoju Kristus paraugam" (1. Kor. 11:1). Apustulis Jānis raksta: "Mēs zinām, ka esam Viņu atzinuši, ja paklausām Viņa pavēlēm" (1. Jņ. 2:3). Tāpat arī mums jāraugās, kā mēs praktiski varam lietot tās patiesības, ko

Attēls 6.1 (Zīm. 163. lpp.).

esam iemācījušies, studējot Bībeli. Apustulis Jēkabs raksta: "...ticība pati par sevi, ja to nepavada darbi, ir mirusi" (Jk. 2:17).

Šai nodarbībā mēs gribam atgriezties pie Jeremijas 1. nodaļas. Mēs atkal izstudēsim šo tekstu, meklējot bībeliskus principus, kurus varam lietot paši savā dzīvē. Kaut arī šie principi attiecas uz ikvienu, praktiskais pielietojums dažādu indivīdu dzīvēs var būt ļoti atšķirīgs, tāpēc ka mūsu apstākļi un situācijas nekad nav pilnīgi vienādas.

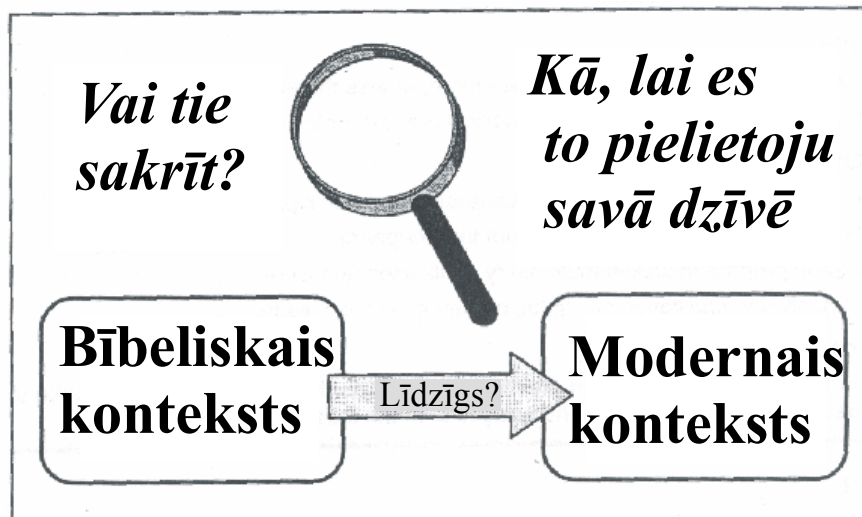
I. PIELIETOŠANA - TREŠĀ INDUKTĪVĀS METODES PAKĀPE

Ir divi ļoti svarīgi punkti, kam jāpievērš uzmanība pielietošanas pakāpē. Pirmais ir fakts, ka pielietošanai vienmēr vajadzētu būt vērstai pašam uz sevi, nevis tikai uz citiem. Nav svarīgi, vai studijas mērķis ir personīgā izaugsme, vai citu mācīšana. Ja mēs to vispirms neattiecinām paši uz sevi, mēs kļūstam liekuļi. Lai ko mēs mācītu citiem, tam vienmēr vajadzētu izrietēt no tā, ko mēs jau esam mācījušies un pielietojuši paši savā dzīvē. Tad, ja rodas tāda vajadzība, mēs varam mācīt citus.

Otrs svarīgais punkts ir pārliecināties, vai *mūsu konteksts* ir tāds pats kā *oriģinālais konteksts*. Mēs nevaram, un mums nav jālieto savā dzīvē kādam Bībeles personāžam adresēta vēsts, ja mūsu situācija nav tāda pati. Tāpēc liela daļa no pielietošanas pakāpes sastāv no jautājuma "Kas manā dzīvē ir līdzīgs šai Rakstu vietā aprakstītajai situācijai?"

Pielietošana sastāv no jautājuma "Kas manā dzīvē ir līdzīgs šai Rakstu vietā aprakstītajai situācijai?"

Attēls 6.2 Salīdzinot kontekstu

II. PIELIETOŠANAS PROCESS

Pareiza pielietošana sākas ar to, ka mēs loģiski un sistemātiski izvērtējam tās mūsu dzīves un kalpošanas pamatjomas, kuras vajadzētu iespaidot tam Bībeles principam, ko esam ieraudzījuši tekstā. Derīgi ir apdomāt katru tēmu un tad uzdot sev izzondējošus, domāt liekošus jautājumus par to, ko mums vajadzētu darīt, reaģējot uz šo patiesību. Kā vienmēr, arī šim procesam jābūt apņemtam ar lūgšanu un pavadītam ar gatavību mācīties un augt Kungā.

A. Pielietošanas tēmas.

Pielietošanas primārais mērķis ir personīgā rakstura pilnveidošana un lielāka kalpošanas efektivitāte. Ir vairākas jomas, jeb tēmas, ko mums vajadzētu pārdomāt, kad mēģinām kādas Rakstu vietas vēsti pielietot personīgi. Šīs tēmas ietver gan mūsu personīgo dzīvi, gan kalpošanu. Šeit ir daži piemēri.

Ticība.	Ko es varu mācīties par personīgo ticību?
Izturēšanās.	Kādi izturēšanās veidi ir labi, vai slikti? Kādi ir to rezultāti? Kā es varu mainīt negatīvo?
Rīcība.	Kas man jāsāk darīt? Kas man jāpārstāj darīt?
Grēks.	Uz kādu manu grēku tas man norāda? Kā es varu labot attiecības ar Dievu/citiem?
Pamudinājums.	Kādi pamudinājumi skaidri tiek doti manai personīgajai dzīvei? Attiecībām ar citiem? Manai kalpošanai?
Apsolījums.	Kādus apsolījumus es varu uzskatīt par tieši man dotiem? Vai tur ir kādi nosacījumi? Kāda ir saistība ar manu dzīvi un kalpošanu?
Raksturs.	Kādas ir tās dievbijīga rakstura īpašības, kādas man jāattīsta savā dzīvē un kalpošanā?

B. Vispārīgi jautājumi.

Hendriks uzskaita vairākus noderīgus pielietošanas jautājumus, kurus var uzdot par katru Rakstu vietu. Tie ir:

- Vai tur ir kāds piemērs, kam varu sekot?
- Vai ir kāds grēks, no kura jāizvairās?
- Vai ir kāds apsolījums, pie kura turēties?
- Vai ir kāda lūgšana, kuru atkārtot?
- Vai ir kāda pavēle, kurai jāpaklausa?
- Vai ir kādi nosacījumi, kas jāievēro?
- Vai ir kāds pants, ko iemācīties no galvas?
- Vai ir kāda kļūda, kas jāņem vērā?
- Vai ir kāds pamudinājums un izaicinājums?

C. Specifiski jautājumi.

Uzdodot vispārīgos pielietošanas jautājumus par Jeremijas 1, ir derīgi arī paraudzīties uz katru pantu vai daļu un uzdot vairāk specifisku jautājumu. Kaut arī būdami atšķirīgi no iepriekšējām pakāpēm, šie jautājumi tomēr tieši attiecas uz to, *kas tev ir jādara* šīs vēsts ietekmē un rezultātā. Tā kā šie specifiskie jautājumi katrai Rakstu vietai ir citādāki, tad to skaits, praktiski, ir bezgalīgs. Tevi var ierobežot vienīgi tavas izdomas spējas. Svarīgi ir atvērt savu sirdi tam Kungam un ļaut, lai Viņš tev parāda, ko Viņš vēlas tavā dzīvē mainīt.

Šeit ir sniegti daži jautājumi piemēram. Jūtieties brīvi un, strādājot ar tekstu, pievienojiet arī savus jautājumus.

5. pants.

- Ko šī panta mācība personīgi tev pasaka par tavām attiecībām ar Dievu Radītāju?
- Ko šis pants tev personīgi pasaka par tavu aicinājumu kalpot?
- Ja tev nav skaidras aicinājuma apziņas, ko šis pants tev saka?
- Ko šis pants personīgi tev saka par Dieva gribu tavai dzīvei?
- Vai tu zini, kāda ir Dieva griba tavai dzīvei tieši pašreizējā brīdī?
- Kāda ietekme ir šim pantam, attiecībā uz tavu ticību Dieva suverinitātei?
- Vai tu piekrīti? Vai tu pieņem šo priekšstatu bez ierunām?

6. pants.

- Vai arī tu, līdzīgi Jeremijam, esi vilcinājies atsaukties Dieva aicinājumam?
- Kādi bijuši tavi aizbildinājumi?
- Vai tu vēl joprojām meklē sev aizbildinājumus? Ko tev ar tiem vajadzētu darīt?

7. pants.

- Ko tu personīgi domā par Dieva atbildi Jeremijam?
- Kādas ir tavas personīgās izjūtas par acīmredzamo "elastības" trūkumu no Jeremijas puses, atraidot Dieva aicinājumu?
- Šķiet, ka Jeremijam nav nekādu iespēju pieņemt pašam savu lēmumu. Kādas ir tavas personīgās izjūtas par to, ka tev, jautājumā par Dieva aicinājumu, nav nekādas izvēles? Vai tev būtu vajadzīga izvēle?
- Vai šis pants izraisa tevī neizpratni par to, kā savienojama cilvēka brīvība griba un Dieva suverinitāte?
- Ja tas rada problēmu, kā tu reaģēsi?

8. pants.

- Ko šis pants nozīmē tev personīgi?
- Kā tu to pielietosi savai personīgajai un kalpošanas situācijai?

9. pants.

- Vai tu vari aprakstīt kādu situāciju, kurā Dievs "satikās" ar tevi personīgi?

10. pants.

- Ko šis pants tev personīgi atklāj par Dieva gala mērķi tavā kalpošanā?
- Vai tu saskati kādu līdzību starp Jeremijas uzdevumu un to, kas jāveic tev, kā draudžu veidotājam?
- Bija šķēršļi, ar kuriem Jeremijam vajadzēja sastapties un tos pārvarēt, lai sasniegtu mērķi, kurā ietilpa uzcelšana un dēstīšana no jauna. Kādi ir tie šķēršļi, ar kuriem tu sastopies, tiekdams uz to pašu mērķi, proti, celt Dieva Valstību, veidojot jaunas draudzes?
- Kādas izjūtas tevī izraisa perspektīva nonākt situācijā, kurā tev varbūt vajadzēs nostāties pret tradīcijām un reliģiskajiem vadītājiem, kas varētu pretoties taviem draudzes veidošanas plāniem?
- Kā tu mēģinātu tikt galā ar šiem šķēršļiem un tiem, kas nostājas pret tevi?

12. pants.

- Kā tev liekas, kā šī panta principu tu varētu pielietot personīgi?
- Kā šis pants ietekmē tavu kā draudžu veidotāja pārliecību?

16. pants.

- Kā tu risini "citu dievu" problēmu pats savā dzīvē?
- Kas tev jādara, lai pārliecinātos, ka tava uzticība pieder vienīgi Dievam un nekādiem citiem "dieviem", t.i., materiālismam, nacionālismam u. c.?

17. pants.

- Kā tu patreiz novērtētu savu gatavību būt spējīgam Dieva dēļ nostāties pretī jebkāda veida opozīcijai?
- Kas jādara tev personīgi, lai sagatavotos savai turpmākajai kalpošanai?
- Kurās tavas dzīves sfērās būtu vajadzīgs saņemt jaunu garīgu spēku?

18. pants.

- Dievs nostiprināja Jeremiju. Kā Dievs ir nostiprinājis tevi, lai tu varētu par Viņu pastāvēt?
- Ko Dievs ir tev devis, lai tas būtu ar tevi visos apstākļos?
- Kā tas liek tev justies attiecībā pret Dievu un Viņa gādību par tevi un tavu kalpošanu?

III. KOPSAVILKUMS

Pielietojums, kādu es savai dzīvei un kalpošanai saskatu Jeremijas 1. nod., ir:

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Vai jūs piekrītat, ka mācību vispirmām kārtām ir nepieciešams lietot pašiem savā dzīvē? Kāpēc tas ir svarīgi?
- Kā konteksts ietekmē kādas Rakstu vietas pielietošanu?

UZDEVUMS

- Ja jums nav pieticis laika pabeigt šo nodarbību grupā, izdariet to līdz nākamajam semināram, lai jūs būtu pazīstami ar principiem.

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

Hendricks, Howard G., and William Hendricks. *Living By the Book*. Chicago, IL: Moody Press, 1991.

Pielietošanas seminārs

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis dot studentiem iespēju praktizēt induktīvo Bībeles studiju pielietošanas pakāpi.

☞ Galvenie punkti.

- Rakstu vietas mācību mums vispirmām kārtām ir jālieto pašiem savā dzīvē.

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- zināt, kā Ap. d. 17:1-10a mācību pielietot savā paša vai pašas dzīvē.

☞ Pielikums.

7A Efeza - Induktīvā Bībeles studija.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Šī semināra veids un kārtība ir līdzīga abiem iepriekšējiem. Sadaliet studentus grupās pa 3-4 cilvēkiem. Nodarbības beigās dodiet 15 minūtes, kad sanākt kopā un salīdzināt rezultātus.

SEMINĀRA FORMA

Mēs turpināsim studēt Ap. d. 17:1-10a. Mēs izmantosim iepriekš veiktos izpētes un interpretācijas rezultātus. Taču šajā reizē mēs meklēsim principus, ko lietot savā dzīvē un kalpošanā.

- Sadalieties grupās pa 3-4.
- Veltiet 35 minūtes tam, lai izietu cauri pielietošanas soļiem un izlemtu, kā vislabāk šo Rakstu vietu lietot katra jūsu dzīvei un kalpošanai.
- Pēdējās 15 nodarbības minūtes izmantojiet, lai sanāktu atkal kopā, apspriestu savus pielietojumus un izvēlētos piemērotus pielietošanas jautājumus, kurus varētu izmantot, ja rastos vajadzība vadīt induktīvās studijas par šo Rakstu vietu.

DARBS GRUPĀ

Izmantojiet sekojošo procesu, kas palīdzēs jums nonākt pie vērtīga un noderīga pielietojuma jūsu dzīvē.

A. Atcerieties Bībeles principu.

Pārrakstiet šeit to Bībeles principu, ko priekš Ap. d. 17:1-10a saņēmat 5. nodarbībā:

B. Salīdziniet kontekstus.

Lai jūsu pielietojums būtu derīgs un darbotos, jūsu kontekstam jābūt ekvivalentam oriģinālajam Bībeles kontekstam.

1. *Īsi aprakstiet oriģinālo Ap. d. 17:1-10a kontekstu!*
2. *Īsi aprakstiet savu pašreizējo kontekstu (kas esat, ko darāt, u. c.)!*
3. *Īsā teikumā aprakstiet vismaz vienu punktu, kurā jūsu konteksts ir līdzīgs Ap. d. 17!
(Piezīme: kaut kādā ziņā tas katram jūsu grupā būs citādāks, taču būs arī pietiekoši daudz līdzīga, lai jūs varētu cits citam palīdzēt)*

C. Pārdomājiet pielietošanas tēmas!

Izlasiet doto Rakstu vietu un pārlicinieties, vai kāda no sekojošām tēmām liekas atbilstoša jūsu situācijai. Ja tā, tad attiecīgi to atzīmējiet! Varbūt ir kāda vēl piemērotāka tēma. Ja tā, tad atzīmējiet to apakšā!

- Ticība.
- Izturēšanās.
- Rīcība.
- Grēks.
- Pamudinājums.
- Apsolījums.
- Raksturs.
- (citi)
- (citi)

D. Vispārīgi jautājumi.

Uzdodiet šeit sniegtos vispārīgos pielietošanas jautājumus! Pierakstiet savas atbildes uz katru, kas atbilst!

- Vai tur ir kāds piemērs, kam varu sekot?
- Vai ir kāds grēks, no kura jāizvairās?
- Vai ir kāds apsolījums, pie kura turēties?
- Vai ir kāda lūgšana, kuru atkārtot?
- Vai ir kāda pavēle, kurai jāpaklausa?

- Vai ir kādi nosacījumi, kas jāievēro?
- Vai ir kāds pants, ko iemācīties no galvas?
- Vai ir kāda kļūda, kas jāņem vērā?
- Vai ir kāds pamudinājums un izaicinājums?

E. Uz dodiet konkrētus jautājumus!

Tagad, kad jūs kopīgi strādājat pie šīs Rakstu vietas, izdomājiet par katru pantu specifiskus jautājumus, kas pievērštos jautājumam "Kas jādara man?" Pierakstiet šos jautājumus un atbildes šeit atstātajā brīvajā vietā.

[Apvelciet divus vislabākos jautājumus, ko jūs vēlētos izmantot, vadot grupu inductīvās studijas par šo tekstu.]

KOPSAVILKUMS

Kad jūs atkal sanākat kopā, apspriediet un salīdziniet pielietojuma veidus, ko esat ieraudzījuši šai Rakstu vietā. Visbeidzot, salīdziniet tos pielietošanas jautājumus, ko katra grupa izvēlējusies, un izvēlieties tos divus, kas varētu būt visnoderīgākie, ja jums vajadzētu vadīt inductīvās studijas par šo Rakstu vietu. Uzrakstiet tos šeit:

- 1.
- 2.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kas ir vissvarīgākais, ko jums vajadzētu darīt, ņemot vērā šai Rakstu vietā izlasīto.
- Ko jūs ieraudzījāt šīs metodes rezultātā, kas bija jums jauns?

UZDEVUMS

- Jūs tagad esat izgājuši cauri izpētes, interpretācijas un pielietošanas pakāpēm. Līdz nākamajam semināram jums vajadzēs izstrādāt īsu induktīvo Bībeles studiju, izmantojot apgūtos principus. Jums tiks dotas 20 minūtes laika, lai iepazīstinātu ar šīm Bībeles studijām šī semināra nodarbību laikā. Nākamajā seminārā tiks apspriesti induktīvo studiju vadīšanas principi.
- Šajā brīdī jūsu uzdevums ir studēt Rakstu vietas, izmantojot induktīvo metodi, un sagatavot tik daudz izpētes, interpretācijas un pielietojumu jautājumu, cik vien iespējams. Šai sagatavošanā laikā jums ir jānosaka Rakstu vietas nozīme un pielietojums. Tad no visiem jūsu jautājumiem izvēlieties maksimumu no 5-6 izpētes jautājumiem, 2-3 interpretācijas jautājumus un 1-2 pielietojuma jautājumus, kas vislabāk varētu palīdzēt citiem studentiem atrast un pielietot šīs Rakstu vietas mācību.
- Savām studijām jūs varat izvēlēties vienu no zemāk dotajām Rakstu vietām. Lūdzu, salīdziniet savu izvēli ar citiem studentiem, lai nebūtu tā, ka vairāki strādā pie viena un tā paša teksta. Lai sniegtu jums piemēru, pielikums 7A ir paraugs induktīvajām Bībeles studijām par Efezas draudzes dibināšanu Ap. d. 19:1-10. Jūsu studijām ir jābūt līdzīgām pēc uzbūves, tāču tajās, protams, būs citi jautājumi, galvenā doma un pielietojums.
- Parauga Rakstu vietas, no kurām izvēlēties:
 - Ap. d. 13:4-12 (Pafa);*
 - Ap. d. 13:13-52 (Antiohija);*
 - Ap. d. 14:1-7 (Ikonija);*
 - Ap. d. 14:8-20 (Listra un Derbe);*
 - Ap. d. 16:11-40 (Filipi);*
 - Ap. d. 17:10-15 (Beroja);*
 - Ap. d. 17:16-34 (Atēnas);*
 - Ap. d. 18:1-17 (Korinta).*

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

Hendricks, Howard G., and William Hendricks. *Living By the Book*. Chicago, IL Moody Press, 1991.

Efeza - induktīvā Bībeles studija

KĀ PĀVILS DIBINĀJA DRAUDZI

IEVADS

Jēzus mums pavēlēja, lai mēs darām par mācekļiem visas tautas. Vai mēs tiešām to varam izdarīt? Cik daudz jūs varat paveikt? Cik daudz cilvēku jūs varat Kristum mantot, sacīsim, divos gados? Cik lielu ģeogrāfisko platību jūs varat aptvert ar Evanģēliju šai laikā? Ap. d. 19 apustulis Pāvils šādā īsā laika posmā bija spējīgs milzīgā platībā pasludināt Evanģēliju ikvienam cilvēkam. Ja mēs gribam būt efektīvi draudžu veidotāji, mums jāpēta, kā Pāvils to paveica, un jāmēģina lietot tās pašas metodes, ko lietoja viņš. Aplūkosim tagad šo metodi, ko Pāvils lietoja šai sekmīgajā draudžu veidošanas darbā.

I. LŪGŠANA

Veltīsim kādu brīdi lūgšanai, lai Dievs atver mūsu acis un sirdi saprast, kā Viņš grib uz mums runāt caur šo Rakstu vietu.

II. IZLASĪT AP. D. 19:1-10

Izlasiet šo vietu ļoti uzmanīgi vai nu klusu, vai balsī.

III. IZPĒTE

Pirmais solis ir atklāt, ko Bībele saka. Uzmanīgi izlasiet doto tekstu un atbildiet uz sekojošiem jautājumiem.

No konteksta (Ap. d. 18:18-28).

- Kad Pāvils (Ap. d. 19:1) ieradās Efezā, viņš atrada dažus mācekļus. **Kā**, pēc jūsu domām, šie cilvēki kļuva par mācekļiem?
- **Kas** bija iesaistīts mācekļu sagatavošanā, un **kā**?

No dotā teksta (Ap. d. 19:1-10).

- **Kādu** nepietiekamību jeb vājumu Pāvils atklāja šais mācekļos, un **ko** viņš šai sakarā darīja?
- **Kur** Efezā Pāvils uzsāka savu darbu?
- **Kādas** izmaiņas Pāvils izdarīja savā stratēģijā, un **kāpēc**?
- **Kādi** bija rezultāti Pāvila kalpošanai Efezā?

IV. INTERPRETĀCIJA

Nākošais solis ir noskaidrot, ko konkrētais Bībeles teksts nozīmē. Pārdomā šo pantu saturu un vēsti, apspriežot sekojošos jautājumus.

- **Kāpēc** Lūka pirmajos astoņos dotā teksta pantos runā par Pāvila attieksmi pret Svētā Gara doktrīnu?

- 8. pantā Pāvils dedzīgi cenšas pārliecināt, bet 9. un 10. pantā viņš tā vietā izvēlas veltīt savu uzmanību un pūles mācekļu sagatavošanai. **Kāda**, spriežot no teksta, bija reakcija uz katru no šīm metodēm, un **kuru** metodi, pēc jūsu domām, šī Rakstu vieta atbalsta?

Rezumējiet teikumā vai divos šo pantu galveno domu. Ja iespējams, izsakiet to Bībeles principa terminos. Uzrakstiet šeit atstātajā brīvajā vietā!

Šīs Rakstu vietas princips:

V. PIELIETOJUMS

Trešais solis ir noskaidrot to, kā šo patiesību var lietot mūsu dzīvē un kalpošanā, veidojot draudzes. No jauna pievērsieties tekstam, padomājiet par sekojošiem jautājumiem:

1. Lai es varētu kalpot tā kā kalpoja apustulis Pāvils, divas vissvarīgākās lietas, kas man jā dara, ir:
 2. Pamatojoties uz šo Rakstu vietu, kā man vajadzētu kalpot, lai visefektīvāk mazinātu vajāšanas un veicinātu Evaņģēlija izplatīšanu?

KOPSAVILKUMS

Nepietiek ar to, ka mēs patiesību zinām, -mums tā ir jālieto. Pēdējais solis ir paklausīt tai. Norimstieties vēl brīdi, lai lūgtu pēc Dieva palīdzības, ka varat ar paklausību atsaukties tam, ko uzzinājāt no šīs Rakstu vietas.

EVANĢELIZĀCIJA

EVAŅĢELIZĀCIJA

1

NODARBĪBA

Ievads evaņģelizācijā

DIEVS TIK ĻOTI MĪL PASAULI

Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir iepazīstināt ar evaņģelizācijas raksturu, nepieciešamību un vietu DV stratēģijā.

Galvenie punkti.

- Evaņģelizācija ir process, nevis tikai atsevišķs notikums.
- Iemaņas un pieredzi evaņģelizācijā var pilnveidot.
- Evaņģelizācijas process nav pabeigts, kamēr vairāk nobriedis kristietis nav sācis apmācīt jauno kristieti, palīdzot pieaugt ticībā.

Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- apzināties pazdušo cilvēku izmisīgo vajadzību un aizvien karstāk, beznosacījuma mīlestības vadītā, vēlēties sludināt viņiem Evaņģēliju.

Pielikums

1A Tilts

Ieteikumi skolotājiem.

Lieciet dalībniekiem skaļi izlasīt izvēlētos pantus II. daļā. Veltījiet kādu laiku, lai atkārtotu par lūgšanu trijotnēm. Pamudiniet dalībniekus līdz nākamajam mācību semināram izveidot pašiem savas lūgšanu trijotnes.

IEVADS

Evaņģelizācija ir svarīgs darbs katram kristietim. Tiem, kas iesaistīti draudžu veidošanā, evaņģelizācija nav mazāk svarīga. Patiesībā, dibināt draudzi bez evaņģelizācijas ir neiespējami. Cerību šim procesam mēs varam atrast Mateja 4:19, kur Jēzus aicināja mācekļus Viņam sekot, sacīdams: "Nāciet, sekojiet man... un es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem." Jēzus gribēja, ka šie pieredzējušie zvejnieki lietotu savas dzīves, lai celtu Viņa Draudzi. Kad sekojam Kristum, ievērojam Viņa likumus un tiem paklausām, Viņš arī vēlas darīt mūs par cilvēku zvejniekiem, spējīgus piesaistīt un iemantot cilvēkus Viņam. Tikai Tas Kungs ir spējīgs mūs darīt par efektīviem dvēseļu zvejniekiem.

Ir daudzi veidi, kādos ķert zivis. Mēs izmantojam lielus kuterus, sarežģītas mašīnas un milzīgus tīklus, lai tās ķertu tūkstošiem. Mēs izmetam mazākus tīklus, lai saķertu tikai dažas. Un mēs lietojam makšķeres ar āķi un ēsmu, lai ķertu tās pa vienai. Mēs neizvelkam lomu katrā iemetienā, taču mēs varam mācīties no katrā reizē gūtās pieredzes. Mums ir jāiet tur, kur ir zivis, un jāizvēlas piemērota metode, lai tās ķertu.

Tāpat ir neskaitāmas metodes, kā vest vīrus un sievas, jauniešus un bērnus pie Kristus. Protams, ir tikai viens patiess evaņģēlijs. Kad mēs sludinām Evaņģēliju, Dieva Svētais Gars pārlicina pasauli par grēku, taisnību un tiesu (Jņ. 16:8) un ved cilvēkus pie ticības, kas maina dzīvi. Mūsu

uzdevums ir izveidot efektīvas metodes un stratēģijas, kā iemantot cilvēkus Kristus, un ieviest tās draudzē. Šajā nodarbībā mēs iepazīsimies ar dažām no šīm metodēm un stratēģijām.

I. EVAŅĢELIZĀCIJAS RAKSTURS

Evaņģelizēt nozīmē "stāstīt labas ziņas". "Labās ziņas", ka Jēzus Kristus ir darījis glābšanu iespējamu un pieejamu kā brīvu dāvanu, ir vislabākā vēsts, kāda jebkad skārusi cilvēku ausis un sirdis! Evaņģelizācija nozīmē kalpošanu tiem, kas vēl ir ārpus ticības Kristus, lai virzītu viņus uz ticību tam Kungam. Taču evaņģelizācija nav šī procesa beigas. Patiesa evaņģelizācija ir kā dzelzceļa sliežu pirmais posms. Kad cilvēki ir mantoti Kristus, viņus "jānodod" kādam mācekļu sagatavotājam, kas viņiem palīdzēs nostiprināt viņu jauno dzīvi Kristū. Sliežu ceļš nav pabeigts, kamēr nav izveidota ticīgo sadraudzība un Kristus miesa nepieaug caur turpmāku evaņģelizāciju un mācekļību. "Pielikt punktu" pēc evaņģelizācijas pakāpes nav pieļaujami.

A. Process.

Šis evaņģelizācijas process ir nozīmīgs veids, kādā Tas Kungs, iesaista kristiešus, lai viņi, sadarībā ar Svēto Garu, celtu Dieva Valstību - Jēzus Kristus Draudzi. Kamēr Svētā Gara darbs pie cilvēku sirdīm ir neredzams, kristiešu evaņģelizācijas centieni ir gan publiski, gan privāti.

Evaņģelizācija sākas vienatnē, ar lūgšanu. Tajā ietilpst gan individuālās lūgšanas, gan lūgšanu trijotnes (skat. Lūgšana, Pielikums 3A, "Lūgšanu trijotnes"). Lūgšanu trijotne sastāv no trim kristiešiem, kas regulāri satiekas, lai kopā lūgtu par trim neglābtiem draugiem vai tuviniekiem. Šī grupa satiekas lūgt par šiem cilvēkiem tik ilgi, līdz viņi kļūst par kristiešiem, vai arī, līdz apstākļi vairs neatļauj sapulcēties, lai kopīgi lūgtu. Tā kā esat iesaistīti šai evaņģelizācijas darbā, paskubiniet citus uz lūgšanām, sekojot Pāvila piemēram Efeziešiem 6:19-20 un Kolosiešiem 4:2-6. Nākdami pie Dieva, mēs lūdzam:

- sagatavot to sirdis, uz kuriem Viņš grib, lai mēs runājam;
- vadīt mūs pie tiem, kas ir sagatavoti;
- palīdzēt mums izstāstīt Evaņģēliju skaidrā un saprotamā veidā;
- nosargāt iedēstīto vēsti.

Izejot sabiedrībā, mēs spējam novērtēt labumu, ko mums devušas šīs klusās sastapšanās ar Dievu, jo, būdami savās ikdienas gaitās un pienākumos, varam dalīties savā ticībā. Mēs izveidojam patiesas attiecības ar cilvēkiem mums apkārt. Mēs pavadām laiku kopā ar cilvēkiem, lai viņi varētu redzēt mūsu dzīvi un mēs - viņējo. Mēs ceļam uzticēšanās tiltus pretī atsevišķiem cilvēkiem un ģimenēm, izplatot liecību un Kristus ietekmi. Evaņģelizācija bieži ietver specifiskas aktivitātes, kas tiek rīkotas, lai pievērstu uzmanību Evaņģēlijam. Tas var notikt caur kādu vienkāršu laipnību vai pasniegtu traktātiņu, un tas var būt arī kaut kas tik organizēts, kā plašas reģionālas evaņģelizācijas organizēšana, izmantojot filmas par Jēzu vai kādu svaidītu evaņģēlistu.

B. Vēsts.

Vēstulē jaundibinātajai draudzei Romā apustulis Pāvils rakstīja šos vārdus:

"Es nekaunos Kristus Evaņģēliju, jo tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kurš tic, jūdā vispirms, un arī grieķim (pagānam)" (Rom. 1:16).

Kas ir Evaņģēlija vēsts - "labās ziņas" -, ko mēs sludinām? 1. Korintiešiem 15:3-7 Pāvils sniedz skaidru un vienkāršu Evaņģēlija formulējumu. Šai Rakstu vietā viņš Evaņģēlija saturu iedala divās paralēlās daļās - atgriešanās no grēkiem un uzticēšanās. Teologi spēj sarakstīt neskaitāmus sējumus, apcerot Evaņģēlija saturu. Tomēr labās vēsts būtība ir pateikta šai tekstā.

Šīs Evaņģēlija daļas ir skaidri redzamas, ja mēs uzrakstām pantus tā, kā parādīts zemāk.

Kristus nomira par mūsu grēkiem [*saskaņā ar Rakstiem*],

-- Viņš tika aprakts,

Viņš uzcēlās trešajā dienā [*saskaņā ar Rakstiem*],

-- Viņš parādījās Pēterim un tad tiem divpadsmit...

Šādā formā ir viegli ieraudzīt divus galvenos punktus - Kristus nāvi un augšāmcelšanos. Abas tika piepildītas "saskaņā ar Rakstiem", un katrai ir to apstiprinošs pierādījums. Jēzus nāvi pierāda tas, ka Viņš tika apglabāts, un Jēzus augšāmcelšanās pierādījums ir Viņa parādīšanās ticīgajiem. Aplūkosim tuvāk katru no šiem galvenajiem punktiem.

1. *Atgriezties no grēkiem - (tāpēc ka Viņš nomira).*

Šajā teikumā ir pateikts ļoti daudz. Vispirmām kārtām, mums ir jāatzīst, ka esam grēcinieki svētā Dieva priekšā. Ja būtu kaut kas, ko mēs varētu darīt, lai paši sevi izglābtu, Kristum nebūtu bijis nekādas vajadzības mirt. Taču nav absolūti nekā, ar ko mēs paši varētu iegūt labvēlību Dieva acīs. Nav neviena paša cilvēka, ko varētu saukt par taisnu (Rom. 3:10, 20). Mums ir jānodod sevi pilnīgi Viņa žēlastībai. Mums ir vajadzīga apžēlošana, nevis taisnība (Ef. 2:8, 9).

Kristus nāve nozīmē arī to, ka ar Viņa nāvi bija pietiekami, lai mūs izglābtu. Tas nebūtu bijis iespējams, ja Viņš nebūtu Dieva Dēls - Dievs-Cilvēks - Dievs miesā. Dievs nevarēja nomirt, iekams Jēzus nebija apvilcis cilvēka ķermeni. Taču vienkāršs cilvēks nevar mirt citu vietā. Viņš var nomirt tikai pats par saviem grēkiem. Tāpēc vienīgi Jēzus kā iemiesojies Dievs spēja apmierināt Dieva dusmas pret grēku un dāvēt mums glābšanu caur žēlastību.

Evaņģēlija pirmā daļa ietver atziņu par mūsu pilnīgo nevērtīgumu un Kristus dievišķumu un svētumu. Nevienam nav patiesi glābts, līdz viņš neatzīst Kristus pārkumu un neatgriežas no grēkiem.

2. *Uzticēties Kristum (jo Viņš augšāmcelās).*

Evaņģēlija otrā daļa ietver uzticēšanos, jeb ticību. Ir svarīgi nožēlot grēkus, taču ar to vien nepietiek, lai mūs glābtu. Daudzi "kristieši" tic, ka Kristus nomira par viņu grēkiem, taču viņi domā, ka viņiem ir jādara kādi konkrēti darbi, lai izpelnītos Viņa glābšanu. Tā bija tā ķecerība, ko Pāvils pārmeta galatiešiem. Daži domā, ka viņiem ir gan jātic, gan arī jāpilda bauslība, lai tiktu izglābti. Pāvils šo ideju nosodīja visstingrākajā veidā un visbargākajiem vārdiem (Gal. 1:8-9; 2:15-16; 3:3,11). Ar Kristus upuri ir pilnīgi pietiekoši, lai mūs glābtu. Mums nevajag, un mēs nevaram tam neko pievienot ar saviem pašu pūliņiem.

Tas fakts, ka Kristus uzcēlās no miroņiem, nozīmē, ka Viņa apsoliījums ir patiess. Viņš ir aizgājis, lai sagatavotu vietu mums, un atnāks atkal, lai ņemtu mūs mājās pie Sevis (Jņ. 14:2-3). Mūsu glābšana kļūst reāla, kad mēs uzticamies Viņam. Mēs patiešām varam Viņam kalpot ar saviem labajiem darbiem, tā apliecinot savu pateicību un pielūgsmi Viņam. Taču tas viss ir daļa no mūsu *svētdarīšanas*, nevis no mūsu *glābšanas*.

C. Veids.

Visspēcīgākais Evaņģēlija pasludināšanas veids ir tas, ko mēs izpildām ar savu ikdienas dzīvi. Tas, kā mēs dzīvojam, dod dzīvību tiem vārdiem, ko mēs runājam. Mūsu godīgums, līdzjūtība un neviltotība ir būtiski instrumenti, ko Tas Kungs lieto, lai darītu mūs par "sāli un gaismu" tieši tur, kur dzīvojam.

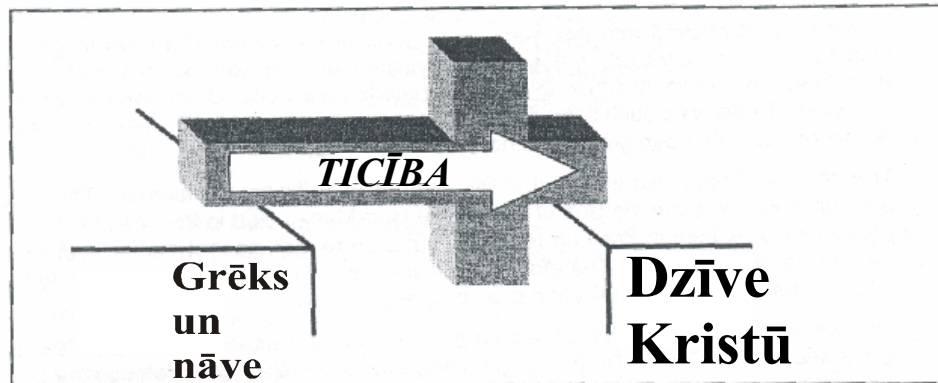
II. EVAŅĢELIZĀCIJAS NEPIECIEŠAMĪBA.

A. Bez Jēzus Kristus cilvēki ir garīgi pazuduši un uz mūžiem atšķirti no Dieva.

Cilvēks ir ne tikai garīgi atšķirts no Dieva, bet viņš ir arī pilnīgi nespējīgs sevi izglābt. Grēka dēļ svētais Dievs viņam ir nepieejams un neaizsniiedzams. Vai nu šis cilvēks apzinās savu stāvokli, vai nē, bez atrisinājuma, ko piedāvā Jēzus Kristus un neviens cits, viņš ir bezcerīgi pazudis un nolemts. Lūdzu, paraugieties pielikumā 1A "Tilts", kur parādīts vienkāršs veids, kā paskaidrot, kā Kristus kļūst par tiltu pār plaisu starp Dievu un mums.

- Romiešiem 1:18
- Jāņa 14:6
- Romiešiem 6:23
- Romiešiem 3:9-20,23
- Ecehiela 3:16-21
- Efeziešiem 2:1-3

Attēls 1.1 evaņģelizācijas process

B. Mēs esam Dieva metode, kā aizsniegt pasauli.

Kopš Kristus laikiem uz sekotājiem ir gūlusies atbildība pārstāvēt pasaulē to Kungu un Viņa Valstību. Apustuļi bija pirmie, kas saņēma šo atbildību. Viņi saprata, ka viņiem ir jābūt lieciniekiem - ka viņiem ir jābūt Kristus pilnvarotajiem runasvīriem. Šī loma nozīmē uzticīgu patiesības apliecināšanu tā, kā mēs to saprotam, un uzticīgu tā Dieva pārstāvēšana, kas mūs ir izglābis un sūtījis iet ar uzdevumu.

Pāvils šo atbildību saprata kā parādu vai pienākumu, ko viņš bija parādā tam Kungam un pazudušajiem. Kaut arī ir tiesa, ka cilvēks var arī tikt glābts tikai caur Dieva Vārdu un Svēto Garu vien, tomēr tie ir sevišķi izņēmumi. Patiesībā, kad Kristus pats bija runājis ar Pāvilu uz Damaskas ceļa, Viņš sūtīja Ananiju, lai pabeigtu šo evaņģelizācijas procesu Pāvila dzīvē. Dievs vēlas lietot vīriešus un sievietes, kas Viņu pazīst, kā līdzekļus, lai aizsniegtu pazudušos.

C. Daudzi alkst dzirdēt un saprast, kāds ir risinājums viņu dzīves pretrunai.

Franču filozofs Bleizs Paskāls piezīmēja, ka cilvēkā ir kāds Dieva radīts tukšums, ko vienīgi Dievs var pilnīgi un apmierinoši piepildīt. Paaudzi pēc paaudzes cilvēki ir meklējuši risinājumu savai garīgajai pretrunai. Saraksts šeit zemāk ir tikai piemērs par tiem daudzajiem cilvēkiem Jaunajā Derībā, kas atklāti vēlējas apspriest savu stāvokli, cerībā uz savu problēmu atrisinājumu. Ir vēl daudz tādu, kā viņi, kas ieklausīsies Evaņģēlijā, ja vien mēs pie viņiem iesim un to izskaidrosim.

- Nikodēms - Jāņa 3;
- Sieviete pie akas - Jāņa 4;
- Caķejs Lūkas 19;
- No dzimšanas aklais vīrs - Jāņa 9;
- Jeruzalemes pūlis - Ap. d. 2;
- Etiopiešu augstmanis - Ap. d. 8.

D. Evaņģēlijam ir spēks mainīt.

1. *Evaņģēlijs maina garīgo esamību.*

Evaņģēlijs pārceļ cilvēkus no Sātana valstības Dieva Valstībā, no tumsas gaismā, no nāves dzīvībā. Vairs nebūdami Kristus ienaidnieki un grēka vergi, mēs (un tie, kas caur mūsu liecību nāk pie ticības) esam kļuvuši par daļu no Dieva ģimenes (Kol. 1:10-14).

2. *Evaņģēlijs maina visu pasauli.*

Evaņģēlijs maina dzīves - milzīgos kosmopolītiskos apgabalos, tālos kalnu ciematiņos, mitros tropu džungļos, starp nemierīgiem jauniešiem, problēmu nomāktās ģimenēs, starp darbā aizņemtiem biznesmeņiem un pazīstamiem politikajiem vadītājiem. Evaņģēlijs atstāj savu iespaidu visos kontinentos. Ģimenes, sabiedrības un tautas visā pasaulē tiek izmantas ar Jēzus Kristu, Evaņģēliju.

3. *Evaņģēlijs maina sabiedrību.*

Kad cilvēki atnāk pie Kristus un pakļaujas Svētajam Garam, tad tā sabiedrība, kas mīl Kristu, var izplatīt labvēlīgu morālu ietekmi visā tautā.

4. *Evaņģēlijs maina indivīdus.*

Visi, kas dzirdējuši Evaņģēlija vēsti un ticībā pieņēmuši Kristu, var liecināt par to, kā Dievs pašos pamatos mainījis viņus personīgi, darot katru par jaunu radījumu Kristū. Indivīdi un ģimenes tiek dziļi un pamatīgi ietekmēti.

5. *Evaņģēlijs maina dzīvi tagad.*

Kristus dzīvi dodošais evaņģēlijs ir mūs atbrīvojis. Mēs esam izglābti no grēka soda! Vēl vairāk - mēs tiksime izglābti no grēka klātbūtnes. Taču pašreizējā brīdī mēs esam izglābti no grēka varas. Evaņģēlijs izmaina dzīvi šodien (1. Kor. 15:55-56; Rom. 5:8-10).

6. *Evaņģēlijs maina mūsu nākotni.*

Caur tiem, kas nāk pie ticības, pateicoties Evaņģēlija darbam mūsos, mēs varam ietekmēt ne tikai savu paaudzi, bet arī sekojošās. Mēs varam kļūt par pamatu garīgajām paaudzēm gan mūsu pašu ģimenē, gan ārpus tās.

7. *Evaņģēlijs maina mūsu mūžību.*

Izmaiņas, ko nes evaņģēlijs, ietekmē ne tikai mūsu laicīgo dzīvi, bet arī mūsu likteni mūžībā. Mēs, būdami Kristus līgava, Viņa Draudze, dodam mūžīgu liecību garīgajām varām par Dieva lielo žēlastību (Ef. 3:10,11).

III. EVAŅĢELIZĀCIJAS MOTĪVI

A. Ir iespējams evaņģelizēt, vadoties pēc pienākuma apziņas pret Dievu un citiem.

Pāvils Romiešiem 1:14 raksta, ka viņš ir parādnieks tiem, kas nav dzirdējuši Evaņģēliju. Viņš jūta šo pienākumu - dalīties ar citiem Evaņģēlijā, ko viņš pats bija saņēmis. Dieva cilvēki bieži sevi sauc par Viņa kalpiem, ar to norādot, ka viņu darbības pamatā ir paklausība Dieva, sava Kunga, autoritātei.

Kolosiešiem 1:28, apustulis Pāvils runā par savas Evaņģēlija sludināšanas mērķi, "...lai ikvienu cilvēku darītu pilnīgu Kristū". Bieži vien tas, kas motivē Dieva kalpus evaņģelizēt, ir tālejošs mērķis - vēlēšanās redzēt, ka pasaulē tiek piepildīts Dieva nodoms. Šī cerība un pats gandarījums var mūs varenī pacelt un stiprināt, kad mēs kalpojam Evaņģēlijam.

B. Ir iespējams evaņģelizēt bailēs no Dieva un Viņa soda.

Iespējams, ka laiku pa laikam mūsos nav nekādu mīlestības jūtu pret Dievu un cilvēkiem, un mūs nemotivē pienākuma apziņa. Dažreiz tā apziņa, ka mēs esam atbildīgi Dievam un vienu dienu atbildēsim Viņam par savu kalpošanu, izraisa mūsos bailes. Pat šīs bailes var motivēt mūs kalpot. Dievs stingriem vārdiem brīdināja Ecehielu nest Viņa vēsti cilvēkiem, vai arī

viņam vajadzēs atbildēt par sekām (Ec. 3:16-21). Jona devās evaņģelizēt vienīgi pēc tam, kad bija pabijis valzivs vēderā (Jon. 2).

C. Ir iespējams evaņģelizēt pat pilnīgi nepareizu iemeslu dēļ.

Vienā no savām vēstulēm kādai jaunai draudzei Pāvils piezīmēja, ka ir tādi, kas sludina Evaņģēliju "aiz skaudības un sāncensības" (Fil. 1:15). Un tālāk viņš saka, ka tam nav nozīmes! Pāvilam pats svarīgākais bija tas, ka Kristus evaņģēlijs tika pasludināts! Viņš priecājās par to, ka pareizais notika, par spīti nepareiziem motīviem! (Fil. 1:15-18).

D. Mums ir jāsludina mīlestības dēļ pret Kristu un pazudušajiem.

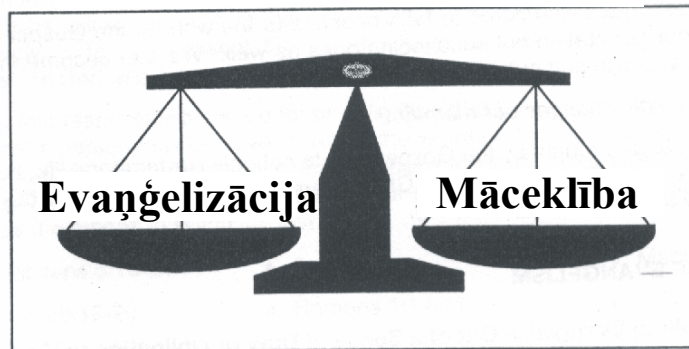
Briedumu iegūstošs kristietis pastāvīgi pārliecināsies, ka viņš pieaug mīlestībā uz Kristu un tālāk arī uz tiem, kurus mīl Kristus - Draudzi un pazudušajiem. Pāvils par Kristus mīlestību runāja, ka tā "spiež" mūs tiekties pēc cilvēkiem (2. Kor. 5:14).

Izlasot 1. Jāņa vēstuli, liekas, ka tas, kas motivēja un skubināja apustuli Jāni sludināt Evaņģēliju, bija karsta vēlēšanās pievienot aizvien vairāk ļaužu Draudzes kopībai.

IV. EVAŅĢELIZĀCIJAS VIETA DV STRATĒGIJĀ

Draudžu veidošanas stratēģija ir lielā mērā atkarīga no koncentrētiem evaņģelizācijas centieniem. Visaptveroša evaņģelizācija iet roku rokā ar visaptverošu draudžu veidošanu. Evaņģelizācijas darbs - cilvēku pievešana ticībai Kristum, ir tikai sākums un pirmais pamats; jāseko tālākam darbam, apmācot un palīdzot nostiprināties jaunatgriestajiem un mācekļiem. Bet šai tālākajā darbā mēs nekādā ziņā nedrīkstam atstāt novārtā izšķirošo mērķtiecīga un pastāvīga evaņģelizācijas darba lomu, veidojot tiltus pretī pazudušajiem un vedot viņus pie ticības. Ir jāspēj saglabāt līdzsvaru starp Labās vēsts sludināšanu un palīdzēšanu tiem, kas ir nākuši pie ticības. Neņemot to vērā, tiek pakļauts briesmām Dieva darbs, kurā esam iesaistīti.

Attēls 1.2 Saglabājot līdzsvaru

Mums katrā ziņā ir jāpalīdz tiem, kurus Dievs mums devis, lai mēs audzinātu viņus par mācekļiem, taču mēs nekad nedrīkstam apmierināties ar to cilvēku skaitu, kas jau nākuši pie ticības. Mēs nedrīkstam aizmirst evaņģelizācijas uzdevumu. Mums ir jānododas šim uzdevumam un jābūt centīgiem savā atbildībā aizsniegt pazudušos ar Evaņģēliju. Ja cilvēki pastāvīgi netiks vesti pie ticības (atcerieties draudžu veidošanas ciklu), nebūs vairs jaunu draudžu, nebūs vadītāju sagatavošanas un nebūs cerības par tālāku un nepārtrauktu draudžu skaita vairošanu. Evaņģelizācijai ir jāieņem pirmā vieta draudžu veidošanā. Un primārajam uzdevumam jebkurā DV stratēģijā ir jābūt visu ticīgo sagatavošanai un aktīvai iesaistīšanai veikt evaņģelizācijas darbu.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Vai jūs ticat, ka Dievs var jūs lietot, lai mantotu Viņam cilvēkus?
- Kas ir pati nozīmīgākā lieta, kas jebkad notikusi ar jums personīgi?
- Ja tā ir patiesība, kas tādā gadījumā ir pats nozīmīgākais, ko jūs varat paveikt savā dzīvē, lai atstātu pozitīvu iespaidu uz tiem daudzajiem cilvēkiem, kurus jūs pazīstat?

- Kas ir "Evaņģēlista darbs"? (2. Tim. 4:2)
- Kas jūs visvairāk motivē dalīties Evaņģēlijā?
- Vai jūs varat iedomāties desmit cilvēkus jūms pazīstamo vidū, kam vajadzīgas personīgas attiecības ar Kristu?
- Kādi ir jūsu plāni, lai pastiprinātu jūsu evaņģelizācijas centienus?

UZDEVUMS

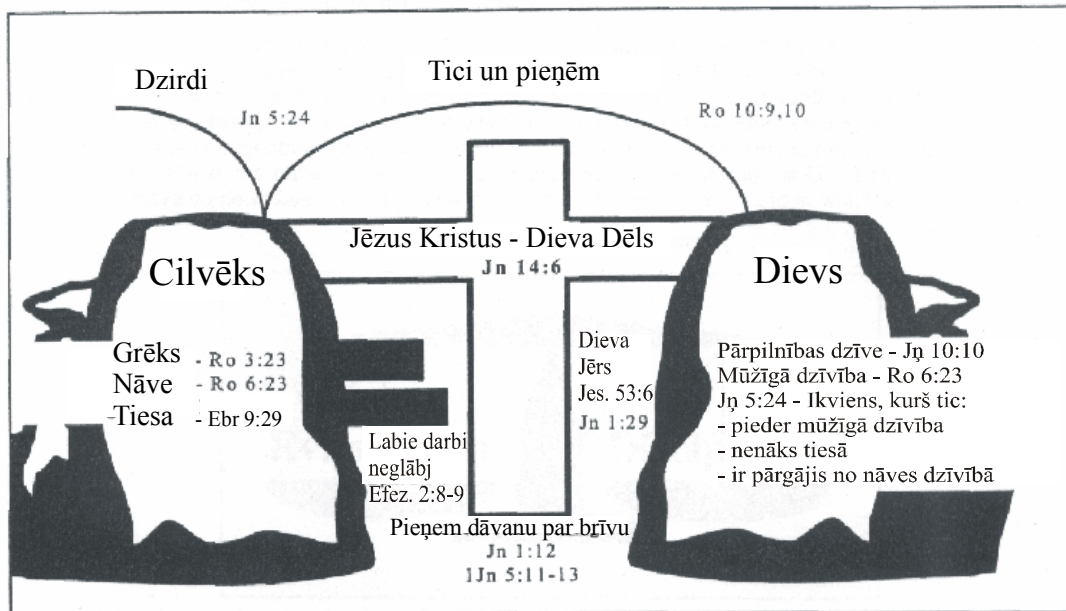
Kopā ar diviem citiem kristiešiem izveidojiet lūgšanu trijotni, lai regulāri sanāktu kopā un lūgtu par to cilvēku glābšanu, ko Dievs ielicis jūsu sirdīs (Skat. Lūgšana, Pielikums 3A: Lūgšanu trijotnes).

IZMANTOTIE INFORMĀCIJAS AVOTI

- Coleman, Robert. *The Master Plan of Evangelism*. Old Tappan, NJ: Spire Books, 1964.
- Little, Paul E. *How To Give Away Your Faith*. Madison, WI: IV Press, 1968.
- Maisel, John. *Is Jesus God?* Budapest, Hungary: Central European Bible Institute, 1991.
- McDowell, Josh. *More than a Carpenter*. Minneapolis, MN: Worldwide Publications, 1977.

EVANĢELIZĀCIJA
PIELIKUMS
1A.

Tilts

Tilta diagramma var būt efektīva evaņģelizācijas metode. Jums var izrādīties noderīgi šo diagrammu pārzīmēt uz baltām papīra lapām, pievienojot attiecīgās Rakstu vietas, un tad izmantot, līdzdalot Labo Vēsti saviem neglābtajiem draugiem. Verbālā un rakstītā informācija apvienojumā ir daudz spēcīgāka nekā katra no šīm metodēm atsevišķi.

EVAŅĢELIZĀCIJA

2,3.

NODARBĪBA

Jūsu personīgās liecības sagatavošana

TO DIEVS MAN IR IZDARĪJIS!

☞ Nodarbības mērķis.

Šīs nodarbības mērķis ir izskaidrot, kāda nozīme ir personīgās liecības sagatavošanai.

☞ Galvenie punkti.

- Personīgā liecība ir efektīvs un neuzbāzīgs veids, kā evaņģelizēt pazudušajiem.
- Personīgā liecība būs daudz efektīvāka, ja tā tiks rūpīgi izstrādāta, iekļaujot tajā vissvarīgāko informāciju.
- Personīgā liecība pastāsta par to, ko Dievs ir darījis jūsu dzīvē - tā nav sprediķis!

☞ Vēlamie rezultāti.

Kad nodarbības tēma ir apgūta, katram dalībniekam vajadzētu:

- Saprast potenciālo personīgās liecības garīgo ietekmi.
- Sagatavot 3-5 minūšu garu liecību, ko līdzdalīt citiem.

☞ Ieteikumi skolotājiem.

Šī ir divu stundu nodarbība. Pirmajai stundai vajadzētu iepazīstināt dalībniekus ar to, kas ir personīgā liecība, un palīdzēt viņiem uzrakstīt viņu personīgo liecību. Otru stundu vajadzētu izmantot, praktizējot savas liecības līdzdalīšanu citiem (V punkts). Kaut arī šī nodarbība ir uzrakstīta vienlaidus, jūs varat, ja vēlaties, atstāt kādas piecas dienas starp šīm divām stundām, lai dotu studentiem iespēju labi iemācīties savu liecību, pirms viņi to līdzdala klasei.

Atgādiniet studentiem, lai liecības nebūtu garākas par piecām minūtēm. Lietojiet hronometru, lai pārliecinātos, ka šis noteikums tiek ievērots. Tas prasa lielu disciplīnu, lai liecību pateiktu īsi, taču būs situācijas, kad laika jums pietiks tikai, lai pateiktu tādu īsu liecību. Efektīvāk būtu liecību līdzdalīšanai studentus sadalīt divās vai trijās grupās.

I. LIECĪBAS RAKSTURS

A. Mēs esam aicināti būt par lieciniekiem!

Apustuļu darbu 1:8 Jēzus saviem mācekļiem apsola, ka viņi saņems spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār viņiem, un ka tie būs Viņa liecinieki. Bet kas ir liecinieks? Tiesas zālē liecinieks ir tas, kurš tiek aicināts pastāstīt citiem, ko viņš ir redzējis. Viņš stāsta patiesību par konkrēto notikumu tā, kā viņš to ir pieredzējis un uztvēris. No liecinieka negaida, lai viņš zinātu visus sīkumus, vai lai viņam būtu dažādi pierādījumi par patiesību. No viņa prasa, lai to, ko viņš atceras, viņš pastāstītu precīzi un godīgi.

B. Mēs esam aicināti sniegt liecību!

Katram no mums, kas ticam Kristum, ir arī, ko liecināt. Kāda ir bijusi jūsu pieredze ar Kristu? Mūsu liecības ir tikpat vienreizējas un neatkārtojamas kā pirkstu nospiedumi vai sniegpārslīņas. Mūsu liecības sniedz citiem vērtīgu ieskatu tajā, kādā veidā Dievs strādā starp cilvēkiem. Tā ir būtiski nozīmīga informācija, kas vajadzīga neticīgajam, lai viņš varētu izdarīt pamatotu izšķiršanos par Kristu. Mūsu liecības arī sniedz iedrošinājumu tiem, kas mīl

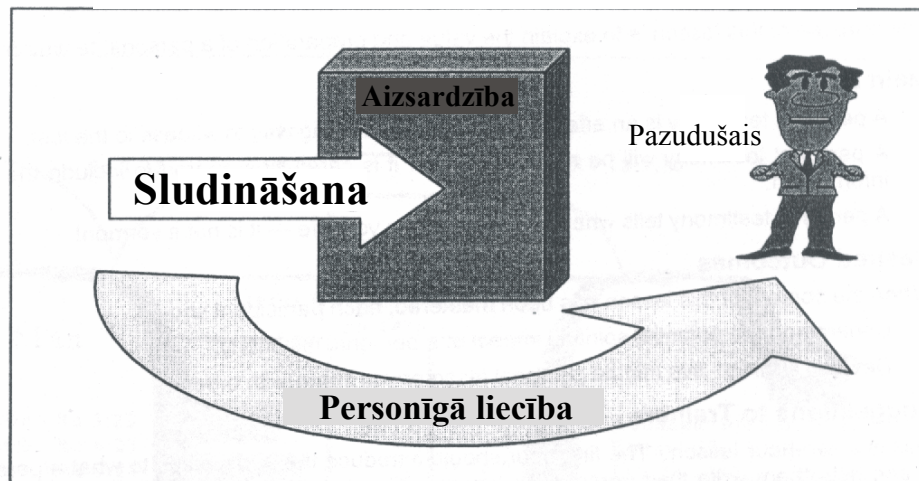
Dievu. Kad mēs stāstām par Kristus darbu mūsu dzīvēs, citi tiek skubināti uz lielāku ticību un paklausību.

II. LIECĪBAS VĒRTĪBA

A. Uzveic noraidošo attieksmi pret Evaņģēliju.

Cilvēki klausās ar izvēli. Tie, kurus tu vēlies vest pie ticības, var nepieņemt teoloģiskas diskusijas par glābšanu. Taču viņi labprāt uzklausīs tavu personīgo liecību par to, kā tu nāci pie ticības Kristum. Cilvēkiem patīk klausīties interesantus stāstus. Vai nu viņi to atzīst, vai nē, viņi vēlas, lai jūs viņiem dotu pamatotu iemeslu ticēt! Jūsu liecība, godīgi, īsi un saistoši pastāstīta, var tikt Gara izmantota, lai atvērtu viņu acis un prātus un liktu viņiem garīgās patiesības ieraudzīt jaunā gaismā.

Attēls 2.1 pārvarot aizsardzību ar personīgo liecību

B. Uzveic Sātānu garīgā kaujā.

Kad mēs līdzdalām citiem savu liecību, mēs kopā ar Dievu esam iesaistīti garīgā karā un graujam velna valstību. Atklāsmes 12:10-12 mēs varam lasīt sekojošo:

"...Tagad ir atnākusi pestīšana un mūsu Dieva spēks un valstība, un Viņa Kristus (Svaidītā) vara, jo ir gāzts mūsu brāļu apsūdzētājs, kas tos apsūdzēja mūsu Dieva priekšā dienām un naktīm. Viņi to uzvarējuši ar tā Jēra asinīm un ar savas liecības vārdu, un nav savas dzīves mīļējuši līdz nāvei. Tādēļ priecājieties debesis, un jūs, kas tur mājotat!"

Ievērojiet, ar ko tiek uzvarēts mūsu brāļu apsūdzētājs, Sātans. "Ar Jēra asinīm" un "ar viņu liecības vārdu". Kristus pabeigtais darbs un mūsu attiecības ar Kristu ir tās divas lietas, ko Dievs lieto, lai sakautu velnu. Jūsu liecība par ticību Kristum un uzticība Viņam ir nozīmīgi instrumenti, ko Dievs lieto, lai celtu savu draudzi. Pat ja mums jāpiedzīvo grūtības, ciešanas vai nāve savas ticības dēļ, mēs uzvaram, un Sātans zaudē! Tāpēc stāstiet cilvēkiem par to, ko Dievs ir darījis jūsu dzīvēs!

III. LIECĪBU PIEMĒRI

Bībele ir pilna ar aprakstiem par cilvēkiem, kas devuši savu personīgo liecību. Izlasiet sekojošos personīgo liecību piemērus un izlemiet, ko jūs no tiem varat mācīties. Izmantojiet metodes, ko mācījāties nodarbībās par induktīvajām Bībeles studijām!

A. Sieviete pie akas (Jņ. 4:28-29).

- Ko viņa teica?
- Kam viņa liecināja?

- Kāpēc viņa izvēlējās tieši šādu liecības veidu?

B. No dzimšanas aklais vīrs (Jņ. 9:13-34).

- Kam viņš liecināja?
- Ko viņš teica?
- Kāds bija liecināšanas iemesls?
- Kā šo liecību uzņēma?
- Kā viņš tika galā ar pretestību?

C. Pāvila atgriešanās (Ap. d. 9, 22 un 26).

Lasot šīs Rakstu vietas, pievērsiet uzmanību tam, kā Pāvils uzsver viena un tā paša notikuma dažādus aspektus, lai ietekmētu dažādu klausītāju auditorijas.

- 9. nodaļa ir Lūkas apraksts par Saula atgriešanos.
- 22. nodaļa ir Lūkas apraksts par pārtraukto Pāvila liecību Jeruzalemes jūdiem.
- 26:2-23 ir Lūkas apraksts par Pāvila liecību ķēniņa Agripas priekšā.

D. Pāvila liecība par notikumiem Jeruzalemē (Ap. d. 24:10-21).

IV. LIECĪBAS SAGATAVOŠANA

Lūdzu, izmantojiet šīs nodarbības atlikušo daļu tam, lai sagatavotu 3-5 minūšu garu jūsu personīgo liecību. Lūdziet, lai Dievs jums palīdz skaidri atcerēties, kā notika jūsu atgriešanās. Atsevišķi atzīmējiet, kādas galvenās domas vai Bībeles pantus jūs noteikti gribētu iekļaut savā liecībā. Vislabāk ir, ja jūs varētu izcelt vienu konkrētu lietu, kas veda jūs pie ticības Kristum, - kaut ko, kas citiem, nekristiešiem, būtu pazīstams un saprotams no viņu pašu dzīves. Savu liecību ietveriet šais trīs kategorijās:

Attēls 2.2 Mana Liecība

Mana liecība

Mana dzīve pirms...

Kā es uzticējos Kristum...

Mana dzīve tagad...

A. Kāda bija jūsu dzīve, pirms satikāt Kristu?

Tas norādīs uz tām jomām jūsu dzīvē, par kurām jūs ticējāt, ka Kristus tajās varēs palīdzēt. Tas radīs kopīga pamata sajūtu starp jums un to cilvēku, kuru vēlaties pievest ticībai. Kāpēc jums bija vajadzīgs Kristus? Mēģiniet izcelt to galveno iemeslu, kas veda jūs pie grēku nožēlas.

B. Kā jūs nācāt pie Kristus?

Kas tieši notika? Kur jūs bijāt? Kad jūs izšķīrāties uzticēties Kristum? Ko jūs darījāt? Kādu Rakstu vietu Svētais Gars lietoja jūsu dzīvē? Vai kāds jums palīdzēja šai procesā? Veidojiet savu liecību, cik vien iespējams, pamatotu un reālu; pieņemiet, ka klausītājs ir Dieva meklētājs, un jūsu pieredze būs kā ticams scenārijs, uz ko viņš var paļauties.

C. Kā Kristus pazīšana ir mainījusi jūsu dzīvi?

Kā jūsu ticība ietekmē jūsu dzīvi? Kā uzskatāmos veidos ir mainījusies jūsu dzīve? Vai tajā ir notikušas pārmaiņas, kas jūs pārsteigušas? Vai jūsu cerības ir piepildījušās? Nerunājiet tikai pagātnes formā - stāstiet, ko Dievs dara jūsu dzīvē šodien! Necentieties noteikti izvairīties liecināt arī par grūtībām: nekristiešiem vajag zināt, ka kristiešiem ir problēmas, tāpēc ka viņiem, nekristiešiem, bez šaubām, ir problēmas. Klausītājiem ir jāzina, ka Kristus ir drošs enkurs vētrā, un ka kristieša dzīve dod spēku dzīvei.

V. PERSONĪGĀS LIECĪBAS LĪDZDALĪŠANA

Tagad, kad esat sagatavojuši savu personīgo liecību, pastāstiet to citiem studentiem. Katram dalībniekam ir jādod iespēja dalīties savā liecībā. Nosakiet 5 minūtes, lai uzklautu katru liecību, un ne vairāk kā 5 minūtes klausītāju vērtējumam. Kad visi savas liecības ir pateikuši, izmantojiet sekojošos punktus, lai novērtētu katras efektivitāti.

A. Pilnīga.

Vai šī liecība ietver visu stāstu? Vai tā ietver visas trīs daļas?

- Dzīve pirms Kristus: kas tajā var būt nekristietim pazīstams?
- Apstākļi atgriešanās brīdī: kā tā līdzinās nekristieša situācijai?
- Dzīve kopš sastapšanās ar Kristu: kā jūsu dzīve atšķiras no nekristieša dzīves?

B. Skaidra.

Vai šī liecība būs viegli saprotama neticīgajam, vai arī tā ir pilna ar reliģiskiem terminiem, kas neticīgajam var radīt neizpratni? Vai tā izklausās kā sprediķis, vai arī tas ir noderīgs ieteikums draugam?

C. Evaņģēlijs.

Vai šai liecībā ir skarti visi nepieciešamie Evaņģēlija vēsts punkti? Kaut arī ir neiespējami īsā liecībā ieiet sīkumos attiecībā uz šo jautājumu, tajā tomēr skaidri vajadzētu būt pateiktiem vai nu visiem, vai dažiem no sekojošiem punktiem.

1. *Sliktās ziņas.*

- Mēs esam grēcinieki, un sods ir nāve.
- Dievs ir svēts, un mēs nevaram Viņam patikt.
- Jēzus, Dieva Dēls, nomira mūsu vietā.

2. *Labās ziņas.*

- Mēs esam glābti ticībā, ne ar saviem darbiem.
- Mes esam atdzimuši Dieva ģimenē un kļuvuši Viņa bērni.
- Mums ir mūžīgās dzīvības apsolījums.

D. Īss, koncentrēts.

Šai liecībai jābūt ne garākai par piecām minūtēm. Vai tajā ir kādi nevajadzīgi sīkumi? Mums nav šobrīd jāizstāsta viss - evaņģelizācija ir process.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM, ATKĀRTOŠANAI UN PIELIETOŠANAI

- Kuras ir tās vietas, un kas tas ir par laiku, kurā jums dienas vai nedēļas laikā ir iespējams liecināt?
- Kādas ikdienišķu sarunu tēmas var noderēt par atslēgu izdevībai liecināt? Vai jūs braucat ar sabiedrisko transportu?
- Vai jums ir pārtraukumi, vai arī ieturat maltīti darbā? Lūdziet Dievu pakārtot jums "dievišķas satikšanās", lai jums būtu iespējams liecināt.

UZDEVUMS

- Līdzdaliel savu liecību vismaz trim citiem kristiešiem, kas novērtēs, vai jūsu stāstījums ir pietiekoši skaidrs un saprotams.
- Sagatavojieties dalīties savā liecībā vēlreiz nākamās apmācību sesijas vai šī semināra laikā.
- Lūdzot par to Dieva vadību, izstrādājiel plānu ar mērķi nākamajās divās nedēļās līdzdalīt savu liecību diviem neticīgiem draugiem vai citiem cilvēkiem, ar kuriem būtu iespēja parunāties. Lūdziet Dievam sagatavot jums "dievišķas satikšanās", lai jūs varētu liecināt (varbūt bez iepriekšēja brīdinājuma) nākamo divu nedēļu laikā.